

ΡΙΚΑ ΔΙΑΛΥΝΑ

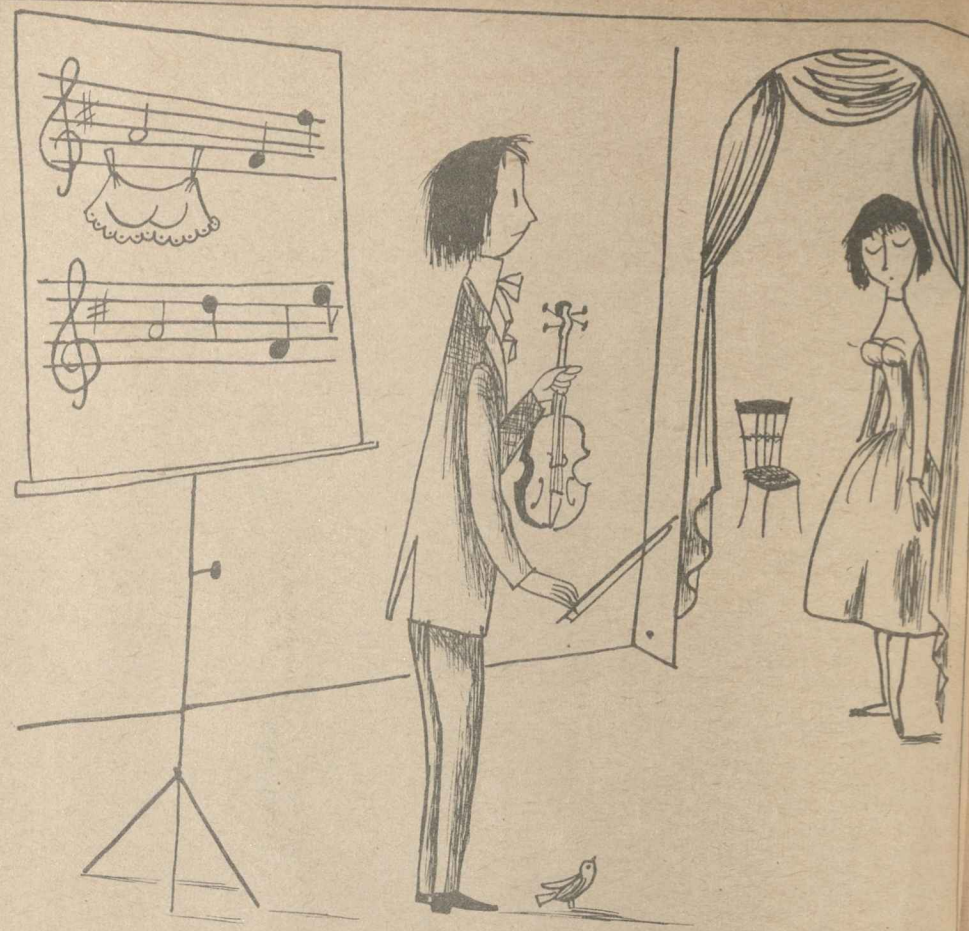
ΝΕΟ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ: «ΕΝΑΣ ΓΑΜΟΣ ΑΠΟ ΕΡΩΤΑ»

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΓΙΑ ΤΑ ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΑ ΠΛΕΚΤΑ ΣΑΣ

ΩΝΤΡΕΪ ΧΕΠΜΠΩΡΝ: ΕΝΑ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟ ΑΣΤΕΡΙ ΣΤΟ ΖΕΝΙΘ ΤΗΣ ΚΑΡΙΕΡΑΣ ΤΟΥ

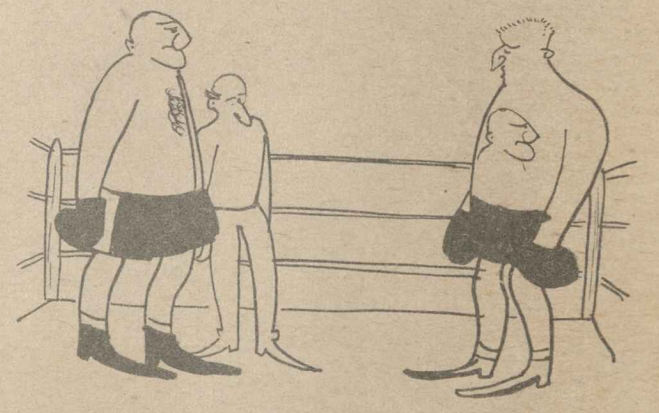

Χωρίς λόγια

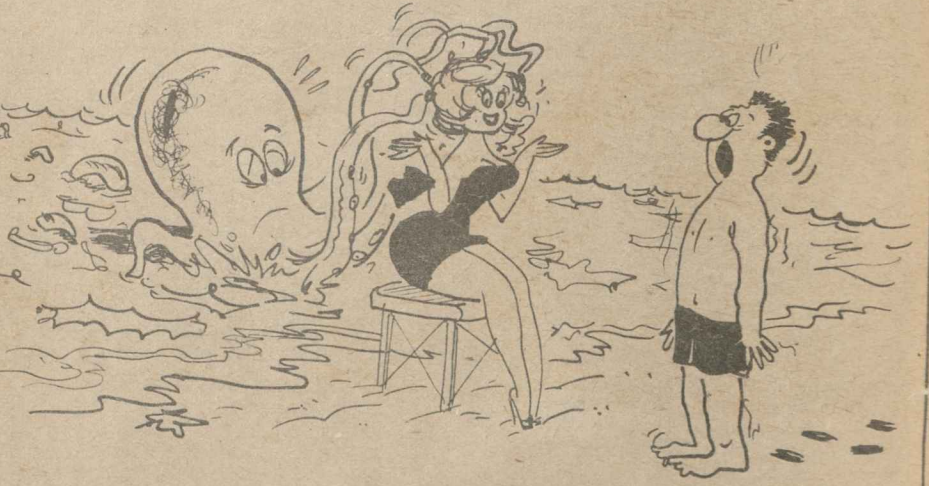

— Δεν βρήκες άλλο μέρος να το άπλωσες;

ΧΙΟΥΜΟΡ

Χωρίς λόγια

— "Ετσι έλυσα το πρόβλημα της περμανάντ χρυσέ μου.

ΕΤΟΣ 9ον • 17—30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1958
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 226 • ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 6

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ
15ΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΕΥΑΓΓ. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ
"Η γνωστότατη «Στάρ Ελλάς 1954» Ρίκα Διάλυνά βρίσκεται τώρα στην Ελλάδα όπου θα παίξει στο θέατρο και θα ασπεί μέρους στο γύρισμα πολλών ταινιών.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Πανεπιστημίου άριθ. 34
'Αρ. τηλ.: Γραφείων 614-047, τυπογρ. 36-555

ΕΝΩ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ ΤΡΕΛΛΕΣ

ΤΟ ΘΕΜΑ των «τέντυ - μπούες», που τις μέρες αυτές απασχόλησε ιδιαίτερα τις στήλες των εφημερίδων, φέρνει στο νου μας ένα άλλο θέμα, μια άλλη ιστορία, που σαν επιδημική αρρώστεια φάνηκε να ένοχλη τη ζωή πολλών χρόνων πριν, ακριβώς την εποχή, που ο τεχνικός πολιτισμός έκανε τη ζωή άνετη και ήσυχη, σίγουρη στην καθημερινότητά της. Πρόκειται για τις «τρέλλες», τις ξαφνικές αυτές εξαλλες, αλλοπρόσβαλλες αλόγιστες εκρήξεις, που είχαν στοχο τη «σοβαρότητα» την «άξιοπρέπεια», το τάκτ και τον «καθωσπρετισμό».

Αντίδρασι, θα πητε. Αντίδρασι στο καλοπιά του «σαβουάρ - δίδρυ», στα σμόκιν και στα φράκα, στις τυπικότητες στα κατά συνθήκη «σωστά», στα «χαίρω πολύ» και στα «τί γίνεσθε». Άλλα και κάτι ακόμα. Προσπάθεια να αλατισθί ή ζωή με χιούμορ, με ζωηρές πινελιές, με κινδύνο ακόμα! Ναι, με κινδύνο, αφού ο πολιτισμός έκλεισε τα θηρία στις ζούγκλες ή στα κλουβιά, εξουδετέρωσε τα άπρόοπτα, φυλακίζοντας τους κεραυνούς, δαμάζοντας τα ποτάμια, πηδώντας με πλοία - μεγάθηρία τα κύματα του Ειρηνικού. 'Η ζωή έτσι μπήκε σε πλαίσια, που μπορεί να ήταν πλαίσια ασφάλειας μά έμοιαζαν καμιά φορά με κάγκελα φυλακής. Τα προγράμματα πιά στη ζωή πήραν νόημα αφού τα άπρόοπτα έγιναν άπίθανα ή τουλάχιστον σπάνια. Είμαστε σίγουροι πιά, πως μία νύχτα με καταιγίδα είναι άπίθανο να χτυπήσει την πόρτα μας ένας ιππότης, πως ο διάβολος δεν πρόκειται να πηδήξει μέσα στο δωμάτιο από το σωλήνα της σόμπας πετρελαίου, πως περπατώντας στο χαλαγμένο μονοπάτι ενός δάσους δεν πρόκειται να βρούμε στο δρόμο ποτέ νεοαίδες, ούτε τελώνια και πως ταξιδεύοντας για την Αίγινα δεν θα μάς σταματήσει στο δρόμο κανένα γοργοτάξιδο κουροάριο, με μαύρη παντιέρα και νεκροκεφαλή στο ψιλό του κατάρτι. Οι μυστηριώδεις πύργοι με τους παράξενους κρότους τη νύχτα στις ερημιές είναι άνυπαρκτοι και στη θέσι τους ύψώνονται τουριστικά ξενοδοχεία με υποχρεωτικούς υπαλλήλους.

Όλα τούτα βοήθησαν τις «τρέλλες» να ξεσπάσουν, να γίνουν μοτίβο μέσα στη σύγχρονη ζωή, να φορμαρισθουν σε φιλοσοφικά συστήματα άκόμα και να βρουν τους θεωρητικούς άπολογητές τους. Τί άλλο είναι η «επαραφιλολογία», άς πώ, του υπασπισμού παρά το σπάσιμο της συμβατικότητας με σακκάκια φορεμένα ανάποδα, κομικές μπαρμπέτες, παρδολοχωματισμένα σαράβαλα, και κουρέλια άπίθανα που πέρασαν στο πρώτο πλάνο εκτίμησης. Κάτι ανάλογο ήταν και μία άλλη εφημερη κίνηση, που παρουσιάστηκε πριν λίγα χρόνια στη Γαλλία, ξεκινώντας

από ένθουσιαστικές συζητήσεις νεορών, ο «σοκισμός». Κάθε μέρα κι ένα σόκ, έλεγαν, ένα ξαφνιασμα, μία συγκίνηση, κάνει τη ζωή πιο ενδιαφέρουσα, πιο πιπεράτη, πιο γευστική! 'Η άχρωμία της ασφάλειας και της προγραμματισμένης ζωής είχε καταντήσει κουραστική, άνιαρή, άφόρητη!

Οι «τρέλλες» των «τέντυ - μπούες» τώρα, άγνεψες και αντίαισθητικές, είναι κακή μίμηση και δείγμα φθοράς, των ωραίων παλιών προτύπων! Γενικά, όπως όλα τα πράγματα, έτσι και οι «τρέλλες» είχαν την αίσθητική τους και τη χάρι τους μόνο με τους «πρώτους διδάξαντες», με τους ανθρώπους που από άληθινή κούραση για τη μονοτονία της ζωής, δάθηκαν να «ξετρελλαθούν», να ρίξουν τον εαυτό τους έξω, σ' ένα ντελρίο εμπνευσμένης και κεφάτης καρικατούρας, με το θάνατο τις περισσότερες φορές κάτω από τα πόδια τους. Που να συγκριθούν οι χαριτωμένες, σπιρτόκιες εκείνες «τρέλλες», που σου κορόταν ή ανάσα να τις βλέπεις ή και να τις σκέπτεσαι, με τις σημερινές αφελείς και κακόγουστες εκδηλώσεις των «τέντυ - μπούες», που γίνονται εκ του ασφαλούς γι' αυτούς που τις κάνουν και δηλώνουν όλους τους άλλους. Οι γνήσιες, οι πηγαιές «τρέλλες» του αιώνα μας ήταν αλλοιώτικες. Θυμάμαι ένα περίφημο φίλο μικρού μήκους, ένα ντοκιμανταίρ, που περιείχε μία εξαιρετική συλλογή από «τρέλλες» που έλαβαν χώρα στις αρχές του αιώνα μας. Κάθε μία τους ήταν ένα έργο τέχνης και μία πρόκληση στον κινδύνο. Νά μερικές όπως τις θυμάμαι σκόρπια.

Πάνω σε μία πανύψηλη καμινάδα ήταν θαμμένος ένας τσίγκος δύο τετραγωνικών μέτρων. Δύο κυρίες έπάνω του — φορέματα μόδας 1910 — χόρευαν το πιο τρελό, το πιο κεφάτο, το πιο ανέμελο τσάρολεστον του κόσμου! Δύο αυτοκίνητα ύστερα ξεκινάγαν, το ένα άπέναντι στ' άλλο σε απόσταση 200 μέτρων. Προχωρούσαν, αύξαιναν την ταχύτητα, ακόμη περισσότερο, και πραγματοποιούσαν στη μέση της άποστάσεως μία φοβερή σύγκρουσι! Θέλετε κι άλλο; Δέκα βάρκες —καουδόσσοφλα, ή μία πίσω από την άλλη, πηδούσαν από την κουφή του Νιαγάρα μέσα στη χειρότερη δίνη του! Ξύλα, χέρια, πόδια ανάκατα, το ρεύμα κυλούσε πιο κάτω ζωντανά ή και... νεκρά πτώματα! Θυμάμαι ακόμα μία ακροβατική επίδειξι σ' ένα σκονίπιασμένο σε 150 μέτρα ύψος, ανάμεσα σε δύο ούρανοξύστες της Ν. 'Υόρκης κι' έναν κύριο που πλενόταν μέσα σ' ένα κουβά, κρεμασμένο από ένα αερόστατο σε ύψος 800 μ.!

Και σήμερα βέβαια, άκόμα, πολλές φορές, οι «τρέλλες» έχουν πρωτοτυπία, φινέτσα και σοβαρότητα. Και ούτε μπορεί νάναι αλλοιώς αφού η μονοτονία της ζωής γίνεται όλοένα και πιο καταθλιπτική και θαρραίνει πάνω μας. Μά έχουν πάρει κι' ένα άλλο, πρόσθετο στοιχείο, το κυνήγι του ρεκόρ! Και γι' αυτό τσως μιλήσουμε στο επόμενο.

Θ. Ε.

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ.

...μία άγριούδια βαπτοναδά...

...Και να ή μπουγάδα σας!!!
ΑΣΠΡΗ-ΧΙΟΝΑΤΗ-ΜΥΡΩΔΑΤΗ ΠΕΝΤΑΚΑΘΑΡΗ
—Το ROL είναι ειδικά μελετημένο για την 'Ελληνίδα νοικοκυρά που δεν διαθέτει πλυντήριο και πλυντικές μηχανές πιάτων όπως ή 'Αμερικανίς και ή 'Ευρωπαία.

—'Η 'Ελληνίδα νοικοκυρά θάζει τα χέρια μέσα στο νερό!... Και μόνο το ROL εξασφαλίζει πραγματικά χέρια άπαλά, άδρά-άνεπαφα.

ROL

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ
ΠΡΟΪΟΝ "ΒΙΑΝΙΑ" ΧΡΩΜΑΤΟΥΡΓΕΙΩΝ ΜΟΣΧΑΤΟΥ

Cutdis

Αἱ ταξιδεύουσαι Μητέρες εἰς τὸ
Ἑξωτερικόν καὶ αἱ ζητοῦσαι Ξένα
προϊόντα εἰς τὰ Ἑλληνικὰ καταστήματα
ἃς ἔχουν ὑπ' ὅψιν τους ὅτι ὅλα τὰ παιδικὰ ἐσώρρουχα
ΑΤΟΙΣ πωλοῦνται ἀπὸ τοῦ 1954 εἰς τὰ καλλί-
τερα Καταστήματα τῆς Εὐρύπης θεωρούμενα
ἐφάμιλλα τῶν καλλιτέρων Εὐρωπαϊκῶν.

ΑΤΟΙΣ Ο.Ε.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ & ΦΑΝΕΛΛΟΠΟΙΪΑΣ - ΑΘΗΝΩΝ

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ἐγένετο· διὰ τὸ ὥραϊον παρὰ τὴν ἀσπίδα καὶ διὰ τὸ κάλλος μιάς νεαρᾶς κυρίας, πού ἦτο ἡ «σωστὴ» Καρανῆς· καθὼς εἶπεν ὁ γερωντότερος τῆς συντροφίας. Καὶ ὥραϊα μὲν ἦτο τὰ πράγματα ἡ κυρία, ἀλλὰ Καρανῆς καὶ μὴ τῆς εὐνήθου κακεῖς νὰ γίνῃ, τοιαύτιστον ἀνὰ πιστεύσωμεν εἰς μιαν ἱστορικὴν ἐκδόχῃ σχετικὰ μὲ τὰς περὶ περιττειρίας τῶν γυναικῶν αὐτῶν πού ἔγιναν κολέ- νες. Ἰδοὺ ἡ σχετικὴ ἱστορία.

ΑΙ ΚΑΡΥΑΙ ἦσαν μιὰ πόλις τῆς Ἀρκαδίας κοντὰ εἰς τὰ σύνορα τῆς μετὰ τὴν Λακωνίαν. Ὅταν οἱ Πέρσαι εἰσέβαλλον εἰς τὴν Ἑλλάδα, οἱ Καρύαι μετὰ τὴν μαχρὴν τὴν Θερμοπυλῶν, εἶπε διότι δὲν τὰ εἶχαν καλὰ μετὰ τοὺς Σπαρτιάτας εἶπε διότι ἐδείχθησαν, προσεχώρησαν εἰς τὸν ἔχθρον. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο διὰ τὴν τὴν φυγὴν τῶν Περσῶν ὅτι ὁ Ἕλληνας κατέστροφεν ἐκ θεμελίων τὰς Καρύας, ἔσφαξαν ὅλους τοὺς ἄνδρας, τὰς δὲ γυναῖκας ἐπώλησαν ὡς δούλας. Ἦτο δὲ τὸση ἡ ὀργὴ τὴν κατὰ τὴν Καρυαίαν, ὥστε ἐκάναν εἰς μαρμαρίνα ὁμοιωμένα τὰς Καρυαίδας καὶ ὑποκαταστάζουν τὸσον βάρος εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἐξανδραποδισμοῦ τῶν.

Α Σ ΣΗΜΕΙΩΣΩ ὅτι καὶ ὁμοίωμα τὰ Περσὼν μετεχειρήσαν οἱ Ἀρχαῖοι Ἕλληες ἀρχιτέκτονες, ἀντὶ τοῦτο εἰς τὰ μαρμαρίνα μνημεῖα εἰς ἀνδριάντη τῆς νίκης τὸν, καθὼς καὶ τοὺς λεγομένους Ἀντλάντας, ἐκ τοῦ σχετικῆς μῦθου τοῦ ἀτυχοῦς ἐκείνου καταδόξαι τὸν πῦν ἐβάσταζεν εἰς τοὺς ὤμους τοῦ τῆν γῆν. Ἀλλὰ ἡ περὶ τὸν Καρυατίδων καὶ τὸν Περσὼν ὡς κινῶν παράδοσις ἐδημιουργήθη ἐκ τῶν ὑπετέρων. Διότι ὁμοίωμα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ὡς κινῶες, κόραι καὶ ἀντλάντες ἐχρησιμοποιοῦντο καὶ πρότερον, εἶναι δὲ πᾶσι πολλὰ τὰ σχετικὰ λείψανα τῶν ἀρχαίων μνημείων τῶν Ἑλλήνων, τὰ ὅποια ἐμνημόθησαν καὶ οἱ Ῥωμαῖοι. Πάντας ἂν Καρυάτιδες, αἱ ὥραιαι κόραι τῆς Ἀκροπόλεως ἦσαν αἱ ὑποβουλοῦσσαι γυναῖκες τῶν Καρυάδων, ἀπεικονισθεῖσαι μάλιστα, εἰς μεγαλύτερον ἐξυπελιθινὸν μὲ τὰ καλὰ τοὺς φορέματα, ἐκτελοῦν μίαν τόσοι βαρεῖαν ἀγῶναιαν.

ΜΙΑ ΝΕΑ, δὲν ξέρω διατί μὲ ἐ-
βάρυνσε κατ'ἀλλήλου πρόσφυγοι
διά τὰ μὲν ἐμπιστευθεὶ τὸ μεγάλο
μυστήριό, ὅτι εἶναι ἐρωτευμένη
μὲ ἕνα τυφλόν, ὅς ὁ ῥομαντισμός εἶ-
ναι εὐγενέας καὶ ἡ ψυχὴ τὸν νέον,
ἀδικεῖ ἀκόμη ἀπὸ τὴν ῥῆσιν τὸν νέον,
ἀσχεῖς τῆς ζωῆς, διαβλέπει γάρον ἀν-
τικετὸν διὰ τὰ παντὸς εἰδούς ἐν γένει
αἰσθημάτων. Θὰ πύχονον εἰς τὴν ἐ-
ρωτευμένην νέαν νὰ κατορθώσῃ νὰ
διατηρήσῃ τὸ αἰσθημά της, μετὰ τὸν
ἐνδοχόμενον γάμον της. Ἄλλ' ἄς ἀ-
ναμετρήσῃ τὴν εὐθύνην της. Εἴπωται
τὸν ἔρωτα τυφλόν, ἐπειδὴ σὺν τῇ
τυφλῷ φέρεται. Ἄλλὰ ὁ τυφλὸς ἀν-
θρώπος ἔχει ἀνάγκαν. Ἄν εἶναι νὰ
τὸν πικρῇ σήμερα συζύγον καὶ αὐ-
ριον νὰ τὸν βαρεθῇ, καλύτερα νὰ τὸν
ἀφῇ τὸν ἀνθρώπον εἰς τὸ σκοτάδι
τοῦ.

ΚΑΘΩΣ οι άνδρες περνούν από ώριμαμένα σημεία του κέντρου της πόλεως, ιδίως την νύκτα, υφίστανται την επίθεση των άτυχων εκείνων γυναίκαιων πλασμάτων που προσπαθούν να ήρουν υπό την προστασία της Πανδώρας 'Αφροδίτης. Δεν ξέρω τι αισθάνεται μία γυναίκα εσάς την περάσουν οι άνδρες εις τον δρόμον, κάποτε ήμποτε να κολακεύεται δι' αυτό, κάποτε να άγανακτή η' άδιόροτη τελείως, άνάλογα της ανατροπής της και της ίδιου-κρασίας της. Κατ' άρχην τα άνδρι-

καὶ πειράγματα τοῦ δρόμου ἐν
δέξια, ἀπρεπῇ καὶ ἐνοχλητικῇ

Να γίνης ὥραία
για ΕΚΕΙΝΟΝ

**ΠΟΛΥΤΙΜΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ ΣΕ ΠΕΝΤΕ ΣΥΝΕΧΕΙΕΣ**

3rd

Ο ΣΗΝΔΗΠΟΤΕ καὶ ἂν ἐν τῇ
γυναικί τοῦ ἀνδρὸς ἀνέστη
καλύτερον πού ἔχει ἢ καὶ ἐν
τὴν ἀποκρύψῃ. Ἄν τὴν ἀνέστη
θὰ μείνῃ πολὺ ὅτις, τοῦ ἀνδρὸς
της. Αἱ μεγάλας ἐρωτικαὶ ἀπορρο-
φείονται ἀκριβῶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ
τὸ γυναικεῖον συγκρατῆρα, ὡς
τὴν ἐκδηλώσιν ἐρωτικῆς ἐνέργει-
ας. Σπανίον ἐνταῦθα οὐδὲν
τὴν ἀνεχόμεν. Ἡ ἐξίσωσις ἐν τῇ
φύλῳ ἡμπορεῖ νὰ γίνῃ εἰς τὴν
λα εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ διὰ τὴν
ἰσότη. Ἡ φύσις θὰ διατηρῇ τὴν
κέραια τὰ δικαιώματά της ἐν τῇ
ἀνδρὸν πῶς τὰ διατηρῇ τὰ
τὰ ζωντανὰ πλάσματα τοῦ θεοῦ.

ΑΠΡΟΘΗΚΑΙ τῶν καταστημάτων μετὰ ταύτην εἶπον τείνουσιν σιγά—σιγά καὶ ἐνδοὺς καλύτερας πρὸς ἑαυτοὺς, ὅχι καί τι τὰ χρόνια τίς κῆς καὶ τίς μὲν αὐτὴν πεῖσαι λάτρο το πολέμου, στρέψαν γαμοῦ ἡσυχ φθνήτα. Τὸ δὲ οὕτως ὁπ ποὺ γυναικεῖον ἐνδιαφέροντα στοίβαζομένα τὸ ἐνα μετὰ το, ὁ διδάσκουσας τῆς διττοῦ περιχόρας. Σήμερον δεῖχνει ὁπτε χωρήσαντες πολλοὶ καὶ εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ πολιτισμοῦ. Μόνον προθήκη ἀποτελεῖ σκάνδαλον τὴν γυναῖκα. Ἀρκεῖ νὰ περάσῃς ἀπὸ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ καὶ εἰδὲ πόσα ζεύγη γυναικεῖων ἀφιερωμένοι εἰς τὸν θαυμασμόν.

Ἀπὸ τὸ ἐρχόμενο τεῦχος:
Θὰ παρακολουθήσετε τὸ
τύλιγμα τοῦ πιδ δραματικοῦ
μυθιστορήματος πὺν διαβό-
τε ποτέ:

TO XAMENO ONEIPO

τῆς ΤΕΡΕΖΑΣ ΣΕΝΣΙ
τῆς συγγραφέως, τῆς ὁποίας
τὰ βιβλία γίνονται ἀνάρπαστα
στὴν Ἰταλία.

TO XAMENO ONEIPO

Είναι το δράμα μιάς νέας ππέλλας που διατηρεί έναν αλγορευμένο δεσμό και θρίσται έτσι αντιμέτωπη με τη κοινωνία. Είναι το δράμα το όποιου θα παρακολουθήσει την εξέλιξη με πραγματική φωνιά ως το τέλος.

TO XAMENO ONEIPO

Ἀπὸ τὸ ἐρχόμενον τεύχος:

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ επτά είναι ένας μυστηριώδης αριθμός. Κάθε επτά χρόνια, λένε οι βιολόγοι, ανανεώνεται ο ανθρώπινος οργανισμός. Άλλοι πάλι λένε ότι ο άνθρωπος περνά επτά χρόνια εύτυχιας και ύστερα επτά χρόνια δυστυχίας. Ή αφήσουμε όπως τις παλιές ιστορίες, ως άκουσμε καλύτερα μία καινούργια: την ιστορία των επτά ηλικιών της γυναίκας. Πρόκειται για τα μέσα όμορφια που μεταχειρίζονται σε κάθε ηλικία. Ο αριθμός δείχνουν τα «κεφάλαια», ως τα πούμε έτσι, του βιβλίου της ζωής μίας γυναίκας:

1. Βρεφική ηλικία: σαπουνι για δρέφη, τάλκ, κρέμα για μωρά.
2. Σαπουνι μόνο και νερό.

Η ΠΡΩΤΗ ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΧΕΙ ΜΕΓΑΛΗ ΣΗΜΑΣΙΑ

Χειρότεροι άκόμα όμως είναι εκείνοι που νομίζουν ότι, όταν μιλούν πρέπει να ανοιγοκλείνουν τα μάτια τους, να σφραγίζουν το στόμα τους και να σκηκώνουν τα φρύδια τους για να δώσουν ζωηρή έκφραση στο πρόσωπό τους και να δείχνουν έτσι ότι έχουν προσωπικότητα.

Είδη ότι έχουν προσδοκλήματα. Επικρίπτος, έλεγε ότι: «ή φύση μας έχει θέσει ένα μόνο πτόμα, αλλά δύο αστάγεια για να έχουμε δύο φορές περισσότερα από ό,τι λέμε». Οι περισσότεροι όμως δεν ακολουθούν αυτή τη σοφή συμβουλή, αλλά αντίθετα βάζοντας τα δυνατότα τους για να δημιουργήσουν ενόψει έντυπστη μιλούν συνεχώς, ξεχνώντας ότι η συνουσία είναι μια ανταλλάγη γνώμων. Αυτούς τους ανθρώπους δεν επιδιόκει να συναντήση καμεί δεύτερη φορά.

γ) Ἡ ἐξωτερικεύσις τῶν αἰσθημάτων. Ὁ τρόπος πού φερόμεθα δείχνει τὰ αἰσθητά μας. Γιὰ νὰ εἰμαστε λοιπὸν κανονικοὶ ἄνθρωποι πρέπει νὰ συγκρατοῦμε τὰ αἰσθητά μας σὲ μιὰ φυσιολογικὴ στάθμη καὶ νὰ μὴ γινόμαστε ὑπερβολικοί.

• Ένα παράδειγμα υπερβολικού ανθρώπου είναι ο άνδρας ή γυναίκα που ζητάει παντού το τέλει. Αυτοί οι τύποι είναι πολύ αυστηροί κριταί.

γίνονται συχνά σκληροί στις εκφράσεις τους και
δεν είναι ευχάριστο να βρίσκεται κανείς μαζί
τους.

Ο πιο γρήγορος τρόπος για να αποκτήσετε φίλους και συμπαθείς είναι να αγαπήσετε έσείς ή ίδια πρώτα τον εαυτό σας και να μαθεύετε την αξία σας. Θα σας δώσουμε τώρα μερικές συμβουλές που θα σας βοηθήσουν να δημιουργήτε αυτή τη θεσμικά πρώτη καλή εντύπωση:

1) Μὴν ὑποτιμάτε τὸν ἄνθρωπο ποὺ γνωρίζετε
γιὰ πρώτη φορά.

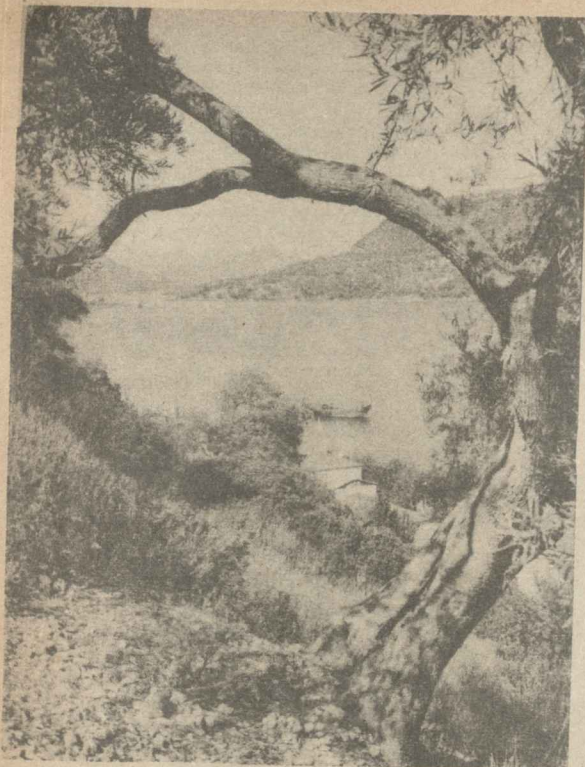
2) Οί άλλοι σ'αs γνωρίζουν διά μέσου τῶν ματιῶν τους καί τῶν αὐτιῶν τους. Χωρίς νά τὸ παρακάνετε λοιπὸν φροντίστε νά ντύνησθε καὶ νά μιλάτε καλῶς.

3) Νὰ ἔχετε φιλικὸ ὕφος. Μὴν ξεχνᾶτε ὅτι καὶ ὁ ἄλλος θέλει νὰ κἀνῃ καλὴ ἐντύπωσι σὲ σᾶς.

4) Μην κάνετε τους άλλους να προσέχουν τα λάθος σας και να μη δίνετε και σεις σημασία στα σφάλματά των άλλων.

5) Να πιστέψετε πως είστε πραγματικά αξια
νά σας γνώρισε και να σας συμπάθησε κανείς.
6) Να θυμάστε ότι ένα θερμό χαμόγελο πι-
γαίνει καρ' ευθείαν στην καρδιά, εκεί που δεν
φτάνει ποτέ ένα άσπιο.

Το Νοθρί, ή παραδείσια τοποθεσία της Λευκάδας απέναντι από τα Πρίγκηπονήσια, τη Μαδουρή, το Σκορπιό, τη Σπάρτη.

ΓΑΛΑΖΙΟ και πράσινο φώς ήταν οι πρώτες ύλες που χρησιμοποίησε ο Θεός για να φτιάξει τη Λευκάδα, την πολυαγαπημένη πατρίδα του 'Οδυσσέα, τη Σάντα Μαύρα των βενετσιάνικων ρομαντικών χρόνων.

«Βουνά γαλαζοπράσινα, φουροί ενός κάστρου, Ένετικού που κλει την Σάντα Μαύρα...»

Γιατί όσο κι' αν αυτό φαίνεται παράξενο το πράσινο και το γαλάζιο της Λευκάδας δεν μοιάζουν με το πράσινο και το γαλάζιο που ξέρετε. Αυτό είναι δύσκολο να το πιστέψει κανείς αλλά είναι αλήθεια. Κάθε ξένος που έρχεται για πρώτη φορά στη Λευκάδα το διαπιστώνει.

Το γαλάζιο είναι το χρώμα του ουρανού και της θάλασσας. Έχει μία κρυστάλλινη ένταση, είναι διάχυτο παντού, είναι φορές που σου δίνει την εντύπωση ότι είναι κάτι ζωντανό, Σαλεύει. Την αύγη διαλύεται για να ξαναπαρή το άποσπασμα μία ύγρη πυκνότητα.

Το ίδιο και το πράσινο, το χρώμα της γης. Δεν είναι το πράσινο που ξέρετε. Κυλά όρμητικά στις πεδιάδες σαν χείμαρρος, τρυπά τους δρόμους, ξεπηδά μέσα από τη θάλασσα. Είναι η εύλογια του Θεού, η χαρά της γης. Είναι ένα πράσινο όργιστικό. Ζή, πάλαιτα, ρίχνει, θριαμβεύει. Νοιώθεις τον θρίαμβό του σε κάθε σου δόμα. Το νοιώθεις σαν δικό σου θρίαμβο.

Πώς να το εξηγήσει κανείς αυτό. Είναι κάτι άπιστευτο και θαυμάσιο. Είναι η μαγεία της Λευκάδας, αυτή η σπάνια ικανότητα της λευκαδίτικης φύσεως να μιλά όστις πιδ ευαίσθητες χορδές του ανθρώπου, να τον γαληνίζει και να τον κερδίζει.

ΚΙΘΑΡΕΣ ΚΑΙ ΣΑΤΙΡΑ...

Η ΛΕΥΚΑΔΑ μοιάζει με μία ψυχή που σου ανοίγεται σιγά—σιγά. Η πρώτη εντύπωση που σχηματίζεις φθάνοντας με το λεωφορείο ή μπαίνοντας στο λιμάνι με το πλοίο είναι πενιχρή. 'Ο σεισμός του 1948 άλλαξε την όψη της πόλεως. Τραυμάτισε την αρχοντία της, έριξε σε έρειπια όστις είχε στηθεί με κόπους και λαχτάρες αιώνων. Πολλά σπιτία σημερα είναι φτωχά και έρειπια. Αλλά είναι ντυμένα με τσιγκουνες και σιδεροδεστές. Η σημερινή Λευκάδα είναι μία όχηρ άντανάκλασι της χθισνής πόλεως.

Αλλά αυτό είναι η πρώτη εντύπωση και σαν πρώτη έγγελιά. Πίσω από τη χλωμή μάσκα των σπιτιών η ψυχή της Λευκάδας ζή και πάλαιτα πάντα. Αυτή δεν μπόρεσαν να την χτυπήσουν οι σεισμοί. Είναι μία διαβεία και ακατάβλητη δύναμι που ρίξωσε με χοντρά πλοκάμια στη λευκαδίτικη γή. Είναι τα γελαστά πρόσωπα των κατόικων του νησιού που δεν έπαψαν να αγαπούν και να καταδέχονται τους ξένους. Είναι αυτή η θερμή φιλικότητα που αναδύεται από το βλέμμα τους. Είναι τα χέρια που θα σφίξετε και οι πόρτες που θα συναντήσετε ανοιχτές. Είναι το κέφι και η ζωηρότητα των ανθρώπων αυτών,

ΛΕΥΚΑΔΑ, ΤΟ ΝΕΙ ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ

“Ένα όμορφο κομμάτι ελληνικής γής, πο με χρώματα και έπικές ανάμνησεις...”

Του συνεργάτου μας **κ. ΦΡΕΝΤΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ**

τά ξενύχτια στο Μποςκέτο και οι καντάδες με την κιθάρα στις ρούγες και στα καντούνια της πόλεως.

Διηγούνται ότι την επομένη μέρα του μεγάλου σεισμού του 1948 άκουστηκε τάλι ο ήχος της κιθάρας σε κάποιο έρειπωμένο καντούνι. Δεν μού έκανε εντύπωση όταν το άκουσα. Έτσι θα πρέπει να γίνει. Οι Λευκαδίτες αντιμετώπιζουν τη μοίρα τους με το χαμόγελο. Μόνο έτσι αισθάνονται ότι στέκονται γερά στα πόδια τους.

Οι Λευκαδίτες έχουν τη δύναμη να σατιρίζουν τη δυστυχία τους. Διηγούνται ότι ένας Λευκαδίτης που έχασε το σπίτι του στο σεισμό πήγε μία μέρα στο γραφείο ανοικοδομήσεως για να μάθι τότε θα του έχτιζαν το σπίτι του. 'Ο υπάλληλος του γραφείου τον κύτταξε επάνω από τα γυαλιά του, τον ρώτησε πώς τον έλεγαν κι άρχισε να ξεφυλλίζει τη χαρτιά του. 'Ο Λευκαδίτης περίμενε γαλήνιος.

Μάλιστα, του κάνει σε μία στιγμή ο υπάλληλος. Βλέπω το σπίτι σου γραμμένο εδώ. Τάχουμε κατατάξει στην όδω κατηγορία.

Και ο Λευκαδίτης γλυκά —γλυκά: —Θέλετε να πής ότι θα μού το χτίσετε ύστερα από όχτω σεισμούς;

ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ

ΑΛΛΑ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ Λευκάδα τη γνωρίζεις από τη στιγμή που θα προχωρήσεις στο έξωτερό της. Τότε καταλαβαίνεις γιατί οι Λευκαδίτες είναι αυτοί που είναι. Τότε καταλαβαίνεις γιατί εδώ γεννήθηκαν ο Βαλαωρίτης, ο Σικελιανός, οι Ζαμπέλιοι, ο Λευκάδιος Χέρν και μία πλειάδα άλλων ποιητών. Που άλλου θα μπορούσαν να γεννηθούν;

Όλη σχεδόν την ανατολική πλευρά της Λευκάδας αγκαλιάζουν μικρά, καταπράσινα είδυλακά νησάκια που ξεπηδούν αναπάντεχα μπροστά σου καθώς το καράβι πλέει ανάμεσα στη Λευκάδα και την Άκαρνανία. Είναι η Σπάρτη, ο Σκορπιός, η Μαδουρή το Ιδιόκτητο νησί του Άριστοτέλη Βαλαωρίτη.

«Σπάρτη, Σκορπιός και Τσόκαρη, Σκορπίδι και Χελών, όλα μαζί γενήκανε της Μαδουρης γειτόνοι»

γράφει κάπου ο ποιητής. 'Ο Βαλαωρίτης είναι ο φλογερός δάρδος

Λυγερόκορμες κοπέλλες της Καρυάς με τις τοπικές τους ένδυμασίες. Η στολή της Καρυάς αποτελείται από 10 βασικά κομμάτια και στοιχίζει 5 χιλιάδες δραχμές.

της λευκαδίτικης όμορφιάς. Η Λευκάδα καλεί σαν θερμό αίμα στις άρτηριες του έργου του. Η Λευκάδα είναι για τον Βαλαωρίτη όστι ήταν η Σικιάδος για τον Παπαδιαμάντη και η Κρήνη για το Νίκο Καζαντζάκη.

Το ήλιοδασίλεμα από τη Μαδουρή, την αγαπημένη του ποιητή, είναι μία μαγεία, ένα όραμα, μία υπόσχεσι. Η θάλασσα παίρνει το βαθύ-θυπράνιο χρώμα μιας λίμνης. Ένα βαθύ και σοφό συναίσθημα γαλήνης πλανιέται όληντα. Τίποτε δεν σαλεύει, κανένας ήχος δεν παραβιάζει την ήρεμία του δειλινού. Όλα, δέντρα, γή, θάλασσα, άνθρωποι στέκουν σιωπηλά και άκίνητα.

Απέναντι από τη Μαδουρή, στη δασύτητα χερσονήσου της Αγίας Κυριακής ύψωνεται, επικαλισμένος από μία όργιαστική βλάστηση ο τάφος του Γερμανού αρχαιολόγου Γουλιέλμου Νταϊρπφελντ που απέκάλυψε, πρώτος πριν ούραντα χρόνια ότι η Όμηρική Ίθάκη δεν ήταν άλλη από τη Λευκάδα. Με βάση τη θεωρία αυτή δρέθηκαν αργότερα στη Λευκάδα τα ανάκτορα του 'Οδυσσέα και ένα πλήθος από πολυάριθμα αντικείμενα ανάμεσα στα όποια και το πεδίο δεικνύει της Πηνελόπτης.

Πιο κάτω, στη νότια Λευκάδα ύψωνεται το χύς και απρόσιτος ο Λευκάτας, ο «Κάθος της Κυράς». Σύμφωνα με την παράδοση από δώ αιώνα τοκτόνησε η Σαπφώ κι έχουν να λένε ότι το χείμαρρος, όταν ο άνεμος σφυρίζει επάνω από τον Λευκάδα, οι χωρικοί άκουνε γυναίκαίους να γίνουν μέσα από το θύρο του νησιού.

ΟΙ ΚΑΡΥΑΤΙΔΕΣ ΤΗΣ ΚΑΡΥΑΣ

ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΑΥΤΟ γράφεται για τη «Εύνοια», άσχετα όμως από αυτό θα ήπαρε να ανερωθών μερικές γραμμές στη Λευκαδίτικη της υπαίθρου.

Η Λευκαδίτισσα είναι όμορφη, κομψή και καλοφτιαγμένη. Σπάνια θα συναντήσετε τον λυγρό και ολόισια κορμιά σαν τα γυναικεία κορμιά της Λευκάδας. Είχαμε πάει μία μικρή συντροφιά έκδρομη στην Καρυά, ένα από τα μεγάλα χωριά της όρεινης Λευκάδας. Ήταν ο πόνγευμα, η ώρα της βρύσης. Οι χωριάτισσες έρχονταν ή μία μετά την άλλη για νερό με τα βαρέλια του. Περνούσαν δίπλα στην πλατιά χωρίς να στρέφουν το κεφάλι τους, γέμιζαν τα βαρέλια τους. Περνούσαν δίπλα στην πλατιά δρόμο του γυρισμού. Πρόσεξα τον τρόπο που

μετέφεραν το βαρέλι. Το Ισορροπούσαν στην κορυφή του κεφαλιού τους και προχωρούσαν με τα χέρια στη μέση. Το περπάτημά τους έχει μια σπάνια χάρη. Έχει την εντύπωση ότι γλιστρούν επάνω από το λιθόστρωτο.

Τις κυττάζαμε μαγεμένοι. Πέρασαν από δίπλα μας ανάλαφρες και αεράτες χωρίς να γυρίσουν ούτε μία φορά το κεφάλι τους δεξιά ή αριστερά. Καθώς προχωρούσαν με τα χέρια στη μέση και το μέτωπο ψηλά θυμίζαν ακαθόριστα την παράσταση κάποιου άμφορέα. Μία ξένη της συντροφιάς συνέχισε τη σκέψι μας. «Δεν σάς θυμίζουν τις Καρυάτιδες;» ψιθύρισε.

ΤΟ ΝΤΥΣΙΜΟ ΤΗΣ ΝΥΦΗΣ

Η ΛΕΥΚΑΔΙΤΙΣΣΑ προσέχει το ντύσιμο της. Είναι φιλάρεσκη, ξέρε να τονίσει τη θηλυκότητά της. Το νυφικό της είναι ένα χαρακτηριστικό δείγμα. Αποτελείται από δέκα κομμάτια και στοιχίζει σημερα 5.000 δραχμές.

Το ντύσιμο της νύφης κρατά μιάνιση ως δύο ώρες. Βοηθούν τρεις γυναίκες, ή μάνα, ή γιαγιά, αν ζή, και μία από τις γειτόνισσες. Οι στιγμές είναι ίερές, πλούσιες σε συγκίνηση. Τα σκαλισμένα σεντούκια ανοίγουν και βγαίνουν από μέσα ένας—ένας τα πολύτιμα κομμάτια της φορεσιάς—ο τζουμπές, το καμπίζετο, οι τούμπλες. Τα δάχτυλα της μάνας ξεδιπλώνουν ευλαδικά τα κομμάτια και τα δίνουν στην κόρη. Γύρω ή υπόλοιπη οικογένεια παρακολουθεί αμίλητη. Το σεντούκι αδειάζει. Τότε ή μάνα σηκώνεται και κυττάζει την κόρη της που κρατά σφιγμένο στην αγκαλιά της το θησαυρό της.

Τα μάτια της μάνας ρωτούν: «Είσαι έτοιμη;» Η κοπέλλα χαμηλώνει τα βλέφαρα. «Ναι». Η πόρτα της κάμαρας, όπου θα ντυθή η νύφη, κλείνει έρμητικά και ή μάνα αφίνεται απερίσπαστη στην έμπνευσή της.

Πρώτα φοριέται το «κότολο» που είναι ένα είδος προδρόμου του νυφού. Μετά, το «καμπίζετο», που επέχει θέσι σουτιέν. Άκολουθεί ή «μπουστίνια». Αυτή είναι μία σειρά από λεπτά καλαμάκια ντυμένα με πανί που στηρίζουν το στήθος, (ένα είδος «στράπλες» αν θέλετε). Μετά φοριέται το κοστούμι που είναι χρυσοκέντητο. Άκολουθεί ο «τζουμπές», το παλτό της Λευκαδίτισσας, το «κρέπι», το «φρεσάκι» και ή ιεροτελεστία κλείνει με το «κεφαλοπάνι».

Η κοπέλλα κυττάζεται στον καθρέφτη. Εί-

ναι όμορφη, είναι εύτυχισμένη. Άλλα ή μάνα με το άνικανοποίητο βλέμμα της πείρας όλο και της βρίσκει κάτι στραβό. Κανείς ποτέ δεν θα καταλάβει με πόση γεωμετρική ακρίβεια οικοδομείται το ντύσιμο της Λευκαδίτισσας αν δεν το δει με τα μάτια του. Η κάθε λεπτομέρεια είναι καρπός της σοφίας των αιώνων.

Ετοιμη. Οι γειτόνισσες δίπλα κουνούν το κεφάλι τους— ή κάθε μία θυμάται εκείνη τη στιγμή τα δικά της.

— Όμορφη είσαι, όμορφη είσαι, της λένε.

Η κοπέλλα στρέφει το βλέμμα στον άμεילικό κρο κριτή, τη μάνα.

— Πώς είμαι μάνα;

— Καλή είσαι. Το ίδιο φόρεμα φοράσε κι ή γιαγιά σου όταν παντρεύτηκε. Να το προσέχης. Άμε στο καλό.

Η πόρτα ανοίγει και ή κόρη γλιστρά έξω λυγερή και άλασφοτερπότητη — διαστική να δεχτή το θαυμασμό του πλήθους.

ΓΑΜΟΣ ΣΤΟ ΜΕΓΑΝΗΣΙ

Η ΝΥΦΗ ξεκίνησε για την έκκλησιά, σε λίγες στιγμές αρχίζει ο γάμος. Τι θα λέγατε αν παρακολουθούσαμε από κοντά ένα λευκαδίτικο γάμο στο Μεγανήσι; Διατρεί μία γραφικότητα και ένα χρώμα που λείπουν από την εποχή μας.

Πριν ξεκινήσει η νύφη από το σπίτι της ξεκινά ο γαμπρός από το δικό του με τους στενούς συγγενείς του. Προπορεύονται τα «όργανα» κι ακολουθούν οι φίλοι. Η πομπή περνά και παίρνει τον κομπάρσο από το σπίτι του. Φθάνουν στο σπίτι της νύφης.

Στο κατώφλι του σπιτιού της ή νύφη αποχαιρετά φίλες και γειτόνισσες τραγουδώντας:

‘Αφίνα γειά στη γειτονιά, στ’ αδέρφια, στα ξεδέρφια.
‘Αφίνα γειά πατέρα μου, κι’ αδέρφια μου μεγάλα.
Και συ γλυκειά μανούλα μου, που μουδίνεις το γάλα.

Οι γειτόνισσες της απαντούν:

Αυτό που πές νυφούλα μου είναι ξερά τα ξύλα.
Κι’ από την όμορφάδα σου ανθούν και βγάζουν φύλλα.

Μαγευτική ακροθαλασσιά στη Λευκάδα. Ένα από τα θαυμαστά στη Λευκάδα είναι ή έμμος της, που στην πραγματικότητα αποτελείται από λεπτότατα δότσала.

Χαριτωμένη Λευκαδίτισσα με τοπική στολή.

Γίνεται ο γάμος. Οι νούνυμοι, πασπαλισμένοι με ρύζι και ζάχαρη κατευθύνονται στο σπίτι του γαμπρού.

“Έδωκα κυρά και πεθερά να υποδεχτής την πέδρικα τη χιλισπλουμισμένη.

τραγουδούν στη μάνα του γαμπρού. Στο κατώφλι του νέου σπιτιού της δίνουν της νύφης ένα ρόδι που το άκουμπά σταυρωτά στις τέσσερις πλευρές της πόρτας και μετά το πετά με δύναμη μέσα. Υστερα την ποτίζουν με κρασί και μέλι «για να γίνει γλυκειά και τρυφερή». Τέλος της δίνουν στο χέρι ένα ποτήρι νερό που το σκορπιά χωρίς να βλέπει πίσω της. Σύμφωνα με την παράδοση, όποια πάρουν οι σταγονίδες θα γίνη νύφη πριν κλείσι χρόνος.

Θα μπορούσε να παρατηρήσει κανείς ότι σε όλην αυτή την ιεροτελεστία ή νύφη παίζει τον κύριο ρόλο. 'Ο γαμπρός είναι ένα είδος κομπάρσου. Δεν λείει τίποτε, δεν κάνει τίποτε. Είναι πρόσωπο «θουό». “Αν δεν ήταν και ή τελετή του γάμου ίσως να μη χρειαζόταν ούτε ή παρουσία του.

Είναι και αυτό μία από τις ιδιαιτελιές του Έλληνικού χωριού (γιατί το φαινόμενο είναι καθολικό και όχι τοπικό). Σε όλη τη διάρκεια της συζυγικής ζωής ο άντρας στην Έλληνική ύπαιθρο είναι απόλυτος κύριος του πλάσματος που του έδωσαν για σύζυγο. Την εξουσιάζει, είναι ο «αυθεντής» της. Μόνο την ημέρα του γάμου που είναι και ημέρα χαράς για όλο το χωριό οι ρόλοι αλλάζουν. Το άγαρφο έθιμο δίνει στη νύφη την ικανοποίησι να παίζει για εικοστή—σερις ώρες τον πρώτο ρόλο.

Την επομένη του γάμου ή πεθερά βγαίνει στο μπαλκόνι ή στο παράθυρο του σπιτιού της και κρεμά ένα μεγάλο κόκκινο μαυτήλι που απλ—τίζει σε όλο το χωριό το εύχαστο νέο. Η νύφη δρέθηκε, κορίτσι.

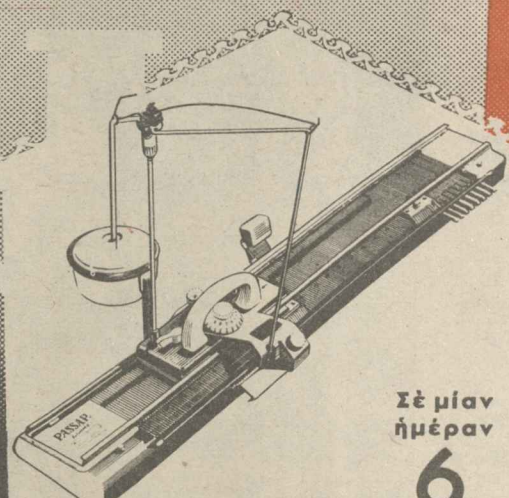
Την ίδια μέρα το μεσημέρι ή νύφη βγαίνει και χορεύει γύρω από τον πλάτανο του χωριού. Υστερα γειάζει το βαρέλι της με νερό που το μοιράζει στα φίλικα της σπιτία.

Αυτό είναι το τέλος της ιεροτελεστίας στο Μεγανήσι. 'Ο γαμπρός πηγαίνει στη δουλειά του, ή νύφη γυρίζει στο καινούργιο της σπίτι. Και ή συζυγική ζωή, άσχημη ή όμορφη, με τις χαρές της και τις λύπες της, με τα ανάποδα της και τα ίσια της, αρχίζει.

Στο Μεγανήσι τουλάχιστον αρχίζει όμορφα. ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ο λευκαδίτικος γάμος στο Μεγανήσι, μία ειδυλλιακή πτυχή της λευκαδίτικης ζωής που μας φέρνει το άρωμα ενός κάσμου που πηγαίνει να σβύσει. Κι αυτή είναι ή Λευκάδα, όπως την είδε και την αγάπησε ένας ξένος.

Σάντα Μαύρα, καλιν αντάμωσι...
ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟΥ
(Φωτογραφικό ρεπορτάζ, ΕΝΤΥ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ)

Συμπληρώστε το σπητικό σας
με μίαν Έλβετικήν πλεκτομη-
χανήν **PASSAP**
Είναι καταπληκτική!

ΒΑΣΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ ΔΡΧ. 3.950
ΕΞΑΡΤΗΜΑ ΛΑΣΤΙΚΟΥ ΔΡΧ. 1.800

Σε μίαν
ήμεραν
6
δόκληρα
πλεκτά

Η χρήση της μηχανής είναι απλουστάτη
Είναι μοναδική ευκαιρία να εργάζεσθε με-
σα στο σπῆτι σας άνετα και εύχρηστα και
συγχρόνως να δημιουργήσετε ένα δεύτερο
είσοδημα, που θα σας κάμει την ζωή σας
εύτυχισμένη.

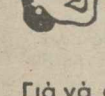
Συμπληρώστε το παρόν δελτίο και αποστείλέτε το εἰς τὴν Γενικήν
ἀντιπροσωπείαν πλεκτομηχανῶν **PASSAP**
ὁδός Νίκης 21, ΑΘΗΝΑΙ

Θά σας ἀποστείλουν καθε χρῆσιμον πληροφορίαν ΔΩΡΕΑΝ
*Ὄνομα:
*Διεύθυνσις:

"ΑΛΕΚΤΩΡ"
Κοκκίνο

ΑΘΗΝΑΙ: ΝΙΚΗΣ 21 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΕΦΝΑΤΙΑΣ 130

ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΤΟ ΛΕΝΕ... ...ΕΧΟΥΝΕ ΛΟΓΟΥΣ ΝΑ ΤΟ ΛΕΝΕ !

Από τότε που έγιναν γνωστές οι ευε-
ργητικές για την υγεία ιδιότητες της
μπύρας, χιλιάδες ένδοξοι νέοι καινούργιοι
καταναλωτές δεν πίνουν πια παρά μύρα.
Ποτό κατ'έξοχον άγνό ή μύρα περιέχει
ουστατικά ένεργά, ουστατικά μεταλλικά,
μικρο-ουστατικά μεταλλικά και τις βιτα-
μίνες της μαγιάς της μύρας, στο σύνολο
πενήντα ώφέλιμα ουστατικά, τά πιό εύ-
εργητικά για την υγεία. Είναι ιδιαιτέρως
πλούσια σε:

- Φωσφόρο (μυϊκή δύναμις)
- Βιταμίνη ΡCα (εξανάνωμα)
- Βιταμίνη Β2 (ανάπτυξις)
- Βιταμίνη ΡΡ (άντιληψις)
- Βιταμίνη Β6 (καλή χώνευσις)

Γιά να αίσθανέσθε καλύτερα, πάρετε και
σείς από σήμερα την εύχρηστη καθημε-
ρινή συνήθεια, για όρεκτικό... με τό φαγη-
τό σας... και ανάμεσα στά γεύματα, νά...

...ΠΙΝΕΤΕ **ΦΙΞ**

Τὸ πάθημα τῆς «Κολούμπια Φίλμς»

ΑΠΕΛΥΣΕ ΤΗΝ ΓΚΛΟΡΙΑ ΚΡΑΪΓΚΕΡ ΧΩΡΙΣ
ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΗ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΞΙΑ

ΜΙΑ ΑΠΟ τῆς πρώτες ἐνέργειες
τοῦ νέου διευθυντοῦ τῆς κι-
νηματογραφικῆς ἐταιρείας «Κο-
λούμπια» ἦταν νά κοινοποιήσῃ ἀπό-
λυσι στή Γκλόρια Κράιγκερ, μιά ὡ-
ραιότατη νέα πού εἰσέπραττε ἐπί
τρία δόκληρα χρόνια 1.500 δολλά-
ρια τὸ μήνα, χωρίς νά προσφέρῃ
καμμία ἀπολύτως ὑπηρεσία καί χω-
ρίς οὔτε καν νά ἐμφανίζεται στήν ἐ-
ταιρεία ἀκόμη γιατί καί τὸ μισθὸ
τῆς τὸν ἐστελναν στὸ σπῆτι τῆς.
Ὁ πρῶν διευθυντὴς τῆς «Κολούμ-
πια» Χάρρυ Κόν, πού πέθανε πρὶν
ἀπὸ λίγον καιρό, περιέβαλλε τὸ
πρόσωπο τῆς Γκλόριας μὲ ἀπόλυτη
μυστικότητα καί ἀπέφευγε νά δώσῃ
ὅποιαδήποτε πληροφορία γιὰ τὸ ἄ-
τομό τῆς, ἀρκούμενος νά λήῃ πῶς
εἶχε ἐιδικὸ προορισμό. Ἔτσι εἶχε
πιστευθῇ πῶς ἡ Γκλόρια ἦταν στήν
προσωπικὴ ὑπηρεσία τοῦ Κόν, ὁ ὁ-
ποῖος γιὰ ἀνώνστους λόγους δὲν τὴν
πλήρωνε ἀπὸ τὴν τσέπη του ἀλλὰ
ἀπὸ τὸ ταμεῖο τῆς ἐταιρείας. Ἄλλοι
ἔλεγαν πῶς ἡ Γκλόρια ἦταν νόθη κό-
ρη του ἐνῶ οἱ περισσότεροι πίστευαν
πῶς ἦταν ἐρωμένη του πού τὴν κα-
μουφλάριζε ὡς ὄθεν ἐργαζομένη
στήν ἐταιρεία.

Ὅπως καί ἂν εἶχε τὸ πράγμα, ἡ
Γκλόρια εἰσέπραττε ἀνελλιπῶς τὸν
ὄχι καί τόσο εὐκαταφρόνητο μισθὸ
τῆς χωρίς νά κάνῃ ἀπολύτως τίπο-
τε καί προσπαθώντας νά μὴν ἐρχε-
ται σὲ καμμία ἐπαφή μὲ τὴν ἐται-
ρεία ἀπὸ τὸ ταμεῖο τῆς ὁποίας ἐμι-
σθοδοτεῖτο.

Τὸ πράγμα εἶχε πάρει μορφή
σκανδαλοῦ καί τὸ κουτσομπολιό ἔδι-
νε κι' ἐπαιρνε σὲ δόξα τοῦ Κόν
πὺ ἦταν κατὰ τὰ ἄλλα σοβαρὸς
καί ἀξιοπρεπὴς καί πὺ σπάνια ἔ-
δινε ἀφορμὴ γιὰ κακογλωσσία. Ἐ-
κεῖνο πὺ ἔκανε ἀκόμη μεγαλύτερη
ἐντύπωσι ἦταν πῶς ὁ Κόν δὲν ἐμφα-
νιζόταν ποτέ μαζί μὲ τὴν ὑποτιθεμέ-
νη φίλη του ἡ ὁποία ἔκανε τουναν-
τίον συχνότατα ἐμφανίσεις συνοδε-
υομένη ποτέ ἀπὸ τὸν ἑνα καί ποτέ
ἀπὸ τὸν ἄλλον καί κατὰ προτίμησι
ἀπὸ πρόσωπα τοῦ καλλιτεχνικοῦ
μουσικοῦ κόσμου.

Ἐκεῖνο πὺ στενοχωροῦσε φοβερά
τῆς κακὲς γλώσσες ἦταν πῶς ἡ Γκλό-
ρια ἐμφανιζόταν πάντοτε ντυμένη
πολὺ σεμνὰ καί ἡ συμπεριφορὰ τῆς
ἦταν τόσο ἀσχηγὴ ὥστε δὲν ἔδινε λα-
βὴ γιὰ κουτσομπολιό.

Ὁ νέος διευθυντὴς τῆς «Κολούμ-
πια» ἔθεώρησε καθῆκον του νά ἀ-
παλλάξῃ τὴν ἐταιρεία ἀπὸ τὴν πε-
ριττὴ δαπάνη τῶν 1.500 δολλαρίων
τὸ μήνα κάνοντας τὴ σκέψι πῶς κι'
ἂν ἀκόμη ὑπῆρχε ἡ Γκλόρια ἐρωμέ-
νη τοῦ μακαρίτη Κόν, ἦταν οἱ ὑπηρε-
σίες τῆς πιά περιττές. Χωρὶς νά
χάσῃ καθόλου καιρὸ καί χωρὶς νά
κάνῃ τὸν κόπο νά ἐπικοινωνήσῃ μαζί
τῆς καθῆσε καί ὑπαγόρευσε τὴν
ἀπόλυσί τῆς, τὴν ὁποία καί τῆς κοι-
νοποίησε μαζί μὲ μιά ἐπιταγὴ πὺ
ἀπέκλειε οἰαδήποτε ἄλλη ἀπαίτησι
τῆς Γκλόρια Κράιγκερ ἀπὸ τὴν
«Κολούμπια».

Μόλις ἔλαβε τὴν ἀπόλυσί τῆς καί
τὴν ἐπιταγὴ, ἡ Γκλόρια ἐπέδωξε νά
ἐπικοινωνήσῃ τηλεφωνικῶς μὲ τὴ δι-
εύθυνσι τῆς ἐταιρείας. Ἄλλὰ ὅλες οἱ
προσπάθειές τῆς ἀπέβησαν μάταιες
καί τελικὰ τῆς ἐδηλώθη πῶς ἦταν
περιττὸ νά ξανατηλεφωνήσῃ. Ἡ συμ-
περιφορὰ αὐτῆς τῆς διευθύνσεως ἐ-
πέσιμωσε τὴν Γκλόρια ἡ ὁποία ἐχρη-
σιμοποίησε ἑνα τρίτο πρόσωπο γιὰ
νά μάθῃ πὺ ὠφέλιτο ἡ πλήρης πε-
ριφρόνησι τῆς ἀπὸ μέρους τῶν ἰσχυ-
ρῶν τῆς «Κολούμπια». Ἔτσι ἐπλή-
ροφρήθη πῶς ὄλοι ἐκεῖ μέσα τὴν

θεωροῦσαν σὰν καιτρίσσα τοῦ Κόν
ἡ ὁποία ἀπομυζοῦσε τὸ ταμεῖο τῆς
ἐπηρεασίης τελείως ξένες πρὸς τὴν
ἐταιρεία.

Πρῶτὴ δουλειὰ τῆς Γκλόριας ὡ-
ς πῆρε τὴν κάθε ἄλλο παρά καλο-
κευτικὴ αὐτῇ πληροφορία, ἦταν νά
καθῆσῃ καί νά γράψῃ στή διεύθυνσι
τῆς «Κολούμπια» μιά ἐπιστολή πὺ
ἔπασε σὰν δόμβα καί ἔκανε τὸν κα-
νούργιο διευθυντὴ νά χιλιμετανοή-
σῃ γιατί εἶχε ἐνεργήσει τόσο ἐπι-
λαλῶς.

Ἡ Γκλόρια ἔκανε μὲ τὴν ἐπιστο-
λή τῆς τὴν ἀποκάλυψι ὅτι ὁ Κόν τῆς
εἶχε γνωρίσει πρὸ τριῶν ἐτηρίων
τὸν καί εἶχε θαυμάσει τὴν ἐξαιρε-
τικὴ φωνή τῆς. Ἔκανε τότε μαζί
τῆς μιά προφορικὴ συμφωνία ὅτι ἡ
Γκλόρια θὰ τῆς ἐπλήρωνε ἐπὶ τρία
χρόνια 1.500 δολάρια τὸ μήνα γιὰ
νά καλλιερῇ τὴ φωνή τῆς, παρ-
νοτας ἀνωτέρα μαθήματα φωνη-
τικῆς μουσικῆς. Ἡ Γκλόρια εἶχε ἀπο-
λαβεῖ, ἐξ ἄλλου, τὴν ὑποχρέωσι νά
κρατήσῃ καθ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστη-
μα τὸ ταλέντο τῆς μουσικῆ καί νά
μὴ τραγουδῇ οὔτε δημοσίᾳ, ἀλλὰ
οὔτε καί σὲ στενὸν περιβάλλον. Σπο-
πὸς τοῦ Κόν ἦταν νά τὴν παρουσι-
άσῃ, ὅταν θὰ ἦταν πιά καθ' ὅλο ἑ-
ταίμη, σὰν ἑνα φωνητικὸ φαινόμε-
νο πὺ θὰ ἄφινε καταπληκτὸ τὸ κοινὸ.

Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο ἔγινε ἡ
ἀπόλυσίς μου καί ἡ ἀποφυγὴ σας
νά με ἀκούσετε — γράφει ἐν τέλει
ἡ Γκλόρια — μὲ ἀναγκάζει νά θεω-
ρήσω τὸν ἑαυτὸ μου ἀποδυσχεμε-
νω ἀπὸ κάθε ὑποχρέωσι ἀπέναντι
σὲ τὴν «Κολούμπια». Σὰς πληροφοροῦ
δὲ ὅτι ὅποιαδήποτε προσπάθειά σας
γιὰ ἀνανέωσι τῆς συμφωνίας θὰ εἶ-
ναι ἀσκόπη γιατί ἔχω ἀναλάβει ἥδη
ὑποχρεώσεις ἀπέναντι σὲ ἄλλη ἐ-
ταιρεία.

Τὸ ἴδιο βράδυ ἔδωσε ἡ Γκλόρια
καί ἑνα ρεσιτάλ σὲ πολὺ στενὸ κύ-
κλο ἐιδικῶν πὺ ἔμειναν πραγμα-
τικὰ καταπληκτοί καί τὴν ἐχαρακτη-
ρίσαν ἀνεπιφύλακτα σὰν ἐξαιρετι-
κό φωνητικό.

Ἡ Γκλόρια Κράιγκερ πρόκειται
νά ἐμφανισθῇ τώρα σὲ μιά ταινία,
πὺ γυρίζεται ἐιδικὰ γι' αὐτὴν ὅτι
ἔχασε ἀπὸ τὴν «Κολούμπια» πὺ τὴν
ἔχασε μέσα ἀπὸ τὰ χέρια τῆς χε-
ρὶς σὲ τὴν ἀπερίσκεπτη καί διαστει-
νὴ ἐνέργεια τοῦ νέου διευθυντοῦ τῆς.

ΜΙΚΡΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ὁ "Ὁσκαρ Ουάιλντ", ἦταν ὁπὸς
περίφημος συνομιλητὴς καί σὲς συ-
κεντρώσεις οἱ κυρίως τὸν κρατοῦσαν
κοντὰ τους τὴν ὥρα πὺ οἱ κύριοι
πῆγαιναν στὸ καπνιστήριον νά καπνί-
σουν ἑνα τσιγάρο (κατὰ τὴν μόδα
τῆς ἐποχῆς). Ἐνα βράδυ, τὴ συ-
γμὴ ἀκριβῶς πὺ ὁ Ουάιλντ εἶχε ἀρ-
χίσει νά βαρυνεῖται ἀπὸ τὸ μακρὸς
τῆς συζητήσεως, ἡ οἰκοδέσποινα
εἶπε:

— Προσοχή, ἡ λάμπα καπνίζει.
— Εὐτυχισμένη λάμπα! ἀνὰ-
νησέ ὁ μεγάλος συγγραφέας.

*

Ὁ μπουφός - κωμικός τοῦ θεά-
τρου καί τοῦ κινηματογράφου Τζιμ
Ντουράντε, πὺ ὡς γνωστὸ ἔχει μιά
πολὺ μεγάλὴ μύτη, εἶπε κάποτε ὅτι
ἑνα κύκλο γνωστῶν του:

— Πιθανὸν νά εἶμαι ὁ μόνος ἄ-
θρως σὲ τὴν Ἀμερική, πὺ μπορῶ
νά κρατήσω στὰ χεῖλιά μου τὸ πα-
τάρο μου ἀναμμένο ὅταν κάνω τὸ
ντούς μου !

Καλσεολαρία ἡ Φούσκα

ΕἶΝΑΙ ἑνα πραγματικὸ στόλισμα
τοῦ δωματίου ἡ καλσεολαρία.
Πρὸ παντὸς κατὰ τῆς ἐορτῆς, το-
ποθετημένη ἡ γλάστρα πάνω στὸ
τραπέζι, δίνει τὴν ἐντύπωσι ἐνὸς ψεύ-
τικου λουλουδιοῦ, ἐξωτικού. Τὴ λένε
καί φούσκα γιατί τὰ ἀνθὰ τῆς εἶναι
σὰν φούσκες. Τὰ φύλλα τῆς εἶναι
χνουδιὰ καί τὰ ἀνθὰ κίτρινα ἢ κόκ-
κινα ἢ πισπιλωτά.

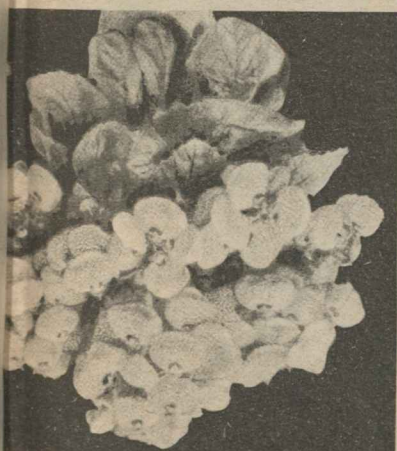
Ἡ καλσεολαρία δὲν εἶναι ἀπὸ τὰ
παρακατιὰ καί καί τὰ κοινὰ λου-
λουδία. Εἶναι ἀπὸ τὰ εὐγενέστερα
καί τὰ πιό λεπτειπὶλεπτα. Δὲν ἀγα-
πά τὸ πολὺ φῶς, ἐνῶ ἀντιθέτως ἀ-
γαπά τὰ πολλὰ ποτίσματα. Σὲ γω-
νιές, σὲ διαδρόμους, σὲ ρεῦματα ἀ-
έρος δὲν ἀντέχει. Πολλὲς φορὲς ἔχει
σπῆλῃ ἀπὸ τὸν ψυχρὸ ἀέρα, πὺ
συχνὰ κυκλοφορεῖ ἀπὸ τὰ ἀνοικτὰ
παράθυρα. Εἶναι δυνατὸν ὅμως με-
τὰ τὸ κλείσιμο τῶν παραθύρων νά
τοποθετηθῇ στὸν κομδ, στὸ τραπέζι.

Εἶναι φυτὸ τοῦ χειμῶνα, καί ἡ
λίγη ζέση 18—25 βαθμῶν στὸ δω-
μάτιο τὴν εὐχαρίστει, ἐνῶ μεγάλη
θερμοκρασία, ἐπάνω ἀπὸ 30, τὴν
σποχωρίζει. Παθαίνει τότε μεγάλη
ἀφιδρώσι καί ὑποφέρει. Τὸ φῶς τῆς
λάμπας τῶν 100 κηρίων τὴν δαλπτεῖ,
ἐνῶ λαμπτήρες φθορίου πὺ ρίχνουν
γλυκὸ φῶς τὴν εὐχαριστοῦν.

Δὲν εἶναι λουλουδιὸ δύσκολο σὲ τὴν
καλλιέργειά του. Θέλει μόνο προσο-
χή, γιατί βαστὰ ἀνθισμένο ἄρκετο
διάστημα καί εἶναι στολίδι.

Εἶναι ἀκριβὸς. Τὰ ἀνθοκομικὰ κα-
ταστήματα τὸ πούλουν ἀπὸ τὸν Ὀκ-
τώβριο καί πέρα. Οἱ ἀνθοπώλαι δι-
καλολογοῦνται ὅτι εἶναι πολὺ δύσκο-
λο σὲ τὴν παραγωγή του. ἔχουν δι-
κη. Γιὰ τὸ σπόρος τῆς καλσεολα-
ρίας εἶναι πολὺ λεπτὸς. Δὲν σκεπᾶ-
ζεται καί φυτεύεται σὲ δασόχωμα
πολὺ κοκκινισμένο. Πιέζουμε καί ἱ-
σπεδώνουμε τὴν ἐπιφάνεια τοῦ χώ-
ματος καί ποτίζουμε κατόπιν χορτα-
στικά μὲ λεπτὸ σουρωτήρι. Ἐπειτα
σπέρνουμε τὸν σπόρο καί σκεπάζου-

Μιά ἀνθισμένη καλσεολαρία

με τὸ δοχεῖο μὲ τζάμι. Εἶναι ἀνάγ-
κη ὅμως νά προφυλαχθῇ ἀπ' τὸ κρύο
καί ἂν μὲν ἔχουμε σέρα στὸν κήπο
μας τὸ τοποθετοῦμε ἐκεῖ, ἂν ὄχι σὲ
κάτω ζεστὸ ὑπόγειο. Εἶναι ἀνθος
τῶν εὐκράτων χωρῶν καί τὸ δικό
μας κλίμα δὲν τὸ εὐνοεῖ, γι' αὐτὸ
καί τῆς σπορῆς τῆς καλσεολαρίας τῆς
κάνουμε τὸ καλοκαίρι, πὺ ὁ καιρὸς
εἶναι ζεστός.

Ὡς ὅτου φυτρώσῃ δὲν ποτίζου-
με. Ὅταν φυτρώσουν οἱ σπόροι ἀ-
φαιροῦμε τὸ τζάμι καί μεταφέρουμε
τῆς γλάστρες σὲ μέρος ἀπαγγερό,
πὺ δὲν τὸ χτυπᾷ ὁ ἀέρας, ἀλλὰ οὔ-
τε καί ὁ πολὺς ἥλιος. Ἔτσι τὰ φυ-
τὰ συνηθίζουν λίγο στὸν ἀέρα. Ὅ-
ταν πάρουν ἀνάπτυξι μερικοῦς πόν-
τους, 5—8, μὲ 3—4 φύλλα, τότε
τὰ μεταφυτεύουμε σὲ γλαστράκια
τῶν Αὐγούστου ἢ σὲ δοχεῖα—φυτῶ-
ρια καθε 2 πόντους. Ἡ τοποθεσία
πάντοτε θὰ εἶναι σκιερή. Ποτίζονται
σχεδὸν καθημερινά, ὡς ὅτου πάρουν
κάποια μεγαλύτερη ἀνάπτυξι καί
κατὰ τὰ τέλη πλεόν του Αὐγούστου
—ἀρχὲς Σεπτεμβρίου, μεταφυτεύου-
νται σὲ ὡραίες γλάστρες μὲ πάντοτε
δασόχωμα, πρὸ παντὸς ἀπὸ σάπια
φύλλα, ἄμμουδερό ¾, κοπρόχωμα ¼.

Αὐτὴ λοιπὸν ἡ μεταφυτεύσι εἶναι
πὺ φέρνει δυσκολίες. Πολλὰ φυτὰ
δὲν πιάνουν, ἂν τὰ ξεπατᾶσουμε ἀ-
πρόσεχτα. Θέλει νά πάρουμε ἑνα
μαχαίρακι, νά τὸ μπῆξουμε στὸ γύ-
ρο τῆς γλάστρας, γιὰ νά ξεκολλήσῃ
πρῶτα τὸ χῶμα. Κατόπιν τὸ ἀναπο-
δογυρίζουμε μὲ τὰ δάχτυλα ἀνοικτὰ
στὸ πιάσιμό γιὰ νά μὴ κακοποιή-
σουμε τὰ φυτὰ, τὰ ἀκούμποῦμε πλα-
γιστὰ στὸ ἔδαφος καί παίρνοντας
ἑνα - ἑνα τὰ φυτὰ μὲ χῶμα ἄσθονο
κολλημένο σὲ τὴν ρίζα, τὰ φυτεύουμε
καί τὸ γλάστρα, ὅσο ἦταν φυτεμένα
καί στὸ γλαστράκι. Γιὰ νά κολλήσῃ
τὸ χῶμα στὰ ριζίδια, πρέπει νά πο-
τίσουμε προηγουμένως.

Μερικὲς λεπτομέρειες:

1) Νά σπαρῇ ὁ σπόρος τὸ καλο-
καίρι. 2) Νά σπείρουμε τὸν σπόρο
διὰ φορὲς σὲ χωριστὲς γλάστρες σὲ
διάστημα ὀλίγων ἡμερῶν, γιατί δὲν
εἶναι σπάνιο νά μὴ προκόβουν τὰ
φυτὰ τῆς μιάς σπορᾶς. 3) Νά με-
ταφυτεύεται τὸ φυτὸ, ὅταν ἔχῃ τρία
φύλλα. Μερικοὶ Εὐρωπαῖοι ἀνθοκαλ-
λιεργητὲς ὡς τὸν Ὀκτώβριο κάνουν
ἀκόμη τρεῖς μεταφυτεύσεις. 4) Κα-
τὰ τὸ τέλος τοῦ Ὀκτωβρίου καλὺ-
τερα εἶναι τὰ φυτὰ νά μεταφερθοῦν
σὲ σέρα ψυχρὴ καί κοντὰ στὸ τζά-
μι, ἀραιὰ νά μὴν ἐγγιζοῦν τὰ φύλ-
λα τοῦ ἐνὸς φυτοῦ μὲ τὸν ἄλλου. 5) Ραντίζουμε τὰ φυτὰ γιὰ κατα-
στροφή τῆς μελίγκρας. Μερικὰ φυ-
τὰ ἀνθίζουν κατὰ τὸν Ἰανουάριο, ὅ-
ταν ἡ περιποίησι εἶναι καλή.
ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗΣ

Η ΑΦΟΞΙΩΣΙ ΤΟΥ ΑΡΑΒΑ

Ὅταν ὁ χαλῖφης Χαροῦν ἔλ Ρα-
σὶντ θανάτωσε τὸν ἐνῆρετο καί διά-
σημο δεζύρη τοῦ Γιαφίρ Βερμεσκὴ
ἀπαγόρευσε μὲ ποιὴν θανάτου νά ἀ-
ναφέρεται ἐπαινετικὰ τὸ ὄνομά του.
Κάποιος γέρος Ἀραβὸς ὅμως ἀδια-
φόρησε τελείως γιὰ τὴν ἀπειλή αὐτὴ
καί ἐξακολούθησε ἀπτόητος νά ἐ-
παίνει τὴν καλὴν τοῦ δεζύρη.

— Πῶς τόλμησε νά παραβῇ τὴ
διαταγὴ μου; ρώτησε ὁ χαλῖφης.
— Ὅα ἤμουν τέρας ἀχαριστίας
καί ἀγνωμοσύνης ἂν δὲν τὴν παρέ-
βαινα, ἀπάντησε ὁ Ἀραβὸς.

— Ἀπὸ φτωχὸς καί ἀσημος, συ-
νέχισε, ἔγινα πλούσιος καί κατὰ-
δα σὲ τὴν κοινωνία τῆς θέσι πὺ ἔχω
σήμερα. Ὅλα τὰ χρωστάω σ' αὐ-
τόν. Πῶς νά μὴν ἐκδηλώσω τὴν εὐ-
γνωμοσύνη μου πρὸς τὸν εὐεργέτη
μου;

Ὁ χαλῖφης καταπληκτὸς ἀπὸ τὸ
θάρρος καί τὴν ἀφοσίωσι τοῦ ἀνθρώ-
που αὐτοῦ σκέφθηκε ὅτι στὸ πρόσω-
πό του θὰ μποροῦσε νά βρῇ ἑνα πι-
στὸ σύμβουλο καί ἑνα ἀφοσιωμένο
φίλο. Γιὰ νά τὸν προσελκύσῃ, λοι-
πὸν, τοῦ ἔδωσε σὰν δῶγμα τῆς
εὐνοίας του ἑνα πολύτιμο σκήπτρο.

Τὸ δέχομαι, εἶπε μὲ εὐγνω-
σύνη ὁ Ἀραβὸς, ἀλλὰ καί αὐτὸ πὺ
μοῦ τὸ δίνετε ὡς ἀνταμοιβὴ γιὰ τὴν
ἀφοσίωσι μου πρὸς τὸν εὐεργέτη
μου, προέρχεται ἀπὸ τὸν Βερμεσκὴ.

60' ιδεώδες
ΑΠΟΤΡΙΧΩΤΙΚΟΝ

πού κατέκτησε κάθε γυναίκα, μέσα σὲ ἐλάχιστο
χρονικὸ διάστημα, μὲ τὸ καταπληκτικὸ ἀποτελέ-
σματό του.

Ἄφαιρει κάθε ἀνεπιθύμητη τρίχα
μὲ μεγάλη εὐκολία, καταπληκτικὴ
ταχύτητα καί πρωτοφανὴ ΔΙΣΦΑΛΕΙΑ

*

100%

AKINAYNON

*

ΔΟΚΙΜΑΣΜΕΝΟΝ ΚΑΙΝΟΚΙΣ

ΕΝΑ ΤΕΛΕΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΠΡΟΪΟΝ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΑ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
AMERICAN IMPORTS AGENCY
Ἀμερικῆς 17 - Ἀθῆναι τηλ. 31.861

WOODBURY
JERCENS

Τὸ κραγιὸν πὺ χρησιμοποιοῦν οἱ ἀστέρες τοῦ Χόλυγουντ.

1 Παλτό και φόρεμα του Πιέρ Γκαρντέν από μοχαίρ. Το παλτό έχει τσέπες στο ύψος της μέσης, χαρακτηριστικό γνώρισμα της φετεινής μόδας. Το φόρεμα έχει μανίκι τρουά κάρ, ζώνη από σατέν που δίνει ψηλά.

2 Φόρεμα του Λανδέν-Καστιγιό από μάλλινο ύφασμα. Μεγάλο ντεκολτέ το στολίζει. Ζώνη δεμένη σε φιόγκο τονίζει το στήθος. Μανίκι ζαπινέ κοντό και φαρδύ. Το δέ μακρός του φορέματος ως το γόνατο.

3 «Γεράκι» ώνόμασε η Μάγκυ Ρούφ το φόρεμα αυτό που είναι από μαύρο λαϊνάς με μία πολύ φαρδεια ζώνη από σατέν. Μανίκια επίσης φαρδία με ρεβέρ, και χαμηλή μανικολήσι, κουμπιά μεγάλα μαύρα.

4 Νεανικό και χαριτωμένο άπογευματινό φόρεμα του Ιταλικού οίκου Φαμπιάνι, φούστα καμπάνα με πίες φαρδεις, μέση ψηλή που τονίζεται από φαρδεια ζώνη σουέντ και ντεκολτέ τετράγωνο μπρός και πίσω.

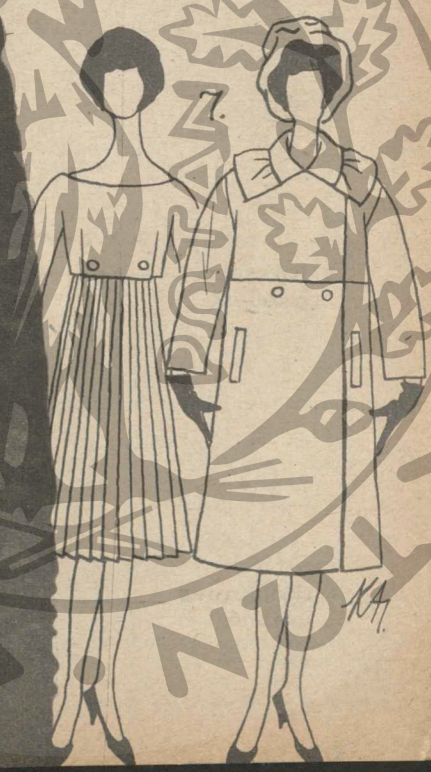
«Η εποχή του Ντιρεκτουάρ (Διευθυντηρίου) και 'Αμπιρ (Αυτοκρατορία) ξαναγύρισαν και μās έφεραν με καθυστέρηση σχεδόν χρόνων μόδα που λανσάρσαν τότε οι κομψές έχοπης, όπως η μοντάμ Ταλιέν, η κυρία Ρεκαμιέ, και άργότερα η σύζυγος του Ναπολέοντος 'Ιωσηφίνα ντε Μπωαρναί. Για την εποχή τους η μόδα αυτή ήταν πραγματικά επαναστατική και καταργούσε τα μεσοφόρια και τα κρινολίνα της εποχής Ροκοκό και του Λουδοβίκου του 16ου. Η μόδα έσημαίνε γλυτά σιλουέτα, μεγάλα ντεκολτέ, τανισμένα στήθος και ύψηλη μέση».

5 «Πωλιν» ώνόμασε ο Ντιόρ το μοντέλο αυτό ίσως είν ανάμνησι της κομψής και ωραιότατης Παυλίνας, αδελφής του Μεγάλου Ναπολέοντος. Γκρίζα μπουκλέ φούστα με βαθείς κουφπίτες, δελουδένια ζώνη με κούμπωμα μαργαριταρένιο και γάντι μακρύ δελουδιών.

6 Βραδυνό παλτό και φόρεμα του Πιέρ—Μπαλμαίν από δελουδο διέ ρός. Το φόρεμα έχει νεανική εμφάνισι με τη φαρδεια φούστα του. Το στήθος τονίζεται από μία δελουδίνη κορδέλα μαύρη. Το παλτό φαρδύ πλούσιο, με μανίκια σαν κάλυκες λουλουδιών.

7 Φόρεμα πλισέ του Γκώ λὰ Ρός με ψηλά τανισμένη τη μέση. Είναι από λεπτό μάλλινο ύφασμα, μανίκι τρουά κάρ και ντεκολτέ μπατό. Παλτό σε ίσια συντηρητική γραμμή με καθετες τσέπες και με κομψό γιακά. Η ψηλή μέση είναι κι εδώ φανερή από οριζόντια πιέτα.

ΔΕΚΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΚΟΛΕΞΙΟΝ

Κολιέ με πολλούς γύρους

Σ' αυτή τη σελίδα σας προσφέρουμε δέκα από τα πιο αντιπροσωπευτικά μοντέλα των μεγαλύτερων ευρωπαϊκών οίκων μόδας. Τα σχέδια αυτά αν και τολμηρά στη γραμμή τους έχουν μια αναμφισβήτητη χάρη, και αρχοντία. Οι δυο αυτές έννοιες είναι στενά συνδεδεμένες με τη σημερινή γραμμή, τη γραμμή μιας παλαιάς ρομαντικής εποχής της Αμπιέρ (Αυτοκρατορίας). Λοιπόν, ετοιμαστήτε να την υποδεχθήτε με ένθουσιασμό. Δεν θα σας απογοητεύσει.

Γάντια μακρὰ

Πλάτες φαρδίες και κυρτές

Μέση ύψηλή

Άνσ απαλά

Μάκρος φούστας (0,50 από το έδαφος)

Κάλτσες σκούρες

Παπούτσια μυτερὰ

1 Φόρεμα από λαινάς του Μπαλμαίν σε οποιοδήποτε πάλ χρώμα, έχει ζαпонέ τρουά-κάρ μανίκι, γιακά ντρα-παριστό και ζώνη στη βάση του στήθους. Είναι το περίφημο φόρεμα 'Αμπιέρ που ο Μπαλμαίν το σχεδίασε έχοντας υπ' όψη του τις μακέτες και τις περιγραφές του 1820. Δίνει ύψος στη σιλουέτα κι' έναν ρομαντικό αέρα.

2 Άνσάμπλ του Γκὺ λὰ Ρός. Και το φόρεμα και το παλτό έχουν κομμένη τη μέση ύψηλά και τονίζουν αυτή τη λεπτομέρεια με άγκράφ στο χρώμα των ύφασμάτων. Στο φόρεμα μπροστά υπάρχει ένα πανό που καταλήγει σε κρόσια. Το παλτό έχει κανονική μανικοκόλλησι. Κουμπώνει με μικρά κουμπιά και έχει στρογγυλό γιακά.

3 Άνσάμπλ του 'Ιταλού ράπτου Σούμπερτ, από λεπτό μάλλινο ύφασμα. Φόρεμα ίσιο με μανίκι κοντό, στρογγυλό ντεκολτέ εμπρός πίσω. Η ζακέτα είναι κοντή ριχτή με χαμηλή μανικοκόλλησι. Όλο το στόλισμά της είναι ένας πλούσιος και ξεχειλωτός γιακάς.

4 Παλτό της συλλογής του Ζακ Χέιμ από σκουρόχρωμο μπλέ ύφασμα. Μέση ύψηλή, μανίκι ζαпонέ και τρουά-κάρ. Τσέπες στη βάση του στήθους. Γιακάς μεγάλος από καστόρ κλπ.

5 Ταγιέρ του Κριστιάν Ντιόρ από τουήντ. Φούστα ίσια ντυμπλαρισμένη ολόκληρη εσωτερικώς. Ζακέτα με χαμηλή μανικοκόλλησι και τρουά-κάρ μανίκι. Γαζιά βαθειά και εξώραφα.

6 Ο Πατού στην κολεξιόν του παρουσίασε τη μοντέρνα αυτή ρεντίκόντα, με τα γνωρίσματα του παλιού στυλ και μόνο το κόψιμο της μέσης, που είναι ύψηλά, δίνει τόνο μοντέρνο.

7 Παλτό του οίκου Ντιόρ. Το σχέδιο είναι απλό και κομψό, το μανίκι παρουσιάζει ενδιαφέρον με την ιδιόρρυθμη γραμμή του. Σουρωτή-μανσέτα, χαμηλή μανικοκόλλησι.

8 Κομψότατα ταγιέρ του Γκὺ λὰ Ρός από καρό μάλλινο σε έντονους χρωματισμούς. Η ζακέτα είναι κοντή, το μανίκι τρία τέταρτα, ο γιακάς μεγάλος, πελερίνα.

9 Φόρεμα από λεπτό μαλλινόκι σε ανοιχτό χρώμα. Το μοντέλο αυτό είναι της συλλογής του Λανβέν. Μανίκι ζαпонέ και μέση που μαρκάρεται. Ζώνη σε άλλο τόνο.

10 'Αμπιγιέ παλτό και φόρεμα της κολεξιόν του Πιέρ Γκαρντέν. Το φόρεμα στράπλες εμπριμέ με αρκετά φαρδεια φούστα. Παλτό σχήμα τραπέζι, γιακάς ξεχειλωτός.

ΠΕΝΤΑΚΑΘΑΡΗ ΜΠΟΥΓΑΔΑ ΜΟΝΟ ΜΕ ΤΙΔΕ

Γιατί μόνο το ΤΙΔΕ, που πλένει με νέο και σύγχρονο τρόπο τα ρούχα, έγγυαται

Καθαριότητα:

Ο καταπληκτικός άφρος του έχει την ιδιότητα να διαπερνά τους πόρους των ρούχων, να διαλύει και να αιχμαλωτίζει κάθε βρωμιά, σκόνες, λαδιές κλπ. και να τις παρασύρει με το ξέβγαλμα.

Εύκολία:

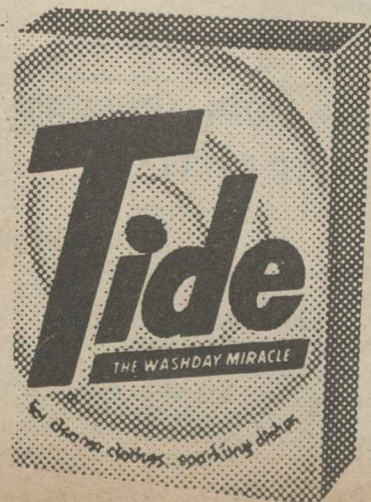
Βάζοντας μπουγάδα με ΤΙΔΕ τα ρούχα δεν χρειάζονται τρίψιμο (έκτός ίσως σε μερικές παρά πολύ λερωμένες μεριές). Έτσι γλυτώνετε από τη σκληρή δουλειά, δεν κόβεται ή μέση σας, δεν χολάτε τα χέρια σας.

Οικονομία:

Με λίγο ΤΙΔΕ έχετε πολύ και πλούσιο άφρο, ακόμη και με κρύο ή σκληρό νερό. Το ΤΙΔΕ πλένει μαλακά, χωρίς να φθείρη τα ρούχα, γι' αυτό και τα ρούχα σας θα βαστήξουν πολύ περισσότερον καιρό.

Κι' ακόμη: Το ΤΙΔΕ είναι άβλαβές για τα χέρια σας.

Δοκιμάστε και σείς σήμερα τον νέο και σύγχρονο αυτόν τρόπο μπουγάδας με ΤΙΔΕ. Θα πεισδητε μόνες σας ότι:

ΤΟ ΤΙΔΕ ΠΛΕΝΕΙ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ!

ΠΩΣ ΕΦΑΓΑ ΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΜΟΥ...

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Η ΕΡΗΜΟΣ της Αριζόνας άπλωνε μπροστά μου τ' άγκάθια και τις πέτρες της, τη φωχική της δλάρτησι και την ξεραμένη γή της. Το τοπίο αυτό ταιριάζει με την ηλικία μου, με την ψυχική μου κατάσταση, με τη διάθεσί μου. Άλλά ακριβώς υπό την επίδρασι αυτού του άγονου τοπίου είχα την άπρονοςία να θυμηθώ μπροστά στη γυναίκα μου αυτή την περιπέτεια του μακρινού παρελθόντος μου. Ή νοσταλγία, ίσως και κάποια αγανάκτησι για τὰ ίχνη που άφησε ο χρόνος στους κρατάφους μου και στην καρδιά μου, μ' έκαναν να υποκύνω.

Με δυο λόγια, άρχισα να διηγούμαι στη γυναίκα μου την Ιστορία της πρώτης μου αγάπης, και της έδειξα και μία φωτογραφία των παιδικών μου χρόνων.

Μπορώ αλήθεια να πώ, χωρίς να τὸ παινευτώ, πώς από ηλικία έννιά ετών είχα πάρει θέσι ανάμεσα στους μεγάλους έραστές όλων των εποχών, κάνοντας για χατήρι της πολυαγαπημένης μου, που δεν ήταν παρά όχτώ χρονών ένα κατόρθωμα που κανείς, άπ' ό,τι έέρω, δεν μπόρεσε ποτέ να ξεπεράσει: Έφαγα για χάρι της ένα λαστιχένιο παπούτσι για της άποδείξω την αγάπη μου!

Δεν ήταν η πρώτη φορά που έτρωγα κάτι γι' αυτήν.

Όχτώ μέρες προητέρως, είχα φάει κιόλας όλη τη σειρά των μπλέ γραμματοσήμων της Βαυαρίας που είχα κλέψει από τον πατέρα μου ειδικά γι' αυτό τὸ σκοπό, και δεκαπέντε μέρες πριν, μετά την πρώτη μας συνάντησι, είχα φάει, για χάρι της καμιά δωδεκαριά έντομα κι' έξη πεταλούδες.

Στὸ σημείο αυτό, πρέπει να άνοιξω μία παρένθεσι.

Έέρω πὸς όταν πρόκειται για έρωτικά κατορθώματα, οι άνθρωποι έχουν τάσι να κομπάζουν και να διηγούνται κάθε λεπτομέρεια. Δεν ζητώ λοιπόν από κανένα να με πιστέψη όταν διαβεβαιώνω ότι για την πολυαγαπημένη μου είχα φάει επίσης μία γιγαντιαία δεινόσαυρος, πέντε μέτρα μαμπακερή κλωστή, ένα κιλό κουκούτσια από κεράσια—έκείνη έτρωγε τὸν καρπὸ και μούδινε έμένα τὰ κουκούτσια— και τρία σπάνια ψάρια που πήγαμε και τὰ ψαρέψαμε στὸ Ιχθυοτροφείο του καθηγητὸς της μουσικής.

Ή φιλεναδούλα μου δεν ήταν παρά όχτώ χρονών, αλλά οι απαιτήσεις της ήταν μεγάλες. Έτρεχε μπροστά μου στὶς άλδες του πάρκου, δείχνοντάς μου με τὸ δάχτυλο πότε ένα σωρό από φύλλα, πότε λίγα χαλίκια ή μία έφημερίδα που σερνόταν στὸ χώμα κι' έγώ έκανα ό,τι μούλεγε χωρίς την παραμικρή διαμαρτυρία. Θυμάμαι πὸς κάποια στιγμὴ είχε δαλθὴ να κώψη ένα μπουκέτο μαργαρίτες, που τὸ δέλεπα με φόβο να μεγαλώνη στὰ χέρια της αλλά έφαγα και τις μαργαρίτες κάτω από τὸ προσεχτικό της βλέμμα, όπου μάτια προσπαθούσα να ἀνακαλύψω κάποιο ίχνος θαυμασμοῦ. Χωρίς την παραμικρή έκδηλωσι εὐγνωμοσύνης, ξεάφηνε τρέχοντας και πηδώντας, για να ξεαναγύρσει σ' ένα λεπτό με πέντ' έξη σαλιγκάρια που μου τὰ πρόσφερε με μία έπιτακτική χειρονομία, κι' έπειτα πήγαμε να κρυφτούμε στους θάμνους μή μας δουν οι γκουδερνάντες μας, κι' εκεί ἀναγκάστηκα να τὰ φάω, μαζί με τὰ καδούκια τους, κάτω από τὸ φιλόποπο βλέμμα της... Ήταν άδύνατο να την ξεγελάσει κανείς!

ΤΗΝ εποχή εκείνη, δεν μάθαιναν ακόμα τίποτα στὰ παιδιά για τὸ μυστήριο των δυο φύλων, και ήμουν σίγουρος πὸς έτσι έπρεπε να φερθῇ κανείς (άκόμα και σήμερα, άλλωστε, δεν είμαι βέβαιος πὸς είχα κάνει λάθος). Έβαλα λοιπόν τὰ δυνατά μου. Νομίζω πὸς αὐτὴ η' αξιολάτρευτι Μεσαίωνα στάθηκε ἀποφασιστική για τὴ συστημική μου έκπαιδευσι.

Τὸ θλιδέρωτο όμως είναι πὸς δεν κατάρθωνα να τὴ κάνω έντυπασσι. Μόλις τέλειωσα τις μαργαρίτες καὶ τὰ σαλιγκάρια, μού άνήγειλε με όνειροπόλο ύφος:

—Ο Ζάν - Πιέρ έφαγε πενήντα μύγες για μένα, και δεν σταμάτησε παρά έπειδὴ η' μαμά μας φώναζε για τὸ τσάι.

Ανατρίχιασα.

Αισθανόμουν άπολύτως ικανὸς να φάω πενήντα μύγες για τὴ Βαλεντίνη—έτσι την έλεγαν— αλλά εκείνο που δεν μπορούσα να χωνέω ήταν η' ιδέα πὸς, την ώρα που γύριζα την πλάτη μου, με άπατούσε με τὸν καλύτερο μου φίλο. Άλλά τὸ κατὰπια κι' αὐτὸ. Άρχιζα πια να συνηθίζω σ' αὐτὴ τὴ δουλειά...

Μπορώ να σέ φιλήσω; —Ναί. Άλλά μὴ δρέξης τὸ μάγουλό μου, αὐτὸ δεν μ' άρέσει καθόλου!

Τὴ φίλησα προσπαθώντας να μὴ δρέξω τὸ

μάγουλό της. Ήμασταν γονατισμένοι πίσω από τους θάμνους και την ξεναθήλας πάλι και πάλι. Έκείνη κρατούσε τὸ στεφάνι και τὸ γύριζε γύρω από τὸ δάχτυλό της.

— Πόσες φορές με φίλησες; — Ογδόντα έφτά. Μπορώ να φτάσω ὡς τὰ χίλια;

— Ναί, αλλά γρήγορα. Πόσα είναι, χίλια;

— Πολλά. — Οὐ τὰ μετρήσω, έκανε για να μὴ πιαστὴ κορόϊδο κι' άρχισε να μετράει από τὸ ένα! Έπειτα ξεχάσε να μετράει κι' άπαιρέθηκε κυττάζοντας τὰ ρέθα που κρατούσε.

Μου κακοφάνηκε γιατί δεν έδινε σημασία στὰ φιλιὰ μου αλλά χαϊρόμουν κιόλας γιατί μ' αὐτὸ τὸν τρόπο θα μπορούσα να τὴ φιλήσω πὸς πάνω από χίλιες φορές.

Σέ μία στιγμὴ θυμήθηκε πὸς κάποιος τὴ φιλούσε.

— Ποὺ βρίσκεσαι; με ρώτησε. Έφθασες στὰ χίλια;

— Δεν έέρω. Μπορώ να σέ φιλήσω και στὸν ὦμο.

— Ναί.

ΤΗ φίλησα και στὸν ὦμο. Άλλά δεν ήταν άρκετό. Κατάλαβα πὸς έπρεπε να ὑπάρχει κάτι άλλο που μού ξέφυγε — κάτι πολὺ ουσιαστικώτερο. Ή καρδιά μου χτυπούσε δυνατά, και τὴ φίλησα στὴ μύτη και στὰ μαλλιά, αλλά κάτι μούλειπε ὅλο και πὸς πολὺ, αίσθανόμουν πὸς δεν ήταν άρκετὸ αὐτὸ που έκανα, πὸς έπρεπε να προχωρήσω περισσότερο, και τελικά, λυώνοντας από αγάπη, κάθησα στὸ χορτάρι κι' έβγαλα μία από τις λαστιχένιες μου γαλότσες.

— Οὐ τὴ φάω για τὸ χατήρι σου, αν θέλεις. Νομίζω πὸς με την πράξι μου αὐτὴ, ὅχι μόνο θα τὴς έδειχνα τὸ μέγεθος της αγάπης μου, αλλά θα μπορούσα κιόλας να γεμίσω εκείνο, τὸ άόριστο κενὸ που αίσθανόμουν κάπου... γύρω από τὸ στομάχι μου. Και πὸς καλύτερος τρόπος να γεμίσω τὸ στομάχι με τὴ γαλότσα μου, δεν ὑπῆρχε.

Έπειδὴ μὴ κύνταξε άμίλητη, σὰ να μὴ κατάλαβε, τὴς ξεάφησα:

— Οὐ τὸ κάνω για χατήρι σου!

Νόμισα πὸς με την πράξι μου αὐτὴ, ὅχι μόνο θα τὴς έδειχνα τὸ μέγεθος της αγάπης μου, αλλά θα μπορούσα κιόλας να γεμίσω εκείνο, τὸ άόριστο κενὸ που αίσθανόμουν κάπου... γύρω από τὸ στομάχι μου. Και πὸς καλύτερος τρόπος να γεμίσω τὸ στομάχι με τὴ γαλότσα μου, δεν ὑπῆρχε.

Έπειδὴ μὴ κύνταξε άμίλητη, σὰ να μὴ κατάλαβε, τὴς ξεάφησα:

— Οὐ τὸ κάνω για χατήρι σου!

Κατάπια ένα κομμάτι, έπειτα άλλο. Τὸ βλέμμα της, γεμάτο θαυμασμό, μ' έκανε να αίσθανόμαι ἐπὶ τέλους πραγματικὸς άνδρας. Έκοψα τὴ γαλότσα ἀκόμα πὸς δαβεία, λαχανιάζοντας λιγάκι ἀνάμεσα στὶς υποκειές, κι' εξακολουθούσα έτσι αρκετὴ ώρα, ὡς τὴ στιγμὴ που άκούσα πίσω μου τὴ φωνὴ της γκουδερνάντας μου, και πὸς μού δοσάσαν τὴ γαλότσα από τὸ χέρι. Έκείνη τὴ νύχτα ήμουν πολὺ άρρωστος, και χρειάστηκε να μὲ δειάσουν τὸ στομάχι. Πράγμα που έκανε να ἀποκαλυφθῇ στους γονεῖς μου ὅλη ἡ έκτασι της αγάπης μου, κομμάτι πρὸς κομμάτι.

ΑΥΤΗ ήταν λοιπόν ἡ ἀνάμνησι που διηγήθηκα στὴ γυναίκα μου, καθισμένος στὴ δεράντα του σπιτιοῦ μας της Αριζόνας, μπροστὰ στὸ άγονο τοπίο της έρήμου. Πλησίαζα τὰ έξηντα και φαίνεται πὸς αίσθανόμουν έαφνικά την ανάγκη να θυμηθῶ τὴ δοσοιὰ μίας νεότητας, που εἶνε χαθὴ από καιρό. Ή γυναίκα μου άκουσε την άφιγησί μου σιωπηλή, αλλά μού φάνηκε πὸς παρατήρησα στὸ πρόσωπό της μίαν όνειροπόλο έκφρασι που μού φάνηκε παράξενη. Από κείνη τὴ στιγμὴ ἡ στάσι της ἀπέναντί μου πήρε μίαν ἀπροσδόκητη τροπή. Είναι ζήτημα αν μού άπέτεινε τὸ λόγο. Ίσως είχα δείξει έλλειψι τάκτ φερνοντας στὴ νύχτη μου μπροστὰ της τὰ παλιά μου πῆθη, αλλά στὸ δειλινὸ μίαν ζωῆς, έπειτα ἀπὸ τοιάντα χρόνια συμπίδωσης, νομίζω πὸς είχα δικαιώμα σε κάποια έπιείκεια.

Όταν συναντούσα τὸ βλέμμα της διάβαζα μέσα μίαν έκφρασι παραπόνου και σχεδὸν πόου—μερικές φορές μάλιστα τὰ μάτια της γεμίζαν δάκρυα. Έπειτα ἀπὸ μερικές μέρες τέτοιας συμπεριφοράς, έπεσε στὸ κρεβάτι. Άρριόταν να φωνάξω γιατὸρ, και με παρακολουθούσε με βλέμμα γεμάτο αγανάκτησι. Όταν έμπαινα στὸ δωμάτιό της, πὴν έδριςκα κατηφισμένη γύρω ἀπὸ μίαν θερμόφορο, κι' έπειτα ἀπὸ ένα καινούργιο πληγωμένο βλέμμα, μού γύριζε τὴν πλάτη και δεν έβλεπα στὸ μαξιλάρι παρά μίαν τούφα από γκριζὰ μαλλιά. Έκείνη την εποχή, οι δυο κό-

Τὴς έδειξα και μία φωτογραφία των παιδικών μου χρόνων.

ρες μας είχαν κιόλας παντρευτὴ και ζούσαμε μόνοι στὸ σπίτι. Γύριζα σὰ φάντασμα από δωμάτιο σε δωμάτιο. Τηλεφώνησα στὴ μεγαλύτερη κόρη μου για να ἀνακαλύψω τί κακὸ είχα κάνει (συνήθως, ἡ γυναίκα μου κι' ἡ κόρη μου περνοῦσαν μίαν ὥρα την ἡμέρα στὸ τηλεφώνο κατηγορώντας με). Μὰ αὐτὴ τὴ φορά, ἡ κόρη μου δεν ἤξερε τίποτα. Τὸ μόνο που τὴς είχε πῆ ἡ γυναίκα μου ήταν αὐτὴ ἡ φαινομενικὰ άσήμαντη μικρὴ φράσι:

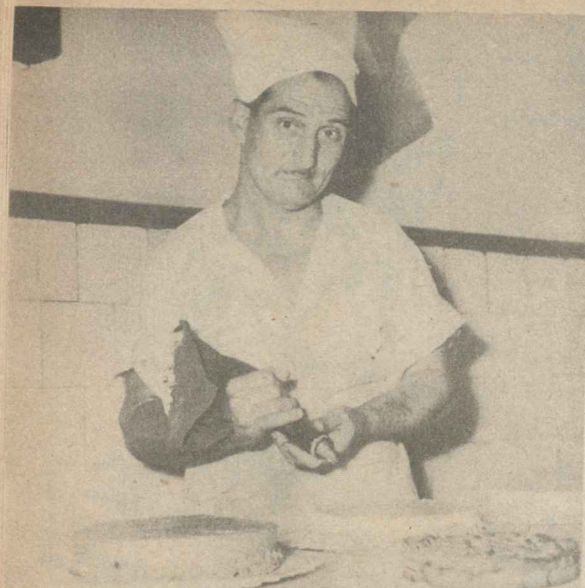
— Ο πατέρας σου δεν με αγάπησε ποτέ πραγματικά!

ΒΓΗΚΑ στὴ δεράντα, κάθησα λίγο θαρειά σε μίαν πολυθρόνα κι' άρχισα να σκέπτομαι. Κυττούσα αὐτὸ τὸ τοπίο με τους κάκτους και τὴν ξερὴ γῆ, κι' έξέτασα τὴ συνείδησί μου, άργα και εἰλικρινά. Έπειτα ἀναστένοντας Σηκώθηκα, πήγα στὸ γκαράζ και πήρα τὸ αὐτοκίνητό μου. Πήγα στὸ Σκότοντσαφλ και μῆχηκα στὸν Τζέων και Σία.

Θέλω, είπα, ένα λαστιχένιο ζευγάρι παπούτσια... Τίποτα έλαφρὸ—για άγόρι έννεα ετών!

Πήρα τὸ πακέτο και γύρισα στὸ σπίτι. Πήγα στὴν κουζίνα κι' έβαλα τὰ λαστιχένια παπούτσια να δράσουν κάπου μισὴ ὥρα. Έπειτα τὰ ἀκούμπησα σ' ένα πιάτο και μῆχηκα στὸ δωμάτιο της γυναίκας μου με ἀποφασιστικὸ ὄμμα. Έκείνη μού έρριξε ένα μεγαλοκόλο βλέμμα, όπου όμως δεικνύει ἀμέσως κάποια λάμψι ενδιαφέροντος. Άνασηκώθηκε από κρεβάτι της. Τὰ μάτια της γυάλιζαν κυριολεκτικά από τὴν έλπίδα. Έβγαλα μ' ἐπισιμότητα από τὴν τσέπη μου ένα σουνιά και κάθησα στὰ πόδια της. Έπειτα πήρα ένα παπούτσι και τὰκόμωα. Κατάπια ένα κομμάτι. Έρριξα τὴς γυναίκας μου ένα έκευτικό βλέμμα: Στὸ κάτω - κάτω, τὸ στομάχι μου δεν ήταν πια ὡς πρὸς έλλοτε... Μὰ τὸ μόνο που είδα στὰ μάτια της ήταν ἡ έκφρασι μίας έντονης ἰκανοποίησεως. Έκλεισα τὰ μάτια κι' εξακολουθούσα να τρώω τὸ παπούτσι μου με σκοτεινὴ ἀποφασιστικότητα, μὴ θέλοντας να λάβω ὑπ' ὄψιν μου τὰ χρόνια που είχα περάσει, τ' άσπρα μαλλιά, τὸ γεγονός ὅτι ήμουν ένας άνθρωπος που γεροντούσε. Με κλειστά τὰ μάτια, συλλογίζομαι πὸς δεν ὑπῆρχε κανείς λόγος να υποκύψω κανείς μπροστὰ στὴν έφρασι, στὴ φθορά της καρδίας και στὸ ρηινόπρωο. Κατάπια άλλο ένα κομμάτι. Δεν πρὸς εἶδωσι πὸς ἡ γυναίκα μου μού τραβούσε τὸ μαχαίρι από τὰ χέρια. Μὰ όταν άνοιξα τὰ μάτια, είδα πὸς εἶχε πάρει τὸ δεύτερο παπούτσι και δριόκταν κιόλας στὴ μεγαλύτερη υποκειά της. Μού χαμογέλουσε ἀνάμεσα στὰ δάκρυά της. Πήρα τὸ χέρι της, και μείναμε πολλὴ ὥρα έτσι στὸ μισοσκόταδο κρατώντας ὁ ένας τὸ χέρι του άλλου και κυττάζοντας τις παιδικές γαλότσες που ήταν τοποθετημένες στὸ πιάτο μπροστὰ μας!

ROMAIN GARY

Ειδικό ρεπορτάζ της κ. ΧΡΥΣΑΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΗ γιά τή ΜΑΓΕΡΙ ΚΗ ΚΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΤΗΣ ΚΟΥΖΙΝΑΣ

Ο αρχιμάγειρος του κέντρου Πράπα κ. Βασίλειος Τσιακαλάκης εργάζεται 30 ολόκληρα χρόνια. Έχει εργασθῆ ὡς σέφ στο παλιό προπολεμικό μεγάλο εστιατόριο Σφυκάκη. Επίσης σέφ ήταν επί 4 χρόνια από τὸ 1934-1938, στοῦ «Λουμπιέ» καὶ 7 χρόνια στο «Ἀκροπόλ». Εργάστηκε στο «Κίγκ Τζῶρτζς» ἀρκετὰ χρόνια καθὼς καὶ στο ἐστιατόριο «Πάνθεον», τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου, πρὶν καταλήξει στή σημερινή του θέσι. Ο κ. Τσιακαλάκης εἶναι ἐπὶ πλέον συνδικαλιστικός γραμματεὺς τοῦ «Συνδέσμου Μαγειρῶν». Σὰν τέτοιος, ξέροντας τὸ πόσο σκληρή εἶναι ἡ δουλειὰ τῶν ὁμοτέχνων του, προσπαθεῖ μὲ ὅλες τὶς δυνάμεις του νὰ βελτιώσει τὴ θέσι τῶν μαγειρῶν καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ὁκτάωρη ἐργασία.

Ο κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΣΙΑΚΑΛΑΚΗΣ τοῦ «Πράπα»

μπὸλ καὶ ἀφίνετε νὰ μείνῃ ἐπὶ 5 λεπτά. Κατόπιν ρίχνετε ἓνα—ἓνα τ' αὐγά, ἐνῶ χτυπάτε μὲ δυνάμει ὕστερα ἀπὸ τὴν πρόσθεσι καθε αὐγοῦ. Ἐνῶντε τὴ ζύμη αὐτὴ μὲ τὸν πούρε τῆς πατάτας προσθέτετε τὴν παρμεζάνα, τὸ πιπέρι καὶ τὸ μοσχοκάρυδο καὶ ψήνετε τὶς «πατάτες ντοφίν» ὅπως περιγράφεται ἀνωτέρω.

«ΣΑΡΛΟΤ ΜΠΑΒΑΡΟΥΑΣ»

4 φλυτζάνια τσαγιοῦ γάλα ■ 6 κροκάδια αὐγῶν ■ 1 1/2 φλυτζάνι τσαγιοῦ ζάχαρη ■ 20 φύλλα ζελατίνης. Βανίλια ■ 150 δράμια κρέμα σαντιγύ ■ 100 δράμια μπισκότα σαβουαγιάρ ■ 25 δράμια κερασάκια γλυκὸ στραγγισμένο, νερατζάκι καὶ ἀμύγδαλα.
Ἐκτέλεσι: Βράζετε τὸ γάλα. Χτυπάτε τὰ κροκάδια μὲ τὴ ζάχαρη.
Μουσκεύετε τὰ φύλλα ζελατίνης σὲ νερό κρύο καὶ κατόπιν τὰ προσθέτετε στο ζεστό γάλα. Ἀνακατεῦτε ἕως ὅτου λυώσουν. Προσθέτετε τὸ μίγμα γαλακτος στο μίγμα τῶν κροκαδιῶν. Βάζετε τὴν κρέμα σὲ μπαὶν μαρι καὶ τὴν ἀνακα-

τεύετε μερικὰ λεπτά, χωρὶς νὰ τὴν ἀφίνετε νὰ πάρῃ θέρμη. Τὴν κρῶνετε καὶ τὴν ἀφίνετε στο ψυγείο ἢ ἐπάνω σὲ πάγο ἕως ὅτου ἀρχίσῃ νὰ πήξῃ. Τότε προσθέτετε λίγη βανίλια, τὸ 1/3 ἀπὸ τὴν κρέμα σαντιγύ, 8 μπισκότα σαβουαγιάρ, κομμένα σὲ κομματάκια στο μέγεθος ρεβυθίου, τὰ κερασάκια καὶ νερατζὶ ψιλοκομμένα καὶ τὰ ἀμύγδαλα ἀσπρισμένα καβουρντισμένα καὶ ψιλοκομμένα. (Ὅλα μαζί: κρέμα, νερατζὶ καὶ ἀμύγδαλα πρέπει νὰ εἶναι 25 μόνο δράμια).
Σκεπάζετε τὸν πάτο καὶ τὰ τοιχώματα μίας φόρμας γιὰ σαρλότ ἢ μίας κατσαρόλας μικρῆς μὲ τὰ ὑπόλοιπα σαβουαγιάρ. Βάζετε τὰ μπισκότα εἰς τρόπον, ὥστε ἡ πλευρὰ ποὺ εἶναι μπουμπὲ νὰ εἶναι πρὸς τὰ τοιχώματα τῆς κατσαρόλας. Γεμίζετε τὰ κενὰ μὲ θρυμματισμένα μπισκότα καὶ ἀδειάζετε μέσα τὴν κρέμα μπαβαρουάζ. Τὴ σκεπάζετε στὴν ἐπιφάνεια μὲ μπισκότα.
Ἀφίνετε τὴν «σαρλότ»—μπαβαρουάζ—στο ψυγείο ἀρκετὲς ὥρες ἢ μὴ νύχτα. Ὅταν πρὸκειται νὰ τὴν σερβίρετε τὴν βγάζετε σὲ μὴν δομορφη τιπέλα καὶ τὴν γαρνίρετε μὲ κρέμα σαντιγύ καὶ μὲ μερικὰ κερασάκια.

ΠΑΓΩΤΟ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ

(Σὲ ηλεκτρικὸ ψυγείο)

35 δράμια σοκολάτα ἢ 6 κουταλιές σούπας κοφτερὸ κακάο ■ 4 κροκάδια αὐγῶν ■ 1 1/2 φλυτζάνι τσαγιοῦ ζάχαρη ■ 2 φλυτζάνια τσαγιοῦ γάλα ἑξαστορε ἀδιάλυτο ■ 2 φλυτζάνια τσαγιοῦ γάλα ■ Λίγη βανίλια ■ 4 ἀσπράδια αὐγῶν ■ Ἐλάχιστο ἀλάτι.

Ἐκτέλεσις: Κόβετε τὴ σοκολάτα σὲ κομματάκια καὶ τὴ λιώνετε σὲ μπαὶν μαρι. Χτυπάτε τὰ κροκάδια τῶν αὐγῶν καὶ ρίχνετε λίγη—λίγη τὴ ζάχαρη. Προσθέτετε τὴ λυωμένη σοκολάτα. Ζεματίζετε τὸ γάλα μαζί μὲ τὸ ἑξαστορε. Ρίχνετε λίγο στο μίγμα τῆς σοκολάτας, ἐνῶ χτυπάτε συνεχῶς. Κατόπιν ρίχνετε καὶ τὸ ὑπόλοιπο γάλα. Ἀνακατεύετε τὸ μίγμα σὲ σιγανὴ φωτιά ἕως ὅτου πήξῃ ἐλαφρά. Τὸ κρῶνετε καὶ προθεθετε τὴ βανίλια.
Γυρίζετε τὸ διακόπτη τοῦ ψυγείου στὸν ἀνώτατο βαθμὸ ψύξεως, ἀδειάζετε τὸ μίγμα τοῦ παγωτοῦ στοὺς παγοδίσκους καὶ τὸ ἀφίνετε στὴν κατάψυξη ἐπὶ 1 περίπου ὥρα ἢ ἕως ὅτου μισοπαγώσῃ. Τὸ ἀδειάζετε σὲ παγωμένο μπὸλ καὶ τὸ χτυπάτε ἕως ὅτου γίνῃ λεῖο καὶ ἀφράτο. Προσθέτετε τὸ ἀσπράδι τῶν αὐγῶν, τὰ ὁποῖα ἔχετε χτυπήσει μὲ μαρέγκα μὲ ἐλάχιστο ἀλάτι καὶ τὸ ἀνακατεύετε ἐλαφρά. Τὸ ἀδειάζετε γρήγορα στοὺς παγοδίσκους γιὰ νὰ μὴ λυώσῃ καὶ τὸ ἀφίνετε στὴν κατάψυξη ἕως ὅτου παγώσῃ.

Σὲ μηχανὴν παγωτοῦ: Ἐτοιμάζετε τὴν κρέμα σοκολάτας ὅπως περιγράφεται ἀνωτέρω καὶ τὴ βάζετε σὲ μηχανὴν παγωτοῦ. Ὅταν ἀρχίσῃ νὰ παγώνῃ ἀνοίγετε τὸ δοχεῖο καὶ προσθέτετε τὰ ἀσπράδια χτυπημένα μαρέγκα. Ἐξακολουθετε νὰ γυρίζετε τὴ μηχανὴ γιὰ νὰ παγώσῃ.

«ΠΙΑΤΟ ΚΡΥΟ» (Γιὰ 12 ἄτομο)

Ἀστακὸς «ἀν μπέλ βὺν»
Σαλάτα ρωσική
Γαρίδες
Αὐγά ἀ λὰ ρουῆς
Μαγιονέζα
Κοτολέτες ἀρνιοῦ πανέ
Ζαμπὸν
Ρεπανάκια
Ἀγγοουράκια τουρσί

ΚΟΤΟΛΕΤΕΣ ΑΡΝΙΟΥ «ΠΑΝΕ»

1 1/2 ὀκά κρέας ἀπὸ τὸ καρὲ ■ Ἀλάτι καὶ πιπέρι ■ Παρμεζάνα ἢ κεφαλίσιο ■ Ἀλεύρι ■ 4 ὡς 5 αὐγά, ἐλαφρὰ χτυπημένα ■ Γαλέτα ἢ ξερὸ ψωμὶ κοπανισμένο ■ Φυτίνη.

Ἐκτέλεσις: Χωρίζετε τὸ κρέας σὲ κοτολέτες καὶ τὶς χτυπάτε ἐλαφρὰ μὲ τὸν μπάτι. Τὶς πασπαλίζετε μὲ ἀλάτι καὶ πιπέρι, τὶς τυλίγετε πρῶτα στὴν παρμεζάνα καὶ κατόπιν στο ἀλεύρι. Κατόπιν τὶς βουτάτε μίαν—μίαν στο αὐγὸ, τὶς τυλίγετε σὲ γαλέτα καὶ ξανά στο αὐγὸ. Τηγανίζετε τὶς κοτολέτες μὲ φυτίνη. Σερβίρονται κρύες.

ΖΑΜΠΟΝ ΜΕ ΤΥΡΙ

6 μεγάλες φέτες ζαμπὸν ■ 1/2 φλυτζάνι τσαγιοῦ δούτυρο φρέσκο ■ 50 δράμια ροκφόρ ■ 2 κροκάδια βρασμένα αὐγῶν.

Χωρίζετε τὶς φέτες τοῦ ζαμπὸν στὴ μέση. Δουλεύετε τὸ δούτυρο, τὸ τυρὶ καὶ τὰ κροκάδια. Ἀπλώνετε ἀπὸ τὸ μίγμα ἓνα λεπτὸ στρώμα ἐπάνω σὲ κάθε μισὴ φέτα ζαμπὸν καὶ τὴν τυλίγετε σὲ σφικτὸ ρολό.

ΜΕΝΟΥ ΓΙΑ ΜΕΣΗΜΕΡΙ

Ὁρεκτικά: Σατζίκι, ἀντζούγιες, μπρίνι, ἐλῆς
Γλώσσες τηγανητὲς «Σὺς ταρτάρ»
Φιλέτο βοδινὸ ἀ λὰ «Σέσιλ»
Πατάτες «Ντοφίν»
Σαλάτα
Σαρλότ μπαβαρουάζ
Νεσκαφέ παγωμένο

ΓΛΩΣΣΕΣ ΤΗΓΑΝΗΤΕΣ

12 γλώσσες (50 ὡς 60 δράμια ἡ κάθε μία).
Λεμόνι. Ἀλάτι. Ἀλεύρι. Αὐγὸ ἢ Λάδι.
Φρέσκο δούτυρο Πατάτες βραστές Μαϊντανός.
Ἐκτέλεσις: Καθαρίζετε τὶς γλώσσες. Ἀφαιρεῖτε τὸ μᾶζο μόνο δερμα τραβώντας τὸ ἀπὸ τὴν οὐρά πρὸς τὸ κεφάλι, ἀφαιρεῖτε τὰ ἐντόσθια καὶ τὶς πλένετε. Τὶς ραντίζετε μὲ μπόλι-κο χυμὸ λεμονιοῦ καὶ τὶς πασπαλίζετε μὲ ἀλάτι. Τὶς ἀλευρώνετε, τὶς βουτάτε σὲ αὐγὸ καὶ τὶς τηγανίζετε μὲ λάδι ραφινὲ ἢ μὲ φυτίνη.

Βάζετε τὶς τηγανισμένες γλώσσες σὲ τιπέλα καὶ τὶς περιχύνετε μὲ λυωμένο φρέσκο δούτυρο. Τὶς σερβίρετε μὲ πατάτες βραστές κομμένες σὲ κώνους καὶ μὲ «ὡς»—ταρτάρ» ἢ μὲ «ὡς» ἀνταλούς.

Οἱ ΠΑΤΑΤΕΣ: Καθαρίζετε πατάτες σὲ μέγεθος αὐγοῦ καὶ τὶς βράζετε σὲ ἀρκετὸ νερὸ μὲ χυμὸ λεμονιοῦ καὶ μὲ ἀλάτι. (Ὁ χυμὸς λεμονιοῦ τὶς σφίγγει καὶ δὲν σπᾶνε). Τὶς στραγγίζετε καὶ τὶς ρίχνετε σὲ νερὸ κρύο ἀλατισμένο. Κατόπιν κόβετε ἀπὸ τὴ μίαν πλευρὰ μίαν φέτα γιὰ νὰ μποροῦν νὰ στεγνώναι καὶ μὲ ἓνα μαχαιράκι δι-

νετε σ' αὐτὲς σχῆμα κώνου. Τὶς περιχύνετε μὲ φρέσκο δούτυρο λυωμένο καὶ τὶς σερβίρετε μὲ φιλό μαιντανό.

«ΣΩΣ ΤΑΡΤΑΡ»

Μαγιονέζα ■ Ἀγγοουράκι τουρσί ψιλοκομμένο ■ Κρεμμυδι ψιλοκομμένο ■ Κάππαρη. Μουστάρδα ἑτοιμῇ Μαϊντανός ■ Αὐγὸ βραστὸ.
Ἐκτέλεσις: Προσθέτετε σὲ μαγιονέζα λίγο ἀγγοουράκι ψιλοκομμένο, ἐλάχιστο κρεμμυδι, λίγη κάππαρη, μουστάρδα, μαϊντανό ψιλοκομμένο, αὐγὸ βρασμένο καὶ ψιλοκομμένο, λίγο ξύδι.

«ΣΩΣ ΑΝΤΑΛΟΥΣ»

Μαγιονέζα ■ Γούστερ - σῶς ■ Κέτσουπ ■ Πιπέρι καγιέν ■ Χυμὸς λεμονιοῦ.

Ἐκτέλεσις: Προσθέτετε σὲ 1 φλυτζάνι τσαγιοῦ μαγιονέζα ἓνα κουταλάκι «γούστερ—σῶς», μίαν ἢ δύο κουταλιές «κέτσουπ», ἐλάχιστο πιπέρι καγιέν καὶ χυμὸ λεμονιοῦ.

ΦΙΛΕΤΟ ΒΟΔΙΝΟ «Α ΛΑ ΣΕΣΙΛ»

1 1/2 ὀκά φιλέτο καθαρὸ ■ Ἀλάτι καὶ πιπέρι ■ Βούτυρο ἢ Φυτίνη ■ Κρασί ἄσπρο.

Ἐκτέλεσις: Ζεσταίνετε σὲ τηγάνι λίγο βούτυρο ἢ φυτίνη καὶ βάζετε μέσα τὸ φιλέτο ὀλόκληρο, ἀφοῦ τὸ πασπαλίζετε μὲ ἀλάτι καὶ πιπέρι. Τὸ κοκκινίζετε γρήγορα σὲ δυνατὴ φωτιά γιὰ νὰ πιᾶσῃ κρούστα ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς καὶ τὸ βάζετε σὲ ἓνα ταψάκι. Ρίχνετε μέσα στο τηγάνι ἓνα ποτηράκι κρασί ἄσπρο καὶ ὅταν πάρῃ θέρμην τὸ ρίχνετε στο φιλέτο. Τὸ βάζετε σὲ μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) καὶ ἀφίνετε νὰ ψηθῇ ἐπὶ 15 μόνο λεπτά, ὥστε νὰ μείνῃ «σαγιανὸν» ἢ ὅταν κοπῇ νὰ στάξῃ αἷμα. Τὸ βγάλετε σὲ ζεστὴ τιπέλα καὶ τὸ κόβετε σὲ φέτες. Τὸ γαρνίρετε μὲ πατάτες «ντοφίν» καὶ σερβίρετε μαζί σαλάτα τῆς ἐποχῆς.

ΠΑΤΑΤΕΣ «ΝΤΩΦΙΝ»

1 ὀκά πατάτες ■ Ζύμη γιὰ «σοῦ» ■ Παρμεζάνα ■ Πιπέρι καγιέν ■ Μοσχοκάρυδο.

Πλένετε τὶς πατάτες καὶ τὶς σκουπίζετε. Τὶς βάζετε ὅπως εἶναι νὰ ψηθοῦν στο φούρνο μὲ τὸ φλούδι. Κατόπιν τὶς καθαρίζετε καὶ τὶς περνάτε ἀπὸ σίτα. Ἐτοιμάζετε ζύμη γιὰ «σοῦ» καὶ τὴν ἀναμειγνύετε μὲ τὸν πούρε. Προσθέτετε μίαν χούφτα παρμεζάνα, λίγο πιπέρι καγιέν καὶ μοσχοκάρυδο τριμμένο. Δουλεύετε καλὰ τὸ μίγμα καὶ τὸ βάζετε σὲ σακκούλα μὲ «κορνέ» Νο 3 ὀδοντωτὰ. Ζεσταίνετε σὲ κατσαρόλα ἀρκετὸ λάδι ραφινὲ ἢ φυτίνη καὶ πιέζοντας ἐπάνω τὴ σακκούλα ἐκβάτε κομμάτια ἀπὸ τὸ μίγμα δίνοντας σ' αὐτὰ διάφορα σχήματα: 8, κολοῦρες, μπατουνάκια ἢ χρησιμοποιεῖτε κορνέ σκέτο καὶ τὰ «κόβετε» σὲ μπαλίνους. Μόλις φουσκώσουν καὶ ἐξανθίσουν τὰ βγάζετε μὲ τρυπητὴ κουτάλα καὶ τὰ βάζετε ἐπάνω σὲ στρατσόχαρτο.

Ἡ ΖΥΜΗ «ΣΟΥ»: 1/2 φλυτζάνι τσαγιοῦ φυτίνης ■ 1 φλυτζάνι τσαγιοῦ νερό ■ Ἐλάχιστο ἀλάτι ■ 1 φλυτζάνι τσαγιοῦ ἀλεύρι δυνατὸ ■ 4 αὐγά.

Βάζετε σὲ μικρὴ κατσαρόλα τὴ φυτίνη, τὸ νερὸ καὶ τὸ ἀλάτι. Ὅταν πάρῃ θέρμην ρίχνετε ὅλες μαζί τὸ ἀλεύρι καὶ ἀνακατεύετε γρήγορα μὲ ξύλινο κουτάλι ἕως ὅτου ἡ ζύμη ἀρχίσῃ νὰ ἐκκολλᾷ ἀπὸ τὰ τοιχώματα τῆς κατσαρόλας καὶ σχηματιστῇ σὲ μίαν μπάλα. Τὴ βάζετε σὲ ἓνα

Σερβίρετε τὰ μπισκοτάκια μὲ παγωτὸ

...Ἡ τὰ σερβίρετε μὲ νεσκαφέ

ΜΠΙΣΚΟΤΑΚΙΑ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΓΩΤΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΑΦΕ ΣΑΣ

Εἶναι θαυμάσιο στο σπίτι γιὰ τὴν ἴδια τὴν οικογένεια ἢ γιὰ τοὺς ἐπισκέπτες νὰ ὑπάρχουν μερικὰ μπισκοτάκια σοκολάτας, φτιαγμένα ἀπὸ τὴν ἴδια τὴ νοικοκυρὰ, γιὰ νὰ σερβιριστοῦν μὲ νεσκαφέ ἢ μὲ παγωτὸ. Ἡ παρακάτω συνταγὴ θὰ σὰς διευκολύνῃ σ' αὐτό:

1 φλυτζ. τσαγιοῦ δούτυρο ἢ Βιτάμ ■ 1 φλυτζάνι τσαγιοῦ ζάχαρη ■ 2 κροκάδια αὐγῶν ■ Λίγη βανίλια ■ 2 κουταλιές γάλα ■ 3 φλυτζάνια τσαγιοῦ κοκκινισμένο ἀλεύρι ■ 1 κουταλάκι τσαγιοῦ κοφτὸ μπέικιν πάουντερ ■ Ἐλάχιστο ἀλάτι ■ 17 1/2 δρὰμ. ἄγλυκη σοκολάτα (κακάο πλάκα) ■ 2 κουταλιές σούπας γάλα.

Ἐκτέλεσις: Χτυπάτε τὸ δούτυρο μὲ τὴ ζάχαρη. Προσθέτετε τὰ κροκάδια, τὴ βανίλια καὶ τὸ γάλα.

Κοκκινίζετε μαζί μὲ τὸ ἀλεύρι τὴ μπέικιν πάουντερ καὶ τὸ ἀλάτι. Τὸ ρίχνετε στο μίγμα τοῦ δούτυρου. Ζυμώνετε ἐλαφρὰ τὴ ζύμη καὶ τὴ χω-

ρίζετε σὲ δύο μέρη. Στὸ ἓνα μέρος προσθέτετε τὴ σοκολάτα καὶ τὸ γάλα. Τυλίγετε τὶς ζύμες σὲ λαδοχαρτὸ καὶ τὶς ἀφίνετε στο ψυγείο τὸ λιγώτερο ἐπὶ 1 1/2 ὥρα.

Χωρίζετε τὴν ἄσπρη ζύμη σὲ δύο μέρη καὶ ἀνοίγετε τὴ μισὴ σὲ φύλλα φθαργώνιο 22Χ30 ἐκατ. ἐπάνω σὲ ἀλευρωμένο πανί. Ἀνοίγετε κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο καὶ τὴ μισὴ ζύμη τῆς σοκολάτας. Βάζετε τὸ φύλλο τῆς σοκολάτας ἐπάνω στο ἄσπρο φύλλο καὶ τὴ τυλίγετε καὶ τὰ δύο μαζί σὲ ἓνα ρολό. Ἐτοιμάζετε δεύτερο ρολὸ μὲ τὶς ὑπόλοιπες ζύμες. Τυλίγετε τὰ ρολὰ σὲ λαδοχαρτὸ καὶ τὰ ἀφίνετε στο ψυγείο ἐπὶ 3 ὥρες ἢ μίαν νύχτα. Κατόπιν τὰ κόβετε σὲ λεπτές φέτες καὶ τὰ ψήνετε σὲ μέτριο φούρνο (375ο Φαρενάιτ) ἐπὶ 10 περίπου λεπτά. Γίνονται περίπου 6 δωδεκάδες.

Σερβίρετε τὰ μπισκοτάκια μὲ νεσκαφέ ἢ μὲ παγωτὸ.

ΚΡΕΜΕΣ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ

(χωρὶς αὐγά)

2 φλυτζάνια τσαγιοῦ νερό ■ 1 κουτὶ γάλα Βλάχας γλυκὸ ■ Ἐλάχιστο ἀλάτι ■ 27 1/2 δράμια σοκολάτα ἄγλυκη (κακάο πλάκα) ■ 3 1/2 κουτάλ. σούπας (κοφτερὸ) κόρν - φλάουρ ■ Βανίλια.

Ἐκτέλεσις: Ἀναμειγνύετε 1/2 φλυτζάνι τσαγιοῦ νερό, τὸ γάλα καὶ τὸ ἀλάτι. Ἀνακατεύετε τὸ μίγμα ἐπάνω ἀπὸ νερὸ ποῦ θρᾶζει καὶ προσθέτετε τὴ σοκολάτα. Διαλύετε τὸ κόρν—φλάουρ μὲ τὸ ὑπόλοιπο νερὸ καὶ τὸ προσθέτετε. Ἀνακατεύετε τὴν κρέμα συνεχῶς ἕως ὅτου πήξῃ. Προσθέτετε τὴ βανίλια καὶ τὴ σερβίρετε μὲ σα σὲ μικρὰ μπὸλ ἢ σὲ ποτήρια σαμπάνιας. Τὴν ἀφίνετε στο ψυγείο ἕως ὅτου παγώσῃ. Τὴ γαρνίρετε μὲ κρέμα σαντιγύ.

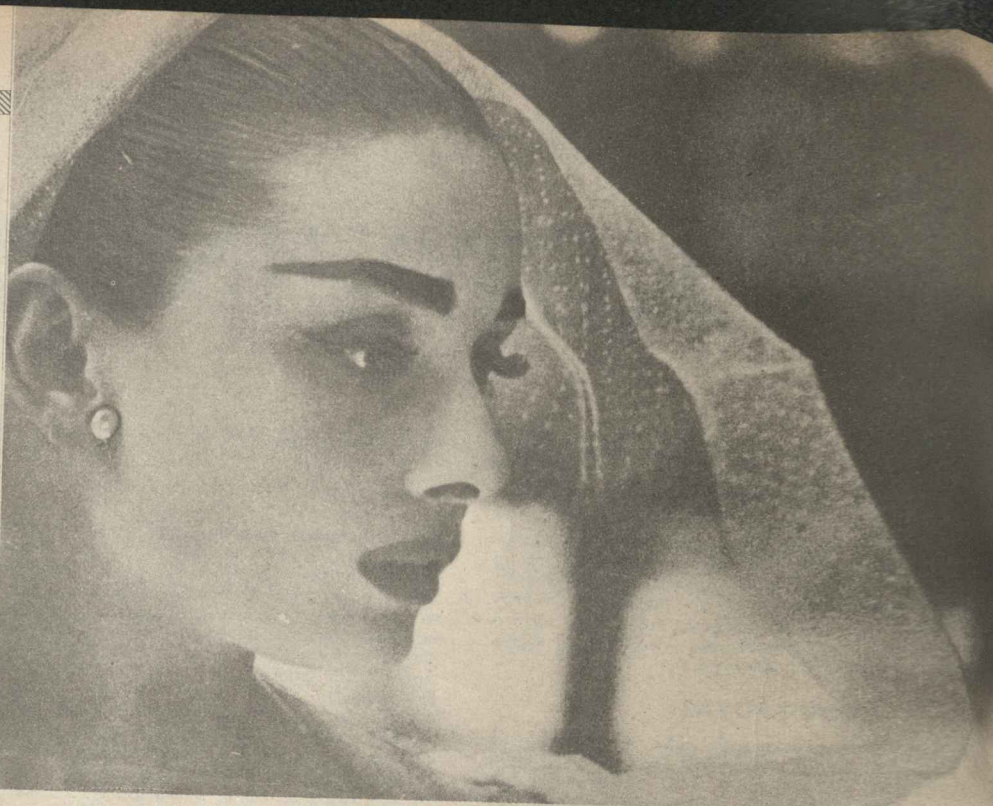
ΚΡΕΜΕΣ ΜΟΚΑ: Ἀφαιρεῖτε τὴ βανίλια καὶ προσθέτετε στο μίγμα τοῦ γαλακτος μαζί μὲ τὴ σοκολάτα 2 κουταλάκια τσαγιοῦ κοφτὸ νεσκαφέ. Γίνονται 6 μερίδες.

Τὰ κόβετε σὲ λεπτές φέτες καὶ τὰ ψήνετε

ΩΝΤΡΕΪ ΧΕΠΜΠΩΡΝ

ΕΝΑ ΚΑΤΑΓΛΗΚΤΙΚΟ ΑΣΤΕΡΙ
ΣΤΟ ΖΕΝΙΘ ΤΗΣ ΚΑΡΙΕΡΑΣ ΤΟΥ

ΕΧΕΙ γίνει τόσο συχνά λόγος για «καταπληκτικές σταδιοδρομίες», για σtάρ που ανέθηκαν ψηλά κι' έγιναν διάσημες μέσα σε μία νύχτα, ώστε η λέξη «καταπληκτικός» νάχη χάσει πιά τη σημασία της. Πώς όμως να χαρακτηρίσουμε τη σταδιοδρομία της χαριτωμένης ΩντρεΪ Χέπμπωρν, που από μία άσημαντη χορευτιούλα σε μισό λεπτό έφτασε σ' ελάχιστο χρονικό διάστημα να κερδίσει το βραβείο Όσκαρ; Αγνώστη σχεδόν ως τότε, κατάρθηκε να κατακτήσει την καρδιά του κοινού με το φιλμ της «Διακοπές στη Ρώμη», αλλά και να διατηρήσει σταθερά τη θέση της στην κορυφή του κινηματογραφικού στερεώματος. Κι' αλήθεια, είναι πολύς καιρός τώρα που μιλούν για τὰ φιλμ της Χέπμπωρν, όπως μιλούσαν άλλοτε για τὰ φιλμ της Γκρέτας Γκάρμπο ή της Μάρλεν Ντήτριχ. Τ' όνομά της αποτελεί έγχυση ότι το έργο στο οποίο παίζει δεν είναι από τὰ συνηθισμένα.

Από τις πρώτες κιόλας στιγμές, η μικρούλα ΩντρεΪ πάλαψε γενναία με τούς παραγωγούς που κανονίζοντας τὰ φιλμ που θά γύριζαν, κύτταζαν μονάχα την εμπορική πλευρά του φιλμ κι' όχι την πλευρά της τέχνης. Έστηνε τουλάχιστον μισή ντουζίνα καυγάδες το χρόνο γι' αυτό —και τούς κέρδιζε. «Καλύτερα λίγα φιλμ, αλλά καλά», είναι ή άρχή της. Και την άρχή αυτή την τήρησε πιστά μέχρι τώρα.

«Η ποιότητα έχει μεγαλύτερη σημασία από την ποσότητα», επαναλαμβάνει διαρκώς, ενώ τὰ μάτια της φωτίζονται. «Δεν άφναι να με κάνουν σκλάβο, δεν είμαι κανένα παιχνιδάκι στα χέρια τών παραγωγών». Εργατική σὰ μέλισσα, χωρίς να δέχεται συμβιβασμούς, αλλά και χωρίς ιδιοτροπίες, όταν πρόκειται για τη δουλειά της, στέκει ακλόνητη στις αντιλήψεις της. Όταν παίρνει μία σοβαρή απόφαση, δεν υπάρχει κανείς που να μπορεί να την μεταπείσει.

Σε πέντε χρόνια γύρισε έξι φιλμ. Το 1953 έκανε την άρχή με τόν Γκρέγκορ Πέκ στο φιλμ «Διακοπές στη Ρώμη». Ακολούθησαν ή «Σαμπρίνα» με τόν Χάμφρεϋ Μπόγκαρτ και τόν Ουίλλιαμ Χόλντεν, «Πόλεμος και ειρήνη» με τόν Χένρυ Φόντα και τόν Ουίλλιαμ Χόλντεν, «Εξυπνο μωτάκι» με τόν Φρέντ Άσταϊρ, «Αριάννα» με τόν Γκάρι Κούπερ και τόν Μωρίς Σεβαλιέ και τώρα, το 1958, με σκηνοθέτη τόν Φρέντ Ζίνεμαν την «Ιστορία μιάς μοναχής», ένα φιλμ που γυρίστηκε στο Βελγικό Κογκό και τη Ρώμη.

Έξι φιλμ σε πέντε χρόνια και —αν εξαιρέσουμε το φιλμ με τόν Φρέντ Άσταϊρ «Εξυπνο μωτάκι»— καμιά απογοήτευση του κοινού. Το «Εξυπνο μωτάκι» δεν πέτυχε και τόσο. Ίσως αυτό να ώφειλόταν στο ότι ή ΩντρεΪ Χέπμπωρν δεν ταίριαζε για παρτεναίρ του Φρέντ Άσταϊρ. Σε πέντε χρόνια όμως συνεχές γύρισμα τών έξι φιλμ, παντρεία, παίξιμο στο θέατρο, παραθερίσμα, διάβασμα διδλίων, παρακολούθηση ταινιών στο σινεμά και να είναι και εύτυχισμένη — έ, αυτό δεν είναι καθόλου μικρή δουλειά. Μια όποιαδήποτε άλλη σtάρ θά είχε πέσει κάτω από εξάντληση.

Στις 4 του περασμένου Μαΐου, ή ΩντρεΪ Χέπμπωρν συνεπλήρωσε τὰ είκοσι ένηνά της χρόνια. Ήταν είκοσι τσσάρων όταν πρωτοπαίξε στο φιλμ που την έκανε διάσημη. Πριν όμως απ' αυτό, ο δρόμος δεν ήταν καθόλου εύκολος για τή μικρή ΩντρεΪ.

Η ΩντρεΪ Χέπμπωρν γεννήθηκε το 1929 στις Βρυξέλλες. Το οικογενειακό της όνομα είναι Έντα Χέπμπωρν Βαν Χέεμστρα. Ο πατέρας της ήταν Ίρλανδός κι' ή μητέρα της Όλλανδή.

Ο γάμος τών γονιών της δεν πήγε καλά και το ευαίσθητο κοριτσάκι παρακολουθούσε με δourκωμένα μάτια και πονεμένη καρδιά τί γινόνταν στην οικογένειά της. Την κατάσταση έκανε χειρότερη το ότι ή ΩντρεΪ περνούσε ένα μέρος του έτους σε μία πανσιόν για κορίτσια στην Άγγλία κι' ένα μέρος με τη μητέρα της.

Η ΩντρεΪ Χέπμπωρν ήταν δέκα χρονών όταν έστπασε ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος. Γράφτηκαν πολλά για το ρόλο θήθεν που έπαιξε ή ΩντρεΪ στο όλλανδικό κίνημα αντίστασης. Έκείνο όμως που είναι αληθινό, είναι ότι το έξυπνο αυτό κοριτσάκι που ζούσε στο Άρνχεμ από το 1941 ως το 1944 πέρασε, όπως κι' όλοι, άλλωστε, φοβερές στιγμές.

ΕΝΑ ΕΥΑΙΣΘΗΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ

Όπως είπαμε, ήταν ένα έξυπνο και ευαίσθητο κοριτσάκι. Η μουσική κι' ο χορός ήταν οι μεγαλύτερες επιθυμίες και τ' όνειρό της. Σε ηλικία

δέκα τριών χρονών πήρε μαθήματα μπαλέτου. Την εποχή εκείνη άκονότα συνέδεσαν στην Όλλανδία, που βρισκόταν υπό κατοχή, διάφορες άποψήτες, που όπως ήταν φυσικό άφσαν βαθειά ίχνη σε μία παιδική ψυχή που έχει μέσα της ριζωμένο το αίσθημα του δικαίου.

«Τὰ θυμάμαι όλα πολλές φορές», λέει, «πόσο υποφέραμε, την άγωνία την πείνα. Πεινούσα τρομερά κι' όταν έγινε ή άπελευθέρωση δεν ήθελα άλλο παρά να τρώω, να τρώω, να τρώω...»

Ήμουν δεκάξη χρονών τότε και φοβερά αδύνατη. Ο γιατρός άπ' ότι είχα μία διαταραχή της ανάπτυξης και μου έδωσε όρμόνες. Σιγά σιγά άρχισα να συνέρχωμαι: πήγαίνα στο σχολείο, χόρευα κι' ένα μικρό σκοπό είχα: να γίνω χορεύτρια.

Η μητέρα μου δεν ήθελε. Ήθελε να με κάνη μία σοβαρή κυρία, με παντρεία με κανένα πλούσιο από άριστοκρατική οικογένεια. Ήμουν δέκα ένηνά χρονών όταν πήγα στην Άγγλίας. Αυτό έγινε το 1948.

Η ΩντρεΪ Χέπμπωρν έγινε Έλεθιν στους θεατρικούς κύκλους τών Λονδίνου: χόρευε στη Σχολή Μπαλέτου Ράμπερτ.

ΜΙΑ ΤΕΛΕΙΑ ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ

Κουραζόταν υπερβολικά για να γίνη μία τέλεια χορεύτρια κι' έπαι έβγινε πιο αδύνατη και πιο λεπτή από προητέρη. Ήταν τώρα μία λιγνή κοπέλλα με μακρύ, μπουκαλωτά μαλλιά και μεγάλα μάτια, ένα στόμα πολύ μεγάλο για το πρόσωπό της και κέρδιζε τη ζωή της εργαζόμενη ως φωτογραφικό μοντέλο. Οι βρετανικές κινηματογραφικές εταιρίες κι' ή τηλεόραση του BBC ζητούσαν πολλές νεαρές κοπέλλες για μικρούς ρόλους. Η άγγλική κινηματογραφική διομηχανία βρισκόταν στην άκμή της και παραγωγοί σαν τόν Άρθουρ Ράινκ και τόν Άλεξάντερ Κόρντα έπαιρναν στα εργαστήρια του Λονδίνου δεκάδες φιλμ. Ταυτόχρονα παρασιόσστηκε μεγάλη άνάγκη από νεαρές ήθοποιους στην τηλεόραση της άγγλικής πρωτεύουσας. Στο μεταξύ ή ΩντρεΪ Χέπμπωρν έξακολουθούσε να σπουδάζη χορό, να φιγουράρει σε περιοδικά. Έπαιξε όμως και διάφορους ρόλους σε ταινίες, που αν και δεν ήταν σπουδαίοι, την έκαναν γνωστή στην ήθοποιό του κινηματογράφου.

Την εποχή που ο Άλεκ Γκίνες έπαιξε σε μία άσττυνομική κωμωδία, τη «Συμμορία του Λαβέντερ Χίλ», που παίχτηκε σε μās με τόν τίτλο «Υπόθεση του Λαβέντερ Χίλ», ή ΩντρεΪ Χέπμπωρν ανέλαβε το μεγαλύτερο ρόλο που είχε παίξει ως τότε στον κινηματογράφο. Είχε χρειαστή τρεις ήμέρες για το γύρισμά του.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΤΗΣ ΦΙΛΜ

Μ' όλ' αυτά όμως εξακολουθούσε να είναι, όπως λένε στη γλώσσα του θεάτρου «μια χαριτωμένη ένζενυ» και υπό την ιδιότητα αυτή άγκη ζαρίστηκε για μία μουσική ταινία που θά γύριζε ο Γάλλος μουσικός Βε-τουάρ στο Παρίσι και το Μόντε Κάρλο, τη «Μπεμπέκα του Μόντε Κάρλο». Το φιλμ όμως αυτό ήταν εκείνο που άναδείξει όριστικά πιά την ΩντρεΪ Χέπμπωρν.

Στο Μόντε Κάρλο τραβήχτηκαν άρκετες εξωτερικές σκηνές κι' έπειδι έπρόκειτο για μία γαλλοβρετανική παραγωγή, έγινε άρκετος θόρυβος στο Μόντε Κάρλο. Στην Άντίμπ, στις Κάνες, στη Νίκαια, δεν ύπηρε άνθρωπος που να μη μάθη ότι γύριζαν ένα φιλμ στο οποίο έφαιρνε μέρος μία χορωδία και μία «Μπεμπέκα» κι' ότι ή ιμπεμπέκα αυτή ήταν κάποια ΩντρεΪ Χέπμπωρν. Όπως ήταν φυσικό, φωτογραφίες δημοσιεύτηκαν στις τοπικές γαλλικές εφημερίδες και άνάμεσα σ' αυτές και της ΩντρεΪ.

Η Γαλλία άναγραφείς Κολέτ, που εκείνη την εποχή, ήλικιωμένη πιά, βρισκόταν γι' άνάπαυση σε μία δίλα της Ριδιέρας, είδε τις φωτογραφίες αυτές. Στο Μπροντγουά έπρόκειτο να παίχτ ή τή «Ζίζη» κατά διασκευή της Βίκυ Μπάουμ για το θέατρο. Το ρόλο αυτό είχε γυρίσει στο Παρίσι ή Ντανιέλ Ντελόρ, στο όμώνυμο φιλμ. Η Ντελόρ όμως δεν μπορούσε να πάη στην Άμερική γιατί δεν ήξερε άγγλικά.

Όταν ή Κολέτ είδε την ΩντρεΪ διαπίστωσε άμέσως ότι ή νεαρή ήθοποιός άναπαρκρινόταν στις πρόσδοκιες.

Θέλετε να παίξετε τη «Ζίζη»; τη ρώτησε. Φυσικά ή ΩντρεΪ δε δίστασε και κατά το τέλος του καλοκαιριού του

Ο Γκάρι Κούπερ και ή ΩντρεΪ Χέπμπωρν σε μία παθητική σκηνή του φιλμ «Αριάννα». Ο Γκάρι δώλωσε πώς τη βρήκε «πολύ συμπαθητική και με υπέροχο ταλέντο».

Η ΩντρεΪ Χέπμπωρν σε μία σκηνή της περίφημης ταινίας της «Διακοπές στη Ρώμη» που γύρισε με παρτεναίρ τόν «άξέχαστο» όπως λέει ή ίδια Γκρέγκορ Πέκ.

«Ο Μέλ είναι μισό άγόρι και μισό κορίτσι», είπε ή ΩντρεΪ μόλις τόν πρωτογνώρισε. Στην εικόνα οι δύο σύζυγοι από μία σκηνή του έργου: «Πόλεμος και Ειρήνη».

1952 έφυγε για τη Νέα Υόρκη. Έπαιξε τη Ζίζη και περίφημα μάλιστα. Εκείνη την εποχή, ο Ουίλλιαμ Γουάιλερ ζητούσε μία ήθοποιό για να παίξη μαζί με τόν Γκρέγκορ Πέκ στο έργο «Διακοπές στη Ρώμη». Για την ακρίβεια ο Γουάιλερ ήθελε μία ήθοποιό που να θυμίζει την πριγκήπισσα Μαργαρίτα στο ειδύλλιό της με τόν Τάουσεντ, μία ήθοποιό που να συμπεριφέρεται σαν Άγγλίδα. Δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει Άμερικανίδα, ούτε και άλλη συνηθισμένη Ευρωπαία. Βλέποντας την ΩντρεΪ Χέπμπωρν δεν έχασε καιρό:

—Θά ήθελα να γυρίσω μερικές δοκιμαστικές σκηνές με σās, της είπε. Η ΩντρεΪ γέλασε:

— Σās προειδοπιώ, είπε, ότι δεν κάνω για το φιλμ σας. Θά τὰ χάσω μπροστά στον κινηματογραφικό φακό.

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ

Ο Γουάιλερ έβαλε τη νέα να παίξη σκηνή: τη σκηνή που ή πριγκήπισσα χορεύει πάνω στο κρεβάτι και κάνει την κυρία της Αύλης να τὰ χάσει. Η ΩντρεΪ έπαιξε τη σκηνή, αλλά την έπαιξε σαστισμένα κι' άβέβαια. Η άμερικανική κινηματογραφία την έκανε νευρική, γιατί ήταν κάτι διαφορετικό απ' ό,τι είχε συνηθίσει στα στούντιο του Λονδίνου. Κι' έπειδι κατάλαβε ότι δεν έπαιξε καλά, τάχασε τελείως κι' έπαιξε τόσο άσχημα, όσο δεν είχε παίξει ποτέ. Ο Ουίλλιαμ Γουάιλερ όμως καθόταν άπαθής και ήρεμος στην πολυθρόνα του, σὰ να μην έπρόκειτο ή μικρή αυτή κοπέλλα τών είκοσι δυό χρονών να παίξη ένα πρωτεύοντα ρόλο σε μία τόσο σπουδαία ταινία. Μόλις τελείωσε διέταξε να πάρουν το μηχανήμα λήψας έξω.

— Για να ιδούμε τί κάναμε, είπε. —Θά χάσετε τὰ έξοδά σας, είπε ή ΩντρεΪ. —Δεν θέλετε μήπως να παίξετε; ρώτησε ο Γουάιλερ. —Μά δεν είδατε πώς τάκανα θάλασσα; —Θά το δούμε αυτό, άπάντησε ήρεμα ο Γουάιλερ.

Και ο Άμερικανός σκηνοθέτης γύρισε, όπως είναι γνωστό, την ταινία «Διακοπές στη Ρώμη» με τόν Γκρέγκορ Πέκ και την ΩντρεΪ Χέπμπωρν κι' είναι βέβαιο ότι εκείνη που ένοιωσε τη μεγαλύτερη έκπληξη ήταν σίγουρα ή ίδια όταν βραβεύτηκε με το Όσκαρ για το ρόλο της σ' αυτό το φιλμ. Το έργο προκάλεσε γενικό ένθουσιασμό. Ούτε μπορούσε να το φανταστώ, είπε ή ΩντρεΪ «και για να πώ την αλήθεια όλα τὰ χρωστώ στον Γουάιλερ».

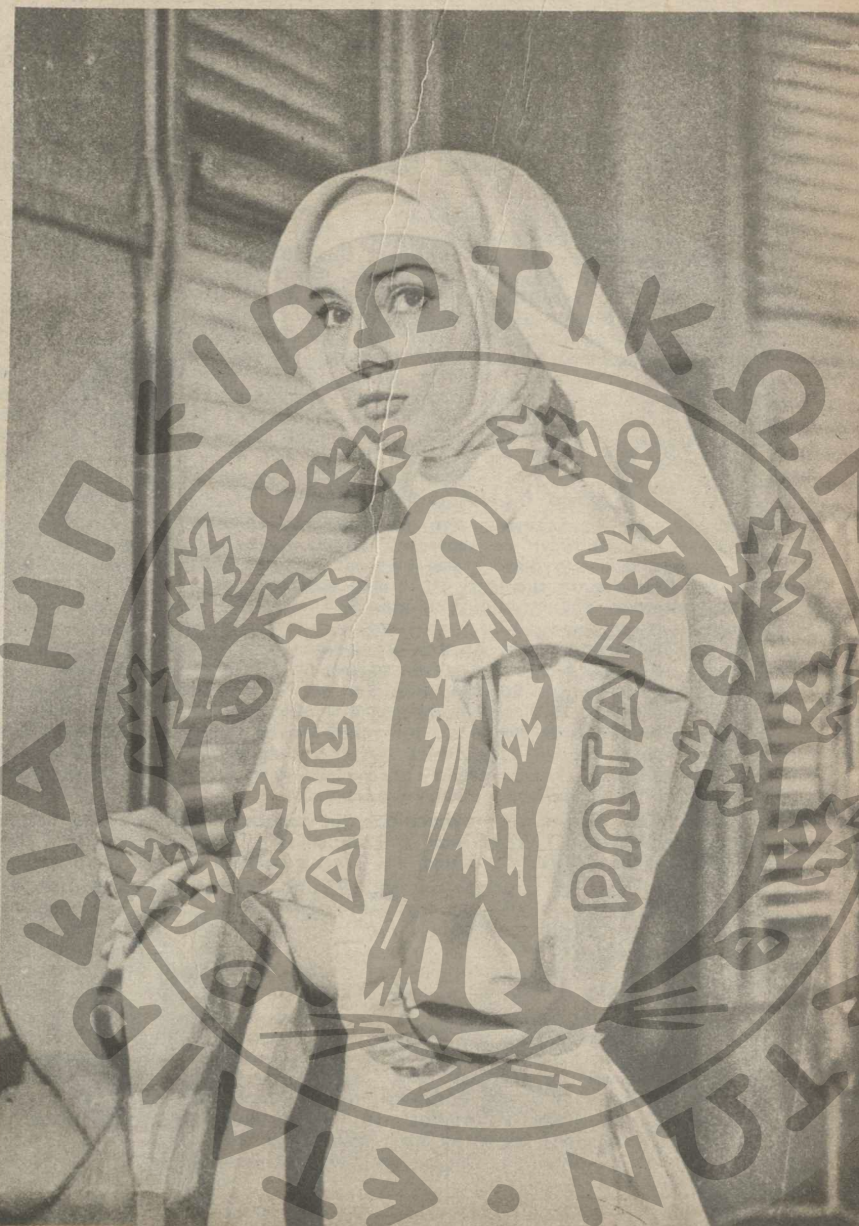
Κι' αλήθεια: ο Γουάιλερ, που έχει γίνει περίφημος για τὰ έργα του — «Τὰ καλύτερα χρόνια της ζωής μας», «Η κληρονομιά», «Άστνομικό τμήμα 21», «Μία μέρα σαν τις άλλες» — είναι κείνος που δημιούργησε την ΩντρεΪ Χέπμπωρν, ό,τι είναι σήμερα.

ΠΑΝΤΡΕΥΕΤΑΙ ΤΟΝ ΜΕΛ ΦΕΡΡΕΡ

Όταν ο Μέλ Φέρρερ τη γνώρισε στη Νέα Υόρκη το 1954, κι' έπαιξαν μαζί για καμιά δεκαεπταεταριά μέρες στο θέατρο το έργο του Ζιραν-ζαν «Οντιν», το πρώτο πράγμα που είπε στους φίλους του ήταν: «Σή ιζ χάρ μπό, χάρ γκέρλ» (είναι μισό άγόρι, μισό κορίτσι). Και τρεις μήνες άργότερα παντρεύτηκαν με μεγάλη μουσικότητα στο Μπουργκενστοκ της Έλβετίας.

Από τότε, σε κάθε άλλαγή εποχής, φαίνεται πώς είναι της μόδας ν' άναγγέλλεται το διαζυγίο τους. Την τελευταία φορά ήταν τόν περασμένο Γενάρη. Η ΩντρεΪ είχε ρθή στη Ρώμη για να παρακολουθήση την προετοιμασία του φιλμ «Ιστορία μιάς μοναχής» κι' οι εφημερίδες δημοσίευαν μία μεγάλη φωτογραφία όπου φαινόταν ο Μέλ Φέρρερ να φεύγει με το ύφος άγριο κι' ή ΩντρεΪ να τόν άκολουθή λίγο πιο πίσω με τὰ χέρια σε θέση άπελπισίας και τὰ μάτια γεμάτα δάκρυα. Τελευταία όμως, ο Μέλ κι' ή ΩντρεΪ έμφανίστηκαν και πάλι μαζί, στη Ρώμη, και φαίνονταν τελείως εύτυχισμένοι. Το ότι ο γάμος τους πέρασε δύσκολες, αν όχι θυελλώδεις στιγμές είναι πέρα από κάθε άμφιβολία. Κι' ή Χέπμπωρν κι' ο Φέρρερ έχουν μία ίδιουσυχρασία που τούς φέρνει συχνά σε σύγκρουση. Και συχνά ή σtάρ είναι υποχρεωμένη να δίνη κάποια εξήγηση στους καυγάδες αυτούς και να σταματάη κάπως το κουτσουμπολό. Μία φορά είπε: «Δεν είναι αλήθεια ότι ο Μέλ είναι τύραννος. Δεν είναι αλήθεια ότι μου

Περισσότερο γοητευτική από κάθε άλλη φορά, ή ΩντρεΪ Χέπμπωρν, σε μία σκηνή του τελευταίου της φιλμ: «Η ιστορία μιάς μοναχής» το όποιο θά προβληθή το χειμώνα που έρχεται και στην Άθνα.

επιβάλλει ν' άρνθώ ρόλους σέ φίλμ που δέν παίζει κι' αυτός. Δέν είναι επίσης άλήθεια ότι ζηλεύει τους ήθοποιους που παίζουν μαζί μου. Λένε ότι μου επιβάλλει τη θέλησί του και επηρεάζει το χαρακτήρα μου, αλλά ούτε κι' αυτό είναι άλήθεια. 'Ο Μέλ μου δίνει μονάχα συμβουλές, όπως, άλλωστε, του δίνω κι' εγώ».

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΚΑΡΔΙΟΧΤΥΠΑ

Άκριβώς λόγω της ιδιοσυγκρασίας της, ή αίσθηματική ζωή της "Ωντρεύ Χέμπμπαρν" δέν υπήρξε και πολύ άπλη. 'Ο πρώτος της έρωτας ήταν ένας Γάλλος φοιτητής που τόν γνώρισε στο Λονδίνο τό 1949, όταν εργαζόταν σά μοντέλο μέ τριάντα λίρες τήν εβδομάδα. Λεγόταν Μαρσέλ Λεμπόν και τήν είχε παρουσιάσει και στους γονείς του. 'Η Ιστορία αυτή δέν κράτησε παραπάνω από πέντε μήνες. Τήν τελευταία φορά που ιδώθηκαν, ή "Ωντρεύ" του πέταξε ένα δεμένο τόμο τών έργων του Σαίξπηρ στο κεφάλι, φωνάζοντας: «Δέν μου χρειάζονται κάτι ήλίθιοι σαν και σένα!».

Τά Χριστούγεννα του 1951, λίγες εβδομάδες άφ' ότου ντεμπούταρε σε θριαμβευτικά στη Νέα 'Υόρκη μέ τη «Ζίζη» της Κολέτ, ή "Ωντρεύ" άρραβωνιάστηκε επίσημως μέ τόν Τζαίμς Χάνσον, διευθυντή μιάς εταιρίας ταξιδιών του Λονδίνου. Είχαν αποφασίσει νά παντρευτούν στη Ρώμη τόν επόμενο χρόνο, μόλις ή "Ωντρεύ" θά τέλειωνε τό γύρισμα του φίλμ «Διακοπές στη Ρώμη». 'Η "Ωντρεύ" ήλθε στη Ρώμη γιά τό γύρισμα της ταινίας μαζί μέ τόν άρραβωνιαστικό της, ένα ξανθό νέο, ψηλό, μάλλον άσημαντό. 'Όταν τόν παρουσίασε στόν Γκρέγκορ Πέκ, ό Χάνσον έσκυψε τό κεφάλι μέ άμηνά. Λίγες μέρες άργότερα γύρισε στο Λονδίνο. Και τότε πολλοί είδαν τήν Χέμπμπαρν σαστισμένη, σά χαμένη, έτσι που δόλον άλλοτε δέν τήν είχαν δη. Φαινόταν νά στέκεται εκεί, άνάμεσα σ' έναν αυτόν τόν κόσμο, δίπλα σ' έναν διάσημο ήθοποιό, όπως ο Γκρέγκορ Πέκ, μόνο γιά νά του ζητήσει ένα αυτόγραφο. Κι' ό Γκρέγκορ Πέκ, που είναι γνωστός στο Χόλλυγουντ γιά τό πόσο ζηλεύει τό επάγγελμα του, ύστερα από λίγες μέρες συνηγορία, τηλεφώνησε στήν κινηματογραφική εταιρία που γύριζε τό φίλμ, ζητώντας νά μητ ή όνομα της "Ωντρεύ Χέμπμπαρν" στις διαφημίσεις μέ τό ίδια μεγάλο γράμματά, όπως και τό δικό του. 'Ηταν ή πρώτη φορά που ό Γκρέγκορ Πέκ έκανε κάτι τέτοιο. Μερικοί φίλοι της "Ωντρεύ" λένε ότι κατά πάσαν πιθανότητα δέν ήταν τυχαίο τό ότι τήν ίδια άκριβώς περίοδο, ή στήν τηλεγράφησε στο Λονδίνο διαλύοντας ξαφνικά τόν άρραβώνα της μέ τόν Χάνσον. 'Όταν αυτός ήρθε στη Ρώμη γιά νά ζητήσει εξηγήσεις, ή "Ωντρεύ" δέν θέλησε ούτε νά συναντήσει.

ΕΧΕΙ ΓΙΝΕΙ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΚΗ

Οι «Διακοπές στη Ρώμη» τελείωσαν τό Δεκέμβριο του 1952 κι' ή ήμερομηνία αυτή είναι σημειωμένη μέ μελαγχολία στο ήμερολόγιο της "Ωντρεύ Χέμπμπαρν". 'Ο Γκρέγκορ Πέκ κι' αυτή χωρίστηκαν στο άεροδρόμιο του Τζαμπίνο, κατευθυνόμενοι σέ διαφορετικές πόλεις, μ' ένα σφιγμένο χερίδι κι' ένα θλιμμένο βλέμμα. 'Η "Ωντρεύ" ήταν και πάλι μονάχη. Μά ύστερα από ένα μήνα έπανέγυρσε στη Ρώμη κι' άρχισε τούς περιπάτους που άκόμη και τώρα, όταν πηγαίνει στήν 'Ιταλία, συνθίζει νά κάνει.

Τό πολλά πράγματα άλλάξαν στο χαρακτήρα και τήν ψυχή της "Ωντρεύ Χέμπμπαρν" εδώ και λίγον καιρό, είναι φανερό σ' όσους έργαστηκαν τελευταία μαζί της. Δέν υπάρχει άμφιβολία ότι ή «Ιστορία μιάς μοναχής», τό φίλμ που γύρισε τελευταία, τήν εξάντλησε, ιδίως όί έξωτερικές σκηνές που γυρίστηκαν στο Βελγικό Κογκό, μέσα στα δάση. Πρέπει όμως νά υπάκοι και κάτι άλλο που νά μεταβολή αυτή της ψυχικής καταστάσεως της ήθοποιού. Νά είναι άραγε ή Ρώμη, μέ τίς άναμνήσεις της, που έχει προκαλέσει στήν "Ωντρεύ" τήν ένταση που μετατεύει κανείς κυττάζοντας τήν στή μάτια; 'Ισως. Στή Ρώμη διέλυσε τόν πρώτο άρραβώνα της, εκεί γνώρισε τόν Γκρέγκορ Πέκ, εκεί πέρασε τό μήνα του μέλιτος μέ τόν Μέλ Φέρρερ. Έκει δέχτηκε ένα τηλεφώνημα από τό Χόλλυγουντ, πέρυσι, από μέρους του Γκάρο Κούπερ. 'Η "Ωντρεύ" έμεινε μαζί μέ τόν άντρα της στο «Κράντ Ότέλ» και ήταν ό Μέλ εκείνος που σήκωσε τό άκουστικό. 'Ο Χέμπμπαρν κι' ό Γκάρο Κούπερ μόλις είχαν τελειώσει τό γύρισμα της «Αριάννας» κι' από τότε δέν είχαν ξαναδωθή.

Ο Μέλ έδωσε τό τηλεφώνημά της. Άκολουθήσε μιά σύντομη συνδιάλεξη, διαντισμένη μέ «ναί» και «όχι». Λίγες μέρες άργότερα, ένας Άμερικανός δημοσιογράφος, που είχε κατορθώσει νά μάθι γιά τό τηλεφώνημα, δημοσίευσε μιά άπ' τίς τόσες είδησεις που συντίθενται στο νά κάνουν δυσκολή τήν έγγραφη ζωής του Μέλ και της "Ωντρεύ": «Ο Γκάρο Κούπερ τηλεφώνησε στήν "Ωντρεύ Χέμπμπαρν", στη Ρώμη, ζητώντας τήν σέ γάμο. Ο Κούπερ τήν έρωτεύτηκε κατά τό γύρισμα της «Αριάννας» και είναι διατεθειμένος νά χωρίς άμέσως τη γυναίκα του». Τήν άλλη μέρα, όλες οι έφημερίδες δημοσίευσαν τίς φωτογραφίες τών έρωτικών σκηνών του φίλμ, όπου φιλιόντουσαν ό Κούπερ κι' ή "Ωντρεύ". Κάποια έφημερίδα δημοσίευσε δίπλα σ' αυτές και φωτογραφίες από τό τελευταίο φίλμ του Μέλ Φέρρερ «Τρυγητός», στις όποιες ό ήθοποιός φαίνεται νά φιλά μέ πάθος τήν Άννα Μαρία Πιραντζέλι, στη σκιά μιάς κληματαριάς. Κι' από πάνω ό τίτλος: «Άλλαγή φρουράς».

Μιά άλλη άμερικανική έφημερίδα προχώρησε άκόμα σέ πιο θαρραλέες άποκαλύψεις. Έγραψε πώς ή καρδιά της "Ωντρεύ Χέμπμπαρν" είναι αγιάτρευτα πληγωμένη έξ αίτίας του άτελεισμένου έρωτά της προς τόν Γκρέγκορ Πέκ. 'Η άτύμοφαιρα της Ρώμης, κατά τά γραφόμενα της έφημερίδας, ή τόσο ειδυλλιακή, έντυνη στήν καρδιά της έναν παραφόρο έρωτα γιά τόν έξαίρετο ήθοποιό. Γιατί όμως τό αίσθημα της αυτό δέν κατέληξε σέ ένδεκα τέλος; Τί ήταν εκείνο που μεσολάβησε; Καί... ποιά ρόλο παίζει ό Γκάρο Κούπερ; Ποιά ρόλο παίζει άκόμα ό άνδρας της; Είναι άλήθεια πώς τό ζευγάρι είναι εύτυχισμένο; Γιατί τότε δέν χωρίζουν;

Τά άμφιβόλου γούστου δημοσιεύματα μερικών άμερικανικών έφημερίδων, άντί νά έξοργίσουν τήν "Ωντρεύ Χέμπμπαρν", τήν κάνουν μονάχα μελαγχολική. Τελευταία, που ήταν στη Ρώμη, καθόταν μέ μιά συντροφιά στο σαλόνι ενός ξενοδοχείου, όταν, άφου ήπιε δύο «μαρτινί» σηκώθηκε και πήγε προς τό τζαματό μπαλκόνι, από τό όποιο φαίνονταν όλη ή Ρώμη στο ήλιοδασίλεμα και δέν μίλησε πιά. 'Όταν κάποιος τήν πηλίσιασε γιά νά τή ρωτήση γιατί στεκόταν εκεί τόση ώρα άμίλητη κι' δέν τήν είχαν κάνει τίποτα οι άλλοι, ή "Ωντρεύ" χαμογέλασε τρυφερά. «Οι άλλοι;» είπε. «Και που είναι οι άλλοι;»

Και ξαναγύρισε τό βλέμμα της μακριά, στόν πορφυρό από τίς τελευταίες ήλιαχτίδες όρίζοντα...

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΠΟΛΛΑΠΛΩΝ ΓΕΝΝΗΣΕΩΝ

Δίδυμα, τρίδυμα πεντάδυμα...

ΠΩΣ ΠΡΟΕΡΧΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΤΙ ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΕΣ ΕΧΟΥΝ ΝΑ ΖΗΣΟΥΝ

ΔΥΟ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΙ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΠΑΡΑΓΑΓΟΥΝ ΠΟΛΛΑΠΛΕΣ ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η πείρα και ή άνατομία δείχνουν ότι ή γυναίκα είναι μονοτόκος: τό σχήμα της μήτρας και οι διαστάσεις της λεκάνης είναι κατάλληλες γιά ένα μόνο παιδί. Και γι' αυτό, κάθε είκοσιοχτώ ήμέρες, ό γεννητικός της μηχανισμός έκρινει ένα μόνο γονιμοποιημένο ώάριο.

Η γονιμοποίηση γίνεται μέ τη διείσδυση του σπέρματος του άρρενος στο έσωτερικό τό ώαρίου. Άμέσως τότε σχηματίζεται μιά μεμβράνη γύρω από τό τελευταίο αυτό, που άπαγορεύει έτσι τήν είσοδο άλλων σπερματοζωαρίων.

Αυτός είναι ό γενικός κανόνας. Μπορεί όμως κατ' εξαίρεση νά συμβεί ό γεννητικός μηχανισμός νά παραγάγν ή δύο ή περισσότερα ώάρια: Τότε έχουμε αυτό που λένε «πολλαπλή κύηση». Κάθε ώάριο μπορεί νά γονιμοποιηθ ή από ένα σπερματοζώαριο: θά έχουμε τότε τόσα έμβρυα όσα και γονιμοποιημένα ώάρια.

Η πολλαπλή κύηση είναι δυνατό νά προκληθ ή και τεχνητά: ένας Ρώσος έρευνητής κατόρθωσε νά τό επιτύχ τώνονοντας τά ώάρια μιάς όμβας άγέλαδων μέ ένέσεις όρμονών. 145 μοσχάρια γεννήθηκαν από 100 άγέλαδες.

Τά δίδυμα που γεννιούνται κατ' αυτό τόν τρόπο μπορεί νάαι διαφορετικού φύλου και νά μη μοιάζουν μεταξύ τούς περισσότερο άπ' όσα θά έμοιαζαν δυο συνηθισμένα άδελφια. Αυτά είναι τά «διδυμωτικά» δίδυμα.

Μιά άλλη διαδικασία, πιο σπάνια αυτή, δίνει γέννησι σέ κείνα που ονομάζουμε «άλληθινα» δίδυμα ή μονοζυγωτικά. Τό ώάριο, όταν γονιμοποιηθ ή διαίρεται σέ δύο ώάρια που έχουν και τά δυο τά ίδια στοιχεία. Τά δίδυμα που προέρχονται κατ' αυτό τόν τρόπο είναι υποχρεωτικά τό ίδιο φύλου και μοιάζουν τόσο που είναι δύσκολο νά τά ξεχωρίσουμε. Πρόκειται, γιά νά μεταχειριστούμε μιά παρομοίωση, γιά δυο άντίτυπα του ίδιου άτόμου.

Η διχοτόμηση αυτή του ώαρίου είναι μιά άνωμαλία που μερικές φορές έχει εύτυχή κατάληξη, αλλά που μπορεί, όταν τό ώάριο δέν διχοτομηθ ή τελείως, νά παραγάγν τέρατα, όπως τά σιαμαία.

ΠΟΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΕΣ ΣΑΣ Ν' ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΠΕΝΤΑΔΥΜΑ;

Οι πολλαπλές κινήσεις (3, 4, 5, 6) μπορούν νά προκληθούν κατά τόν ένα άπ' αυτούς τούς δυο τρόπους ή και κατά τούς δυο ταυτόχρονα.

Στην περίπτωση της πολλαπλής κύσεως 3, 4, ή 5, ώάρια μπορούν νά γονιμοποιηθούν από ίδιο άριθμό σπερματοζωαρίων.

Στην περίπτωση της διχοτομής, ως τό ώάριο αυτό χωρίζεται πρώτα στά δυο. Έπειτα ένα από τά δυο μπορεί νά διχοτομηθ ή μέ τη σειρά του, όποτε θά έχουμε τρίδυμα. Τό άλλο ώάριο μπορεί νά διχοτομηθ ή κι' αυτό και νά έχουμε τετράδυμα. Τέλος, ή διχοτόμηση ενός από τά τέσσερα ώάρια, που σχηματίστηκαν κατ' αυτόν τόν τρόπο, μπορεί νά προκαλέσει τη γέννησι μονοζυγωτικών πενταδύμων.

Κατά μιά στατιστική, οι πιθανότητες πολλαπλής γεννήσεως είναι:

Δίδυμα: 1 στις 85 γεννήσεις
Τρίδυμα: 1 στις 7.225 γεννήσεις
Τετράδυμα: 1 στις 614.125 γεννήσεις
Πεντάδυμα: 1 στις 52.000.625 γεννήσεις.

Η συχνότης των πολλαπλών γεννήσεων διαφέρει επίσης ανάλογα μέ τήν ηλικία: από 15—20 ετών είναι 0,25 τοίς εκατό, από 20—25 = 0,45%, από 25—30 = 0,75%, από 30—35 = 1,06%, από 35—40 = 1,44%, από 40—45 = 1,2%, από 45—50 = 0,34%.

Έτσι, άνάμεσα στά τριάντα μέ σαράντα μιά γυναίκα έχει τίς περισσότερες πιθανότητες νά γεννήσ η ταυτόχρονα πολλαπά παιδιά.

ΑΝ Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ ΕΙΧΕ ΚΑΝΕΙ ΔΙΔΥΜΑ...

Η πολλαπλή κύηση είναι ως θα θαμό κληρονομική.

Μιά έρευνα έδειξε ότι επί 468 γυναικών που απέκτησαν δίδυμα, ό 26 κατ' έλάχιστο όριο είχαν ένα τουλάχιστο δίδυμο τοκετό άργότερα. Σύμφωνα μέ τήν ίδια στατιστική διαπιστώθηκαν 94 δίδυμα τοκετά άνάμεσα σέ 1334 ήμέρες, άδελφεί ή κόρες γυναικών που είχαν κάνει άλλοτε δίδυμα.

Έτσι, άν σείς ή ίδια, ή μητέρα σας ή ή άδελφή σας είχατε κάνει δίδυμα, έχετε 6—7 πιθανότητες στή 100 νά ξανακάνετε πάλι δίδυμα.

Αν όμως έπρόκειτο γιά «άλληθινα» δίδυμα οι πιθανότητες περιορίζονται σέ 1,17 τοίς εκατό.

ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΠΕΝΤΑΔΥΜΑ ΣΠΑΝΙΩΤΑ ΖΟΥΝΕ

Οι κίνδυνοι στους όποιους είναι έκτεθειμένα τά δίδυμα—και κατά μεγαλύτερο λόγο φυσικά τά πεντάδυμα—προέρχονται όλοι από τήν άδυναμία προσαρμογής τών όργάνων της γυναίκας σέ πολλαπλές κυήσεις. Πρώτα — πρώτα ή ανεπάρκεια της μήτρας προκαλεί έξοχολές της ή συχνότητά τους είναι: 20 ή 50 τοίς ή κατά. Έξ άλλου, τοποθετημένα σέ ένα πολύ μικρό χώρο τά πολλαπλά παιδιά δέν «έρχονται» πάντοτε εύνοικά κατά τη στιγμή του τοκετού.

Τέλος, ή διάσπρι της μήτρας προκαλεί συχνά πρόωρες συστολές που έχουν σαν αποτέλεσμα πρόωρο τοκετό: άντί στή 280 ήμέρες, ή διάρκεια της δίδυμης έγκυμοσύνης είναι 247—269 ήμέρες. Άπ' αυτό προέρχονται πολλά δυσάρεστα όπως ή άτέλης διαμόρφωση τών όστών του κρανίου που δέν έκτελεί πιά τόν προστατευτικό ρόλο του γιά τά νευρικά κέντρα και τά αϊμοφόρα άγγεία και ή έλλειψη ώρισμένου άπαρατήτων στοιχείων. Έξ άλλου, και στήν περίπτωση άκόμα φυσιολογικών τοκετών, τά δίδυμα έχουν άνάστημα κατόμα κατώτερα από τό μέσο όρο: 2500 γραμμάρια είναι 3250.

Οι λόγοι αυτοί είναι άρκετοί γιά νά εξηγήσουν τη μεγάλη θνησιμότητα: 23% κατά τίς πρώτες δέκα ήμέρες και 30—50% κατά τη διάρκεια του πρώτου έτους γιά τά δίδυμα. Τό ποσοστό αυτό αυξάνει σημαντικά γιά τά τρίδυμα και φθάνει σχεδόν τά 100% γιά τά πεντάδυμα.

ΤΑΞΙΔΙΑ ΣΤΑ ΒΑΘΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Βερσαλλίες

Η ΔΟΞΑ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Μιά έποψη τών άνακτόρων τών Βερσαλλιών όπου ή τέχνη, ό πλούτος και ή όμορφη ταίριαση, δημιουργώντας μιά παραμυθένια σκηνοθεσία, στήν όποία έζησαν οι Γάλλοι βασιλιάδες.

ΕΙΚΟΣΙ χιλιόμετρα δυτικά από τό Παρίσι, σ' ένα τεράστιο και όνειρώδες πάρκο, βρίσκεται τό μεγαλοπρεπέστερο άνάκτορο του δυτικού κόσμου. Πλουτισμένες από τριών αίωνων καλλιτεχνήματα, οι Βερσαλλίες αποτελούν ένα μνημείο της γαλλικής δόξας — μνημείο, που τό επίσηκτόνται 2 έκατομμύρια άνθρωποι από όλον τόν κόσμο, κάθε χρόνο.

Οι Βερσαλλίες ιδρύθηκαν από τούς Βουρβόνους Βασιλιάδες γιά νά δείξουν σ' όλη τήν Ευρώπη τήν υπέρτατη δύναμη της Γαλλίας—μιά δύναμη που έκφραζόταν μέ τήν όμορφία. Δέν μπορούσαν νά διαλέξουν πιο άκατάλληλο μέρος γιά ένα άνάκτορο άναμυχής: 'Η περιοχή ήταν έλώδης, άμυώδης, χωρίς πηγές. Μά τό μικρό παλάτι που έκτισε στήν άρχή εκεί ό μισογύνης Λουδοβίκος ΙΓ' προοριζόταν μόνο ως καταφύγιο του, όταν ήθελε νά βρίσκεται μακριά από τήν παρισινή του Αύλη. Μόνο μετά τό θάνατό του, στή 1643, όταν τό στέμμα πέρασε στο γιοιό του, ή Αύλη μεταφέρθηκε στις Βερσαλλίες.

ΜΙΑ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΝ

Ο νεαρός Λουδοβίκος ΙΔ', ώραίος, μεγαλοπρεπής και εύγενής πήρε στή σοβαρά «τό βασιλικό επάγγελμα». Όχι μόνο πίστευε, όπως ήρίσσότεροι Γάλλοι του 17ου αιώνα, στή θεία δικαιώματα τών βασιλέων, μά νόμιζε κιόλας πώς αυτά τά δικαιώματα δημιουργούσαν τήν ύποχρέωση στους βασιλείς νά χτίζουν μεγαλοπρεπείς οικοδομές και νά κάνουν πολυτελή ζωή. Έτσι, στις έφτά δεκαετίδες που βασίτευε ή βασιλεία τούς ό ήχος τών σφυριών και τών άλλων οικοδομικών εργαλείων σπάνια σταματούσε. Μερικές φορές χρησιμοποιήθηκαν 35.000 εργάτες ταυτόχρονα κι' έκατομμύρια χρυσά φράγκων δαπανήθηκαν. Η έλώδης έρμια μετατράπηκε σέ μιά πραγματική χώρα τών παραμυθιών, μέ όλόκληρα χιλιόμετρα από άλυσια και άλκες, έκατοπάδες άγάλματα και συντριβάνια—κι' ένα παλάτι που ήρθε στιγμή νά στεγασθούν σ' αυτό και 10.000 άτομα.

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΗΛΙΟΣ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΕΝΟΣ ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

Έδώ ό «βασιλιάς "Ηλιος" κρατούσε τόν κύριο ρόλο σ' ένα μεγαλόπρεπο θεατρικό έργο, που δέν έπαυε ποτέ νά παίζεται. Όπως ήταν βέβαιος πώς ή έξουσία του προερχόταν από τό Θεό, έτσι πίστευε πώς οι ύπόκόλοι του έπρεπε νά τόν βλέπουν «έλεύθερα κι' εύκολα». Γι' αυτό, κάθε άνθρωπος «μέ εύπρεπή εμφάνιση» είχε τό δικαίωμα νάρχεται νά βλέπει μέ δέος τό βασιλιά στή τραπέζι, τήν ώρα που έτρωγε μόνος και μεγαλοπρεπώς, τό ένα υπέροχο φαγητό μετά τό άλλο. Οι κήποι, τά δωμάτια ύποδοχής, ή μεγάλη αίθουσα τών κατόπλων μέ τήν σμυγνή άσμενη επίπλωσή της και τούς 42 κρυστάλλινους πολυελαίους της, ήταν άνοητα σέ κάθε άνθρωπο που απέδεικνεν ότι ήταν εύγενής, φωνάζτας ένα σπαθί — που μπορούσε νά τό νοικιάσ η από τό θυρωρό...

Άλλά ή άνατολή και ή δύση αυτού του βασιλικού ήλιου έθεωρείτο τόσο σπουδαίο πράγμα, ώστε δέν υπήρχε μεγαλύτερο προνόμιο από τό νά βρίσκεται κανείς στίς άφες αυτές κοντά του. Έτσι, γύρω από τό πρώινό έψηνημα και τό βραδυό ζαπλάωμα του βασιλιά δημιουργήθηκε μιά τόσο άυστήρη έθιμοτυπία, ώστε όλόκληρο τό μέλλον ενός αλλικού μπορούσε νά εξαρτηθ ή από τήν παραμικρή χειρονομία της Αυτό Μεγαλειότητος. 'Η έπιθυμία αυτή προχωρούσε πολύ πιο πέρα από τά ζητήματα προβαδίσματος στήν είσοδο ή στο καθίσμα ή στο χτύπημα μιάς πόρτας. Οι αλικοί δέν έπρεπε ποτέ νά χτυπούν, αλλά νά... ένουν τήν πόρτα μέ τό νύχι του μικρού δαχτύλου του άριστερο-τους χεριού. Κι'

άλλοίμον σ' εκείνον που δέν ήταν μπροστά όταν τό βασιλικό μάτι έπιθεωρούσε τήν Αύλη, γιάτί ό βασιλιάς ήθελε νά βρίσκονται οι εύγενείς του πάντα γύρω του και νά εξαρτώνται από τήν εύνοιά του.

ΟΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ ΤΗΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑΣ

Η σκηνογραφία όπου έκτυλίσσόταν αυτή ή κομωδία της απόλυτης μοναρχίας αποτελούσε δημιούργημα τριών ανθρώπων: του Λουδοβίκου ΙΔ', του αρχιτέκτονα Μανσάρ και του κηπουρού Λέ Νότρ.Κι' οι τρεις τους προσπάθησαν νά δημιουργήσουν έναν τεχνητό κόσμο, στόν όποϊόν ή φύσι νά πειθαρχή στήν τέχνη.

Πυρήνας του παλατιού παραμένει ό μικρός πύργος από πέτρα και κόκκινα κεραμίδια που έκτισε ό Λουδοβίκος ΙΓ'. Σ' αυτό ό Λουδοβίκος ΙΔ' πρόσθεσε άρμονικά περίπτερα και μακρές πτέρυγες, που τό σύνολό τους προχωρεί μέ χάρι προς τήν ψηλή πύλη της λιθόστρωτης αύλης.

Στό πίσω μέρος, κανένας ποτέ κηπουρός δέν δημιούργησε πιο υπέροχο θέαμα όμορφίας. Δέν ήταν μεγάλη πρόσοψη του παλατιού κατεβαίνον «κρεμαστοί» ανθόκηποι μέ θαυμάσια παφτέρια, άγάλματα και συντριβάνια, ως τό τεράστιο γκαζόν που λέγεται από πρσάτινο χαλί. Πέρα από τόν μεγάλο πίδακα του 'Απόλλωνος, απλώνεται μιά διάωργα μήκους χιλίων έξακοσίων μέτρων περιοχή που τά νερά της γυαλίζουν κάτω από τίς μακρινές λευκές, στο άπαλό γαλάζιο φόντο του βάθους...

ΤΑ 1400 ΣΥΝΤΡΙΒΑΝΙΑ

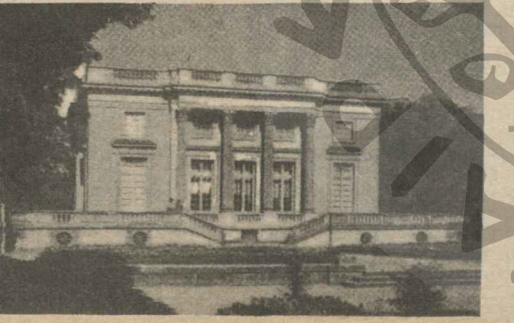
Σέ ώρισμένα άκριβέστατα ύπολογισμένα σημεία του πάρκου υπάρχουν άλλες από πικνές καστανιές, φλαμουριές και άλλα δέντρα. Τά χαμηλότερα κλαδιά ήταν τελείως κλαδεμένα, ώστε νά μοιάζουν σαν τοίχοι και τά ψηλότερα σχηματίζουν τόξα. Σέ κάθε άλλα ανακαλύπτει κανείς κάποια γαληνία πέτρινη θεά, κάποια κιονοστοιχία, κάποια σπηλιά ή κάποιο περίπτερο.

Μά, αυτή ή ηούχια, που απεπάζει τό πάντα, μπορεί νά μετατραπ ή σέ κεφαλή ζωή. Οι Βερσαλλίες χτισμένες σ' ένα μέρος χωρίς τρεχούμενο νερό, είχαν, τήν εποχή του βασιλιά "Ηλιου", 1400 συντριβάνια! Γι' αυτό τό μεγάλο σχέδιο ό Λουδοβίκος έόδεψε, επί όλόκληρα χρόνια, έκατομμύρια φράγκα, χρησιμοποιώντας τήν έπινοητικότητα τών τολμηρότερων μηχανικών του και βάζοντας πάνω από 30.000 στρατιώτες που νά εργασθούν άναγκαστικά. Τέλος, χάρι σ' ένα δικτυο δεξαμενών, διαρύνων και ύπογειών αγωγών, που έρχονταν από πηγές οι όποιες βρίσκονταν όλόκληρα χιλιόμετρα μακριά, τό νερό πετάχτηκε σέ έκατοντάδες σημεία...

ΚΑΜΜΙΑ ΑΣΧΗΜΙΑ

Κάθε άσχημία του έξωτερικού κόσμου απο-

Τό κομψό κτίριο του «Πι Τριανόν»

κλείστηκε από τίς Βερσαλλίες. Έδώ έπρεπε νά υπάρχει μόνο όμορφία και χαρά και τιμή στήν άγάπη. 'Όταν βαρυστημένος από τήν 'Ινφάντα Μαρία Θηρεσία της 'Ισπανίας, τήν καλή μά άνισιαή μικρή του βασίλισσα, ό Λουδοβίκος ΙΔ' ξεμυαλίστηκε από τη Λουίζα ντε Λα Βαλλέρ, διέταξε νά γίν η πρώτη από τήν όρτες που έκαναν τίς Βερσαλλίες πιο λαμπρές τή νύχτα παρά μέ όποιαδήποτε λιακάδα... Χιλιάδες φώτα άναβαν άνάμεσα στά δέντρα, και τά πολύχρωμα συντριβάνια αποτελούσαν ένα θέαμα όνειρεμένο. Παραστάσεις έργων του Μολιέρου, του Λαλλυ κι' άλλων μεγάλων καλλιτεχνών τελειώναν μέ τόσο λαμπρά πυροτεχνήματα, ώστε είχε κανείς τήν έντύπωση πως όλόκληρος ό ουρανός γινόταν ένας ζωντανός χείμαρρος, που έπεφτε πάνω στους μαγεμένους θεατές.

Όταν ή Λουίζα έχασε τη θέση της ως εύνομένης, άκόμα λαμπρότερες γιορτές ώργανώθηκαν γιά τη διάδοχή της, τη γιορτητική κυρία ντε Μοντεσσάν.

Άλλά, καθώς ή φλόγα της νιότης έσβυνε, στόν Λουδοβίκο ΙΔ' ό βασιλιάς ξαναγύρισε στήν έντονη χήρα που χρημάτισε γκουβερνάντα τών παιδιών του, τήν κυρία ντε Μακτενόν. Οι διασκεδάσεις τών Βερσαλλιών έγιναν ρουτίνα. 'Ο ήλιος κινόμενος μονάρχης είχε γίνει οικογενειάρχης. 'Όταν πέθανε ή βασίλισσα παντρεύτηκε τη χήρα, και περνούσε τίς περισσότερες μέρες του στο χαριτωμένο μικρό άνάκτορο, τό Τριανόν, που είχε κατασκευάσει στο πάρκο σαν καταφύγιο άπ' αυτήν άκριβή τη μεγαλοπρέπεια που ό ίδιος είχε δημιουργήσει...

Τήν 1η Σεπτεμβρίου 1715, έπειτα από βασιλεία 72 ετών, ό Μέγας Μονάρχης πέθανε, όπως είχε ζήσει: Μεγαλοπρεπώς και μπροστά σ' όλους...

ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΤΡΙΑΝΟΝ

Έπί έφτά χρόνια μετά τό θάνατό του, τό παλάτι τών άνακτόρων έμειναν κλειστά, και τά φύλλα που έπεσαν από τά δέντρα γέμιζαν τίς έρμεις βεράντες. Μόνο όταν έγινε 13 ετών, ό καινούργιος βασιλιάς άρχισε νά ζή στίς Βερσαλλίες.

Ο Λουδοβίκος Ιδός δέν άγαπούσε πολύ τή δημοσιότητα και έφτιαξε στίς Βερσαλλίες ένα σωρό μικρά διαμερίσματα, όπου περνούσε τήν περιορισμένη ζωή του. Αυτά τά δωμάτια άκάναν εύάριστα τά ώάρια επίπλω μέ τό καινούργιο στυλ, που εισήγαγε ή ώραία κι' έντονη κυρία ντε Πομπαντούρ, που υπήρξε επί 20 χρόνια ή πραγματική κυρία τών Βερσαλλιών, άντί της δυστυχισμένης Πολωνίδας βασίλισσας.

Μέ τό θάνατο της Πομπαντούρ και τήν άνοδο της κυρίας ντυ Μπαρβό, οι άσυλλόγιστες σπατάλες συνεχίστηκαν. 'Υπολογίζεται, ότι σέ κάθε 10 φράγκα που μολύνονταν ως φοροί σ' όλη τη χώρα, τά 6 έοδεύονταν στίς Βερσαλλίες...

Ακολουθός ό Λουδοβίκος Ιδός μέ τήν ώραία κι' έλαφρύμαλη βασιλιάς του, τη Μαρία 'Αντουανέτα. Μετά τήν έπαναστάση και τόν άποκεφαλισμό τούς, οι Βερσαλλίες έρημώθηκαν. Τά επίπλωτά τους μεταφέρθηκαν και σκορπίστηκαν.

Στά 1830, ό βασιλιάς Λουδοβίκος - Φίλιππος άποφασίσταε νά κινή τίς Βερσαλλίες μόνον ως τέχνης. Προς τό σκοπό αυτό, έγιναν μεταρρυθμίσεις που κατόστρεψαν ένα μεγάλο μέρος τών άρσίων τοιχογραφικών αναλωφών.

Μά στή 1875, όταν ή χώρα έγινε δημοκρατία, άποφασίστηκε ή άνακίνηση τών Βερσαλλιών. Μεγάλα ποσά εοδεύθηκαν γιά τήν έπιδιόρθωση τών κτιρίων και τών πάρκων και σήμερα, έπειτα από τόσες περιπέτειες, οι Βερσαλλίες δίνουν στίς χιλιάδες τών Γάλλων και ξένων επισκεπτών μιά ιδέα του παλαιού γαλλικού μεγαλείου...

Τὸ χαμόγελο...

ΔΙΑΤΗΡΗΤΕ ΤΟ ΠΑΝΤΟΤΕ ΑΝΘΙΣΜΕΝΟ ΣΤΑ ΧΕΙΛΗ ΣΑΣ, ΑΝ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΕΙΣΘΕ ΑΓΑΠΗΤΗ ΑΠΟ ΟΛΟΥΣ ΚΑΙ ΝΑ ΖΗΣΕΤΕ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΑ ΧΡΟΝΙΑ...

Οι 'Αμερικανοί, με την απλότητα και το πρακτικό πνεύμα που τους χαρακτηρίζει, δίνουν μια συμβουλή: «Κήπ σμάιλινγκ», που σημαίνει «χαμογέλα». Διατήρησε το χαμόγελό σου, την αίσιοδοξη στάση απέναντι στη ζωή, αν δεν θέλεις να φθαρείς από τις σταγόνες νερού που με το χρόνο «κοιλάνουν» πέτρες», αν δεν θέλεις να νοιώθεις διαρκώς στην καρδιά την πίκρα της ζωής μονάχα. Αυτή είναι μια σύσταση σωστή και σοφή, στην οποία εμείς προσθέτουμε και τούτη: «Μόνο η δράση και η αυτοπεποίθηση και η γαλήνη μπορούν να αντικαταστήσουν αποτελεσματικά τα φθαρμένα κύτταρα με καινούργια».

Λύ ή λίγο, υποφέρουμε από τέτοια πλέγματα. Αυτά όμως οφείλονται σε κάποια έμμεση έσωτερική «δυσαρμονία» και «προκαλούν» ποικίλες αντιδράσεις: δειλία, υπερευαισθησία, νευρικές διαταραχές κλπ.

Εκείνη που δεν έχει αυτοπεποίθηση, συσσωρεύει «πλέγματα» και γίνεται θύμα τους.

Η αυτοπεποίθηση είναι το δαχτυλίδι της ζωής. Πεποίθηση στον εαυτό σου και στους άλλους.

Μη χαμογελάτε, διαβάζοντας το «στοιχόλογον». Θα σας εξηγήσουμε παρακάτω και θα δείτε ότι έχουμε δική μας.

Εδώ θέλουμε να σας επιστρέψουμε, ότι αν κανείς δεν έχει πια εμπιστοσύνη στις ίδιες του τις δυνάμεις, στην ίδια του την υγεία ή στην ικανότητα κρίσεώς του κλπ., βρίσκεται στο δρόμο της πνευματικής και σωματικής «ασφυξίας».

Όταν βρισκόσθε σε κατάπτωση, είσατε άρρωστη, κουρασμένη, αμφισβητείτε για κάθε τι. Δεν είν' έτσι; Αντίθετα, τι χαρά και τι διάθεση γι' αγώνα προέρχονται από μια τέλεια σωματική υγεία! Νομίζουμε πως όλος ο κόσμος είναι δικός μας. Συνεπώς: μόλις νιώσετε ότι χάνετε την αυτοπεποίθησή σας, την πίστι στην αντίστασή σας στη σωματική και πνευματική εύλυγιά σας φροντίστε το γρηγορότερο να την ανακτήσετε. Έχει βρισκεται το κλειδί κάθε πλέγματος: η ζωή δεν θα σας παύει άσχημα παχνίδια αν έχετε εμπιστοσύνη στον εαυτό σας.

Υπάρχει όμως και η εμπιστοσύνη στη ζωή, στη Θεία Πρόνοια, στο Θεό. Άκούμε να λένε συχνά: «Δοκίμασα πολλές απογοητεύσεις, πολλές στενοχώριες, η ζωή ήταν σκληρή για μένα και έτσι δεν έχω πια εμπιστοσύνη στη Θεία Πρόνοια». Ποιος όμως δεν έχει δεχθεί πληγμάτα στη ζωή; Παρ' όλα αυτά, πρέπει να αποφυγούμε να πητέ «όχι» στο αύριο.

Ν' αποφεύγετε δηλαδή: 1) να αναστενάζετε με θλίψη για κάτι που είναι άπραγματοποίητο, 2) να εξεγειρόσθε, γιατί η εξέγερση προκαλεί αντιδράσεις που «τυφλώνουν» και είναι άνωφελος. Αντίθετα, μπορούμε να δούμε τις σημερινές μας δυνατότητες και να ξεκινήσουμε με εμπιστοσύνη για την κατάκτησή του αύριο.

Η ζωή, στο κάτω-κάτω, δεν είναι παρά η τέχνη να χρησιμοποιούμε τις δυνάμεις που έχουμε μέσα μας. Κι' αν έρθουμε τώρα στο τελευταίο σημείο, που μπορεί να φαίνεται παράδοξο, στην εμπιστοσύνη προς τους άλλους.

Στους άλλους; Θα ρωτήσετε. Κι' αν αυτοπεποίθησή σου είναι το δαχτυλίδι της ζωής, τότε η εμπιστοσύνη σου στους άλλους είναι το δαχτυλίδι της ζωής τους.

Αν αυτοί οι άλλοι μας πρόδωσαν, μάς πρόσβαλαν, αδιαφόρησαν για μας; Μπορεί. Παρ' όλα αυτά μην πητέ: «Δεν έχω εμπιστοσύνη σε κανέναν, γιατί με γέλασαν πολλές φορές». Κάνετε μάλλον εκείνο που λέει ο 'Ιησούς: «Γίνεσθε φρόνιμοι ως οι όφεις και απλοί ως αι περιστέραι».

Δοκιμάστε μία φορά: παραχωρήστε σ' ένα πρόσωπο που αγαπάτε όλη σας την εμπιστοσύνη, μία εμπιστοσύνη γεμάτη αγάπη, διορατικότητα, ευγένεια. Θα δείτε πως θα σας χρωστά χάρη και θα προσπαθήσει να φανεί αξιοπρεπής εμπιστοσύνης αυτής. Κι' αν ακόμα θα ήθελε να σας γελήσει δεν θα το έκανε πια.

2. ΥΠΑΚΟΗ

Φαντασθήτε για μία στιγμή τη ζωή σαν ένα όμορφο σπίτι με τέσσερα πατώματα:

ΠΡΩΤΟ ΠΑΤΩΜΑ: η φυτική ζωή, (άνανση, διατροφή, κυκλοφορία: στην Ιατρική γλώσσα όλα αυτά λέγονται μεταβολισμός). Τέλεια ομοιοπύκνωση με τη ζωή των φυτών.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΑΤΩΜΑ: το ζωικό βασίλειο, δηλαδή όλες οι ένστικτώδεις και όρμητικές μορφές (ζώων των αισθήσεων κλπ.).

ΤΡΙΤΟ ΠΑΤΩΜΑ: Πιο ψηλοί και πιο ευρείς ορίζοντες: ψυχική ζωή (δηλαδή σκέψεις και αισθήματα).

ΤΕΤΑΡΤΟ ΠΑΤΩΜΑ: πνευματική ζωή, με την υψηλή και θρησκευτική σημασία της λέξεως, η τελειοποίηση δηλαδή του πνεύματος.

Η καλή κατάσταση των επάνω πατωμάτων εξαρτάται κατά μεγάλο μέρος από τη στερεότητα των θεμελίων και των κάτω πατωμάτων, δεν είναι έτσι; Και όπως η οικοδομική έχει τους νόμους της, τους κανόνες της, τους υπολογισμούς της, το ίδιο και η τετραπόρφη ζωή μας έχει τους δικούς της νόμους, τις δικές της στρατηγικές, φυσιολογικές, κοινωνικές και ηθικές αρχές. Η κατασκευή του οικοδομήματος - ζωής μας δεν μπορεί να θεμελιωθεί σε αναρχόμενες βάσεις, αλλά σε τέλεια αρμονικούς κανόνες.

Η υπακοή στους κανόνες αυτούς σημαίνει καλή ζωή, μακροζωία και νειάτα.

Να τώρα μερικοί κανόνες στους οποίους πρέπει να υπακούετε: υπακούετε σε μία ανώτερη ψυχική ύλη, καθαρίζοντας την ψυχή και το μυαλό σας, όπως θα κάνατε με τις ακαθαρσίες που επικρατούν στο σώμα σας. Πλένετε το πνεύμα σας από τα υπολείμματα της καθημερινής ζωής.

Διαθέτε τις τύψεις, θεωρώντας τις όχι άγωνα βάρη, αλλά λάθη από τα οποία θα πάρετε διδάγματα. 'Απελευθερώστε απ' αυτές θεωρώντας τις σαν σημείο εκκίνησης και εγγύηση ότι θα προχωρήσετε νικηφόρα αύριο.

Μια άλλη μορφή υπακοής στους νόμους της ζωής είναι να συγκαταστήτε τους άλλους και τον εαυτό σας αναθεωρώντας τις εσφαλμένες απόψεις που έχετε για τους άλλους και για τον εαυτό σας και αποδεχόμενες ό,τι καλύτερο μένει γύρω σας.

3. ΖΗΤΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ

Ο τρίτος κανόνας του δόκτορα Λιέγκμε είναι: θεωρήστε το παρόν σαν μία αναντικατάστατη και ζήστε το όπως πρέπει.

Πόσες φορές δεν λέμε: «Αχ, αν δεν είχα κάνει τούτο ή εκείνο». «Αχ, αν φερόμουν μ' άλλο τρόπο». «Αχ, αν έστην σκιά του παρελθόντος, γινώσκοντας για το μέλλον, καταστρεφοντας έτσι το σήμερα, που δεν αναγνωρίζει πια».

Να ζήτε το παρόν σημαίνει να μην ανησυχείτε. Και να μην ανησυχείτε σημαίνει να μην ασχοληθείτε με αγώνια για κάτι μελλοντικό που θάρρη. Αυτά φυσικά δεν σημαίνει να μην βλέπετε για το μέλλον.

Σπείρετε στην κατάλληλη στιγμή κι' αν θελή ο Θεός θα έχετε τη συγκομιδή στη στιγμή που πρέπει.

Αν έχετε «συνείδηση της πραγματικότητας», διώχνοντας την αγωνία, θα δημιουργήσετε ανάμεσα σε σας και τα πράγματα σχέσεις ασφαλείας και σωστές και θα κατευθύνετε έτσι το μέλλον. Χιλιάδες γνωμικά και ρητά θα μπορούσαμε να αναφέρουμε σχετικά με το ζήτημα αυτό. «Αρκούν τη ημέρα ή κακία αυτής», λέει ένα. «Στέργε μὲν τὰ παρόντα, ζήτε δὲ τὰ βέλτιστα» λέει ένα άλλο.

Από τι, άλλωστε, αποτελείται η καθημερινή ζωή; Από μικρά καθήκοντα χωρίς δόξα, από μικρές ευχαριστίσεις που περνούν σχεδόν απαρατήρητες. Κι' από πολλές μικρές και μεγάλες στενοχώριες. Τι λοιπόν, μπορούμε να κάνουμε αφού τέτοια είναι η ζωή; Ας δεχόμαστε χαρούμενα τα μικρά καθήκοντα και τις ευχαριστίσεις που μας δίνονται με το σταγονόμετρο και τις αδυναμίες και στενοχώριες μας «τη στιγμή μονάχα που τις ζούμε».

4. ΕΧΕΤΕ ΕΝΑ ΣΚΟΠΟ ΣΤΗ ΖΩΗ ΣΑΣ

Η ζωή, είπε κάποιος ευθύμως τύπος, που σίγουρα συγκατατάσσεται, είναι ένα κρεμμύδι που το καθαρίζουμε κλαίγοντας.

Αυτό είναι μία μεγάλη αλήθεια. Αλλά το κρεμμύδι αυτό θα είναι πολύ λιγότερο δυσάρεστο αν έχουμε μπροστά μας κάποιο σκοπό άφαστο και υψηλό, τόσο υψηλό ώστε η σκουριά του χρόνου να μην τον φάει. 'Ας κυττάξω η κάθε μία μας μέρα και γύρω της και θα δρώ τον κατάλληλο σκοπό που θα εξυψώσει τη ζωή της.

Λόγου χάρι, τι θα λέγατε αν σας προτεινόταν για σκοπό: «να χαμογελάτε και να έχετε εμπιστοσύνη στο σύντροφο της ζωής σας και να του προσφέρετε σαν ένα καθημερινό ποτήρι δροσερό νερό - την ευδιαθεσία και το κέφι σας;» 'Η να κυριαρχήσετε πάνω στις συγκινήσεις σας, έτσι που να μη στενοχωριέται η οικογένειά σας, αλλά να ζή με γαλήνη και όμορφα;

Η ακόμα: τι θα λέγατε για μία προσπάθεια να αναπτύξετε περισσότερο την προσωπικότητά σας, το έγώ σας, και να βελτιώσετε όσο είναι δυνατό το πνεύμα σας; Να αγαπήσετε τη δουλειά σας, να υπηρετήσετε το πρόσωπο που διαλέξατε, να το

υπηρετήσετε, για να καταλαβαίνουμε, με την υψηλή, την πνευματική έννοια;

Ένα πλήθος τέτοιοι σκοποί υπάρχουν. Κι' όπως βλέπετε, δεν μιλήσαμε για συσώρευση χρημάτων, για ικανοποίηση ματαιοδοξιών, ύποπτων σκοπών κλπ.

Ας απλοποιήσουμε, λοιπόν, την περίπλοκη, κουραστική ζωή μας, έχοντας απέναντί μας ένα φωτεινό σημείο κι' ακολουθώντας το χωρίς διαταγμούς και αμφιταλαντεύσεις. Αυτό θα τονώσει την προσωπικότητά μας και θα ενώσει το παρελθόν με το μέλλον μ' ένα γερό δεσμό.

5. ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΤΕ ΜΕΘΟΔΙΚΑ ΤΟ ΜΥΑΛΟ ΣΑΣ

Το μυαλό, είπε κάποιος, είναι μία κουζίνα από την οποία εξαρτάται η ζωή του μάγειρα.

Οι μαριόδες με τις στατιστικές, που αφανίζουν στην 'Αμερική, λένε ότι ανάμεσα σε κείνους που χρησιμοποιούν συστηματικά το μυαλό βρίσκονται τα ενοχλητικά τοίς εκατό των μακροβίων και το ενοχλητικό πέντε τοίς εκατό είναι γυναίκες που ασχολούνται δραστηρία και με εξυπνάδα σε μία δουλειά.

Τώρα θα ρωτήσετε: ο έγκεφαλος δεν φθείρεται όπως και όλα τα άλλα όργανα; 'Αν τὸν χρησιμοποιήσουμε πολύ δεν θα γεράσει πρώτος;

Όχι! Τα εγκεφαλικά κύτταρα έχουν μεγαλύτερη μακροζωία από τα άλλα κύτταρα του οργανισμού, ανανεώνονται πιο γρήγορα και η εξέλιξή τους δεν σταματά, όπως συμβαίνει με τους ιστούς του σώματος, αλλά συνεχίζεται.

Ο έγκεφαλος είναι, μ' ένα λόγο, ένα είδος αποθήκης νεότητας από την οποία πρέπει να αντλούμε ως το τέλος για να διατηρήσουμε στο μέγιστο τις ζωτικές ενέργειες που έχουμε μέσα μας.

Θάχετε ασφαλώς προσέξει ότι όταν οι μεγάλοι πολιτικοί άνδρες παραιτούνται από την πολιτική χάνουν γρήγορα κάθε ζωτικότητα. Και θα έχετε επίσης πώς οι μεγάλοι διανοούμενοι (Γκαίτε, Σω, Πατίνι) καταπολέμησαν αποφασιστικά τα γερατειά, γιατί ο έγκεφαλος τους βρισκόταν σε διαρκή κι' έντονη δράση.

Από τις γυναίκες, οι πιο διάσημες και οι πιο δυνατές στην ιστορία των λαών, είχαν μία ανυπέρβλητη νεότητα.

Δεν σας συμβουλευόμαστε να γίνετε ο τύπος της «διανοούμενης» που δεν ασχολείται παρά με τη διανοητική της ανάπτυξη. Ειδικά στη γυναίκα δεν ταίριαζει και τόσο ο σχολαστικισμός. Μά εκτός από τα σπέρμα και την υγιεινή ζωή πρέπει να προσπαθήσετε, για να μένεται νέες να εξασκήσετε τη μνήμη σας και τις ικανότητές σας κριτικής και συλλογισμού. Μία καθημερινή γυμναστική διατηρεί ρωμαλέους κι' εύλυγιστους τους μύς, διώχνοντας ταυτόχρονα τα περιττά λίπη. Μία διανοητική γυμναστική διαρκής θα διατηρήσει δροσερή και ζωντανή τη διάνοια.

Διαβάστε στοχαστικά (δχι μία ματιά και πέταμα), συγκρίνετε, κρίνετε, απομνημονεύετε, εξετάζετε πώς πήγε η ημέρα σας και χρησιμοποιήστε όλες σας τις δυνατότητες. 'Αλλοίως θα μοιάσετε με κείνη την κοπέλλα που ρώτησε τον Μάρκ Τουαίν τι βιβλίο τη συμβούλευε να διαβάσει. 'Ο Τουαίν που κατάλαβε πως είχε να κάνει με μία κουφιοκέφαλη της απάντησε:

— Ένα βιβλίο για σας; Σας συμβουλεύω ένα από τα μικρούτσικα, αυτά που γράφουν οι Γάλλοι, για να το βάλετε στο πόδι του τραπέζιού σας αν είναι κοντή, ένα αρχαίο βιβλίο, ντυμένο με περγαμηνή για να κοιμάται η γάτα σας και τέλος έναν ώραίο χάρτι για το χαρτί του ελ- ναί πιο κατάλληλο για να κολλάτε τα τζέμια σας όταν σπάζουν.

Και τώρα, σαν μία πρώτη πρόταση για το μυαλό σας, μελετήστε τα «πέντε σημεία» που φροντίστε να τα εφαρμόσετε για να ζήσετε πολλά χρόνια διατηρώντας τη νεανικότητά σας.

ΛΥΝΤΙΑ ΚΑΠΕΤΣΕ

ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΤΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΟΥ

Ο ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΤΙΚΟΣ ΣΙΑΣ, όταν κάθεται συνθίζει να κρατά τα χέρια του σε... σχήμα φλυτζανιού; Προσέξτε τότε! Πρόκειται για άνθρωπο φιλάργυρο, που θα θέλει να κρατά εκείνος το πορτοφόλι στα χέρια του. Και θα το κρατά πάντα σφιχτοκλεισμένο, να είσθε σύγυρη! 'Αν τον παντρευτήτε, θα πρέπει να κάνετε αγάνα δόκλινρον για κάθε δεκάρα— ακόμα και για τα χρήματα του καθημερινού νοικοκυριού! Σκεφθήτε το καλά.

ΤΟ ΕΝΑ ΧΕΡΙ ΤΟΥ άκουμπά κατά σύμπτωση πάνω στο άλλο; 'Η στάσις αυτή αποκαλύπτει έναν άνθρωπο γενναίοφρονα. Προσέξτε όμως: είναι ικανός, από γενναίοφροσύνη και μόνο, να κάνει λάθη. Είναι ικανός π.χ. να δώσει κάπου και την τελευταία του πεντάρα— δική του και δική σας— χωρίς να σκεφθεί τις συνέπειες. Είναι από τους ανθρώπους που εύκολα μπλέκονται σε δραμοδουλείες, από 'Ελλειψι κρίσεως. Πρέπει να προσέχετε!

ΣΥΝΗΘΙΖΕΙ να πιάνει με το ένα του χέρι τον καρπό του άλλου; 'Αντιπροσωπεύει τον καλύτερο, το σοβαρότερο χαρακτήρα. Πρέπει όμως να είσθε πολύ προσεκτική: η χειρονομία αυτή είναι χαρακτηριστική του ανθρώπου που θέλει το δεξί του χέρι να ξέρει τι κάνει το αριστερό του. Θα εξασφαλίζει ασφαλώς, με τον καλύτερο τρόπο, το μέλλον της γυναίκας του... αρκεί εκείνη να είναι αποφασισμένη να ζήσει χωρίς πολλά γλέντια.

ΚΡΑΤΑ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ κλειστά, με τα δάχτυλα του ενός ανάμεσα στα δάχτυλα του άλλου, με τις παλάμες σφιχτά ενωμένες; Είναι ο άνθρωπος που είναι ικανοποιημένος από τον εαυτό του, αλλά που δεν θα εγκαίρως ποτέ να εργάζεται η γυναίκα του. 'Αν τον παντρευτεί θα της επιμεινεί να αρκεσθί στα δικά του τα χρήματα. 'Εκείνη θα πρέπει να το δεχθεί, έστω και αν ξέρει ότι θα κέρδιζε περισσότερα απ' αυτόν αν εργαζόταν η ίδια.

ΣΥΝΗΘΙΖΕΙ να κρατά με το ένα του χέρι το άλλο; Είναι ο πιο επικίνδυνος τύπος άνδρας για τη γυναίκα που ζητά την αφοσίωση. Είναι ο τύπος του απερισκεπτού παίκτη, που μπορεί να παίξει και το ποικαιμίο του έτσι, για το τίποτα, μόνο και μόνο γιατί του έκανε κέφι. Συχνά όμως έχει τύχη. 'Αν υποσέξει λοιπόν να υποφέρει τα ανεδοκατάστατα στη ζωή, είναι τσως ο τύπος του άνδρος με τον οποίον θα ζήσετε ευτυχισμένη.

ΤΑ ΔΑΧΤΥΛΑ του ενός χεριού άκουμπουν στα δάχτυλα του άλλου, σ' αυτήν την περίεργη στάσι; Είναι ο άβυσσος τύπος. Δίνει την εντύπωση ότι ξέρει τα πάντα στη ζωή και το χρήμα περισσότερο απ' όλα. Και όμως, τα κοήματα γλυστρούν μέσα από τα δάχτυλά του με την ίδια ευκολία που γλυστρούν και οι ιδέες από το μυαλό του. Θα πρέπει να κρατάτε σεις το πορτοφόλι στο στήθος. Σε σας θα πρέπει να δρώ ένα βετικό στήριγμα.

ΣΕ ΣΑΣ ΑΠΟΜΕΝΕΙ ΤΩΡΑ ΝΑ ΔΙΑΦΕΥΣΕΤΕ ΤΑ ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ ΜΑΣ — ΠΡΑΓΜΑ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΦΕΡΕΤΕ ΑΝ ΤΟΝ ΑΓΑΠΑΤΕ ΜΕ ΟΛΗ ΣΑΣ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ!

Η ΜΟΔΑ ΚΑΙ Η ΕΥΑ ΗΣΑΝ ΔΙΔΥΜΕΣ ΑΔΕΛΦΕΣ!...

Eik. 1

Fig. 2

Eik. 3

**ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΑΝ
ΟΙ
ΓΥΝΑΙΚΕΣ**

Ἔτσι ντύνονταν οἱ ἀρχαῖοι
Αἰγύπτιοι, οἱ Ἕλληνες, οἱ
Ἑτροῦσκοι καὶ οἱ Φωμαῖοι...

ΕΤΣΙ
ΝΤΥΝΟΝΤΑΝ
ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ
ΕΛΛΗΝΕΣ

Fig. 1

ΑΡΧΑΙΟΙ
ΕΤΡΟΥΣΚΟΙ
ΚΑΙ
ΡΩΜΑΙΟΙ

Τη χιτώνισσα σουπιέρα με το μυρωδάτο περιεχόμενο παρηγορούσε ανέκαθεν τους χωρικούς, τους πολεμιστές, τους κυνηγούς, που με τη βοήθειά της ανακατούσαν άμέσως τις δυναμείς τους Κι' είναι πράγματι αλήθεια ότι ο καθένας έπειτα από ένα πιάτο καλή σούπα νιώθει το κέφι του να ξαναγυρίζει.

Ὁ Μπριγιάν—Σαβαρὲν ὁ διάσῃσμος συγγραφῆας τῆς «Φυσιο-
λογίας τῆς γευστικῆς» ἐξέμυνησε
μ' εὐλγαντία τῆς ὀρεκτικῆς καὶ
χωνευτικῆς ιδιότητες τοῦ ζώμου.
«Εἶναι μιὰ τροφὴ ὑγιεινὴ καὶ ἐλα-
φροεῖς» ἔλεγε «πολὺ θρεπτικὴ καὶ
κατάλληλὴ γιὰ τὸν καβάνα. Εὐ-
φραίνει τὸ στομάχι καὶ τὸ προδι-
αθετεῖ μὲν δεχθῆναι καὶ μὲν χωνεῖν».

ἡ Ἀρκαία Ραντονέ, μέλος τῆς Ἱατρικῆς Ἀκαδημίας, ἐπιβεβαιώνει αὐτὰ τὰ λόγια, προσδιορίζοντας τὸν ὅλοο ὁ ζωμὸς περιέχουν στοιχεῖα ἀπαραιτήτητα γιὰ τὸν ὀργανισμό τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν πρέπτη ἀποτελοῦν τὴν βάση τῆς διατροφῆς μας. Ὅχι μόνον, ἀλλὰ τρέφουν χωρὶς νὰ βλαβεῖν, γιατί ἀφομοιώνονται εὐκόλα, ἀλλὰ εἶναι καὶ τὸ κατ' ἐξοχήν ἀναρρωτικό φαγητό.

Πλούσιο σέ μεταλλικά άλατα, σέ κάλσιουμ, σέ ποτάσας, είναι συγχρόνως διουρητικό καί άντι-σναμικό καί κατά συνέπεια, κατάλληλο γιά κάθε ηλικία καί κάθε έποχή.

Οι έπιρρεπείς στην έφιδρωση, οί στρατιώτες έπειτα από μακρά πορεία τó καλοκαίρι, θά ένοιωθαν άσφαλώς καλύτερα μετά από ένα πιάτο, όλατισμένη σούπα, παρά μετά από ένα ποτήρι ζαχαρωμένο ύγρο κι' ός φάνεται δροσιστικότερο.

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΤΩΝ ΖΩΜΩΝ

Οι τουρίστες στη Ρωσία μπορούν να δοκιμάσουν 3 είδων σούπες:

- Την Μπόρτς: με βάση παντζάρια και αλεύρι τρικάλης.
- Την Ούμπρα: ένα είδος μπουγιαμπέσσας με μύραθο.

■ Τὴν Τσί: σούπα μὲ ἄσπρα λάχανα.

● Στην 'Ιταλία μπορείτε να γευθείτε την περίφημη «μινεστρόνε» σούπα με διάφορα χορταρικά και ζυμαρικά και ακόμη μιὰ πολύ νόστιμη ψαρόσουπα.

- Στην Ισπανία η «πουσέρ» είναι η εθνική σούπα και εκτιμάται περισσότερο από κάθε άλλο φαγητό. Αποτελείται από μεγάλη ποικιλία κρεάτων και λαχανικών και σερβιρεται με μοςχοκάρφια και γλυκό πιπέρι.

● Στην 'Αγγλία, θα έχετε άσφαλώς την ευκαιρία να δοκιμάσετε την όνομαστή «χελωνόσουπα».

● Στις Αντίλλες ή σούπα είναι ένα κράμα από πατάτες, κρυστάλλινο μαζάρι και διάφορα καλαμπόκια λάντσα.

● Στη Ν. 'Αφρική, το «σερμπάμπ» σούπα αραβική είναι ένα κρέμα από ντομάτες, κρεμμύδια, άνοιξη μέντα, κοκκινότερο,

● Στην Κίνα, τρώνε το ζουμι από φωληρές χελιδονιών και το ζουμι των ακρίδων. Σύμφωνα με το έθιμο, ή σούπα σερβίρεται πάντα τελευταία.

Κάθε νοικοκυρά ξέρει ότι ένας καλός ζωμός δεν γίνεται με «το τίποτα». Αντίθετως, καλύτερα είναι ακριβώς γιατί θα πρέπει να αγοράσεις ένα παχύ κομμάτι κρέας ή πουλερικό και να τ' αφήσεις να βράζει ώρες. "Ας αφήσουμε ότι απαιτεί ένα σωρό άλλα συστατικά που πρέπει να βρή κανείς τον καιρό να τα μαζέψει και να τα προπαρασκευάσει. Στον αιώνα όμως της ταχύτητας που ζούμε, δεν θα κινδύνευε η παράδοση των ζωμών να σβήσει;

Σ' αυτήν ακριβώς την κρίσιμη στιγμή ήρθε η πρόσδος της διομηχανίας να λύση το πρόβλημα με την παραγωγή των συμπιεσμένων ζυμών σε ύγρη ή στερεή κατάσταση. Αποτελούνται από εκχύλισμα κρέατος, που έρχεται κατ' ευθείαν από την Αργεντινή, καθώς και εκχύλισμα λαχανικών κι' έτσι είναι εύκολοτα να φτιάξει κανείς σε μικρά λεπτά ένα ωραίοτατο κοκκώμε-

Κα λείπει ένα φαρμακείο κυνισμο-
 ς. Οι δούπιστατοι μπορούν να είναι
 ησυχιοι. Ή διομηχανοποισι των
 ζωμων αυτών υπακοοι σε κανόνες
 πολυ αυστηρούς. Όχι μόνον ελεγ-
 χεται, όπως άλλωστε όλες οι διο-
 μηχανίες, αλλά οι διομηχανοποι-
 των ζωμων ειδικοί, έχουν επαγγελ-
 ματικό κανονισμό, ο οποίος απα-
 γορεύει τη χρήση τεχνητών άρω-
 μάτων και συνθετικών χρωματι-
 σμών.

«Αντίθετος ο συμπεριλαμβανόμενος αυτός λαμβάνει περιέχον στοιχειώσεως και προϊόντα πρώτης διάλογης. Έξ άλλου, ο διοικητής έχουν ορθάνοιχτες τις πόρτες τους σε κάθε επίσκεψη, στους περιεργούς και στους σκεπτικιστές, οι οποίοι μπορούν να παρακολουθήσουν την κατασκευή τους όλα της σταδία. Το μεγαλύτερο δε μέρος της ενοχολογίας γίνεται αυτόματα χωρίς την επέμβαση χειρών.

Αὐτὸ τὸ κατόρθωμα τῆς ἐπισ-
τημῆς εἶναι καρπὸς μακρῶν ἀν-
ναγήσεων ποῦ ὁ καταναλωτὴς
οὐτὲ τις υποψιάζεται. «Καὶ ποῦ
μπορεῖ νὰ εἶναι ἡ θρησκευτικὴ
αὐτῶν τῶν τροφῶν;» ἀπεκρίστε
καταλαίνοντας αὐτὴ τὴν ἐρώτησιν
σκηνή! Λοιπὸν ἡ ἀρρύθμητος, ποῦ
συμβαίνει στὸ νὰ ἐξαλείψῃ τὸ
νερὸ ποῦ περιέχουν οἱ ποσάκις
τροφῆς, ἀπὸ τὴν μίαν μερίαν τοῦ
ἐξασφαλίζει τὴν τέλεια διατήρη-
σιν, ἀπὸ τὴν ἄλλην τοὺς ἐπιτρέπει
νὰ ζανδαβρῶν, μόλις θυσιάζουν
στὸ νερὸ, ὅχι μόνο τὸ χρῶμα καὶ
τὴ γεύσι τους. Ἀλλὰ καὶ τὴ θρε-
πτικὴ ποσὴ αἰεὶ καὶ τὴς διταμι-
νες τους.

«Άπου, λοιπόν η καινούργια αυτή συνταγή επιτρέπει στη νοικοκυρά να έχει μία σημαντική οικονομία χρόνου, κόπησης και χρήματος υποθετώντας στο τραπέζι μία νόστιμη, άχρηστη, τοιαυτή σούπα. Θα είμαστε πολύ άχαριστες αν δεν αναγνωρίζαμε στην πρόοδο την αξία που... της αξίζει».

‘Η σούπα...

ΕΝΑ ΦΑΓΗΤΟ ΕΥΚΟΛΟ, ΘΡΕΠΤΙΚΟ, ΤΟΝΩΤΙΚΟ ΚΑΙ ΝΟΣΤΙΜΟ

Θαυμάσιο
αισθηματικό
μυθιστόρημα
μέ ζωντατή
πλοκή, της
συγγραφέως
ΜΑΡΙΑΣ
ΚΑΖΑΜΠΕΛΛΑ

1

Μιά αόριστη ήλιου πέρασε ανάμεσ' απ' τὰ θαλασσοειδή κι' έ-
λουσε τις κόκκινες και μαύρες στέγες των σπιτιών. Τις κατα-
κόκκινες στέγες του κοσμικού ξενοδοχείου «Σπλέντιτ» και της
Τραπεζίης, τις μαύρες στέγες του δημαρχιακού μεγάρου και του
γυμνασίου, και πιο πέρα, εκεί που τελείωνε η πόλις και τα τε-
λευταία σπιττία αναρριχόντουσαν στους πρόποδες των «Άλπεων»,
φώτισε ακόμα τα ψηλά φουγάρα των εργοστασίων, των πέντε
εργοστασίων καραμελοποιίας και του μεγάλου εργοστασίου σιδήρου που
ήταν ο πλούτος και το καμάρι της πόλεως.
Ήταν από τις πρώτες ήλιαχτίδες ύστερα από ένα μακρύ χειμώνα δι-
χλης και παγωνιάς. Περνώντας από τα κλειστά τζάμια του παλιού ύρ-
γου του προπερασμένου αιώνας, που δέσποζε της κεντρικής πλατείας, θέρ-
μανε γλυκά το κατάσπρω κεφάλι της 'Ιζαμπέλλα ντά Πόρτο, που ήταν
καθισμένη στην πολυθρόνα της με τους τροχούς, και αράδιαζε πάνω στα
γάτα της τα χαρτιά της τράπουλας. Μαύρο και κόκκινο, μαύρο και
κόκκινο. Μια παστέντα δυσκολη που έδινε μια φορά στις εκατό.
Η 'Ιζαμπέλλα ντά Πόρτο ήταν μια από τις λίγες κυρίες της ανωτέ-
ρας τάξεως, που αυτή τη στιγμή δεν βρισκόταν στην πλατεία των 'Αγ-
γέλων, μπροστά στην εκκλησία ρυθμού μπαρόκ, κατάμεστη από πλήθος,
για να παρακολουθήσει το σπουδαίο γεγονός της ημέρας, το γάμο που
γινόταν σήμερα. 'Αλλά τον παρακολουθούσε κι' αυτή νοερώς, και μη μπο-
ρώντας να κάνει τίποτ' άλλο εξ αιτίας των ρευματισμών της που την
κρατούσαν ακίνητη, ρωτούσε τα χαρτιά πως θα πήγαινε αυτός ο γάμος,
καλά ή κακά; Θα ήταν ένα θρίαμβος ή μια καταστροφή;
'Εξ από την εκκλησία ήταν παρατεταγμένη μια ατέλειωτη σειρά α-
πό αυτοκίνητα. Το άρμόνιο έπαιζε μουσική του Μπαχ, στο φως των τρι-
ακοσίων κεριών τα πρόσωπα των γυναικών έπαιρναν μια εξευλαμένη ό-
μορφιά, όπως στους παλιούς ζωγραφικούς πίνακες. Μερικά μάλιστα ήταν
δακρυσιμένα. Ήταν πρό παντός ηλικιωμένες κυρίες που έκλαιγαν και κά-
ποιοι κακεντρεχής θα μπορούσε να υποπτευθεί πως έκλαιγαν από θυμό,
γιατί οι κόρες τους δεν είχαν βρή ακόμα σύζυγο.
Μά όλοι σχεδόν είχαν εκείνη τη συμβατική έκφραση της χαράς, που
λέπτε κανείς στους γάμους. Τώρα που όλα είχαν τελειώσει, τώρα που
η Σάρα και ο Μπίλ ήταν παντρεμένοι, μερικοί ήταν ευχαριστημένοι, άλ-
λά πολλοί ήταν απογοητευμένοι, και πολλοί άλλοι παρακολουθούσαν το
γεγονός με δυσπιστία.
Όταν οι νεόνυμφοι βγήκαν από την εκκλησία δέχτηκαν κι' αυτοί τις
θερμές ήλιαχτίδες, τις πρώτες ήλιαχτίδες ύστερα από το βαρύ χειμώνα.
Η Εύα ντά Πόρτο, που ήλπιζε σε καμιά χιονοθύελλα, κανένα κυκλώνα
ή κατακλυσμό, που θα κατέστρεφε την άμεμπτη κομψότητα της νύφης
έκρυψε τα συναισθήματά της κάτω από το πιο τρυφερό χαμόγελο, ενώ
αγκάλιαζε τη νύφη με ψεύτικη στοργή.
— Άφρη με να σε φιλήσω, Σάρα, αγάπη μου. Ποτέ δεν σε είδα τό-
σο όμοια. Είσαι σαν δνείρο. Ταυτόχρονα καμιά δεκαριά άλλες κυρίες,
όλες κομψές σαν την Εύα, με μοντέλα του Φαβ ή του Ντιόρ, καπελάκια
με φτερά και ακριβές γούνες, τριγύρισαν τη Σάρα.

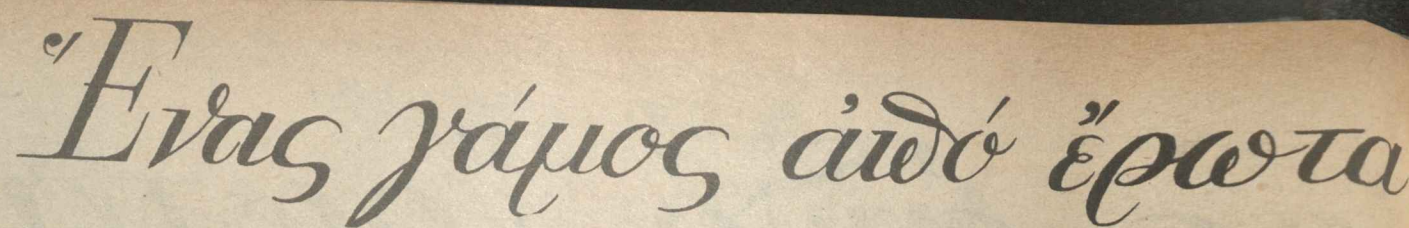
Ένας γιος αιωρό έρωτα

— Είσαι θαύμα, χρυσή μου μ' αυτό το φόρεμα. Έκανε καλὰ να σε
ρέσης άσπρα, είναι πιο σίκ.
— Έγώ πάντα ήμουν βέβαιη ότι θα παντρευθίτε. Οι άλλοι δεν το
πίστευαν. Έλεγαν ότι τον Μπίλ δεν θα μπορούσε καμιά να τον πείσει.
— Που θα πάτε τώρα; στο Μόντε Κάρλο, ή; Και η 'Αλίκη με τον
Αλέκο πήγαν στο Μόντε Κάρλο. Είναι πολύ της μόδας έφέτος.
— Η Σάρα αναζήτησε το χέρι του συζύγου της, ύστερα έσκυψε και του
ψιθύρισε στ' αυτή:
— Μπίλ, αγάπη μου, άς φύγουμε γρήγορα από δω, γιατί μου φαί-
νεται πως θα σκοτώσω καμιά.
— Ο Μπίλ προσπάθησε να ελευθερωθί από ένα γκρουπ νεαρών που
του χτυπούσαν τους ώμους με εγκαρδιότητα.
— Έλπίζουμε να μάς άφινες να βλέπουμε τη Σάρα καμιά φορά.
— Έχεις πάρει από τώρα το ύψος του ζηλιάρη συζύγου.
— Ο Μπίλ τις άκουσε χαμογελώντας, ύστερα έσκυψε κι' αυτός στη
Σάρα και της ψιθύρισε:
— Μη φοβάσαι, αγάπη μου, έχω ένα σχέδιο θαυμάσιο. Θ' άπαιλ-
λούμε από όλους αυτούς, πολύ πιο γρήγορα από ό,τι φαντάζεσαι. Θέ-
νει να μη μάς μπλοκάρη ο δημαρχος.
— 'Ενώ μιλούσε ο Μπίλ, κτύπαε με τρόπο το δικηγόρο Ντόρια, δήμαρχο
και ιδιοκτήτη ενός από τα εργοστάσια καραμελοποιίας, που έσπρωχε
το πλήθος για να φθάσει ως τους νεόνυμφους.
— Κουράγιο, Σάρα, ψιθύρισε ο Μπίλ, ενώ κατέβαιναν τα τελευταία
σκαλοπάτια της εκκλησίας. 'Αν όλα πάνε καλά, σε ένα λεπτό θα έχουμε
γλυτάσει.
— Ύστερα, μόλις έφθασαν μπροστά στη μικρή πλατεία, έστριψαν μό-
λις λίγα βήματα άριστερά και η Σάρα αντίκρυσε το αυτοκίνητο του
Μπίλ, που δεν ήταν με τα άλλα στη σειρά, αλλά τοποθετημένο λοξά, έ-
τοιμο για ξεκίνημα.
— Ο Μπίλ άνοιξε το πορτάκι.
— Δεν σου έλεγα πως είχα καταστρώσει ένα ωραίο σχέδιο; της είπε.
— Η Σάρα ανέβηκε γρήγορα κι' έλαφρά στην κόκκινη Στουεντμπάκερ,
ένω ο Μπίλ άναβε τη μηχανή και πατούσε το γκάς. Ένα λεπτό άργη-
τερα το αυτοκίνητο ξεκινούσε ολοταώς, ενώ το πλήθος τους παρακολου-
θούσε ξεφασισμένο. Τότε ο Μπίλ πρόβαλε από το παράθυρο και κουνώ-
τας το χέρι του σ' άποχαιρετισμό, φώναξε:
— Μας συγχωρήτε, μα διαζώμασε να φύγουμε. 'Ωρδουάρ σ' ένα μήνα.
Μια θαθεία σιωπή έπεσε ξαφνικά στο κομψό πλήθος που συνωστιζόταν
μπροστά στην εκκλησία. Μια κυρία με άσπρη έρμινα και δελουδινο τουρ-
μπάν, άκούμπησε στο μπράτσο του δικηγόρου Ντόρια, για να μη λιπο-
θυμήσει. Ήταν η Κλάρα Μοντέζι, η μητέρα της Σάρας. Στράφηκε προς
το δημαρχο και ψιθύρισε μ' άπελπισία:
— Είναι φοβερό. Στο Σπλέντιτ είναι έτοιμα τα άναψυκτικά για πε-
νήντα άτομα, και η κόρη μου φεύγει χωρίς καν να μ' άποχαιρετήσει.
— Κάποιος παρετήρησε:
— Μά δεν μπορούν να φύγουν, δεν έχουν μαζί τους βαλίτσες.
— Η Κλάρα Μοντέζι κουνούσε το κεφάλι της άπελπισμένη: «Σάμπως
ένδιαφέρονται αυτοί για τις βαλίτσες ή για τίποτε άλλο εκτός από τον
εαυτό τους;» Και προστάθηκε να συγκρατήσει τα δάκρυά της, για να
μη έδεξοφν το ριμέλ.
— Η Εύα ντά Πόρτο είπε, χαμογελώντας με σφιγμένα δόντια:
— Κατά βάθος όμως, όλα αυτά είναι πολύ ρωμαντικά.
Μιλούσε έτσι έπιτήδες, για να προκαλέσει κάποια διαμαρτυρία. Και
όταν η έδαβέλη της η Βλέρα παρατήρησε ότι οι νεαροί νηόπαντροι φέρ-
θηκαν πολύ άνάγωνα, άδιαφορώντας για τους καλεσμένους τους, και για
τους κανόνες της καλής συμπεριφοράς, η Εύα παραδέχθηκε με ίκανο-
ποίηση:
— Πράγματι, πολύ άνάγωνα.
— Η φράσι μεταδόθηκε από στόμα σε στόμα: «Μια συμπεριφορά τελείως
άναρμόστη».
— Άργα - άργα η πλατεία άδειαζε από τ' αυτοκίνητα και τον κόσμο.
— Η Κλάρα Μοντέζι, άκούμπισμένη πάντοτε στο μπράτσο του δημαρχου
Ντόρια, ανέβηκε μαζί του στο αυτοκίνητο και κατέβασε τα κουρτινάκια
για να κρυφτεί από τα περιεργα βλέμματα του κόσμου.
— Ένώ τα γκαρσόνια του «Σπλέντιτ» περιμένα μάτια τους προσκεκλη-
μένους, παρατεταγμένα μπροστά στα στρώματα τραπεζία του «γαλαζίου
σαλονιού», άνώφελα κι' αυτά διακοσμημένα με άσπρα γαρύφαλα, η Εύα
ντά Πόρτο κατέβηκε από το γυαλιστερό οκτακύλινδρο αυτοκίνητό της,
κι' ανέβηκε διακριτικά τα μαρμαρένια σκαλοπάτια του παλιού πύργου της.
Σταμάτησε στο πρώτο πάτωμα και χτύπησε άνυπόμονα την πόρτα. Η
δεσποινίς Τζίνα, ντάμ ντε κομπαίν ντε Τζαβέλλας ντά Μόρτο, ήρθε να
της άνοιξη. Η Εύα έτρεξε στο σαλόνι όπου βρισκόταν η πεθερά της
πάνω στην πολυθρόνα με τις ρόδες και την περιμενε.
— Παράξενα, νέα, είπε η νέα γυναικα γελώντας, οι νεόνυμφοι το σκά-
σαν με το αυτοκίνητο, χωρίς να πάνε στο Σπλέντιτ για τα άναψυκτικά.
— Η Εύα εξακολούθησε να γελά, αλλά η 'Ιζαμπέλλα ντά Πόρτο ήξερε
ότι το ύστερικό αυτό γέλιο προσπαθούσε να κρύψει ένα άλλο αίσθημα.
— Ο Μπίλ, είπε η Εύα, με φωνή προσηπτική άδιάφορη, είναι ένας
άνόητος. Θα καταστραφεί γι' αυτή τη γυναικα. Δεν φαντάζομαι ποτέ δ-
τι θα έκανε τη βλακεία να την παντρευτεί.
— Η 'Ιζαμπέλλα ντά Πόρτο πρόσεξε μια σύσπασι στο πρόσωπο της νύ-
φης της που τη γερνούσε κατά άρκετά χρόνια. 'Ηξερε ότι η Εύα είχε κά-

νει τα πάντα πριν από το γάμο της για να παντρευτεί τον Μπίλ. Δεν
τά κατάφερε όμως, κι' έτσι αποφάσισε να παντρευτεί το γιοι της τον Φί-
λιππο ντά Πόρτο. Ήταν ένας γάμος λογικός εξ άλλου, που ένωσε τις
δυο πλουσιώτερες οικογένειες της πόλεως. 'Αλλά η Εύα της ήταν φοβερά
αντιπαθητική και ευχαριστίοταν όταν η νύφη της υπέφερε, μερικοσδήποτε
κι' αν ήταν ο λόγος που προκαλούσε τη στενοχωρία της.
— Έγώ είμαι της γνώμης ότι ο γάμος αυτός θα έπιτύχη, είπε.
— Θα έπιτύχη, ή; φώναξε ειρωνικά η Εύα. Μήπως σου τó είπαν τα
χαρτιά; Χίμ, θα ήθελα να δω πως θα τα δγάλουν πέρα. Αυτή δεν έχει
πεντάρα πιά, κι' εκείνος...
— Εκείνος μου είπαν ότι κάνει τον παλαιοπώλη και ότι έχει κερδίσει
άρκετά. Άκουσα ότι αγόρασε ένα ωραίο αυτοκίνητο, κι' ένα χοντρό δια-
μάντι για τη Σάρα.
— Βέβαια, κι' ένα δίζον για τη νύφη. Άλλά πως τα κατάφερε να βρή
τόσα χρήματα;
— Η Εύα κτύπαε τριγύρω της, σά να ήθελε να θεβαιωθεί ότι δεν την
άκουγε κανείς, ύστερα έσκυψε πάνω από την ηλικιωμένη κυρία:
— Ξέρεις τί άκουσα; της ψιθύρισε.
— Χαμήλωσε τη φωνή της άκόμη περισσότερο, τόσο που η 'Ιζαμπέλλα
ντά Πόρτο χρειάστηκε να καταβάλει μεγάλη προσπάθεια για να την πα-
ρακολουθήσει. Ένώ η νεαρή νύφη μιλούσε, τα χαρακτηριστικά της γη-
ραίας άριστοκράτισσας αλλοιώνονταν, από μια έκφρασι μεταξύ τρόμου
και έκπληξης.
— Μά όχι, Εύα, μουμούρισε τέλος, μου φαίνεται άδύνατο.
— Την ίδια ώρα ο Μπίλ άφινε πίσω του τα τελευταία σπιττία της πόλεως.
— Ύστερα σταμάτησε ξαφνικά. Πήρε στην άγκαλιά του τη γυναικα του
και της έλπε με βλέμμα που άστράφτε από ευχαρίστησι:
— 'Ισως δεν ήταν πολύ τυπικό αυτό που κάναμε, αγάπη μου, αλλά
εγώ είμαι εύτυχισμένος.
— Η Σάρα τον κτύπαε με έκσταση.
— Ω, Μπίλ, ψιθύρισε, πές μου πως θα μ' αγαπάς έτσι κι' ύστερα
από είκοσι χρόνια.
— Εκείνος γέλασε δυνατά.
— Μά δέβαια, άνόητη. Θ' σ' αγαπώ το ίδιο κι' όταν θα είσαι εκατό
χρονών, άπάντησε. Πές μου τώρα προς τα που θέλεις να τραβήξουμε.
— Προς το Βορρά ή προς το Νότο; Πρέπει να αγόρασουμε και μερικά πρά-
γματα στο δρόμο, δεν έχουμε ούτε ένα βουρτσάκι των δοντιών.
— Στο Βορρά ή στο Νότο, δεν έχει σημασία, Μπίλ. Φράνει που εί-
μαστε μαζί, αυτό μονάχα έχει σημασία.

ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ χτυπούσε έπίμονα δυό, τρεις, τέσσερις φορές, διακό-
ποντας τη σιωπή του κοιμισμένου σπιτιού. Η Σάρα μισάνοιξε τα
μάτια της. Μέσα στο μισοσκόταδο της κρεβατοκάμαρας τα πράγματα έ-
παιρναν σχήματα άσφαη. Διακρινόταν ο σκοτεινός δγκας των έπιπλων, τα
άσημοκεντήρια πιντοπλακία της Σάρας, άναποδογυρισμένα στην άκρη
του κρεβατίου, μια φωτεινή ροζ ρούπα από σιφόν, ριγμένη άτημέλητα έ-
πάνω σε μια πολυθρόνα και μια χρυσάφια τούφα των μαλλιών της Σά-
ρας, που υπερεδενόταν με τα μαύρα μαλλιά του Μπίλ.
Το τηλέφωνο πάνω στο μικρό τραπέζι που ήταν πλάι στο κρεβάτι,
εξακολουθούσε να χτυπά. Η Σάρα άπλωσε το χέρι της και με τα μάτια
κλειστά άκούη, αναζήτησε το ακουστικό.
— Έμπρός; ρώτησε με φωνή νυσταγμένη.
Μια άπότομη άνδρική φωνή άκούστηκε από την άλλη άκρη του σύρμα-
τος και την άνάγκασε ν' άνοιξη έντελώς τα μάτια τη.
— Ζητώ τον Μπίλ 'Αϊρόντι, άπάντησε ο άγνωστος.
— Μια στιγμή να δω αν είναι στο σπιτί, είπε η Σάρα, για να κερδί-
ση καιρό. Ύστερα έβαλε το ακουστικό κάτω από το μαξιλάρι και σκούνη-
σε τον Μπίλ, που κοιμόταν πάντα πλάι της, με το ένα χέρι περασμένο
ανάμεσα στις δαντέλες της νυχτικιάς της.
— Μπίλ, αγάπη μου, έφτια, σε ζητώ, του έπτε.
— Ο Μπίλ άνοιξε μόνο το ένα του μάτι και το ξανάκλεισε άμέσως.
— Γιατί με έμπνουν τόσο πρωί, μουμούρισε νυσταγμένα. Αυτή την
ώρα ο καλός κόσμος κοιμάται.
— Μά, Μπίλ, αγάπη μου, κοντεύει μεσημέρι.
— Καλά, χρυσή μου, αλλά δεν άπαγορεύεται να κοιμάται κανείς τι
μεσημέρι. Πές τους να με πάρουν σε λίγο, μαρώ μου!..
— Ο Μπίλ γύρισε από το άλλο πλευρό και συνέχισε τον ύπνο του. Η
Σάρα τον κτύπαε χαμογελώντας τρυφερά. Ήταν άδύνατο να τον ξυπνή-
ση κανείς. Πήρε πάλι το ακουστικό.
— Αυτούμαι, είπε, αλλά βγήκε. Θα γυρίσει άργότερα.
— Είναι αυτό ακριβώς που ήθελα κι' εγώ, γιατί έπιθυμούσα να μι-
λήσω μαζί σου Σάρα.
— Η Σάρα δοκίμασε ένα δυσάρεστο συναίσθημα. Ποιός ξέρει γιατί αυτή
ή άγνωστή φωνή της έφερνε μια άνεξήγητη ταραχή. Άλλά ήταν άραγε η
φωνή ενός άγνώστου; Αυτός ο τραχύς τόνος, κατή της θυμίζε. Κάτι που
έρχόταν από μακριά, από τις κοριτσιίστικες άναμνήσεις της.
— Ποιός είστε; τον ρώτησε.
— Είμαι ο Τζιάννι 'Ιδάλντι. Δεν γνωρίζεις τη φωνή μου. Σάρα;
— Έχει περάσει πολλός καιρός, άπάντησε εκείνη.
— Μονάχα δυό χρόνια. Θυμάσαι που πριν από δυό χρόνια σου είχα
ζητήσει να με παντρευτείς κι' εσύ άρνήθηκες;
— Είμαι πολύ εύτυχισμένη από το γάμο μου κι' ό,τι συνέβη πριν, μου
φαίνεται πολύ μακρινό, άπάντησε η Σάρα με συγκρατημένη άγανάκτησι.

Ένα σύντομο ειρωνικό γέλιο εκ μέρους του άνδρός, άκολούθησε τα
λόγια της.
— Καταλαβαίνω, Σάρα, είσαι εύτυχισμένη. Καλύτερα έτσι. Έν πάση
περιπτώσει είναι άνάγκη να σου μιλήσω. Όχι, μη φαντασθής ότι θέλω να
σου κάνω κόρτε. Ξέρω ότι είσαι μια τίμια γυναικα. Άλλά πρόκειται για
κάτι πολύ σπουδαίο. Για δουλειές, ναί. Πρέπει να μιλήσω όπωσδήποτε
με σενα, όχι με τον άνδρα σου. Δεν μπορείς; Μά είναι για το συμφέρον
του συζύγου σου. Πολύ καλά. Άς πούμε στις τρεις. Όπου θέλεις. Μπορώ
να έρθω εγώ στο σπιτί σου ή εσύ στο δικό μου. Στο κεντρικό καφεείο;
— Όπως θέλεις, αν δεν φοβάσαι τα κουτσουμπολιά. Όχι, σε παρακαλώ,
μην πής τίποτε στον άνδρα σου, τουλάχιστον για την ώρα...
— Με χέρι που έτρεμε, η Σάρα, ξανάβαλε στη θέση του το ακουστικό.
— Μπίλ, φώναξε σιγά.
— Άλλά ο Μπίλ εξακολουθούσε να κοιμάται. Άνέπνεε ήσυχα σαν παιδί,
με τα χείλη μισάνοιχτα, με το χέρι άκόμη περασμένο ανάμεσα στις δαν-
τέλες της νυχτικιάς της.
— Ω! Μπίλ, αγάπη μου, γιατί δεν ξύπνησες προηγουμένως;» σκέφθηκε
η Σάρα, με την καρδιά σφιγμένη από ένα κακό προαίσθημα.
Πέρασε με τρυφερότητα το χέρι της πάνω από το πρόσωπό του. Της
άρεσε να τον κυττάζει καθώς κοιμόταν. Ήταν εύτυχισμένη να τον βλέπει
κάθε πρωί να κοιμάται πλάι της με μια συγκινητική έγκατάλειψι. Από
τότε που παντρεύτηκαν, έδώ κι' έξη μήνες, κάθε μέρα η Σάρα αισθανό-
ταν τον εαυτό της όλοένα και πιο δεμένο με τον Μπίλ. «Θα είμαστε έτσι
ώπου να πεθάνουμε», σκεπτόταν με θαθεία ίκανοποίησι.
— Άθροβα η Σάρα γλύστρησε από το κρεβάτι και μέσα στο μισοσκό-
ταδο έψαξε να βρή τις παντόφλες της.
— Που είσαι, Σάρα, αγάπη μου, μέινε κοντά μου, άκουσε πίσω της
τη φωνή του Μπίλ.
— Η Σάρα άνοιξε τα παραθυρόφυλλα. Το φώς πλημύρισε το δωμάτιο,
φώτισε τ' άνακατωμένα μαλλιά του Μπίλ και τους γυμνούς ώμους της.
— Ύπνα, Μπίλ, είπε. Είναι άργα.
— Έπί τέλος, ο Μπίλ άνοιξε τα μάτια του.
— Έλα να μου δώσης ένα φιλάκι Σάρα. Έχω τόσες ώρες να σε δω.
Θα ήθελα να κοιμάμαι με τα μάτια άνοιχτά για να σε βλέπω και στον
ύπνο μου.
— Το δωμάτιο άντήχησε από το γέλιο της Σάρας.
— Κι' εγώ θα ήθελα να έξρω πως γίνεται να σ' αγαπώ κάθε μέρα και
περισσότερο.
— Ξαφνικά ο Μπίλ ρώτησε:
— Τι συνέβη προηγουμένως; Μου φαίνεται πως κάποιος με ζήτησε στο
τηλέφωνο. Δεν θυμάμαι τίποτα. Σάρα, θα κρώψης, ρίξε κάτι στις πλά-
τες σου.
— Η Σάρα δεν κρώανε. Μονάχα φοβόταν. Για πρώτη φορά από τότε που
γνώρισε τον Μπίλ, έτοιμαζόταν να του πη ένα ψέμα.
— Ναί, σε ζητούσαν, μουμούρισε. Ξέχασα να ρωτήσω ποιός ήταν.
— Άνδρας ή γυναικα;
— Τρέμοντας η Σάρα άπάντησε:
— Γυναικα.
— Ά, θα είναι η Ντέ Ρομπέρτις. Πάει ένας μήνας τώρα που με ένο-
χλει διαρκώς γιατί θέλει να διασκορμήσει το σπιτί της κόρης της. 'Ισως
κάποιος θράδν θα πρέπει να πάμε να φάμε μαζί τους. Έλπίζω να μην
πλήρης πολύ.
— Η Σάρα σκέφθηκε πως δεν μπορούσε να σωπάσει περισσότερο. Έ-
πρεπε να του πη ότι τηλεφώνησε ο Τζιάννι 'Ιδάλντι, πως ήθελε να τη δ-
και να της μιλήσει για κάτι πολύ σπουδαίο, κι' ότι της είπε πως ο Μπίλ
δεν έπρεπε να μάθει γι' αυτή τη συνάντησι. Τι μπορούσε να θέλει αυτός
ο ήλιθιος; Έπρεπε να ρωτήσει τον Μπίλ. Δεν μπορούσε να υπερέρη αυ-
τή τη σκία, που έπεφτε για πρώτη φορά ανάμεσα τους.
— Μονάχα αν γύριζε ο Μπίλ να την κυττάει θα καταλάβαινε ότι ήθελε
κάτι να του πη. Άλλά εκείνος δεν στράφηκε. Ζητούσε τις παντόφλες του
κάτω από το κρεβάτι.
— Μπίλ, ψιθύρισε η Σάρα.
— Άλλά ο Μπίλ δεν την προσέξε.
— Έχω μια πείνα που δεν λέγεται. Δεν πιά να κυττάω στο ψυγείο,
Σάρα να δες μήπως υπάρχει τίποτα; Μου φαίνεται πως έχεις δώσει άδεια
στην υπηρεσία. Άλήθεια, Σάρα, τί ώρα πέρασε να κοιμηθούμε χτες
το βράδυ..
— Στις τρεις, νομίζω.
— Η Σάρα αισθανόταν κλειστό το λαμό της. Είχε μέσα της έτοιμα τα
λόγια που ήθελε να του πη, αλλά δεν έθγανιαν από τα χείλη της.
— Αυτές οι ατέλειωτες παρτίδες μπριτζ, στης Ντά Πόρτο, εξακολού-
θησε ο Μπίλ, είναι άνυπόφορες. Είναι άνυπόφορο και οι ιδιοκτητές. Ά-
κόμη δεν έχω ξεκαθαρίσει μέσα μου ποιός μου είναι πιο άντιπαθητικός.
— Ο Τσάιρς ή η Εύα. Άλήθεια, ξέρεις ότι η Εύα έχει έραστή;
— Το ξέρω, Μπίλ. Είναι ο Μάρκο Άλμπάνι, ο διευθυντής της Κεντρι-
κής Τραπεζίης.
— Ο Μπίλ γέλασε.
— Μια γυναικα τόσο άνόητη σαν την Εύα έχει το καθήκον να είναι
τουλάχιστο πιστή.
— Έχεις περιέργες ιδέες περί πίστεως, Μπίλ, άπάντησε η Σάρα.
— Έξ άλλου, η Εύα άγνοεί τελείως ότι είναι άνόητη.
— Άκολούθησε σιωπή, ύστερα πάλι άκρόστηκε σιγαλή η φωνή της Σάρας:

33

ΜΟΝΤΕΡΝ ΠΛΕΚΤΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ!...

Η πλέξις, τὸ μαλλί, ἡ ἐκτέλεσής τους, ὅλα εἶναι καινούργια. Ἡ γραμμὴ τους ἀκολουθεῖ τὴ γενικὴ φετεινὴ μόδα.

ΤΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ μοντέλα ἔχουν ἕναν ἀέρα ἐντελῶς μοντέρνο πού τὰ κάνει νὰ ξεχωρίζουν ἀπὸ τὰ περσινά. Κυττάξετε λοιπὸν τί θὰ μπορέσετε νὰ ξαναπλέξετε ἢ φροντίσετε νὰ ἐτοιμάσετε καινούργια γιὰ νὰ εἴστε πραγματικά μιὰ κομψὴ γυναῖκα ντυμένη μὲ τὴ μόδα τῆς ἐποχῆς.

1. ΕΝΑ ΠΟΛΥ ΚΟΚΕΤΙΚΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΠΟΥΛΟΒΕΡ

ΥΛΙΚΑ : 1100 γραμμ. μαλλί χονδρὸ καλῆς ποιότητος σὲ χρῶμα μπλέ - πορσελάνης. 2 πηγές ἔστρα φόρ στὸ χρῶμα τοῦ μαλλιού. Βελόνες Νο 6.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ : Φανταζι πλέξις (καναδέζικη). Θὰ ὑπολογίσετε οἱ πόντοι σας νὰ εἶναι μονοὶ καὶ θὰ πλέξετε ὡς ἑξῆς: 1η δελόνα: (ἡ ἀνάποδη μεριά τοῦ πλεκτοῦ): 1π ἀπλεκτός * 1 ζετέ (= βάλετε κλωστή στὴ δελόνα σας), 1π ἀπλεκτός καλή, 1π καλή. Συνεχίστε ἀπὸ *. 2η δελόνα (ἡ καλή μεριά τοῦ πλεκτοῦ): * 1π καλή, πλέξετε μαζί καλή τὸ ζετέ καὶ τὸν ἐπόμενο πόντο, ἀλλὰ θὰ τοὺς πάρτε ἀπὸ τὸ πίσω μέρος. Συνεχίστε ἀπὸ *.

ΠΛΑΤΗ

Θὰ βάλετε στὶς βελόνες σας 93π καὶ θὰ πλέξετε μὲ τὴν φανταζι πλέξι ἴσια ὡς ὅπου ἔχετε γενικὸ μᾶκρος 38 ἐκατ. Στὸ σημεῖο αὐτὸ θὰ σχηματίσετε τὶς μασχάλες κλείνοντας καὶ στὶς

2 ἄκρες κάθε 2η δελόνα ἀπὸ 2π (2 φορές) καὶ 1π (2 φορές).

Σὲ γενικὸ μᾶκρος 57 ἐκατ. θὰ σχηματίσετε τοὺς ὤμους κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες τοῦ πλεκτοῦ κάθε 2η δελόνα ἀπὸ 6π (5 φορές). Ταυτοχρόνως, ὅταν θὰ ἔχετε γενικὸ μᾶκρος 59 ἐκατ. θὰ σχηματίσετε τὸ πάρσιμο τοῦ λαιμοῦ: Θὰ κλείσετε πρῶτα τοὺς μεσαίους 13π καὶ κατόπιν θὰ πλέξετε κάθε κομμάτι χωριστὰ καὶ ἀντικρουστά. Πρὸς τὴ μεριά τοῦ ὤμου θὰ ἐξακολουθήτε τὰ κλεισίματα ὅπως σας ὡδηγήσαμε. Πρὸς τὴ μεριά τοῦ λαιμοῦ θὰ κλείνετε κάθε 2η δελόνα ἀπὸ 2π (2 φορές).

ΕΜΠΡΟΣ

Θὰ βάλετε στὶς βελόνες σας 93π καὶ θὰ πλέξετε μὲ τὴν φανταζι πλέξι ἕως ὅπου ἔχετε γενικὸ μᾶκρος 38 ἐκατ. Στὸ σημεῖο αὐτὸ θὰ σχηματίσετε τὶς μασχάλες κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 2η δελόνα ἀπὸ 2π (2 φορές) καὶ 1π (2 φορές).

Ταυτοχρόνως σὲ γενικὸ μᾶκρος 40 ἐκατ. θὰ σχηματίσετε τὸ ντεκολτέ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Θὰ κλείσετε πρῶτα τὸν μεσαῖο πόντο καὶ κατόπιν θὰ πλέξετε τὸ κάθε κομμάτι χωριστὰ καὶ

ἀντικρουστά. Ἀφοῦ πλέξετε 6 βελόνες θὰ ἀνοίξετε νὰ κλείνετε καὶ κάθε 6η δελόνα κατόπιν ἀπὸ 1π (9 φορές).

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ κλεισίματα αὐτὰ τοῦ πλεκτοῦ σὲ γενικὸ μᾶκρος 57 ἐκατ. θὰ σχηματίσετε καὶ τὸν ὤμο κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Κάθε 2η δελόνα θὰ κλείνετε πρὸς αὐτὴ τὴ μεριά ἀπὸ 5π (5 φορές) καὶ 6π.

ΜΑΝΙΚΙ

Θὰ βάλετε στὶς βελόνες σας 49π καὶ θὰ πλέξετε μὲ τὴν φανταζι πλέξι ἐπὶ 6 ἐκατ. Κατόπιν θὰ προσθέσετε καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 1η δελόνα ἀπὸ 1π (6 φορές). Σὲ γενικὸ μᾶκρος 44 ἐκατ. θὰ σχηματίσετε τὸ στρογγύλευμα κλείνοντας κάθε 2η δελόνα δεξιὰ μὲν ἀπὸ 5π, 2π (12 φορές), 2π (2 φορές) καὶ 3π (2 φορές) καὶ ἀριστερὰ ἀπὸ 1π (14 φορές), 2π (2 φορές) καὶ 3π (2 φορές). Τοὺς ὑπόλοιπους πόντους θὰ κλείσετε σὲ μία φορά.

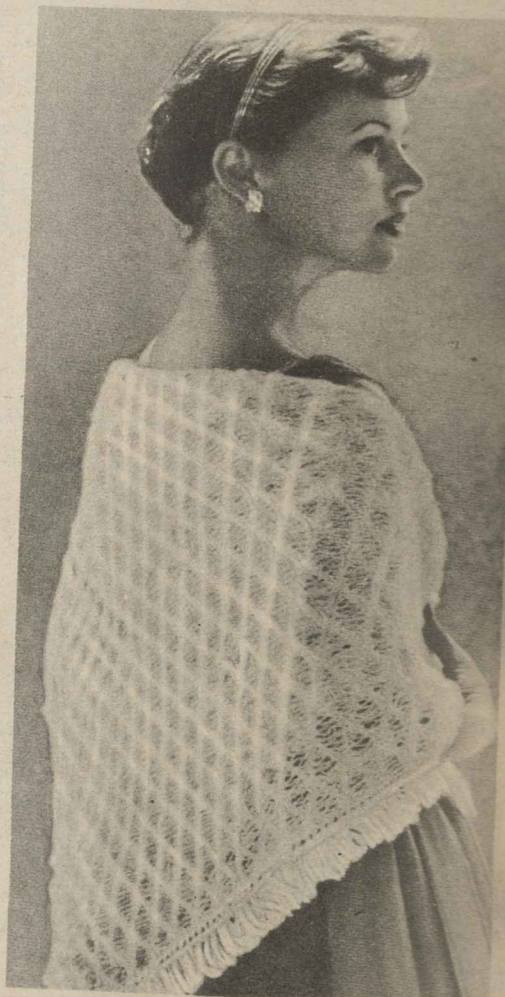
Πλέξετε καὶ τὸ ἄλλο μανίκι μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ἀλλὰ ἀντικρουστά.

ΤΣΕΠΗ

Βάλετε στὶς βελόνες σας 29π καὶ πλέξετε μὲ τὴν φανταζι πλέξι ἴσια ἐπὶ 11 ἐκατ. ὅποτε θὰ κλείσετε ὅλους τοὺς πόντους σὲ 1 φορά.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Ράψτε τὶς πλαγινὲς ραφὲς καὶ τὶς ραφὲς τῶν ὤμων καὶ τῶν μανικιών. Ἐνώστε τὰ μανίκια γυρίζοντάς το κατὰ τὸν ὡς τοῦ πουλόβερ καὶ τὰ μανικιών ἕνα στρίψιμο 2 ἐκατ. καὶ συγκρατήστε

στε το μὲ τὸ ἔστρα φόρ. Ράψτε τὴν τσέπη δεξιὰ, τοποθετώντας τὴν 7,6 ἐκατ. ἀπὸ τὴν πλαγινὴ ραφή καὶ 5,5 ἐκατ. ἀπὸ τὸ κάτω μέρος.

2. ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΣΑΛΙ ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΩΡΕΣ

ΥΛΙΚΑ : 150 γραμμ. μαλλί ἄσπρο καλῆς ποιότητος. Βελόνες Νο 4. 1 δελόνακι Νο 2.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ : Φανταζι πλέξις: Θὰ ὑπολογίσετε οἱ πόντοι σας νὰ διαιροῦνται μὲ τὸ 10 καὶ σ' αὐτοὺς θὰ προσθέσετε ἀκόμη 2π. 1η δελόνα: 1π γιὰ οὐγία (θὰ τὸν παίρνετε πάντοτε καλή) * 3π καλή, 2 ζετέ (= θὰ βάλετε κλωστή στὴ δελόνα σας), 1π καλή, 3 ζετέ, 1π καλή, 4 ζετέ, 1π καλή, 3 ζετέ, 1π καλή, 2 ζετέ, 3π καλή. Συνεχίστε ἀπὸ * καὶ τελειώστε μὲ 1π γιὰ οὐγία. 2η δελόνα: πλέξετε ὅλους τοὺς πόντους καλή, ἀφίνοντας νὰ πέσουν τὰ ζετέ. 3η καὶ 4η δελόνα: καλή. 5η δελόνα: 1π οὐγία * 2 ζετέ. 1π καλή, 3 ζετέ. 1π καλή, 2 ζετέ, 6π καλή, 2 ζετέ, 1π καλή, 3 ζετέ, 1π καλή, 2 ζετέ. Συνεχίστε ἀπὸ * καὶ τελειώστε ὅπως τὴν 4η δελόνα. 7η καὶ 8η δελόνα: καλή. 9η δελόνα: ἀρχίστε πάλι ἀπὸ τὴν 1η δελόνα.

Ἀρχιστὸ ἢ ἀπλὸ γαϊτανάκι = μπίζετε τὸ δελόνακι σας σὲ ἕνα πόντο, πᾶρτε κλωστή στὸ δελόνακι σας καὶ φέρετε αὐτὴ τὴ θηλειὰ ἀπάνω, πᾶρτε πάλι κλωστή στὸ δελόνακι σας καὶ περάστε τὴν μὲ μιὰ κίνηση καὶ ἀπὸ τὶς 2 θηλίες πού ἔχετε στὸ δελόνακι. Ποδαράκι = πᾶρτε πρῶτα κλωστή στὸ δελόνακι σας καὶ κατόπιν μπίζετε τὸ σὲ ἕνα πόντο, πᾶρτε πάλι κλωστή καὶ

φέρετέ τὴν ἀπάνω, ξαναπᾶρτε κλωστή καὶ περάστε τὴν ἀπὸ τὶς 2 θηλίες πού ἔχετε στὸ δελόνακι σας. Πᾶρτε ἀκόμη μιὰ φορά κλωστή καὶ μὲ μιὰ κίνηση περάστε τὴν καὶ ἀπὸ τὶς 2 θηλίες πού ἔχετε στὸ δελόνακι σας.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Βάλετε στὶς βελόνες σας 162π καὶ ἀφοῦ τοὺς πλέξετε ἐπὶ 70 ἐκατ. μὲ τὴν φανταζι πλέξι, κλείστε τοὺς. Κάνετε κατόπιν γύρω - γύρω μιὰ σειρὰ μὲ ποδαράκι πού θὰ χωρίζωνται μεταξὺ τοὺς μὲ 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Στὸν ἐπόμενο γύρω θὰ πλέξετε * 1 ἀπλὸ γαϊτανάκι ἀνάμεσα στὰ ποδαράκια, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα, διπλώστε 4 φορές τὸ μαλλί γύρω ἀπὸ τὸ δῶ σὰς δάχτυλα τοῦ ἀριστεροῦ χεριοῦ, πλέξετε 1 ἀπλὸ γαϊτανάκι μπίζοντας τὸ δελόνακι μέσα στὶς θηλίες πού σχηματίσθηκαν μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο στὰ δάχτυλά σας, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Συνεχίστε ἀπὸ * καὶ σταματήστε ὅταν θὰ τελειώσῃ ὅλος ὁ γύρος.

3. Η ΛΙΖΕΖ ΠΟΥ ΘΑ ΦΟΡΕΘΗ

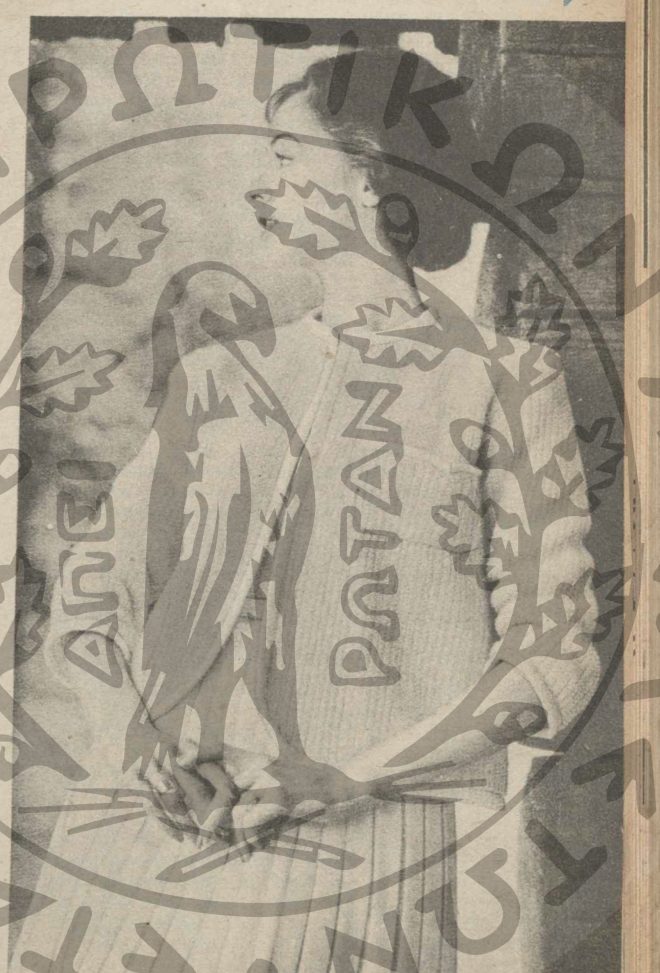
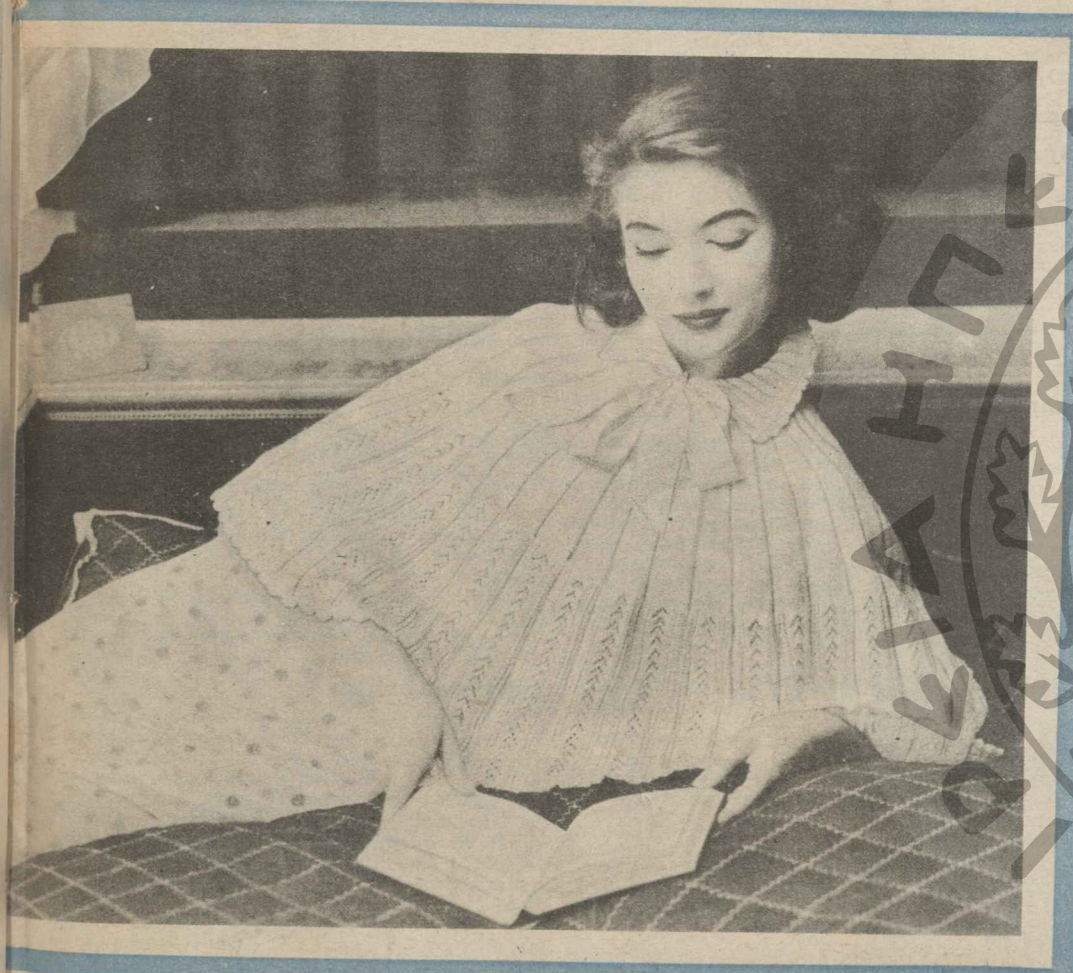
ΥΛΙΚΑ : 350 γραμμ. μαλλί σὲ χρῶμα παστέλ. Βελόνες Νο 2½ 2 πηγές κορδέλλα μεταξωτὴ στὸ ἴδιο χρῶμα.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ : Λάστιχο 2+2π = 2π καλή, 2π ἀνάποδη. Δαντελὲ πλέξις = 1 δελόνα: * 2π μαζί καλή, 1 ζετέ (= βάλετε κλωστή στὴ δελόνα σας), 1π καλή, 1 ζετέ, 1 ἀπλὸ κλείσιμο (= πᾶρτε 1π ἀπλεκτόν, πλέξετε τὸν ἐπόμενο πόντο καλή, καὶ περάστε τὸν ἀπλεκτόν πᾶνω ἀπὸ τὸν καλὸ), 3π καλή, 1 ζετέ. 1 ἀπλὸ κλείσιμο, 2π καλή, 2π μαζί καλή, 1 ζε-

τέ, 1π καλή, 1 ζετέ, 1 ἀπλὸ κλείσιμο, 2π ἀνάποδη. Συνεχίστε ἀπὸ *. 2η δελόνα: 17π καλή, 2π ἀνάποδη. 3η δελόνα: * 2π μαζί, 1 ζετέ, 1π καλή, 1 ζετέ, 1 ἀπλὸ κλείσιμο, 1π καλή, 2π μαζί καλή, 1 ζετέ, 1π καλή, 1 ζετέ, 1 ἀπλὸ κλείσιμο, 1π καλή, 2π μαζί καλή, 1 ζετέ, 1π καλή, 1 ζετέ, ἕνα ἀπλὸ κλείσιμο, 2π ἀνάποδη. Συνεχίστε ἀπὸ *. 4η δελόνα: 17π καλή, 2π ἀνάποδη. 5η δελόνα: 2π μαζί καλή, 1 ζετέ, 1π καλή, 1 ζετέ, 1 ἀπλὸ κλείσιμο, 2π μαζί, 1 ζετέ, 3π καλή, 1 ζετέ, 1 ἀπλὸ κλείσιμο, 2π μαζί, 1 ζετέ, 1π καλή, 1 ζετέ, 1 ἀπλὸ κλείσιμο, 2π ἀνάποδη. Συνεχίστε ἀπὸ *. 6η δελόνα: 17π καλή, 2π ἀνάποδη. Ἀρχίστε πάλι ἀπὸ τὴν 1η δελόνα.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Βάλετε στὶς βελόνες σας 140π καὶ πλέξετε 8 ἐκατ. λάστιχο 2+2π. Κατόπιν σὲ μιὰ μόνο δελόνα διπλασιάσετε ὅλους τοὺς καλοὺς πόντους, ὅποτε θὰ ἔχετε 4π καλή καὶ 2π ἀνάποδη, τοὺς ὁποίους θὰ πλέξετε ἐπὶ 16 βελόνες. Προσθέστε κατόπιν ἀπὸ 1π πρὶν καὶ μετὰ τοὺς 2 ἀνάποδους πόντους ὅποτε θὰ ἔχετε 6π καλή καὶ 2π ἀνάποδη, τοὺς ὁποίους θὰ πλέξετε ἐπὶ 16 βελόνες. Ἐπαναλάβετε τὰ ἴδια ἀνοίγματα καὶ πλέξετε 16 βελόνες πάλι μὲ 8π καλή καὶ 2π ἀνάποδη. Ἐξακολουθήστε νὰ προσθέτετε κάθε 16 βελόνες ἀπὸ 2π καλή (1+1) ἕως ὅπου ἔχετε 16π καλή καὶ 2π ἀνάποδη καὶ τότε ἀφοῦ προσθέσετε 1π ἀνάμεσα στὸν 8ο καὶ 9ο πόντο θὰ συνεχίσετε μὲ τὴν δαντελὲ πλέξι ἐπὶ 12 ἐκατ. Στὸ σημεῖο αὐτὸ διπλασιάσετε τοὺς ἀνάποδους πόντους καὶ συνεχίστε ἄλλα 12 ἐκατ. πλέκοντας τὴν δαντελὲ πλέξι μὲ 4π ἀνάποδη ἀνάμεσα.

Κλείσετε όλους τους πόντους. Γαρνίρετε όλες τις άκρες με ένα φεστώνι που θα πλέξετε με το δελονάκι. Ράψτε την κορδέλα ώστε να δένει ένας ώριος φιόγκος.

4. ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΜΠΟΛΕΡΟ

ΥΛΙΚΑ : 600 γραμμ. μαλλί 4κλωνο καλής ποιότητας σε χρώμα ρόζ. Βελόνες Νο 4, 3½ μέτρα κορδέλα γκρό άσπρη φάρδος 4 εκατ.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Φανταζί πλέξις (καναδέζικη). Θα υπολογίσετε οι πόντοι σας να είναι μονοί. Πρώτη δελόνα (ή καλή μεριά του πλεκτού): 1π άπλεκτος, * 1 ζετέ (=βάλετε κλωστή στη δελόνα σας), 1π άπλεκτος που θα τόν πάρετε καλή, 1π καλή. Συνεχίστε από * Δεύτερη δελόνα (ή ανάποδη μεριά του πλεκτού): * 1π καλή, πλέξετε μαζί καλή το ζετέ και τόν επόμενο πόντο, αλλά θα τους πάρετε από το πίσω μέρος. Συνεχίστε από *

ΠΛΑΤΗ

Θα βάλετε στις δελόνες σας 133π και θα τους πλέξετε με την φανταζί πλέξι. Θα πλέξετε ίσια και όταν το πλεκτό σας θα έχη μήκος 34 εκατ. θα σχηματίσετε τις μασχάλες κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 3π, 2π (2 φορές) και 1π (2 φορές).

Σε γενικό μήκος 53 εκατ. θα σχηματίσετε τους ώμους κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 6π (7 φορές). Ταυτοχρόνως σε γενικό μήκος 54 εκατ. θα σχηματίσετε το πίσωμο του λαιμού, κλείνοντας τους μεσαίους 11π. Κατόπιν θα πλέξετε κάθε κομμάτι χωριστά και αντίκρουστά κλείνοντας προς τη μεριά του λαιμού κάθε 2η δελόνα από 2π (3 φορές) και 1π (4 φορές).

ΕΜΠΡΟΣ

Θα βάλετε στις δελόνες σας 53π. Προς την άριστερη μεριά θα προσθέσετε κάθε 2η δελόνα από 3π (5 φορές). Θα συνεχίσετε ίσια και όταν το πλεκτό σας θα έχη γενικό μήκος 34 εκατ. θα σχηματίσετε τη μασχάλη κλείνοντας δεξιά κάθε 2η δελόνα από 3π (3 φορές) και 1π (2 φορές).

Όταν το πλεκτό σας θα έχη γενικό μήκος 46 εκατ. (θα μετρήσετε στο μέσον του πλεκτού) θα σχηματίσετε το πίσωμο του λαιμού κλείνοντας άριστερα κάθε 2η δελόνα από 12π και 1π (10 φορές). Τέλος σε γενικό μήκος 53 εκ. θα σχηματίσετε τόν ώμο κλείνοντας κάθε 2η δελόνα από 6π (5 φορές) και 7π (2 φορές).

Πλέξετε και το άλλο μπροστινό αντίκρουστά.

ΜΑΝΙΚΙ

Θα βάλετε στις δελόνες σας 75π και θα πλέξετε με την φανταζί πλέξι, προσθέτοντας και στις 2 άκρες κάθε 20 δελόνες από 1π (6 φορές).

Όταν το μανίκι θα έχη γενικό μήκος 36 εκατ. θα σχηματίσετε το στρογγύλευμα κλείνοντας κάθε 2η δελόνα δεξιά μεν από 3π (3 φορές), 2π, 1π (19 φορές) και 2π (3 φορές) και άριστερα 2π (2 φορές), 1π (21 φορές) και 2π (3 φορές). Τους πόντους που θα σας μείνουν θα τους κλείσετε σε 1 φορά.

Πλέξετε και το άλλο μανίκι με τόν ίδιο τρόπο αλλά αντίκρουστά.

ΤΣΕΠΗ

Θα βάλετε στις δελόνες σας 25π και θα πλέξετε με την φανταζί πλέξι. Και στις 2 άκρες θα προσθέσετε κάθε 2η δελόνα από 2π (3 φορές) και κατόπιν θα πλέξετε ίσια.

Όταν θα έχετε πλέξει 7 εκατ. εν όλω θα χωρίσετε τους πόντους σας στη μέση και κατόπιν θα πλέξετε κάθε κομμάτι χωριστά και αντίκρουστά, κλείνοντας προς το μέσον της δελόνας από 1π (5 φορές). Τους υπόλοιπους πόντους κλείσετε σε 1 φορά. Με αυτό τόν τρόπο θα σχηματισθ ό τόν μέσον της τσέπης ένα V.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε ελαφρά τὰ κομμάτια από την άναπόδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές τών ώμων και τών μανικιών. Ενώστε τὰ μανίκια. Ράψτε καθολητά τη γκρό κορδέλα γύρω - γύρω στο μπουλερό και στὰ μανίκια και στην άκρη της τσέπης έτσι ώστε να φαίνεται στην καλή μεριά 1 εκατ. μόνο. Ράψτε την τσέπη στο δεξιό μπροστινό τοποθετώντας την 24 εκατ. από τὸ κάτω μέρος της ζακέτας και 6 εκατ. από την πλαγινή ραφή.

5. Η ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΜΠΛΟΥΖΑ

ΥΛΙΚΑ: 500 γραμμ. μαλλί κόκκινο 4κλωνο καλής ποιότητας. Βελόνες Νο 3, 1 φερμουάρ. ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσευ= 1 δελόνα καλή, 1 δελόνα ανάποδη.

ΕΜΠΡΟΣ

Θα βάλετε στις δελόνες σας 130π και θα πλέξετε ζέρσευ. Αφού πλέξετε 8 εκ. θα προσθέσετε και στις 2 άκρες κάθε 16 δελόνες από 1π (5 φορές).

Όταν πλεκτό σας θα έχη γενικό μήκος 32 εκατ. θα σχηματίσετε τις μασχάλες κλείνοντας

και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 4π, 2π, 2π και 1π (3 φορές).

Σε γενικό μήκος 49 εκατ. θα σχηματίσετε τους ώμους, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 8π (5 φορές). Ταυτοχρόνως σε γενικό μήκος 49 εκατ. θα σχηματίσετε και τὸ πίσωμο του λαιμού, κλείνοντας τους 14 μεσαίους πόντους.

Πλέξετε τώρα κάθε κομμάτι χωριστά και αντίκρουστά, κλείνοντας και προς τη μεριά του πλεκτού κάθε 2η δελόνα από 4π, 3π και 2π (2 φορές).

ΠΛΑΤΗ

Θα βάλετε στις δελόνες σας 130π και θα πλέξετε ίσια έως ότου έχετε γενικό μήκος 22 εκατ. Στο σημείο αυτό θα σχηματίσετε τις μασχάλες, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 3π και 1π (3 φορές).

Όταν θα έχετε πλέξει 36 εκατ. εν όλω θα χωρίσετε τους πόντους σας στη μέση για τὸ βουνοίγμα τὸ φερμουάρ. Θα πλέξετε τὸ κάθε κομμάτι χωριστά έως ότου έχετε γενικό μήκος 49 εκατ. όποτε θα σχηματίσετε τόν ώμο, κλείνοντας προς αυτή τη μεριά κάθε 2η δελόνα από 8π (5 φορές). Τους υπόλοιπους πόντους θα κλείσετε σε 1 φορά.

ΜΑΝΙΚΙ

Θα βάλετε στις δελόνες σας 80π και θα πλέξετε πρώτα 6 εκατ. ίσια. Κατόπιν θα προσθέσετε και στις 2 άκρες κάθε 14 δελόνες από 1π (5 φορές).

Όταν τὸ μανίκι θα έχη γενικό μήκος 24 εκατ. θα σχηματίσετε τὸ στρογγύλευμα κλείνοντας κάθε 2η δελόνα, δεξιά μεν από 1π (11 φορές), 2π (5 φορές) και 3π (2 φορές) και άριστερα από 4π (2 φορές), 1π (16 φορές) και 2π (8 φορές). Τους υπόλοιπους πόντους θα κλείσετε σε 1 φορά.

Πλέξετε και τὸ άλλο μανίκι με τόν ίδιο τρόπο αλλά αντίκρουστά.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε τὰ κομμάτια από την άναπόδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές τών ώμων και τών μανικιών. Ενώστε τὰ μανίκια. Γυρίστε στο κάτω μέρος τών μανικιών ένα στρίψωμα 3 εκατ. Κάνετε πένες ½ εκατ. βάθος και 8 εκατ. μήκος. Τις πένες αυτές θα σκορπίσετε σε κανονικές αποστάσεις ως εξής: Στο μπροστινό επάνω θα τις τοποθετήσετε στο 1 εκατ. από τη ραφή τών ώμων στα 3 εκατ., στα 5 εκατ., στα 3 εκατ. και στο 1 εκατ. στο κάτω μέρος θα έχουν απόστασι: 4 εκατ., 8 εκατ., 11 εκατ., 8 εκατ. και 4

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 53

ΑΝΔΟΡΡΑ

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΦΕΥΔΑΡΧΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ. ΧΑΜΕΝΟ ΣΤΙΣ ΚΟΙΛΑΔΕΣ ΤΩΝ ΠΥΡΗΝΑΙΩΝ

Χώρα της ελευθερίας, του ήλιου και καθώς φαίνεται, και της ευτυχίας, μέσα στην καρδιά των Πυρηναίων, άναμεσα στο γαλλικό νομό 'Αριέξ και την 'Ισπανία, ή 'Ανδόρρα δεν έχει περισσότερους από 7000 κατοίκους. 'Ο πελώριος αυτός άρεινός δγκός χωρίζεται από δύο θαθείες κοιλάδες, που στο βάθος τους διακρίνονται πού και πού μερικά χωριά. 'Η χώρα, που έχη μήκος 30 χιλιομέτρων, δεν έχει γνωρίσει τὸν πόλεμο εδώ κι 'επτακόσια χρόνια χωρίς στη γεωγραφική απομόνωσή της και είναι ταυτόχρονα μιὰ από τις πιο ιδιότητες τού κόσμου, ένα ζωντανό μουσείο τών μεσαιωνικών ήθών και εθίμων.

ΤΟ ΜΙΚΡΟ αυτό κράτος, που τὸ επίσημο όνομά του είναι 'Κοιλάδες της 'Ανδόρρας' είναι μιὰ συνδεσποτεία από τὸ 1278 που μιὰ διαιτητική απόφασι έβαλε τέλος στην πολυχρόνια διαμάχη τών κομητῶν τού Φουά και τών 'Ισπανών επισκόπων της Ούργελης. 'Όταν ανέβηκε στο θρόνο ὁ 'Ερρίκος Δ' μεταβίβασε όλα τὰ δικαιώματα τών κομητῶν στο γαλλικό στέμμα. Τὸ 1793, ὁ έθνοςυνέλευσις κατήργησε τὰ γαλλικά προνόμια ἐπὶ της 'Ανδόρρας, αλλά ύστερα από επίμονες παρακλήσεις μιὰς αντιπροσωπείας 'Ανδορρανῶν, ὁ Ναπολέον Α' αποφάσισε να διατηρήσει τὸ καθεστὸς της χώρας αυτής σαν ένα εϊστορικό αϊστοπερίεργο (και ἡ Γαλλία έσκατωθεϊ να εισπράττει πάντοτε τὰ 960 φράγκα τού ετήσιου φόρου, όπως πριν από τη γαλλική επανάστασι).

Οι δύο συνδεσποτάι της 'Ανδόρρας (που φέρουν τὸν τιμητικό τίτλο τών 'συμπριγκιπῶν') μεταβιβάζουν ὁ καθένας τις εξουσίες του σ' ένα νόμιμο αντιπροσώπὸ του, 'δικάριο' όπως τὸν λένε.

ΜΙΑ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΜΕ 24 ΜΕΛΗ

Οι έξη καθολικές ένορίες (που αντιστοιχούν με τις δικές μας κοινότητες) διοικούνται από ένορικά συμβούλια. Τὸ Γενικό Συμβούλιο (ή έθνοςυνέλευσις) αποτελείται από 24 μέλη, 4 για κάθε ένορία. Ψηφίζει τὸν νόμου και τὰ διατάγματα, αλλά αυτά τότε μόνο έχουν ισχύ, όταν εγκριθούν από τὸν συμπριγκιπες και δημοσιευθούν από τὸν δικάριο. Οι 'Ανδορρανοί ψηφίζουν άλλοτε τὸν ένα ή τὸν άλλο συμπριγκιπτα, αλλά ὅπου οἱ δύο αὐτοί ήρθαν σε συνένωσι, δημιουργήθηκαν τρεις πολιτικές κινήσεις: ἡ μία γαλλοφιλή, εἰς να υπέρ τού σημερινού καθεστώτος. 'Η άλλη, πὸν καταλανικό κόμματος, έχει ταχθῇ υπέρ της προσαρτήσεως στην Καταλωνία (και συνεπώς στην 'Ισπανία) και ἡ τρίτη, τὸ εθνικιστικό κόμμα διακηρύσσει τὴν πλήρη ανεξαρτησία.

Τὸ γενικό συμβούλιο συνέρχεται τρεῖς φορές τὸ χρόνο στὸν Οἶκο τών Κοιλάδων, ένα όγκώδες οϊκοδόμημα, χτισμένο τὸν 16ο αἰώνα στην πρωτεύουσα 'Ανδόρρα τὴν Παλαιά. 'Ο Οἶκος τών Κοιλάδων είναι ταυτόχρονα έδρα της έθνοςυνελεύσεως και τών δικαστηρίων, βιβλιοθήκη, σχολείο και φυλακή και τὸν επίσκεπτονται χιλιάδες περιηγηταί.

Ὁ θυρωρός ξεκλειδώνει τὴν πόρτα μι' ένα πελώριο κλειδί πὸν ζυγίζει περισσότερο ένα κιλό και σὰς οδηγεί άμεσα στο πρώτο πάτωμα. Μπορείτε εκεί να δῆτε μιὰ παλιά κουζίνα, άδιοσμηλωτή για τὸ πελώριο τζάκι της, στὸν ὅποιον έψωναν άλλοτε όλα τὰ προβάτα. Τὸ εθνικό πιστό, τὸ 'ράνσινο' (κρασί με γέισι κίνας)

σερβιριζόταν στη μεγάλη τραπέζαρία μέσα σε 'πορνὸς' εϊδικές καράφες που περνούσαν από χέρι σε χέρι για να πιούν οἱ καλεσμένοι.

Στὸ βάθος της αίθουσας τών συσκέψεων, μιὰ ντουλάπα με έξη κλειδαριές περιέχει τὰ πιο πολύτιμα άρχεία. Δεν μπορεί να ανοιχτῇ παρά μόνον με τὴν παρουσία τών αντιπροσώπων τών έξη ένοριῶν, γιατί κάθε ένορία έχει και από ένα ιδιαιτερό κλειδί. Συνεχόμενος με τὴν αίθουσα συσκέψεων είναι ένα μικρό παρεκκλήσι άφιερωμένο στὸν άγιο 'Αρμενγκόλ, επίσκοπο Ούργελης κατά τις αρχές τού 11ου αἰώνα. 'Επάνω σ' αὐτὸ κυματίζει ἡ σημαία της 'Ανδόρρας: τρεῖς κάθετες ταινίες, μιὰ μπλε, μιὰ κίτρινη και μιὰ κόκκινη, που έχουν στο κέντρο τὸ θυρεὸ τών Κοιλάδων. Θρησκεία της 'Ανδόρρας είναι ἡ καθολική και ὁ ὄρκος τών δημοσίων υπαλλήλων δίνεται στὸ Ευαγγέλιο.

ΜΙΑ ΑΡΧΑΪΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Πριν ὁ επίσκεπτης φύγη από τὰ μέρη αὐτά, ὁ ὁδηγὸς τὸ δείχνει τὴν «καρότα», ὅργανο βασανιστηρίων, προωρισμένο άλλοτε να τινύη τους καταδικῶς σε θάνατο μέσω μιᾶς μεγάλης βίδας που περιστρεφόταν άργά για να τους σφίξει τὸ λαιμό. Τὸ ὅργανο αὐτὸ δεν είναι πιά παρά ένα μουσειακό αντικείμενο, αλλά ἡ διαπόμπη είναι και σήμερα ακόμα ἡ ποιη ὅποιου παραδάνει τὸς νόμου.

Δυὸ 'δαίλοι', που δωρίζονται από τὸν Βικάριο, λύνουν τις μικροδιαφορές ακούγοντας απλῶς τὸν δικαίον. Μπορεί όμως αὐτὸς πὸν θεωρεῖ ὅτι ἀδικήθηκε, να έφεριδάλη τὴν άπόφασι μπροστὰ σ' έναν έφετή, που διορίζεται Ισοδύως από τὸν πρεδρόπ της δημοκρατίας και τὸν επίσκοπο της Ούργελης. Τὰ έγκλήματὰ τα δικάζονται χωρίς δικαιώμα έφέσεως, από ένα τριμελές δικαστήριο αποτελούμενο από δυὸ Βικάριους και τὸν έφετή. Οι συνεδριάσεις τού δικαστηρίου αὐτοῦ αναγγέλλονται τρεῖς ήμερες προηίτερα με σάλπιγγες.

Αρχαίες συνήθειες επέρχουν ακόμα και τὴν ἴδια ποιησι, τὴν ἴδια αρελή και ἡ επίσημη σκηνοθεσία τών παλαιῶν χρόνων, και προσθέτουν μιὰ γραφικότητα στα περίεργα ήθη τού μικροῦ αὐτοῦ λαοῦ, πὸν ζῇ απλά και ευτυχισμένα χωρίς ἴσως να τὸ ξέρη. 'Όταν συμβῇ ένας δίκαιος θάνατος ένας δάιλος πηγαίνει στο προσκέφαλο τού νεκροῦ, συνοδευόμενος από ένα γραμματέα και ένα γιάτρο. 'Ο δαίλος φορεῖ τὴν επίσημη στολή του, μανδύα και τρικαντό. Αφού διαπιστωθῇ ὁ θάνατος, ὁ νοῦσι (κλητήρας), με άκαλύπτο τὸ κεφάλι, πλησιάζει τὸν νεκρὸ και τὸν έρωτά καταλανικά, πὸν είναι ἡ επίσημη γλώσσα: «Νεκρέ, ποῖος σε σκότωσε;» 'Υστερα από μιὰ στιγμή, ἡ έρώτησι επαναλαμβάνεται: 'Επειτα ὁ νοῦσι δίνει μιὰ διαταγή: «Νεκρέ, σήκω, ἡ δικαιοσύνη σε διατάσσει!» Και έπειδὴ φυσικά ὁ νεκρὸς δεν σηκώνεται, απαγγέλεται ἡ επίσημη φράσι: «'Ες μόρτ κι νὸν ρε-σόν!» (Εἶναι νεκρὸς αὐτὸς πὸν δεν άπαντᾷ!) 'Ο γραμματεὺς συντάσσει τότε τὸ σχετικό δικόγραφο.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

'Η οϊκογενειακή περιουσία παίζει σπουδαιότατο ρόλο στη ζωή κάθε 'Ανδορρανοῦ. Καθένας συμμετέχει στη συντήρησι και διατήρησι της κληρονομίας, της τόσο σπάνιας αυτής γῆς, και τὸ πνεῦμα αὐτὸ της ἀληλεγγύης είναι τόσο ζωηρὸ ώστε δεν υπάρχει ζητιανιά, ούτε και άσφαλίσεις κατά άτυχημάτων ἡ κοινωνικές ασφαλίσεις. 'Η οϊκογένεια διευθύνεται, όπως περίπου και τὴν

αρχαία Ρώμη, από τὸν «κάπ ντε κάσα» (τὸν αρχηγὸ τού σπιτιοῦ), συχνά τὸν παπὸν, πὸν μπορεί, όταν φτάση 60 χρονῶν, να μεταβιβάση τὰ προνόμια του σ' έναν από τὸς γιουῦς του.

Κατ' αρχήν, κληρονόμος είναι ὁ πρωτότοκος. Μπορεῖ όμως να κληρονομήσῃ κι' ένας ύστερότοκος αν κρίνεται πὸν κατάλληλος ἡ κατά προτίμησι τὴν ήμέρα τού γάμου του. Γίνεται με τη σειρά του κι' αὐτὸς «κάπ ντε κάσα», μόνος κληρονόμος, αλλά είναι υποχρεωμένος να προκίση όλες τις αδελφές και τὰ αδελφια του ἡ να τὸς μαζέψῃ στο σπίτι του και στο τραπέζι του.

Όταν μιὰ οϊκογένεια έχη μόνο κορίτσια, ἡ πρωτότοκη, ἡ «πουμεπίλια» όπως τὴ λένε, κληρονομεῖ τὴν ακίνητη περιουσία. 'Αν παντρευτῇ ξένον, ὁ άνδρας της μπορεί να αποκτήσῃ τὴν ανδορρανή εθνικότητα, ύστερα από έγκρισι τού ένοριακοῦ συμβουλίου. Αὐτὸ είναι τὸ μόνο σχεδὸν μέσο να αποκτήσῃ κανεῖς τὴν ανδορρανή υπηκοότητα.

Οι γυναίκες στη χώρα αὐτὴ παίζουν δευτερεύοντα ρόλο. Δεν έχουν όλα τὰ πολιτικά δικαιώματα (ἡ καθολική υποφορία για τὸς άνδρες μόνο καθιερώθηκε τὸ 1933). Και στην οϊκογένεια όμως συμβαίνει τὸ ἴδιο. Μολοντὸ ὁ άνδρας της τὴν αγαπά και τὰ παιδιὰ της τὴ σεβονται, εξαίρετικά, ἡ πρωτότοκία κάθε άποφάσεως άνηκει στὸν αρχηγὸ τού σπιτιοῦ, στὸν ὅποιον υπακούει σχεδὸν τυφλά. Στους χωρικούς, μάλιστα οἱ άνδρες μαζεύονται κατά τις γιορτές μόνοι τους στο τραπέζι, ενώ οἱ γυναίκες, οϊκοδεσποίνες, κόρες και υπηρέτριες, τσακίζονται να τὸς περιποιηθῶν.

Οι κοτέλλες παντρεύονται με μαύρη μαντίλα και μαῦρο φόρεμα. 'Ο γάμος, πὸν είναι άποκλειστικά θρησκευτικός, γίνεται με τη συγκατάθεσι τών γονέων για τὴ κορίτσια από 12 έτων και τ' άγόρια από 14. Τὸ διαζύγιο απαγορεύεται.

ΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙ: ΤΟ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟ

Στη χώρα αὐτὴ της ελευθερίας πὸν δεν υπάρχουν φορατζήδες, ούτε στρατιωτική ήθησι, φυσικό είναι να έχουν μιὰ ἰδιαίτερη αντίληψι για τὴν πειθαρχία και τὴν τιμή. Πριν από τὴν προσάρτησι της κομητείας τών Φουά, στη Γαλλία, τὸ εμπόριο άναμεσα στην 'Ανδόρρα και τὴ γειτονική κομητεία δεν παρουσίαζε κανένα παράνομο χαρακτήρα, ούτε παρεμποδιζόταν από τελωνειακές διατυπώσεις. Οι 'Ανδορρανοί σπρωγμένοι από τὴ ρουτίνα και τὴν παράδοσι, συνέχισαν από ένα είδος αταξιαμοῦ τὸ εμπόριο τών προγόνων τών κατὰ τὸν ἴδιο μ' αὐτοῦς τρόπο. 'Ετσι μεταβιβάζουν τὰ τεχνάσματα τού επαγγέλματος από πατέρα σε γιουὸ και γίνονται λαθρέμποροι, όπως άλλοι γίνονται ταγκκαήδες ἡ γεωργοί.

Οἱ αἰθνητοί λαθρέμποροι ζουν οἱ μεν στην 'Ανδόρρα και οἱ ἄλλοι στη Γαλλία και δεν περνῶν σχεδὸν ποτὲ

τὰ σύνορα. Χρηματοδοτοῦν τις επιχειρήσεις, εμπιστευόμενοι τὴ μεταφορά τών εμπορευμάτων σε περστικούς. Οἱ τελευταῖοι αὐτοί, πὸν πληρώνονται με τὸ βάρος (150 γαλλικά φράγκα τὸ κιλὸ) άγνωστὸν πολλές φορές τί μεταφέρουν. Τὸ παράνομο αὐτὸ εμπόριο τὸ διεξάγουν και μερικοί ληστές. Οἱ περισσότεροι όμως από τὸς λαθρέμπόρους είναι καλοὶ άνθρωποι, πὸν συγκεντρώνουν όλα τὰ προτερήματα τού 'Ανδορρανοῦ: είναι έγκρατοι, φιλόξενοι και προπάντων άκούραστοι εργάτες.

ΜΙΑ ΧΩΡΑ ΑΝΤΙΘΕΣΕΩΝ

'Εδώ και εἴκοσι πέντε χρόνια, οἱ «βασίλικοι δρόμοι», έτσι έλεγαν τὸς δημόσιους δρόμους, δεν ήταν προσιτὸι παρά στα γαϊδουράκια. Μόνον τα κυριώτερα χωριά χρησιμοποιοῦσαν «ταρτάνες», μικρὰ δίτροχα άμάξια πὸν τὰ έστερναν δυὸ μουλάρια. Τὰ άμάξια αὐτὰ ήταν γραφικώτατα με τὸ κινητὸ δαπέδο τους πὸν αποτελεῖτο από πλεκτὰ σαν δικτυωτὰ σχοινιά.

'Η κατασκευή όμως δρόμων άλλαξε τὴ μορφή της χώρας και άνοιξε τὸ δρόμο στὸν τουρισμό. 'Ετσι χτίστηκαν μεγάλα έξαόροφα οϊκοδομήματα και βλέπει κανεῖς σε λίγα μέτρα απόστασι από μεγάλα γρανιτένια μέγαρα με άσαντερ άγελάδες και μουλάρια να δόσκουν ήσυχα στα λιβάδια. Και ἡ αντίθεσι αὐτὴ συμβολίζει τὴ σημερινή 'Ανδόρρα: μερικοί πλούσιοι έμποροι εργάζονται δραστήρια δίπλα στη μάζα τών χωρικών.

Δυὸ χιλιάδες 'Ισπανοί ζουν στην 'Ανδόρρα και αὐτοὶ κυρίως έχουν μαγαζιά και ξενοδοχεία. Οἱ έμποροι πληρώνουν ένα μοναδικὸ φόρο πὸν τὸς δίνει τὸ δικαίωμα να πουλῶν ὅ,τι είδος φανταστή κανεῖς: έτσι μπορείτε να βρῆτε σοκολάτα και τσιγάρα στα χασάπικα και εἶδη κυνηγίου και λινα παπουτσία στους φούρους. 'Η διομηχανία είναι άσχημη, εκτός από τὴν ξενοδοχειακή, πὸν βρίσκεται σε πλήρη άνθησι με τὰ ξενοτὰ τόσο ξενοδοχεία της.

Τὰ περισσότερα είδη διατροφῆς εἰάγονται απ' έξω γιατί τὸ μεγάλο ύψος της χώρας (μέσο ύψος 1900 μέτρα) δεν επιτρέπει στοὺς χωρικούς παρά μόνον τὴν κτηνοτροφία, τὴν καλλιέργεια δημητριακῶν και στο βάθος μερικῶν κοιλάδων τὴν καλλιέργεια καπνοῦ.

Ευτυχισμένη χώρα, ὅπου τὸ σχολείο δεν είναι υποχρεωτικό (αν και σε κάθε ένορία υπάρχει ένα γαλλικό και ένα Ισπανικό δημοτικό σχολείο, πὸν συντηρούνται από τὰ δυὸ κράτη), ὅπου ἡ άστυνομία δεν έχει παρά δώδεκα άστυνομικούς εν έστολή κι' ὁ στρατὸς είναι κατὶ σαν παραμυθι. 'Ο στρατὸς αὐτὸς —έθνοφυλακή— σε περίπτωση ανάγκης θ' αποτελεῖτο από όλους τὸς άνδρες ηλικίας 16 εἰς 60 χρονῶν, πὸν, σύμφωνα με τὸς νόμους της χώρας, θα υποχρεώνονταν να παρουσιασθῶν ὁ καθένας εἰσδιδάσμενος μι' ένα τουφέκι, 24 σφαίρες, μιὰ λίβρα μπαρούτι και τρεῖς προβόλους».

Γενική άποψη της πρωτεύουσας της 'Ανδόρρας

Πές μου πώς κοιμάσαι...

30 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΕΠΕΤΡΕΨΑΝ ΣΤΟΥΣ ΕΙΔΙΚΟΥΣ ΤΟΥ ΣΙΚΑΓΟΥ ΝΑ ΚΑΤΑΛΗΞΟΥΝ ΣΕ ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Γιατί κοιμόμαστε;

Τί είναι εκείνο που προκαλεί τον ύπνο και μās κάνει να περνούμε το ένα τρίτο της ζωής μας χωρίς νάχουμε συνειδησι των γύρω; Για πολύν καιρό πίστευαν ότι το αίμα ήταν εκείνο που έφερνε στον έγκεφαλο τις τοξίνες που παρήγαγαν οι κουρασμένοι μύες. "Όταν έκαναν σ' έναν ξύπνιο σκύλο μία ένεσι από αίμα παρμένο από έναν κοιμισμένο σκύλο, ο ξύπνιος κοιμόταν άμέσως. "Η θεωρία όμως αυτή αποδείχτηκε ότι δεν ήταν σωστή, από παρατηρήσεις που έγιναν σε δυο σιαμαίους αδελφούς που είχαν κοινό κυκλοφοριακό σύστημα. "Ο ένας από τους δύο ήταν τελείως ξύπνιος, ενώ ο άλλος κοιμόταν βαθιά!

ΚΑΘΕ νύχτα, άνδρες και γυναίκες, περνούν ώρες ολόκληρες κάνοντας δόλτες στο δωμάτιό τους, διαβάζοντας, καπνίζοντας, ακούγοντας ραδιόφωνο. Είναι θύματα του υπ' αριθ. 1 έγχρου της κοινωνίας του συγχρόνου πολιτισμού μας: της άπνειας. "Η άπνεια έχει κάνει δικηγόρους να χάσουν δίκες, στρατηγούς να χάσουν μάχες, έπιχειρηματίες να υποστούν τεραστίες ζημιές και γυναίκες να χάσουν τους άνδρες τους.

Κι' επειδή ο ύπνος έχει πρωταρχική σημασία για τον άνθρωπο, η ιατρική έρευνα συγκεντρώθηκε στα προβλήματα που εμφανίζει ο άγανας κατά της άπνειας. Τελευταία, μία ομάδα διασήμων έρευνητών αφιέρωσε τις μελέτες της στο πρώινο ξύπνημα... κι' έβασε σ' εκπληκτικά συμπεράσματα.

Οι γιατροί και οι ψυχολόγοι που μελέτησαν τον τρόπο που ξυπνούσαν δεκάδες χιλιάδες άνδρες και γυναίκες, έκαναν μία καταπληκτική ανακάλυψη: είναι άπειρώς προτιμότερο να σηκώνεται κανείς σιγά - σιγά το πρωί, παρά να πηδά απότομα από το κρεβάτι του πετώντας τις κουβέρτες του.

"Αν σηκωθείτε πολύ απότομα, υποχρεώνετε τον έγκεφαλό σας να έργασθι πολύ γρήγορα και πολύ πρόωρα κι' αυτό μπορεί να σας χαλάσι όλη σας την ημέρα.

"Ο έγκεφαλός σας, όπως άλλωστε και το υπόλοιπο σώμα σας, δεν ξυπνά τελείως την ώρα που κτυπά το ξυπνητήρι σας. Τα πόδια σας κλονίζονται, το χέρι σας πιάνει με άσταθεια τα παπούτσια σας, το μυαλό σας είναι ανίκανο να αντιμετωπίσι τα δύσκολα προβλήματα.

Στά εργαστήρια μελέτης του ύπνου, Σίμμον, της Νέας Υόρκης, όπου ο δόκτωρ Ντίν Φόστερ μελετά τα προβλήματα του ύπνου εδώ κι' έντεκα χρόνια, οι έπιστημονες παρατήρησαν τον τρόπο που τα ανθρώπινα «πειραματόζωα» τους έκαναν μία σειρά κινήσεις θυθισμένα σ' ένα είδος υυσταλέας όμιχλης, πριν ανακτήσουν πλήρη τη συνειδησι τους.

Στην Κλινική "Υπνου του πανεπιστημίου του Σικάγου (όπου ο διασημότερος ειδικός στα ζητήματα αυτά, ο καθηγητής Ναθαναήλ Κλέιτμαν, μελετά τον ύπνο επί τριάντα χρόνια), ένας φοιτητής σηκώνονταν κάθε πρωί μόλις χτυπούσε το ξυπνητήρι του. Ξυριζόταν, ντυνόταν, έπαιρνε το πρωινό του, έκανε τη διαδρομή των τριών λεπτών που χρειαζόταν για να πάσι στην αίθουσα των παραδόσεων... χωρίς όμως ποτέ να θυμάται τίποτα, μέχρι τη στιγμή που χτυπούσε το κουδούνι για να μπουν οι φοιτητά στην τάξι.

"Η περιπτώσι του βέβαια είναι σπάνια, αλλά υπάρχει ένας μεγάλος αριθμός ανθρώπων, που έχουν ανάγκη από ένα τσιγάρο ή ένα καφέ για να «ξυπνήσουν» καλά και να «συνέλθουν».

ΠΩΣ ΝΑ ΣΗΚΩΝΕΣΤΕ

Οι ψυχολόγοι διατύπωσαν τρεις βασικούς κανόνες για να ξυπνάτε:

1 "Όταν ξυπνάτε, μείνιτε ήσυχοι στο κρεβάτι μερικές στιγμές. "Αρχίστε με ήρεμα την ημέρα. Μη σκεφτόσαστε τα προβλήματα που σας βασανίζουν, τουλάχιστον εκείνη την ώρα. Θα σας φανούν δυσκολότερα από όσο είναι. "Αφήστε τον εαυτό σας ήσυχο και χαλαρωμένο. Μη μάλωνετε, μη λογοφέρνετε. Μην πηδάτε κάτω από το κρεβάτι σας. Σηκωθείτε σιγά-σιγά, τεντώνοντας τους μύς σας με μερικές κινήσεις.

2 Διευκολύνετε την προσπάθεια του σώματός σας δινοντάς του ένα ποσό ενέργειας. Κατά τη νύχτα, το ποσοστό του σακχάρου στον οργανισμό σας πέφτει πολύ χαμηλά κι' αυτό ίσως είναι η αίτια που προκαλεί τις τόσο συχνές το πρωί ζαλάδες ή κακοκεφίες. "Ένα ποτήρι με χυμό φρούτων δίπλα στο κομοδίνο σας θα λύσι το πρόβλημα αυτό.

3 Ποτέ, μιά ποτέ, μην τ' αράξετε με το ξυπνητήρι σας. "Αν σηκωθείτε με άσχημη διάθεσι, δαζοντάς τα με την κακή τύχη σας, θα κινδυνεύετε να μείνιτε με την άσχημη αυτή ψυχική διάθεσι όλη την ημέρα.

Στά εργαστήρια Σίμμον, οι έρευνητές παρακολούθησαν διάφορους τύπους ατόμων σχετικά με τον τρόπο που ξυπνούσαν: αυτούς που ξυπνούν ευδιάθετοι, αυτούς που κάνουν τεχνάσματα με το ξυπνητήρι δαζοντάς το χωρίτερα, αυτούς που κοιμούνται βαρειά και που πρέπει να τους σκου-

τήσης δυνατά για να ξυπνήσουν ή να χτυπάη το ξυπνητήρι επί 1 τέταρτο. Αυτοί που σηκώνονται ευδιάθετοι, καθώς κι' αυτοί που έχουν «Ένα ξυπνητήρι μέσα στο κεφάλι» και μπορούν να ξυπνούν ακριβώς την ώρα που θέλουν, αποτελούν πλειοψηφία. Μιά άλλη μειοψηφία περιλαμβάνει τους «πρωινούς φαγάδες» που σηκώνονται νωρίς και γρήγορα για να μπορέσουν να απολαύσουν χωρίς διασύν το πρώινο τους πρόγευμα.

"Η πλειοψηφία όμως περιλαμβάνει αυτούς που δεν ξυπνούν άμέσως, που έχουν ανάγκη λίγης ώρας για να συμπληρώσουν το κενό που υπάρχει ανάμεσα στον ύπνο και στο ξύπνημα, την άπέραντη στρατιά των ανθρώπων που «δεν είναι ικανοί για τίποτα» κατά τη στιγμή του ξυπνήματος.

ΜΙΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

Οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν μία ή περισσότερες μανίες που σχετίζονται με τον ύπνο τους και πολλοί σύγχρονοι ψυχολόγοι πιστεύουν ότι ο τρόπος με τον οποίο κοιμάστε — και που αποκαλούν «συμπεριφορά κατά τον ύπνο» — μπορεί ν' αποκαλύψι πολλά μυστικά της προσωπικότητός σας.

Νά πώς εξηγούν τους πιο συνηθισμένους τρόπους της «συμπεριφοράς κατά τον ύπνο»:

ΤΡΙΖΕΤΕ ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ;

Αυτό δεν σημαίνει αναγκαστικά ότι είσαστε γκρινιάρια ή έχετε έπιθετικό χαρακτήρα. Τα περισσότερα άτομα που τρίζουν τα δόντια τους κατά τη διάρκεια του ύπνου τους, είναι κοινωνικώτατα άτομα, πράοι μάλλον, παρά έπιθετικοί τύποι.

ΑΓΩΝΙΖΟΣΑΣΤΕ ΓΙΑ «ΖΩΤΙΚΟ ΧΩΡΟ»;

"Ο ένας από τους δύο συζύγους που πιάνει τα δυο τρίτα ή και περισσότερο του κρεβατιού και τραβάει τα σκεπάσματα όταν πέφτουν να κοιμηθούν δεν σημαίνει ότι έχει «δικτατορική» ιδιοσυγκρασία. Κατά τους ψυχολόγους εκφράζει γενικά την έπιθυμια για περισσότερη στοργή.

ΣΦΙΓΓΕΤΕ ΤΟ ΜΑΞΙΛΑΡΙ ΣΑΣ :

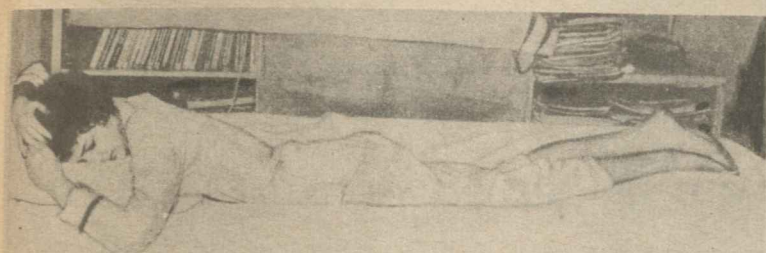
Τα άτομα που σφίγγουν το μαξιλάρι ή τις κουβέρτες τους έχουν ανάγκη από περισσότερη στοργή. Νοιώθουν ίσως απομονωμένα ή πιστεύουν ότι δεν τ' αγαπούν όσο πρέπει. "Αν κοιμάστε χωρίς μαξιλάρι, σημαίνει ότι προσπαθείτε να είσαστε πρακτική και σκληρογυγμένη. Πιστεύετε ότι πρέπει να επιβάλετε στον εαυτό σας πειθαρχία.

ΚΟΥΒΑΡΙΑΖΕΣΤΕ ΣΑΝ ΓΑΤΑ :

Κοιμάσθε μήπως με τα μπράτσα σταυρωμένα στο στήθος, τα γόνατα διπλωμένα κι' ίσως κουκουλωμένα με τα σκεπάσματα; Οι ψυχολόγοι βλέπουν σ' αυτή τη στάσι μία «φυγή από την πραγματικότητα». Πιστεύουν ότι προσπαθείτε να καταφύγετε σ' έναν δικό σας κόσμο, ασφαλής και προστατευμένη κλεινώντας τα μάτια μπροστά στην πραγματικότητα.

ΚΟΙΜΑΣΤΕ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΛΙΑ :

Στην ομάδα αυτή βρίσκονται τα άτομα που ζουν μία πλήρη ζωή και καταβάλλουν μεγάλη σωματική και πνευματική προσπάθεια. Μερικές φορές, αυτές που κοιμούνται με την κοιλιιά κάνουν πολύ περιορισμένη ζωή και πιστεύουν ότι δεν έχουν αρκετή ψυχαγωγία. Στην ομάδα αυτή συναντούμε κατά κανόνα περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες.

ΚΡΕΜΑΤΕ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΣΑΣ ΕΞΩ ΑΠ' ΤΟ ΚΡΕΒΑΤΙ :

...όταν ξυπνάτε το πρωί; Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να καταβάλετε μεγάλη προσπάθεια να λύσετε τα προβλήματά σας. Δηλαδή είσαστε τόσο ταραγμένη στο κρεβάτι σας, ώστε δεν έχετε τη δύναμη να ξαναγεβάσετε το κεφάλι σας στο μαξιλάρι. (Μερικές φορές δεν σημαίνει ότι περσάσατε τη νύχτα σας με ψυχική άνησυχία, αλλά απλώς ότι έχετε άβολο στρώμα).

ΣΑΣ ΑΡΕΣΕΙ ΤΟ «ΞΕΝΥΧΤΙ» 'Η ΚΟΙΜΟΣΑΣΤΕ ΝΩΡΙΣ;...

ΤΙ ΩΡΑ πέφτει να κοιμηθείς κατά κανόνα αγαπητή μου;

Μία ομάδα Αμερικανών γιατρών, έχει τη γνώμη ότι κάθε άνδρας θα έπρεπε να θέσι την έρωτησι αυτή στη νέα που έχει σκοπό να παντρευτεί.

Πιστεύουν ότι η απάντησις θα έπιτρεψι να καταλάβη κανείς καλύτερα αν ο γάμος θα είναι εύτυχισμένος ή όχι. Βεβαιώνουν ότι «μια σύγκρουσι συνηθειών» σχετίζεται με τον ύπνο μπορεί να διαλύσι και τον πιο ευτυχισμένο γάμο σ' έξι μήνες.

Αναφέρει για παράδειγμα την περιπτώσι του Τζών Χ... νεαρού δικηγόρου του Σικάγου και της γυναίκας του Μαίρης.

"Ο Τζών και η Μαίρη είχαν συναντηθι στο σπίτι ενός κοινού φίλου κι' είχαν αγαπηθι κεραυνόβολα. Έξι-έως οχτώ χρόνια μετά παντρεύτηκαν, ύστερα από μία περίοδο άρραδων που τη χαρακτήρισαν κι' οι δύο σαν εποχή άρμονική.

Τρεις μήνες όμως μετά το γάμο τους, ο Τζών έμολογησησε σε κάποιο φίλο του γιατρό, ότι ο γάμος τους δεν πήγαινε καλά. "Η Μαίρη κι' αυτός εξακολουθούσαν ν' αγαπιούνται πάντοτε, αλλά μάλλον συχνά, πολλές φορές ήταν κακόκεφοι κι' ένοιωθαν στην πραγματικότητα πολύ δυστυχισμένοι.

Δεν έχουν οικονομικές ή άλλες στενοχωρίες, αλλά ο γάμος μας βρίσκεται υπό δίλυσι, δήλωσε μελαγχολικά ο Τζών. "Ίσως να μην ταιριάζουν οι χαρακτήρες μας.

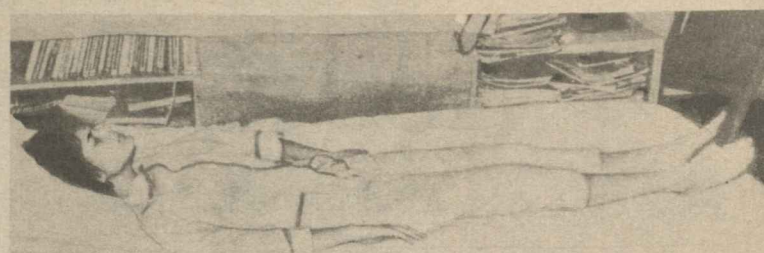
"Ο φίλος του αυτός ο γιατρός έτυχε νάχει εργασθι πολλά χρόνια στην Κλινική "Υπνου του Πανεπιστημίου του Σικάγου, γι'αυτό την οποία κάναμε λόγο παραπάνω. Μελέτησε την περιπτώσι τους, κι' ανακάλυψε ότι η ευτυχία του Τζών και της Μαίρης εκινδύνευε από το γεγονός ότι ανήκαν κι' οι δυο σε διαφορετικές «ομάδες ύπνου».

"Ο Τζών ήταν «πρωινός». Σηκώνονταν νωρίς το πρωί, (απορριχνόντας σφίριζε μέσα στο μπάνιο του και του έριξε να παίρνι το πρωινό του νωρίς. "Αρχίζει την ημέρα με κέφι κι' έπιανε δουλειά με όρεξι. Μ' ένα λόγο, οι «πρωινοί» άνθρωποι ξυπνούν πρωί, συνέρχονται άμέσως, έχουν τις ιδέες τους πιο ξεκάθαρες κατά την ώρα του προγεύματος, άργότερα όμως χάνουν την ευθυμία τους και θέλουν να κοιμηθούν κατά τις δέκα ή ώρα το βράδυ.

"Η Μαίρη ήταν ακριβώς το αντίθετο. Ξυπνούσε άργα και ήθελε ώρες πριν μπορέσι να βρ'ι το ρυθμό της δραστηριότητάς της και δεν ήταν πραγματικά σε ευδιάθεσι παρά το βράδυ μόνον.

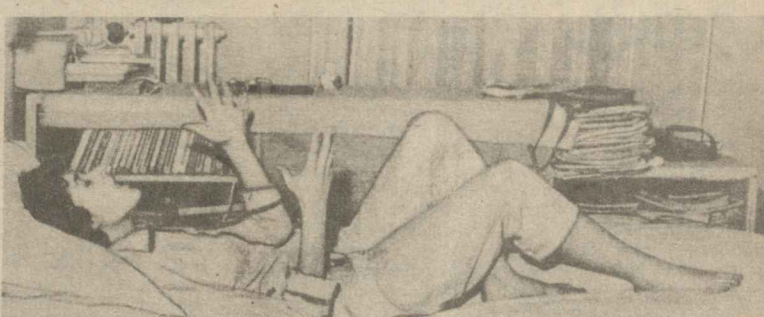
"Η Μαίρη ήταν κοιμισμένη όταν της μιλούσε ο Τζών το πρωί. Δεν ήθελε άλλο παρά να την αφήσι ήσυχη. Ούτε δύο - τρία φλυτάνια καφέ δεν βάρταν ικανά να την συνεφέρουν απ' τον ύπνο τόσο πρωί. Το βράδυ συνήθιζε να κοιμάται το αντίθετο. Ο Τζών γυρίζει κουρασμένος από το γραφείο του, ενώ η Μαίρη είχε διαθεσι να β'η έξω. Δεν νυστάζει, είχε όρεξι να κουβεντίσι

ΚΟΙΜΑΣΤΕ ΑΝΑΣΚΕΛΑ :

"Αν κοιμάστε σ' αυτή τη θέση, πολύ χαλαρωμένη, με τα πόδια και τα χέρια άνετα απλωμένα, σημαίνει πως αντιμετωπίζετε αποφασιστικά κι' έξυπνα τα προβλήματά σας. Βρισκόσαστε σε καλές σχέσεις και με τον εαυτό σας και με τον κόσμο. "Αν όμως κοιμάστε μεν ανασκελα, αλλά με το σώμα άκαμπτο, σημαίνει ότι σας απασχολεί ένα σοβαρό πρόβλημα.

ΠΑΡΑΜΙΛΑΤΕ ΣΤΟΝ ΥΠΝΟ ΣΑΣ :

Αυτό σημαίνει ότι σας βασανίζει σοβαρό πρόβλημα, που δεν μπορέσατε να τακτοποιήσετε κατά τη διάρκεια της ημέρας. Τα ιδιαίτερώς διαχυτικά άτομα χρησιμοποιούν συχνά αυτόν τον τρόπο «για να λύσουν τα προβλήματά τους». Οι κραυγές και τα ούρλιαχτά στον ύπνο οφείλονται σ' εφιάλτες που προκαλούνται από άνησυχία, φόβο και υπέρευντασι.

Από την απάντησι στην έρωτησι αυτή μπορεί να εξαρτηθι η έπιτυχία του γάμου ή η έπαγγελματική σταδιοδρομία σας

και να κάνη ένα σωρό πράγματα στίς έντεκα το βράδυ, αλλά ο Τζών είχε κιόλας σβύσει το φως και κοιμόταν. Δεν έπρόκειτο λοιπόν, για διαφορετική χαρακτηριστική, εξήγησε ο γιατρός, αλλά για διαφορετική «κύκλωσι του ύπνου».

"Ο καθηγητής Κλέιτμαν, που έφερε περισσότερα από κάθε άλλον για τα ζητήματα του ύπνου ανακάλυψε την υπάρξι των «κύκλων» αυτόν του «ύπνου», μελετώντας τη συμπεριφορά δεκάδων χιλιάδων ανθρώπων και γυναικών στην «Κλινική του "Υπνου».

Μετρώντας τις μεταβολές θερμοκρασίας και τις έγκεφαλικές ηλεκτρικές δονήσεις, καταγράφοντας τους καρδιακούς παλμούς, το ρυθμό του σφυγμού και της αναπνοής, ο καθηγητής Κλέιτμαν διαπίστωσε ότι οι περισσότεροι ενήλικοι άνδρες στους «ημέρησιους». Στίς δυο άκρες βρίσκονται οι «πρωινοί» κι' οι «νυχτερινοί» ή «ξενυχτηδες».

ΕΝΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΡΟΛΟΪ ΠΟΥ ΔΥΣΚΟΛΑ ΡΥΘΜΙΖΕΤΑΙ

Οι «ημέρησιοι», οι άνθρωποι της ημέρας, ξυπνούν κατά τις 7 και 8 το πρωί κι' έχουν την καλύτερη απόδοση τους μεταξύ των 2 και 6 το απόγευμα. Οι «πρωινοί» ξυπνούν νωρίς και τους άρεσι να πηγαίνουν νωρίς. Οι «νυχτερινοί» πάλι πάνε να πλύνουν το πρωί παραπατώντας, όταν αναγκασθούν να ξυπνήσουν νωρίς και τους άρεσι να ξενυχτούν και πέρα από τα μεσάνυχτα.

Δεν είναι δυστυχώς εύκολο να ρυθμίσι κανείς το κούρντιο του «εσωτερικού αυτού ρολογιού» που καθορίζει την αλλαγή του ξενυχτιού και του ύπνου. "Αν νοιώθετε καλύτερα στον κύκλο «7 ως έντεκα το πρωί, στίς 11 τη νύχτα θα χαμογυρίζαστε και θα νοιώθετε κουρασμένα, ακόμα κι' αν περσάσατε όλη την ημέρα στο κρεβάτι και θα κάνετε άπεγνωσμένες προσπάθειες για να σταθερι έπιθυμια.

"Η ικανότητα του «εσωτερικού αυτού ρολογιού» κάνει το ίδιο ιδιαίτερα αισθητή κατά τις διακοπές: κόνιτε το σχέδιο να κοιμηθ'ε ως τις 10 το πρωί (την Κυριακή π.χ.), αλλά ξυπνάτε στίς 7, όπως κανένας κάθε πρωί που πάτε στη δουλειά σας. Το «ξυπνητήρι» του οργανισμού σας έχει ρυθμισθι για τις 7 ή ώρα και αυτήν ξυπνάτε, είτε έχετε ανάγκη να σηκωθείτε είτε όχι.

Χρειάζεται πολλή υπομονή για να τροποποιήσετε τον κύκλο του ύπνου. "Η προσπάθεια είναι πιο εύκολη για τους «νυχτερινοί» της ημέρας, αλλά πολύ πιο δύσκολη

για τους «ξενυχτηδες», που νοιώθουν φρίκη όταν πρόκειται να σηκωθούν νωρίς το πρωί και να πηγαίνουν νωρίς το βράδυ.

Αν ένας άνδρας έχη την ατυχία να παντρευθι μία γυναίκα τύπου αντίθετου προς το δικό του, ή σύγκρουσι των συνηθειών του ύπνου μπορεί να προκαλέσι καταστροφή του γάμου.

Ζητήθηκε τελευταία από τους Αμερικανούς δικαστικούς, τους ειδικευμένους στα ζητήματα του διαζυγίου να μελετήσουν ώριμμένες τέτοιες περιπτώσεις. "Η απάντησις ήταν ότι σημαντικές αριθμίδες διαζυγίων ώφελεσαν σε συγκρούσεις «κύκλων του ύπνου».

"Όταν η γυναίκα ενός διαζυγίου μυθιστοριογράφου επέβαλε άγωγη διαζυγίου, εξήγησε στο δικαστήριο ότι ο άνδρας της είχε τη συνήθεια να ξυπνάει τα μεσάνυχτα. Δεν έπαυε να μιλά ως τις δυο και την υποχρεώνει πολλές φορές να του ετοιμάσι «τις μικρές άρεσις» ένα πρόγευμα κατά τον αγγλικό τρόπο. Αυγά με μπέικον και τα παρμεζάνα. "Ενώ όμως αυτός κοιμόταν με σπασα ήσυχατά ως το μεσημέρι, αυτή ξυπνούσε τη συνηθισμένη ώρα της στίς 7 το πρωί. Οι ψυχτρικές αυτές δοκιμασίες την είχαν κάνει τρεπιο.

Μία ανάλογη περίπτωση παρουσιάστηκε τον περασμένο μήνα στο δικαστήριο της Ν. Υόρκης. Αυτή τη φορά ήταν ο σύζυγος που ισχυριζόταν ότι, ύστερα από πέντε μήνες γάμου, είχε φτάσει να υποστή νευρικό κλονισμό από τη νυχτερινή δραστηριότητα της γυναίκας του, που ήταν μανιώδης στο μπράτσο κι' έπαιζε κάθε βράδυ ως τις δυο τη νύχτα.

Εξ τού μεσημέρι ήταν απεχθής για όλον τον κόσμο — και δεν έβρισκε την ευδιάθεσι της παρά το απόγευμα.

Μπορεί να σβύσει τέτοιοι γάμοι. Από τη στιγμή που δυο άνθρωποι που αγαπιούνται καταλαβαίνουν ότι κυριώτερες διαφέρειες τους προεκαίνονται από τη διαφορά συνηθειών κατά τον ύπνο, βεβαιώνουν οι δικηγόροι, η μισή μάχη έχει κερδηθι. "Αν οι δυο σύζυγοι δεξουν μεγάλη υπομονή κατά τη διάρκεια της προσπάθειάς τους, τότε ένας «πρωινός» άνδρας και μία «ξενυχτισσα» γυναίκα μπορούν να ζήσουν εύτυχισμένοι, όπως είναι σήμερα ο Τζών και η Μαίρη.

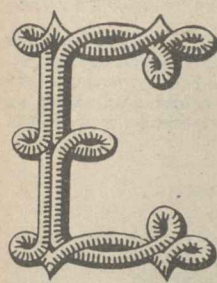
ΠΟΤΕ ΞΥΠΝΑΕΙ Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ;

Δεί είναι μόνο οι γάμοι που όριζανται δοκιμασία από τους «κύκλους του ύπνου». Οι έπιτορικές σχέσεις άναίμακα σε συνεταίρους ή ανάμεσα σε προϊσταμένους και υφισταμένους μπορούν να διαταραχθούν γι'αυτόν ίδιο λόγο.

"Αν ένας προϊστάμενος είναι πιο δραστήσιος τις πρωινές άρες, ενώ ο υπάλληλός του είναι «μαχημωμένος» κατά την ίδια περίοδο, δεν πρόκειται άσφαλώς να συνεννοηθούν ποτέ, έστω κι' αν ο υπάλληλος αυτός είναι ο καταλληλότερος για τη δουλειά του.

Λουΐζα ντε Λά Βαλλιέρ

ΑΔΙΚΗΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΗ ΦΥΣΙ, ΕΓΙΝΕ Μ' ΟΛΑ ΤΑΥΤΑ ΓΩΗΣΣΑ ΚΙ' ΕΥΝΟΟΥΜΕΝΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ!

ΙΔΑΤΕ τη μικρή κουτσή; Βέβαια, όλοι ξέρουμε στην Αύλη, ότι η Κυρία διαλέγει τις δεσποινίδες επί των τιμών ανάμεσα στις λιγότερο ώρες, για να θριαμβεύει εκείνη, χωρίς να έχω το φόβο του συναγωνισμού! Μά αυτήν!... Η Κυρία μπορεί να είναι απώλως ήσυχη: ο βασιλεύς ούτε θα γυρίσει να την κοιτάξει!

Τα λόγια αυτά που ψιθυρίζονταν γύρω της τὰ μάντευε μάλλον παρά τὰ άκουε η μικρή Λουΐζα. Καί σκεπτόταν: «Α-νόητη που ήμουν να πιστέψω ότι την τόσο ζηλευτή αυτή θέσι κοντά στην Κυρία Έρριέττα, τη γυναίκα του αδελφού του βασιλέως, την ώφειλα στην ευγενική μου καταγωγή!...»

«Η Κυρία μπορεί να είναι πολύ σίγουρη, ότι ο βασιλεύς ούτε θα την κοιτάξει!...» Καί ήταν αλήθεια! Όταν την παρουσίασαν στο βασιλέα, εκείνος δεν καταδέχτηκε ούτε ένα βλέμμα να της ρίξει. Αυτό, η Λουΐζα το θυμήθηκε άλλωστε ύστερα, γιατί τη στιγμή εκείνη είχε τόσο βαμπαυθή από την όμορφη του νεαρού αυτού μονάρχου των εικοσίδου έτών ώστε της ήταν αδύνατον να προσέξει ό,τιόδηποτε άλλο!...

Νά, λοιπόν, γιατί η Κυρία την είχε πάρει κοντά της! Έπειδή ήταν μία κοπέλλα άχαρη και κουτσή, γιατί με αυτήν τουλάχιστον δεν θα φοβόταν μήν της κλέψη των ευνοια του βασιλέως. Γιατί ήταν κοινό μυστικό στην Αύλη, οι έρωτικές σχέσεις του Λουδοβίκου 14ου με την εξαδέλφη του και νύφη του τώρα, Έρριέττα της Άγγλιας.

ΚΙ' ΟΜΩΣ, η Λουΐζα για να γίνη δεσποινίς επί των τιμών, είχε θυσιάσει τον έρωτα του μόνου άνδρος που μπορούσε να την αγαπήσει, του Ραούλ ντε Μπραζελόν, του παιδικού της φίλου!

Ο Ραούλ είχε μεγαλώσει μαζί της στην Τουραίν και ή άφοσίωσή του σ' αυτήν είχε με τον καιρό μεταβληθή σε έναν έρωτα πολύ ευγενικό, που τον έκανε να ήθελε βλέπει πιά ότι κούτσαινε και να μην επιθυμεί τίποτε άλλο παρά να την παντρευτεί. Ωστόσο, από τη στιγμή που η Λουΐζα είχε δη μία μέρα από μακριά στο Μπλουά, τον βασιλέα, η εικόνα του είχε μείνει χαραγμένη στην καρδιά της. Τίποτε άλλο δεν υπήρχε πιά γι' αυτήν! Καί αυτή η προσφορά της Έρριέττας, που ακριβώς τότε κατάρτιζε τον κύκλο της των δεσποινίδων επί των τιμών, γέμισε χαρά την καρδιά της δεκαεξάχρονης κοπέλλας!

Πόσο μεγάλη υπήρξε όμως η απογοήτευσή της Λουΐζας όταν άντελήφθηκε ότι είχε γίνει ο στόχος των είρωνικών και συμπονετικών βλέμμάτων των αυλικών.

Ένα βράδυ, μη υπομένοντας πιά ν' άντέξει την πίκρα και την απελπισία της, ξαναέθηκε κλαίγοντας με λυγμούς στο μικρό της δωμάτιο, στη σοφίτα των ανακτόρων του Κεραμεικού. Έπεσε στο κρεβάτι της και με το πρόσωπο χωμένο στα χέρια της, έκλαιγε, έκλαιγε... Ξαφικά, ένοιωσε ένα χέρι ν' άκουμπάει στον ώμο της. Τινάχτηκε: τόσο δυνατό ήταν το κλάμμα της που δεν είχε άκουσει την πόρτα ν' άνοιξη! Μία γυναίκα ήταν εκεί, σκυμμένη επάνω της: η δεσποινίς Άννα της Αυστρίας!

Στασιωμένη από την ξαφνική της εμφάνισή η Λουΐζα πετάχτηκε όρθη κι' έκανε μία βαθειά και άδέξια υπόκλιση.

Μεγαλειοτάτη... Μεγαλειοτάτη... τραύισε. Η δεσποινίς της βοήθησε να σταθή στα πόδια της, και ύστερα, αφού κάθισε στην άκρη του κρεβατιού — το δωμάτιο ήταν τόσο μικρό που δεν χωρούσε ούτε μία καρέκλα — την έβαλε να καθήση πλάϊ της.

— Έλάτε, καθήστε κοντά μου, μικρή μου! Έχουμε να μιλήσουμε οι δυο μας! της είπε. Τρέμοντας από φόβο η μικρή Λουΐζα κάθισε πλάϊ στη βασίλισσα. Τί την ήθελε; Θά την έδιωχνε;

— Λά Βαλλιέρ, παιδί μου, σκουπίστε τὰ δάκρυά σας και άκούστε με.

Η φωνή της βασίλισσας ήταν τόσο γλυκειά, που η Λουΐζα μπόρεσε επί τέλους να ήσυχάσει.

— Σας παρατηρώ, Λουΐζα, από την ημέρα που ήρθατε στην Αύλη, αισθάνομαι μεγάλη συμπάθεια για σας. Ναι, μεγάλη συμπάθεια: είσθε τόσο διαφορετική απ' όλες τις άλλες δεσποινίδες επί των τιμών, αυτές τις ματαιόδοξες, τις ραδιούργες που δεν έχουν παρά μία σκέψη στο μυαλό τους: να έλκυσουν τα βλέμματα του βασιλέως, να γίνουν έρωμένες του, κι' ύστερα να μπλέξουν κανένα πλούσιο αυλικό! Σε τί εποχή ζούμε, Θεέ μου!... Μά έσείς, Λουΐζα, έχετε τιμία καρδιά, τὰ αισθήματά σας είναι ανώτερα. Με κάνετε να λυπούμαι πολύ. Θά ήθελα να κάνω κάτι για σας!

Της έπιασε τα δυο της χέρια και συνέχισε:

— Μη φοβάστε λοιπόν, μικρό φοβισιάρικο έλαφακι! Ξέρω τί σας λυπεί και δηλητηριάζει τη ζωή σας! Αυτό σας κάνει να είστε δειλή και να κλείνετε στον έαυτό σας! Ξεχνάτε η δεν ξέρετε άκόμη, Λουΐζα, ότι και η πιο τέλεια όμορφη δεν είναι εκείνη που θαυμάζουν περισσότερο οι άνδρες. Υπάρχει κάτι πολύ πιο σπάνιο από την όμορφη: η γοητεία. Η γοητεία είναι το μυστικό όπλο του λουλουδιού, είναι η ήλιαχτιδα πάντα σ' ένα δάκρυ δροσιστάδας. Η όμορφη, δεν είναι παρά η ύλη. Η γοητεία είναι το πνεύμα, είναι η ακτινοβολία της ψυχής! Καί σεις, Λουΐζα, έχετε αυτή τη γοητεία στον ανώτατο βαθμό!... Ά! Άν τουλάχιστον απο-

— Ποιά είναι αυτή η σαγηνευτική νέα; ρώτησε ο βασιλιάς

κούσατε συνείδησι αυτής της γοητείας σας βασιλιάς! Η πιο περιζήτητη γυναίκα της Αύλης! Δεν θά τὰ έλεγα αυτά σε μιάν άλλη, αλλά έσας σας θεωρώ συνετή και ένάρετη και περισσότερο από κάθε άλλη αξίζετε ένα λαμπρό μέλλον, μία μεγάλη εύτυχία, ένα θαυμαστό γάμο! Λοιπόν, μπορείτε να τ' άποκτήσετε όλα αυτά, Λουΐζα, μπορείτε αν τ' θέλετε!

Η Λουΐζα ρουφούσε τα λόγια της βασίλισσας. «Ά! Άν τ' ήθελε, Ναι, τ' ήθελε, με τη δύναμη της ψυχής της!»

Βέβαια, οι προσδοκίες της Λουΐζας ντε Λά Βαλλιέρ δεν στρέφονταν προς ένα θαυμάσιο γάμο που της υποσχόταν η βασίλισσα. Όχι! Η μόνη της φιλοδοξία, όλη η εύτυχία ήταν να μείνει στην Αύλη, ταπεινή δεσποινίς επί των τιμών και να κερδίσει ένα δέμμα του βασιλέως, ένα μόνο δέμμα, τίποτε περισσότερο! Ένα δέμμα που θα τ' έκλεινε στην καρδιά της για πάντα!

ΑΠΟ ΤΗΝ επομένη της ημέρας αυτής, η Λουΐζα ντε Λά Βαλλιέρ είχε μεταμορφωθή! Δεν ήταν πιά ντροπαλή, διστακτική, φοβισμένη, αλλά μία κοπέλλα με αυτοπεποίθησι! Περπατούσε με ψηλά το κεφάλι, χαμογελούσε και προκαλώντας τη μόδα των μεγάλων ντεκολτέ— έστρεψε υπέρφανα πάνω στο πολύ αδύνατο στήθος της έναν πελώριο φιδόγκο από δαντέλα που έκανε μία τέτοια έντύπωσι ώστε άμέσως πολλές νέες γυναίκες που ήταν όχι πολύ προικισμένες από τη φύσι κι' αυτές, έσπευσαν να τη μι-

μηθούν βάζοντας ένα παρόμοιο φιδόγκο.

Επί τέλους, ο βασιλεύς έμφανίστηκε. Τη φορά αυτή η Λουΐζα δεν έκανε μία από κείνες τις υπόκλισεις τις γεμάτες πανικό που τ'ό μείωπό της χανόταν μέσα στο άδέξιο στροβίλισμα της φούστας της: κράτησε το κεφάλι της ψηλά και όπως το άθος χαμογελού στον ήλιο, τόλμησε να χαμογέλαση στον βασιλέα! Καί τ'ό βλέμμα του βασιλέα σταμάτησε επάνω της και σε λίγο τον άκουσε να ρωτά τόν δούκα ντε Σαιντ-Αλινάν.

— Ποιά είναι αυτή η σαγηνευτική νέα; — Η δεσποινίς ντε Λά Βαλλιέρ, Μεγαλειοτάτε.

Από τη στιγμή εκείνη ένας άνεμοστρόβιλος παρέσυρε τη Λουΐζα όπως ένα φύλλο στη θύελλα! Ο Λουδοβίκος 14ος, ο Βασιλιάς Ήλιος, δεν είχε μάτια παρά γι' αυτήν! Της έστειλε λουλούδια κάθε μέρα, ύστερα δυό φορές την ημέρα! Καί πάντα μέσα σ' αυτά τα λουλούδια έκρυβε ένα τρυφερό γραμματάκι. Με παθητικούς στίχους της έγραφε ότι την άγαπούσε!

Τό βράδυ, άνοιγε το χορό μαζί της, την ήμερα την έπαιρνε μαζί του στο κυνήγι, σε μακρινούς περιπάτους, της φερόταν με τρυφερότητα, με σεβασμό και πάντα της επαναλάμβανε ότι την άγαπούσε.

Καμιά φορά την τραβούσε στους κήπους, μακριά από τὰ άδιάκριτα βλέμματα των αυλικών και τότε την έσφιγγε στην άγκαλιά του με όλη του τη δύναμη, της έκανε όρκους αιώνιας αγάπης!

Καί τέλος, ένα βράδυ, η Λουΐζα ντε Λά Βαλλιέρ υπέκυψε στις ίκεσιες του βασιλέα, όχι από υπολογισμό, αλλά έπειδή τον άγαπούσε και ή αγάπη της ήταν ισχυρότερη από τ'ό κάθε τι: άρετη, τιμή, καθήκον, όλα σκόρπισαν μακριά δ-ταν της ψιθύρισε στο αυτί: «Λουΐζα, σ'άγαπάω!»

Έγινε λοιπόν, δική του, η «ευνοούμενη»! Η Λουΐζα ντε Λά Βαλλιέρ κατέλαβε στην Αύλη την πιο ήγλητη θέσι. Ωστόσο, όταν έμενε μόνη, η Λουΐζα έκλαιε πικρά. Ένοιωσε ένοχη απέναντι στον έαυτό της και απέναντι στη βασίλισσα γιατί πρόδιδε την έμπιστοσύνη της, ένοιωσε επίσης ένοχη απέναντι της νεαρής βασίλισσας, της δυστυχισμένης Θηρεσίας, που ήταν μία παραμελημένη σύζυγος.

Όσο για την Κυρία Έρριέττα, γι' αυτήν δεν ένοιωσε καμιά τύψη η Λουΐζα — τ'ό πείσμα της ή λύσσα της την έσπρωχναν να κάνει πράγματα που την γελοιοποιούσαν στην Αύλη: σε όποιον εύρισκε μπροστά της φώναζε: «Είναι δυνατόν να προτιμάς από μένα, κόρη βασιλέως, όμορφη και καλοφτιαγμένη, μία άσχημη και κουτσή!»

Έτσι, η Έρριέττα διέδωσε ότι ο έρωτας του βασιλέα με τη Λά Βαλλιέρ ήταν προσποιητός για να καλύψη τον δικό της μαζί του... Ταυτόχρονα όμως έστειλε ένα άνόνημο γράμμα στη βασίλισσα Μαρία-Θηρεσία, καταγγέλλοντας τ'ό δεσμό τ'ό έ πλάει με τη Λουΐζα, για να προκληθή σκάνδαλο και να τη διώξουν από την Αύλη! Έτσι, μία μέρα η βασίλισσα κάλεσε τη Λουΐζα στο δωμάτιό της.

Κοντά στην Άννα την Αυστριακή στεκόταν ή νεαρή βασίλισσα κι' η Έρριέττα. Μόλις μπήκε ή τελευταία άρχισε να την κατηγορεί. Η Λουΐζα δεν μπορούσε να δικαιολογηθή, δεν μπορούσε να πη τίποτα: ήταν ένοχη και τ'ό αναγνώριζε. Η βασίλισσα στην αρχή σιωπούσε. Στο τέλος, ή φωνή της ύψώθηκε κοφτή, έπιτακτική: — Πάστε! Άφήστε με μόνη μαζί της!

— Όταν η Λουΐζα έμεινε μόνη με την ευεργετιδα της, έπεσε γονατιστή στα πόδια της: — Συγγνώμη, κυρία! Συγγνώμη! Πόσο θά με περιφρονήτε! Είμαι μία έλεεινή!...

Η βασίλισσα της χείδεψε μεηρικά τὰ μαλλιά!

— Ναι, σας συγχωρώ, φτωχή μου μικρή και σας λυπάμαι, κυρίως!... Κατά βάθος, καλύτερα έσείς, παρά μία άλλη.

Η Λουΐζα έφυγε από τ'ό δωμάτιο καταντροπιασμένη και γεμάτη τύψεις. Βγήκε από τ'ό παλάτι και άρχισε να τρέχει στους δρόμους τ'ό Παρισιού σαν τρελλή, χωρίς να δίνει προσοχή στα βλέμματα των διαβατών που κύτταζαν παραδενεμένοι τ'ό έπίσημο ντύσιμό της και τ'ό έξαλλο ύψος της.

ΕΦΤΑΣΕ έτσι στο μικρό χωριό Σαγιό και κλήθηκε στην πόρτα τ'ό μοναστηριού που έπρεπε να ξανακλείσει για πάντα πίσω της. Η ήγουμένη τη γνώριζε. Τη δέχτηκε με άπέραντη συμπόνια:

— Πηγαίνετε να προσευχηθήτε στην έκκλησία, παιδί μου.

Η Λουΐζα ντε Λά Βαλλιέρ έμεινε ώρες στην έκκλησία, δοσμένη στις τύψεις της και τόν πόνο της... Ξαφικά, άκούστηκε ένας μεγάλος θόρυβος από διαστικά θήματα και ή καρδιά της πήγε να σπάσει!... Όμως προτού προλάβη να συνέλθη δυό δυνατά μπράτσα, που γνώριζε πολύ καλά τ'ό άκατανίκητο σφίξιμό τους, την άρπασαν και την τράβηξαν έξω! Ένα άμαξι πε-

ΕΣΕΙΣ
ΚΑΙ ΤΑ
ΝΥΧΙΑ
ΣΑΣ

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ είναι οι γυναίκες που υποφέρουν από υπερβολικά νύχια, παρά οι άνδρες. Μεταξύ των ανδρών, ή κατάσταση αυτή είναι συνήθως στους γιαιτούς και τούς οδοντογιατρούς, που πλένουν διαρκώς τα χέρια τους. Τό συχνό πλύσιμο των χεριών με σαπουνάδα και στις γυναίκες ή χρησιμοποίησης ώρισμένων υγρών καθαρισμού των νυχιών, κάνουν τα νύχια εύθραυστα. Τί ίδιες συνέπειες έχει και ή κακή γενική υγιεινή κατάστασις και ιδιαίτερα ή άναμία.

Όταν οι άνθρωποι παραπονιούνται ότι έχουν εύθραυστα νύχια, άσφαλώς κάποιος θά βρεθή να τούς συμβουλεύσει να πάρουν «κάλτσουμ». Η ευρύτατη διάδοσις της θεωρίας ότι τ'ό κάλτσουμ δυναμώνει τα νύχια, έφειλεται κατά πάσαν πιθανότητα στο μεγάλο ρόλο που είναι γνωστόν ότι παίζει τ'ό κάλτσουμ στην ανάπτυξη των δακτύλων και των δοντιών. Καί έτσι υπάρχουν άνθρωποι που ήπιαν όκάδες κάλτσουμ για να δυναμώσουν τα εύθραυστα νύχια τους με μοναδικό αποτέλεσμα... τ'ό λογαριασμό τ'ό φαρμακείου! Για τούς ανθρώπους που έχουν εύθραυστα νύχια, ο σίδηρος άσφαλώς θα ήταν καλύτερη βοήθεια, δεδομένου ότι θά τούς έκανε τουλάχιστον κάτι αν είχαν άναμία από έλλειψη σιδήρου. Καί κάτι άκόμη: Οι άνθρωποι αυτοί θά πρέπει να προσέχουν να μη κάνουν πολύ συχνά νυκιοκούρ.

Και για τὰ νύχια με λεκές κυκλοφορούν διάφορες διαδόσεις, που έχουν καταστήσει... παραδόσεις. Η θεωρία, ότι και σ' αυτά οι λεκές προέρχονται από την έλλειψη άσβεστιού, έχει τόση σχέση με την αλήθεια, όση και ο μύθος που λέμε στα παιδιά ότι κάθε λεκές θγαίνει στα νύχια ύστερα από κάθε ψέμα τους. Στην πραγματικότητα οι λευκοί λεκές δημιουργούνται από την παρουσία στο νύχι μικρών φυσαλίδων με άέρα. Οι φυσαλίδες αυτές έμφανίζονται έπειδή υπάρχει κάποιο έλαττωμα στο σχηματισμό του κερατίνου πετάλου κάτω από τ'ό δέρμα. Καί δείχνουν ότι κάποια άνωμάλεια υπάρχει στη βάση του νυχιού.

Η περιποίηση αυτή είναι πολύ συνηθισμένη και μπορεί να προέλθ από κάποια άδωξη που προκαλείται στο νύχι κατά τη διάρκεια τ'ό μακιουάρ. Οι λευκοί λεκές προχωρούν προς τὰ έξω καθώς τ'ό νύχι μεγαλώνει και εκτός από την εμφάνισή του, δεν έχουν οιαδήποτε άλλη σημασία.

Ο ρυθμός της ανάπτυξης των νυχιών ποικίλλει — όσο μακρύτερη είναι ή φάλαγγ τ'ό δαχτύλου στο όποιο άνήκει τ'ό νύχι, τόσο τα-

χύτερη είναι ή ανάπτυξής του — και γι' αυτό τὰ νύχια των μεσαίων δαχτύλων μεγαλώνουν γρηγορότερα. Τό νύχι τ'ό αντίχειρος μεγαλώνει με βραδύτερο ρυθμό — περίπου 3,8 έκατοστά τ'ό χρόνο — αλλά τ'ό νύχι τ'ό μικρού δαχτύλου μεγαλώνει με άκόμη βραδύτερο ρυθμό.

Από καιρό σε καιρό, ή ανάπτυξις των νυχιών ποικίλλει. Μεταβάλλεται ανάλογα με τις εποχές και είναι ταχύτερη τ'ό καλοκαίρι παρά τ'ό χειμώνα. Είναι επίσης ταχύτερη μεταξύ πέντε και τριάντα έτών, παρά άργότερα.

Η ύγεια και ή διατροφή, με την επίδρασί των επάνω στο υπόλευκο «μειοφένγκρο» που είναι τ'ό τμήμα τ'ό νυχιού τ'ό όποιο μεγαλώνει, μεταβάλλουν τ'ό ρυθμό της ανάπτυξής του. Αυτό τ'ό βλέπουμε στις άρρώστειες όντων τα νύχια, ενώ ήταν υγιέστατα ως τη μέρα εκείνη συχνά παρουσιάζουν έγκάρσιες αλλοιώσεις. Φυσικά, οι αλλοιώσεις προχωρούν άργα προς την άκρη των νυχιών καθώς αυτά αναπτύσσονται, και απ' αυτό μπορεί να υπολογισθή περίπου και ή ημερομηνία της άσθενείας.

Τό δάγκωμα, τ'ό φάγωμα δηλαδή στις άκρες των έχει μία περίεργη επίδρασι στα νύχια. Ο ρυθμός της ανάπτυξής των αυξάνεται κατά είκοσι τοίς έκατό περίπου, λες και ο οργανισμός προσπαθεί να...ικανοποιήση την όρεξη τ'ό κατόχου των!

Τα ανθρώπινα νύχια είναι έκφυλισμένη μορφή των άρπακτικών νυχιών. Ο Άμερικανός γιατρός Δρ Ρόυ Κίλε, που άσχολήθηκε ειδικά με τὰ νύχια, διαπίστωσε ότι ή ποσότης τ'ό φωσφόρου και τ'ό άσβεστιού που περιέχεται και στα δύο είναι ίδια. Τά συστατικά των κερμάτων, των όπλων, των άγκυθιών τ'ό σκαντζόχοιρου, των φοροκόκκων και των νυχιών των άρπακτικών ζώων είναι σχεδόν τὰ ίδια με των νυχιών μας.

Τα νύχια των γατιών και των άρπακτικών πουλιών εξυπηρετούν θαυμάσια τ'ό σκοπό τους. Άλλά τὰ ανθρώπινα πλάσματα σπανίως μόνο χρησιμοποιούν τὰ νύχια των ως άμυντικό ή έπιθετικό όπλο — αν και πολλοί συνήθίζουν να τὰ κόβουν έτσι ώστε να μοιάζουν σ'α νύχια άρπακτικών!.....

Τί προσφέρουν τα νύχια στον άνθρωπο; Παρέχουν μηχανική ύποστήριξη στις άκρες των δαχτύλων των χεριών και των ποδιών, τούς επιτρέπουν να άσκουν πίεσι και να πιάνουν τὰ αντικείμενα και πιέζοντας «έξ των άνω» βοηθούν την αίσθησι της άφής, δεδομένου ότι πολλά από τὰ αισθήτρια νεύρα καταλήγουν στο τμήμα τ'ό δαχτύλου όπου άκούμπά τ'ό νύχι.

ρίμενε εκεί, ο βασιλεύς την έσπρωξε μέσα σ' αυτό, την πέταξε μάλλον... και σε λίγο ξαναβρέθηκε στα άνακτορα τ'ό Κεραμεικού.

Τότε η Λουΐζα εγκαταλείφθηκε στη μέρα της: Ήταν τόσο άοπλη και άδουλη μπροστά στην αγάπη της. Καί ή ζωή της ευνοούμενης ξανάρχισε πιά λαμπρή από πρώτα. Η βασίλισσα Άννα ή Αυστριακή δεν της έκανε καμιά νύξη όμως με τη στάσι της έδειχνε ότι της συγχωρούσε και πάλι την άδυναμία της.

Η Έρριέττα δεν τολμούσε πιά να πη τίποτα, ούτε και να κάνει τίποτε εναντίον της, αλλά τη μισούσε. Όσο για τή βασίλισσα Μαρία-Θηρεσία, την πονεμένη σύζυγο, την άνεχόταν παθητικά, κλείνοντας τὰ μάτια της σε κάθε καινούργιο παιδί που γεννιόυσε. Γιατί η Λουΐζα άπέκτησε με τόν Λουδοβίκο 14ο τέσσερα παιδιά, από τὰ όποια έζησαν μόνο τὰ δύο. Άλλά αν έκλαψε τ'ό χαμό των παιδιών της, έκλαψε πολύ περισσότερο σε κάθε γέννησι αυτών των τέσσερων παιδιών, που ήταν ζωντανά και άθάνα σύμβολα της άμαρτίας της.

ΔΥΣΤΥΧΙΑ!... Όπως όλοι οι φλογεροί έρωτες έτσι και ο έρωτας τ'ό βασιλέως για την Λά Βαλλιέρ έφθασε σιγά - σιγά στην παρακμή

του. Με τη σειρά της, η Λουΐζα ζούσε τόν Γολγοθά τ'ό παραμελημένης έρωμένης. Με τη σειρά της, άπέκτησε μία αντίεπλη. Καί αυτή ή αντίεπλη ήταν ή παλιά της συντροφική, ή Φρανσουά ντε Μορτεμόρ, δεσποινίς επί των τιμών, άκόμη μαζί της της Έρριέττας, που όταν έγινε μαρκησία ντε Μοντεσπών έσπεσε στον έρωτα τ'ό βασιλέως!

Τό άστρο της Λουΐζας έσβησε, ένα άλλο άνέβαινε στο ζενίθ: μετά την Λά Βαλλιέρ, ή Μοντεσπών.

Ο βασιλεύς άρχισε να γίνεται σκληρός απέναντι στη Λουΐζα. Δεν ήθελε να την άπομακρύνει, αλλά και δεν ήθελε να ένοχλήσει στον καινούργιο τ'ό έρωτα.

Η εξέλιξη άρχισε για τη Λουΐζα... Ολιμένη, πονεμένη, ταπεινωμένη, ξαναγύρισε στο μοναστήρι τ'ό Σαγιό, άδουρα και τη φορά αυτή δεν την έβγαλαν έξω τ'ό άγαπημένα χέρια τ'ό βασιλέα... Τά παραμύθια της αγάπης της που κράτησε τέσσερα χρόνια, βρήκε τ'ό τέλος τ'ό πίσω από τις πένθιμες και σιωπηλούς τοίχους τ'ό μοναστηριού. Ήταν τριάντα χρόνια η Λουΐζα όταν άπαυσήθηκε τόν κόσμο ζητώντας τη λήθη τ'ό μεγάλου, τ'ό τραγικού της πόνου.

ΓΙΑ ΤΑ ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ ΕΙΔΗ

Βαλίτσες, χαρτοφύλακες, τσάντες από δέρμα μπορείτε να τις καθαρίσετε, αν τις τρίψετε μ' ένα καθαρό σφουγγάρι, που βρέχετε σε νερό στο οποίο έχετε ρίξει ένα κουτάλι της σούπας ξύδι. Το σφουγγάρι δεν πρέπει να είναι πολύ υγρό. Μόλις στεγνώσει το δέρμα ετοιμάζετε σ' ένα φλυτζάνι ένα μίγμα από άσπράδι αυγού και λινέλαιο, που αλείψετε με ένα πινελάκι ομοιόμορφα έτσι που το δέρμα να πάρει μία μιά γυαλάδα. Το τρίβετε ύστερα να γυαλίσει μ' ένα μαλακό πανί. Το χρωματιστό δέρμα μπορείτε να το φρεσκάρετε μ' ένα πανί βουτηγμένο στο γάλα και ύστερα να το τρίψετε για να γυαλίσει μ' ένα μάλλινο πανί.

ΤΑ ΠΟΝΤΙΚΙΑ

Έχετε ποντίκια; Να τρεις απλοί τρόποι να τα εξοντώσετε: Βάζετε εδώ κι' εκεί σβώλους φτιαγμένους από αλεύρι κι' ασβέστι ασβυστό ή γύψο. Σφουγγάρι τηγανισμένο σε πολύ αλάτι μπορεί λίπος σκοτώνει μικρά και μεγάλα ποντίκια. Αποτελεσματική είναι επίσης η χλωρίνης ασβεστος ζυμωμένη με τυρί.

ΤΟ ΚΑΘΑΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΤΟΙΧΩΝ

Οι τοίχοι που πλένονται είναι κάτι που σιγά - σιγά θα γενικευθεί. Λαδομπογιά, μπογιά με πλαστικά ή ειδικό χαρτί ταπετσαρίας μπορούν να πλυθούν ωραιότατα με κρύο νερό και καθαρό σφουγγάρι. Τι εύκολα στ' αλήθεια, όταν μάλιστα έ-

ΠΩΣ ΚΑΘΑΡΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΜΗΛΑ

Για να καθαρίσετε με τέχνη τα μήλα, δηλαδή να κόψετε τη φλούδα τους όσον γίνεται πιο λεπτί, πρέπει πρώτα να τα βάλετε για λίγες στιγμές μέσα σε βραστό νερό. Με τον τρόπο αυτό καθαρίζονται περίφημα.

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ» ΣΑΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ:

χουμε μικρά παιδιά. "Αν το λέρωμα είναι πολύ, βάλτε ελαφριά σαπουνάδα και μία πρέζα Ντάλ, Τάιντ κ.λπ. Ξεβγάλε με καθαρό νερό, σκουπίστε τον τοίχο σας με ένα μαλακό κουρέλι.

ΦΡΕΣΚΟ ΓΑΛΑ

Το γάλα μπορεί να γίνει φρέσκο όταν κάνει ζέστη, εάν ύστερα από το βράσιμο το βάλετε σε κρύο νερό.

ΨΑΛΙΔΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΚΟΒΟΥΝ

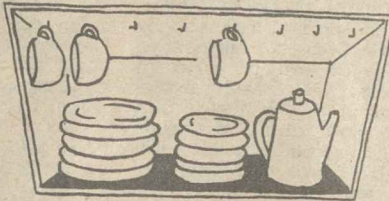
Δεν κόβουν καλά τα ψαλιδία σας; Πάρτε ένα φύλλο σμυριδόχαρτο και κόψτε το σε λεπτές λουρίδες. Μετά απ' αυτό τα ψαλιδία σας θα κόβουν σαν ξυράφι.

ΛΑΔΩΜΕΝΟ ΒΙΒΛΙΟ

"Ένα λαδωμένο βιβλίο καθαρίζει αρκετά εύκολα με λίγο αιθέρα. Ποτίστε τον λεκέ με αιθέρα — ΠΡΟΣΟΧΗ από φωτιά — και βάλτε το βιβλίο αυτό ανάμεσα από δύο στυπόχαρτα. Το στυπόχαρτο θα ρουφήξει σιγά - σιγά τη λαδιά, θα χρειαστεί όμως να το αλλάξετε μία ή δύο φορές. Ίσως χρειαστεί να ρίξετε ακόμα μία φορά αιθέρα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΡΡΩΣΤΟΥΣ

"Αν κανείς στην οικογένειά σας είναι πολύν καιρό κρεβατιωμένος, μπορείτε να του φτιάσετε ένα τραπέζι σαν κι' αυτό που δείχνει το σχέδιο, με μικρά πόδια. Στερεώνει καλύτερα και δεν υπάρχει φόβος να πέσουν ή να χυθούν τα πιάτα ή τα φλυτζάνια.

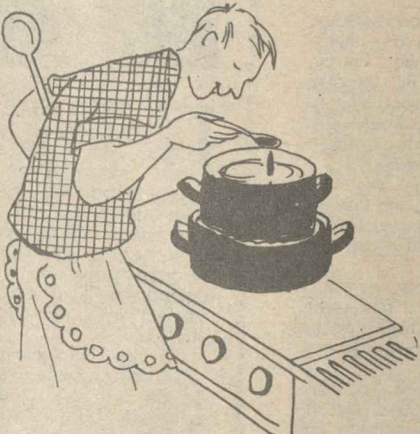

ΓΙΑ ΤΑ ΦΛΥΤΖΑΝΙΑ

Έχετε πολλά φλυτζάνια και δεν μπορείτε να τα βάλετε στην πισινοθήκη σας γιατί είναι γεμάτα; Βιδώστε στο επάνω μέρος των ραφιών μεγάλους μπρούντζινους γάντζους και κρεμάστε εκεί τα φλυτζάνια.

ΟΙ ΧΡΥΣΩΜΕΝΕΣ ΚΟΡΝΙΖΕΣ

Οι χρυσωμένες κορνίζες θέλουν κάθε τόσο καθαρίσμα. Πάρτε ένα μαλακό πανάκι, κάντε μ' αυτό ένα ταμπόν, βρέξετέ το με καθαρό ασπρ οινόπνευμα και σκουπίστε τις κορνίζες χωρίς να τις τρίψετε. Αποτελεσματικό και εύκολο μέσο.

ΜΠΑΙΝ - ΜΑΡΙ

"Όλα τα φαγητά πρέπει να τα ξαναζεσταίνετε σε μπαίν - μαρί. Αυτό βέβαια χρειάζεται κάπως περισσότερη ώρα, αλλά έτσι το φαγητό απαλλάσσεται από τη δυσάρεστη γεύση του «ξεναζεσταμένου».

ΨΥΞΙΣ ΧΩΡΙΣ ΠΑΓΟ

Μπορείτε να ψύξετε χωρίς πάγο αν διαλύσετε μία χούφτα αλάτι κι' ένα πακετάκι λουλάκι σε μία λεκάνη με νερό. Μέσα εκεί βάλετε τα τρόφιμα που θέλετε να διατηρήσετε.

ΤΑ ΠΡΗΣΜΕΝΑ ΠΟΔΙΑ

Οι γυναίκες που εργάζονται και μάλιστα κάνουν ορθοστασία δηλαδή ημέρα, συμβαίνει πολλές φορές να έχουν το βράδυ τα πόδια πρησμένα και πόνους που μερικές φορές φτάνουν ως τα ισχία.

"Η κατάσταση αυτή οφείλεται τις περισσότερες φορές σε πλατυποδία ή σε ρηί των αρθρώσεων των αστραγάλων, που παρεμποδίζουν την κυκλοφορία του αίματος στα πόδια. Στην περίπτωση αυτή φροντίζετε όσο

πιο συχνά μπορείτε να κρατάτε τα πόδια ψηλά. Εκτός απ' αυτό κάθε πρωί, πριν φορέσετε παπούτσια ή παντόφλες, τρέψτε λίγο ξυπόλυτες. Στριχθείτε επίσης στα νύχια των ποδιών, όσο πιο πολύ μπορείτε και καθώς τρέχετε φροντίστε το μεγάλο δάχτυλο να ακουμπά στο έδαφος. Τέλος τινάζετε πρώτα το δεξί και ύστερα το αριστερό πόδι μπροστά και πίσω. Για το σκοπό αυτό φυσικά στριχόμαστε με τα χέρια κάτω.

ΓΑΛΑ ΚΑΙ ΛΕΜΟΝΙ

Για να έχετε σύμφωνα με τη μόδα δερμά με κάποιον διαφανή, μεταχειριστήτε ως βάσι του μακιγιάζ, αντί κρέμας ένα μίγμα σε ίσες αναλογίες από γάλα και λεμόνι. Αυτό όμως είναι κατάλληλο μόνο για τα λιπαρά δέρματα.

ΜΕ ΤΟ ΙΔΙΟ ΛΑΔΙ

"Αν είστε απόλυτως υπερχρεωμένοι να χρησιμοποιήσετε το ίδιο λάδι για να τηγανίσετε τις πατάτες και τα ψάρια σας ρίξτε μέσα όταν το λάδι κάψει καλά, ένα κομμάτι φρέσκο ψωμί και ένα ματσάκι ξερό μανιτάνι. Έτσι το λάδι δεν θα έχη καμμία μυρωδιά.

ΤΑ ΣΠΑΣΜΕΝΑ ΓΥΑΛΙΑ

Σπάσατε ένα ποτήρι και δεν μπορείτε να μαζέψετε με τη σκούπα το πολύ λεπτά γυαλάκι; Ένα βρεγμένο σφουγγαρόπανο θα τα μαζέψι χωρίς δυσκολία.

ΣΚΟΥΡΙΑ ΣΤΑ ΡΟΥΧΑ

Για να εξαλείψετε ένα λεκέ από σκουριά πάνω σ' ένα ρούχο βρέξτε τον λεκέ με νερό και βόρακα, τρίψτε τον λίγο ώρα και ξεπλύνετε τον με άφθονο νερό.

ΤΑ ΣΦΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΛΩΜΑΤΑ

Τα βουλώματα στις μποτίλιες από γυαλί ή κρύσταλλο σφίγγουν μερικές φορές στο λαιμό της μποτίλιες και δεν δαίνουν. Για να αποφυγείτε λοιπόν αυτό αλείψετε το βουλώμα μ' ένα ελαφρότατο στρώμα βαζελίνης.

Το ΚΑΙΝΑΛΙ

Ιών Φλωχών Ερώλων

10

Εξ άλλου θα μπορούσε πάντα να αποδείξει πως του το είχε πάρει για να τον έμπο- ρήσει να κάνει καμμία άνοησία. Μ' αυτό τον τρόπο ίσως να απέφευγε καμμία τραγωδία. Αλλά η σκέψη έ- κεινου του ανθρώπου, έμεινε για πολ- λή μέρα, σχεδόν σαν ένα βάρος στο στήθος.

"Όταν έφθασε στη Μάντοβα, τα- χυποίησε μία άλλη υπόθεση. "Υστε- ρα θυμήθηκε τη Μάρθα. "Έπρεπε να την αποκαρτερήσει πριν φύγει για την Αμερική. Ποιος να ήξερε αν είχε παντρευτεί μ' εκείνο το δασκαλάκο.

Μπήκε στο μπαρ—Βενέτσια, και την είδε καθισμένη στο ταμείο. "Καλημέρα, κύριε Σάλι. Ένα δερμούν; "Όχι, ευχαριστώ, έναν καφέ. Έβγαλε από το πορτοφόλι του ένα χαρτονόμισμα, και το έδωσε στη Μάρθα.

Εκείνη του χαμογέλασε γλυκά με τα μεγάλα σκούρα μάτια της. Το μαγαζί ήταν σχεδόν άδειο εκείνη την ώρα. Όταν του έδινε τα ρέστα ο Ραούλ είδε ότι δεν φορούσε δέρα στα χέρια της. Δεν είχε λοιπόν παντρευ- τή.

Πέρασε για να σε χαιρετήσω, της είπε. Την πρώτη Σεπτεμβρίου φεύγω για την Αμερική.

"Αλήθεια; Εκείνη τον κούταξε με ξαφνική λύπη. Δεν μπορούμε να ιδωθούμε μία στιγμή, τη ρώτησε χαμηλόφωνα.

Η Μάρθα κούνησε το κεφάλι της καταφατικά. "Τώρα να ειδοποιήσω το αφεν- τικό, είπε. Πήγαινε να με περιμένεις στο αυτοκίνητο.

Συναντήθηκαν λίγα λεπτά αργό- τερα. Εκείνος ώδηγούσε άργα προ- σεκτικά, χωρίς να μιλά. "Τι γίνεσαι; τον ρώτησε εκείνη με άμνηχανία.

Ο ήλιος άρχισε να βασιλεύει, τα χρώματα στη δύση ήταν γλυκά, απα- λά. Η Μάρθα γύρισε και κούταξε εκείνο το κομμάτι του ουρανού.

Θα είσαι ευχαριστημένος που φεύγεις για την Αμερική, του είπε. Δεν ήξεραν πιά πως να μιλήσουν ο ένας στον άλλο.

Ναι, απάντησε ο Ραούλ. Σταμάτησε το αυτοκίνητο γιατί ή- θελε να καθαρίσει το τζάμι. "Ανοιξε τη θήκη του αυτοκινήτου να πάρει έ- να καθαρό πανί, και είδε το περι- στροφο που είχε πάρει από κείνον τον δυστυχισμένο.

Πρέπει να θυμηθώ από το πετά- ζω, σκέφθηκε, ενώ έβγαλνε από το αυτοκίνητο. Η Μάρθα τον ακολου- θησε.

Τι το θέλεις εκείνο το περι- στροφο; τον ρώτησε.

Δεν είναι δικό μου, απάντησε ο Ραούλ, και της διηγήθηκε την ι- στορία. Τώρα που θα περνούσε από το ποτάμι, θα το πετάξω στο νερό. Μιλούσε με το κεφάλι χαμηλωμέ-

νο. "Όχι πως δεν τολμούσε να την κοιτάξει, αλλά κυττάζοντάς την δακί- μωε κάτι σαν ντροπή. Της είχε κάνει μόνο κακό, της είχε φερθεί σαν να ή- ταν καμμία του δρόμου, και όμως α- νή τον αγαπούσε πάντα, τον αγα- πούσε και τώρα ακόμη, και μόλις τη φώναζε έτρεξε άμέσως.

Δεν παντρεύτηκες; τη ρώτησε ενώ ξαναμπαιναν στο αυτοκίνητο.

Κάτι έπρεπε να πουν. "Αν το ήξε- ρε ο Ραούλ ότι θα ήταν τόσο θλιβε- ρή αλήθεια η συνάντησι θα απέφυγε να τη πει.

Εσύ, παντρεύτηκες, του είπε εκείνη, χωρίς να απάντηση στην ε- ρώτησή του. Έτσι, πώς στην Αμερι- κή.

Εκείνος ώδηγούσε σιγά για να χαρή το τοπίο. Από αρκετά χρόνια περνούσε αυτούς τους δρόμους, χω- ρίς να τους δει ποτέ. Εκείνη την ε- ποχή δεν κούταζε ποτέ τα τοπία, τώρα ξαφνικά αισθανόταν μελαγχο- λία που άφινε αυτά τα μέρη και δεν θα τα ξανάβλεπε.

Σε ρώτησα αν παντρεύτηκες εσύ; της είπε.

Η Μάρθα ξάπλωσε καλύτερα στο κάθισμα.

"Όχι, απάντησε και, ίσως, εί- ναι καλύτερα έτσι.

Τί συνέβη; Τίποτα. Η Μάρθα πήρε από την τσάντα της το πακέτο με τα τσι- γάρα, και άναψε ένα. Κατάλαβε πως δεν τον αγαπούσε, ίσως κά- ποιος από το μπαρ—Βενέτσια να του είχε πώς έρχομουν μαζί σου.

Καλύτερα έτσι. Λυπάμαι πολύ, είπε ο Ραούλ. Και λυπόταν στ' αλήθεια.

Υστερα για πολλή ώρα δεν ξα- ναμίλησαν.

Πώς είναι η γυναίκα σου; ρώ- τησε τέλος η Μάρθα, κυττάζοντας μπροστά της το δρόμο που κοδόναν από τις μακρές σκιές των ψηλών δένδρων.

Πώς ήταν η γυναίκα του... "Ηταν δύσκολο να το εξηγήσει, σκέφθηκε ο Ραούλ και δεν απάντησε.

Εκείνη χαμογέλασε νευρικά. Ξέρεις, έχω, μετανιώσει που σου είπα τότε όχι. Τώρα θα ήμουν η γυναίκα σου, είπε. (Προσπάθησε να γελάσει). Ξέρεις, το σκέπτομαι πάντοτε, συνέχισε, δεν καρθώνω να διώξω από το νοῦ μου αυτή τη σκέψη. "Έτσι και τότε. Και ένα βρά- δι εκείνος με ρωτούσε συνεχώς: "Τι σκέπτεσαι; Τι σκέπτεσαι; τότε ε- γώ κατέληξα να του το πω: "Σκέ- πτομαι κάποιον άλλον". Τότε εκείνος δεν θέλησε πιά να με παντρευτεί.

Γελούσε, αλλά όταν ο Ραούλ γύ- ρισε να την κοιτάξει, είδε τα μάτια της υγρά. Τότε έστριψε το αυτοκί- νητο μέσα σε μία πάροδο, και σταμά- τησε. Ο ήλιος είχε δύσει πριν από λίγο, τα απαλά ροδινα χρώματα εί- χαν γίνει τώρα σκούρα μωβ στον ού- ρανό που σκοτεινιάζε ολοένα, ταί- ριευαν τεράστια άσπρα σύννεφα.

Λυπάμαι, της είπε περνώντας το χέρι του γύρω από τους ώμους της.

Λυπόταν πράγματι, αλλά δεν ή- ξερε να πει τίποτ' άλλο εκτός από αυτό. Δεν ήταν συνηθισμένος να πα- ρηγορή τους άλλους, αδιαφορούσε πάντα για τους άλλους, έτσι τώρα δεν εύρισκε λόγια να της πει.

Γιατί μ' αγαπάς πάντα έτσι Μάρθα; ρώτησε.

Που να ξέρω. Η Μάρθα αναή- τασε το μαντήλι μέσα στην τσάντα της, αλλά δεν το εύρισκε. Ο Ραούλ της έδωσε το δικό του.

"Όταν σε είδα, ήλπισα πως θα

ήθελες ακόμα να με παντρευτείς, συ- νέχισε, και αυτή τη φορά θα σου έ- λεγα ναι. "Ω, πως θα σου έλεγα ναι. "Αλλά είδα άμέσως τη δέρα στο δα- χτυλό σου, και τότε κατάλαβα. (Κλαίγοντας κούταξε το μαντήλι του Ραούλ που το είχε λερώσει με κοκ- κινιάδι). "Αν το δη η γυναίκα σου; ρώτησε.

Δεν πειράζει, της απάντησε ο Ραούλ.

Εκείνη είχε ακουμπήσει το κεφά- λι της στον ώμο του, και έκλαιγε, α- κριβώς όπως σ' εκείνον δεν άρεσε ποτέ να κάνουν οι γυναίκες. Ούτε και τώρα του άρεσε, αλλά μόνο και μόνο γιατί αυτό του έφερνε πόνο, και ένα είδος ντροπής.

Με συγχωρείς, είπε η Μάρθα σκουπίζοντας τα δάκρυα που εξακο- λουθούσαν να τρέχουν. Τώρα θα μου περάσει. "Εμείς οι γυναίκες είμαστε πάντα λίγο ανόητες, μα ύστερα κλαί- με και μας περνά.

Φοδόναν να κλάψη, σκέφθηκε ο Ραούλ. Φοδόναν μήπως τον ενοχλή- ση με τα δάκρυά της, γιατί ήξερε πως εκείνος δεν ανεχόταν τα δάκρυα; Αλλά τώρα ήταν διαφορετικά τα δά- κρυα δεν τον ενοχλούσαν, τον έκαναν να υποφέρει.

Λυπάμαι, επανέλαβε ο Ραούλ. Λυπάμαι πολύ.

Δεν εύρισκε άλλο από αυτές τις δυο ανόητες λέξεις, μα αυτές οι α- νόητες λέξεις ήταν τώρα αληθινές. Θα εύρισκε κι' άλλα να πει αν ως τώρα είχε ενδιαφερθεί καμμία φορά και για τους ανθρώπους που ζούσαν πλάι του, αν δεν κούταζε μονάχα τον έσω- το του. Εκείνη σκούπισε το πρόσωπό της και αποσπάστηκε από την αγκα- λιά του. Δεν ακουμπήσε πιά το κε- φάλι της στον ώμο του, μόνο κυτά- χτηκε στον καθρέφτη της τσάντας της και ξαναρώτησε:

Δεν μου είπες πως είναι η γυναίκα σου. Είναι ωραία; (Χαμογέ- λασε άσχημα, αλλά το ξέσπασμα

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΛΙΒΕΡΑΡΙΣΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ G. SCERBANENCO

των δακρύων της είχε δώσει τη δύ- ναμι και κούνη τον πόνο της). Βέ- βαια και θα είναι όμορφη, συνέχισε ε- σὺ δεν τις κούταζες καν αυτές που δεν είναι όμορφες.

Ναι, είναι ωραία, είπε ο Ραούλ ενώ ξανάβλεπε μπρος τη μηχανή. Εί- ναι πολύ ωραία, αλλά αγαπά κάποιον άλλον. Κάνει όπως εσύ με τον δα- σκαλάκο, εξακολουθεί να σκέπτεται εκείνον τον άλλον. (Χαμογέλασε).

Αναμώ μου ένα τσιγάρο, είπε. "Υπάκουε η Μάρθα πήρε από την τσέπη του το πακέτο με τα αμερικα- νικά τσιγάρα, άναψε ένα και του το έδωσε. Αισθανόταν πως υπήρχε κάτι που της διέφευγε. Που δεν το κατα- λάβαινε.

Μόνο που εγώ δεν χρειάζεται να τη ρωτήσω τι σκέπτεται, γιατί το ξέρω ήδη, είπε ο Ραούλ.

"Ηταν ήσυχος και λυπημένος, εί- χε ανάγκη να πει και αυτός ότι εί- χε μέσα του και η Μάρθα ήταν η μό- νη με την οποία θα μπορούσε να μι-λήσει. Και κείνη τον άκουσε ως το τέλος χωρίς σχεδόν να αναπνέει, χα- ρίς σχεδόν να πιστεύει, παρ' όλο που από τον τόνο της φωνής του καταλά- βανε ότι όλα όσα της έλεγε ο Ραούλ, ήταν αλήθεια.

Και τώρα, όταν βρεθούμε εκεί

κάτω, θα δρούμε τον τρόπο να χωρί- σουμε, συμπλήρωσε ο Ραούλ. Στην Αμερική, δεν είναι τόσο δύσκολο ό- σο εδώ. (Γύρισε και την κούταξε και της χαμογέλασε). Αυτό σημαίνει, εί- πε, πως αν γυρίσω στην Ιταλία και σὺ είσαι ακόμα ελεύθερη, μπορούμε να παντρευτούμε.

Και γέλασε πικρά. "Η Μάρθα ακουμπήσε το χέρι της στο μπράτσο του.

Γιατί το έκανες αυτό; του μοιρούρησε.

Δεν ξέρω. (Το ήξερε, αλλά δεν ήταν εύκολο να της το εξηγήσει). Πάντως δεν λυπάμαι γι' αυτό που κάνω. "Εξ άλλου δεν χάνω τίποτα, αντιθέτως πέτυχα το σκοπό μου να πάω στην Αμερική και συγχρόνως προσφέρω μία μεγάλη έκδουλεισι στην Ίρεν.

Αλλά η Μάρθα δεν τον άφησε να αὐταπατάται από τα λόγια του. Αι- σθανόταν ότι ήταν πολύ δολοφονικός από ότι τον ήξερε. "Ακούη κι' εκεί- νο το περιστροφικό που δρισκόνταν στη θήκη του αυτοκινήτου, ήταν μία από- δεξις. "Αλλοτε ο Ραούλ θα άδισα- ρούσε αν ένας προωμένος σύζυγος σκότωνε τη γυναίκα του, το φίλο της, και τα παιδιά του ακόμη. Αυτή τη φορά όμως είχε πάρει το περι- στροφο. "Ηταν γυναίκα, και κατά- λαβε την αλήθεια.

Εσύ την αγαπάς πολύ, του εί- πε, γι' αυτό φέρεσαι έτσι.

Μπρά, έτσι λές; είπε ο Ραούλ. Προσπάθησε να αστείρευσει, αλλά τα λόγια της Μάρθας του είχαν κά- νει εντύπωση.

Πρέπει να δρούμε ένα μέρος στο ποτάμι για να πετάξουμε το πε- ριστροφικό, είπε ο Ραούλ. Με ενοχλή- νωχ μαζί μου αυτό το πράγμα. "Αν με πιάσει η αστυνομία θα έχω φασα- ρίες.

Μπήκαν σ' ένα σκοτεινό δρομάκι που ώδηγούσε στον ποταμό. Στα-

μάτησαν εκεί που τελείωνε η ασφα- λτός, και διέσχισαν με τα πόδια ένα ελώδες χωράφι. "Υστερα είδαν μπρο- στά τους τη μαύρη κορδέλα του Πά- ο. "Ηταν τώρα σκοτάδι ολούρα, μόνο από την άλλη πλευρά, στην αντικρυ- νή δέχτη λάμπανε τα φώτα ενός χα- ραίου.

"Εδώ είναι καλά, είπε ο Ρα- ούλ.

"Έβγαλε από την τσέπη του το χοντρό περιστροφικό και το πέταξε με δύναμη.

Κόντευε να φθάσει απέναντι. Βλέπεις τι δυνατός που είμαι; αστει- εύθηκε.

Εκανε να απομακρυνθεί αλλά εί- δε ότι εκείνη είχε μείνει ακίνητη στη θέση της.

Ραούλ, είπε εκείνη χωρίς να κινήσει. "Άκουσε... Πριν γυρίσουμε στο φως.

Εκείνος πήγε κοντά της. "Τι είναι, Μάρθα; ρώτησε.

"Ενα κλασόν αυτοκινήτου από τη γέφυρα του Πάο δέσχεψε για μία στι- γμή τη σιαπή της νύχτας. "Υστερα ξαναγίενε ήσυχια.

Ραούλ, του είπε, και η φωνή της ήταν θερμή και βαρετή σε να ά- νενπνε με δυσκολία. Ραούλ, εγώ δεν ξέρω τι θα κάνης εὺς εκεί κάτω... "Ο-

Τὸ κανάλι τῶν φλωχῶν ἐρώλων

ταν εκείνη θὰ φύγει μὲ τὸν ἄλλο... Μὰ ἂν ποτὲ εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ μέ- να. Ἐγὼ ἔτσι καὶ ἀλλοῖως δὲν θὰ ἔ- χω πιά κανένα. Μὴ μοῦ πῆς τίποτα, Ραούλ... Μὰ μοῦ μιλῆστε γι' αὐτὸ δταν ξαναδύομε στὸ φῶς. Ἄλλὰ ἂν μὲ θελήσει ἀκόμη, ἔστω καὶ ὕστερα ἀπὸ πολὺν καιρὸ...

Ἡ φωνὴ τῆς κόπηκε ἀπτότομα ὅ- πως δταν βγάδουμε ἀπὸ τὸ ηλεκτρι- κὸ τὴν πρὶνὰ τοῦ ραδιοφώνου ἐνῶ κά- ποιος μιλά.

Ἐκείνος δοκίμασε νὰ κατατιπῇ μὰ δὲν τὰ κατάφερε γιὰτὶ ὁ λαϊκὸς τοῦ ἦταν κλειστός. Τότε ἔβγαλε ἀπτότομα. Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ αἰσθάνθη- κε τὰ μάτια του νὰ τὸν τσοῦζουν.

Κύτταξε νὰ παντρευτῇ καὶ νὰ μὲ ἐσχάσει ὅσο εἶναι δυνατό πὶο γρήγορα, εἶπε. Ὅσο λιγώτερο μὲ σκέπτεσαι, τόσο καλύτερα εἶναι.

Ἐγὼ μὴ φορὰ σοῦ τὸ εἶπα... ἀκούστηκε ἡ φωνὴ τῆς Μάρθας μέσα στὸ σκοτάδι. Ἐσένα δὲν θὰ σοῦ χοιραστῶ, γιὰτὶ ποῖος ἔξερει πότες ἄλλες θὰ ὀρῇ στὴν Ἀμερική, ἀλλὰ ἤθελα νὰ τὸ ξέρεις.

Ὁ Ραούλ θὰ ἤθελε νὰ τὴν δεῖρη. Γιὰτὶ τὸν ἔκανε νὰ ὑποφέρῃ ἔτσι;

Πάμε, τῆς εἶπε. Τὴν πήρε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ ἄρχι- σε νὰ περπατᾷ τραβώντας τὴν πίσω του.

Πρόσχε ἐδῶ ἔχει πέτρες, Μάρ- θα. Μ' αὐτὰ τὰ παπουτσάκια ποὺ φοράτε ἐσεῖς οἱ γυναῖκες...

Ὑστερα ἐκείνη σκόνταψε, καὶ ὁ Ραούλ τὴν πήρε στὴν ἀγκάλια γιὰ νὰ μὴ τὴν ἀφήσῃ νὰ πέσῃ, καὶ τὴν κράτησε ἔτσι γιὰ μιά στιγμὴ. Ἐνοῶσε τὰ μπράτσια τῆς Μάρθας πάνω στὸς ὤμους του, τὴν ἀντιπῶν τῆς κοντὰ στὸ πρόσωπό του, ἀλλὰ μετὰ ἐκείνη πρέτει νὰ καταλάβε πὼς ἡ σκέψι τοῦ Ραούλ ἦταν μακριὰ, καὶ πὺ ἄλλον ποὺ ἀγαποῦσε καὶ ποὺ ἦταν γυναῖκα του. Τότε τὸ σφιγμό τὸν μπράτσων τῆς χαλαρώθηκε, ἡ θερμὴ ἀντιπῶν ἀπομακρύνθηκε.

Ἦταν στὸ δρόμο τώρα πιά. Ἐ- νας ποδηλατιστῆς πέρασε πλάι τους καὶ τοὺς φώτισε.

Πήγαίνε με πίσω, Ραούλ, τοῦ εἶπε. Στὸ στίπτι μου. Ἐκείνος ἐπέ- μενε νὰ φάνε μαζί, γιὰ τελευταία φορὰ, ἀλλὰ ἐκείνη ἀρνῆθηκε.

Δὲν πεῖνω, Ραούλ, εἶπε ἡ Μάρ- θα. Καλύτερα νὰ γυρίσω ἀμέσως στὸ στίπτι.

Ἰσως δὲν πεῖνοῦσε οὔτε ἐκείνος. Ὅταν ἐφθασαν στὴ Μάντοβα, ὁ Ραούλ σταμάτησε τὸ αὐτοκίνητο πῖ- σὺ ἀπὸ τὸ Κάστρο, καὶ κατέβηκε ἡ Μάρθα.

Δώσε μου τὴ διεύθυνσή σου, εἶ- πε ὁ Ραούλ κρατώντας τὴν μιά στι- γμὴ ἀπὸ τὸ χέρι.

Γράψε στὸ ὑπάρ «Βενέτσιαν», τοῦ ἀπάντησε ἡ Μάρθα.

Τώρα διαζώνταν καὶ οἱ δύο νὰ χωρίσουν. Ἐκείνη χαμογέλασε δια- σμένη ἀποχαίρεσάντας τον.

Ὁ Ραούλ ἐξανάβαλε μπρὸς τὴ μη- χανή, καὶ ἔβγαλε τὸν ὀπίσθιο.

Γύρισε στὸ Μιλάνο τὸ ἴδιο βράδυ. Ἐφθασε στὸ στίπτι του περασμένα μεσάνυχτα. Δὲν εἶχε φάει τίποτα, εἶ- χε πῆ μόνον καὶ κυττάζοντας τὸν κανεῖς τὸ καταλάβαινε. Μόλις ἔβαλε τὸν κλειδὸν στὴν κλειδαριὰ ἀκούσε ἀπὸ τὸν ὅλντ ἡ χαρούμενα μουγγύρισμα- τα τοῦ Φιορέλλο ποὺ πῖσὺ ἀπὸ τὴν κλειστὴ πόρτα εἶχε ἀναγνωρίσει τὸ φωνητικὸ του. Μόλις ἀνοίξε τὸ σκυλὶ ἄρχισε νὰ χοροπηδᾷ τριγύρω του.

Ἦσυχά, Φιορέλλο, ἦσυχά θὰ ἐπιτηρήσῃ τὴν κυρά σου, εἶπε χαμ- ηλόφωνα ὁ Ραούλ.

Προχώρησε τρικλίζοντας. Εἶχε πῆ πολὺ, ἔτσι ἀνόητα, χωρὶς λόγον.

Ἡ Ἰρέν φάνηκε στὴν πόρτα τῆς κρεβατοκάμαρας μὲ τὴν πυτζάμα, νυ- σταγμένη. Τὸν ἀγκάλιασε καὶ κατὰ- λαβε ἀμέσως πὼς ἐκείνος εἶχε πῆ.

Ὁ Ραούλ, γιὰτὶ τοῦ ψιθυ- ρισε χαϊδεύοντας τὸν πρὸς ὄψον μὲ μνητρικὴ τρυφερότητα.

Μὲ συγχωρῆς, μουρμούρισε ἡ- κείνος.

Ἐρρίξε μιά ματιὰ στὸν καθρέφτη τοῦ ὅλντ. Τὸ πρόσωπό του ἦταν γλω- μὸ, τὰ μάτια του κόκκινα.

Κάποτε - κάποτε κάνα καμμιὰ ἀνοησία, δικαιολογήθηκε. Διψοῦσα καὶ ἥπια κονιάκ σὰν ἡλίθιος.

Ἀλλὰ ἡ Ἰρέν μάντευε τὴν ἀλή- θεια. Θυμήθηκε πὼς καὶ ὁ Κίρκ ἔ- πινε ἔτσι δταν ἦταν ἀπελπισμένος ἐκείνης τῆς τρεῖς μέρες στὸ Βερολίνο.

Ἐνοῶσε μιά τρυφερότητα ἀπέραν- τη. Φίλησε τὸν Ραούλ καὶ τὸν ἀγκά- λιασε σφιχτὰ σὲ σημείον ποὺ ἀπώθη- ῃ ἀντιπῶν του.

Ἐλα, Ραούλ, ἔχεις ἀνάγκη νὰ κοιμηθῇς.

Στὸ κρεβάτι ἔμεινε ξύπνια ἔως τὴ στιγμὴ ποὺ τὸν ἀκούσε νὰ κοιμᾷ- ται. Τότε ἔκλεισε πλάι του ἀπελπι- σμένη καὶ αὐτὴ, γιὰ πρώτη φορὰ ἀ- πελπισμένη γιὰ κείνον, ἔτσι ὅπως ἦ- ταν ἀπελπισμένη γιὰ τὸν Κίρκ.

Τὸ ἄλλο πρωὶ ἐκείνος ἐξήγησε ἀργὰ. Ἡ Ἰρέν εἶχε σηκωθῇ κι' ἔλας καὶ πῆγε νὰ τὴν δεῖ. Ἦταν στὴν τρα- πεζαρία καὶ τοποθετοῦσε μέσα σ' ἕ- να τεράστιο μπαζούλο ὅλα τὰ πρά- γματα ποὺ εἶχε ἀγοράσει γιὰ τὸ τα- ξίδι τῆς Ἀμερικής.

Ὁ Ραούλ χασιμουρήθηκε καὶ κύτ- ταξε γύρω του.

Θέλεις νὰ σὲ βοηθήσω; ρώτη- σε.

Περίμενε πρῶτα νὰ σοῦ φέρω τὸν καφέ σου.

Ἐἰρὲν Ἰρενέτα; εἶπε μέσα του. Κάθησε στὴν ἄκρη τοῦ ντιανιού πε- ριμένοντάς τιν. Ἀκόμη λίγες ἡμέ- ρες καὶ ὕστερα θὰ ἐφθύναν. Ὅταν θὰ ἐφθάναν στὴ Νέα Ὑόρκη δὲ θὰ τῆς ἔλεγε ἀκόμη τίποτα. Ὅτι πῆγε- με πρῶτα νὰ ταχτοποιηθῶν στὸ Μισ- σουρί κατὰ τῆς δεκαπέντε, εἰκοσι Σεπτεμβρίου. Τότε θὰ τῆς ἔλεγε νὰ πᾶν στὸν Κίρκ. Κι' ἀγόρατες θὰ κύτταξε γιὰ τὸ διαζύγιο.

Κύτταξε τὰ πράγματα τῆς Ἰρέν ποὺ ἦταν σκορπισμένα παντοῦ, πᾶ- νω στὶς καρέκλες, στὰ τραπέζια, κι' ἐνοῶσε ἕνα ἀόσμητα πονεμένους τυ- φοφῆτες. Γρήγορα ἡ Ἰρέν θὰ γι- νόταν εὐτυχισμένη ἔστω καὶ ἂν στὴν ἀρχὴ δὲν θὰ τὸ ἤθελε, καὶ θὰ τοῦ ἔ- λεγε πὼς θέλει νὰ μείνῃ μαζί του γιὰ πάντα.

Ἡ Ἰρέν μῆκε στὸ δωμάτιο καὶ ἀκούμπησε ἕνα δίσκο πάνω στὸ τρα- πέζι.

Ἐλα, τοῦ εἶπε. Σοῦ εἰτοῖσιμα ἕνα ὥρατο πρόγευμα. Ἐστὶ θὰ ἀπο- τεινωθῇς ἀπὸ ὅλες τῆς βρωμιές ποὺ ἤπιες χθὲς τὸ βράδυ.

Ὁ Ραούλ τῆς χάρηψε τὰ ἔσθια μαλλιά. Ἐκείνο τὸ χρώμα τους ποὺ ἔμοιαζε σὰ χρυσαφὶ μέσα στὴν οὐ- χλῆ, πόσο τοῦ ἄρεσε. Τί κρίμα, τί κρίμα νὰ μὴν τὴν καταλάβῃ ποτέ. Οὔτε αὐτὴν οὔτε τῆς ἄλλες. Καὶ πῆ- στεψε πὼς ἦταν ἔξυπνος. Κύτταξε τὸν οὐρανὸ ποὺ φαίνονταν ἀπὸ τὸ παράθυρο. Ἦταν συννεφιασμένος. Αὐτὸ τὸ καλοκαίρι ἦταν τὸ μελαγχ- ολικώτερο καλοκαίρι ποὺ εἶχε δὴ πο- τέ. Κι' ἔλεγαν πὼς ἦταν ἐξ αἰτίας τῆς ἀτομικῆς βόμβας. Τί ἀνόητοι!

Πρέτει νὰ πάμε νὰ ἀποχαίρε- τήσουμε τὴν ἀδελφὴ σου, εἶπε ὁ Ρα- οούλ.

Φθάνει ἕνα τηλεφώνημα, ἀπάν- τησε ἡ Ἰρέν ἐνῶ τὸν σεργιρίζει.

Ὅχι εἶναι καλύτερα νὰ πάμε νὰ τοὺς χαίρετῶμε ὅπως πρέπει, εἶπε ὁ Ραούλ ἀλείφοντας μιά φέτα μὲ βούτυρο. Ἀλλοῦτε πρέπει νὰ δῶ καὶ ἕνα πελάτι στὴ Φεράρα. Μό- λις φτιάξουμε τῆς βαλίτσες θὰ σὲ πᾶν στὸ Πόρτο Γαριβάλδι. Ὑστερα ἐγὼ θὰ πάω νὰ τελειώσω τῆς δουλειῆς μου, καὶ στὴν ἐπιστροφή θὰ περάσω νὰ σὲ πάρω καὶ θὰ γυρίσουμε στὸ Μιλάνο.

Προσπάθησαν νὰ διασκεδάσουν σὰν παιδιὰ ἐτοιμάζοντας τῆς βαλί- τσες. Δὲν διασκεδάζαν, οὔτε δταν ἦ- ταν παιδιὰ, ὁ καθένας ἤξερε τῆς

σκέψεις τοῦ ἄλλου, ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ κάνουν ἔτσι. Κατὰ τῆς τρεῖς τὸ ἐπὶ- γευμα ἦταν ὅλα ἐτοιμα. Τὸ στίπτι εἶ- χε ἀδειάσει, δὲν εἶχαν μείνει παρὰ τὰ σκεῖτα τῆς κουζίνας, καὶ μερικὰ ἀχρηστὰ καδράκια κρεμασμένα στὸς τοίχους.

Αὐτὰ τὰ πράγματα τῆς κου- ζίνας, εἶπε ὁ Ραούλ, καὶ ὅτι ἄλλο δὲν πρόκειται νὰ πάρουμε μαζί μας δὲν μπορούμε νὰ τὰ δώσουμε στὴν ἀδελφὴ σου. Δὲν εἶναι τίποτα σπου- δαῖα, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ τῆς χρειαστοῦν.

Τὰ πράγματα τῆς κουζίνας δὲν ἦταν ἀσημαντά καὶ ἡ Ἰρέν τὸν ἔλεγε. Τὸν ἀγκάλιασε εὐχαριστήμενη γιὰ τὴν σκέψι του.

Τὸ αὐτοκίνητο γέμισε ἀπὸ κατα- ρόλες, πιάτα, παλιά τραπεζομάντη- λα, κουβέρτες, σερβίτσια. Ὁ Ραούλ πρόσθεσε ἀκόμη καὶ τὰ δύο καλύτε- ρα πορτατίφ. Καὶ κατὰ τὴν διάρκειά τοῦ ταξιδίου πρὸς τὸ Πόρτο Γαριβάλ- δι ἀναγκάστηκε νὰ ὀδηγῇ σιγὰ γιὰτὶ ὅλα ἐκείνα τὰ πράγματα χτυποῦσαν ἐντρίαν, ἔκαναν θόρυβο καὶ ὁ Φιο- ρέλλο κύτταξε μὲ ὑποψία τὸ κουτί ποὺ εἶχε μέσα τὰ πορτατίφ, καὶ τὸ γαγγίε ἀγρία. Αὐτὸ τοὺς διασκεδά- σε, γέλασαν, ἐξαχσθηκαν, καὶ δὲν σκεπτόντοσαν πολὺ αὐτὰ ποὺ εἶχαν στὸ νοῦ τους.

Ἐφθασαν ἀργὰ, δταν ἡ Μαργα- ρίτα καὶ ὁ ἀντρας τῆς ἐτοιμαζόντου- σαν πῖα νὰ πέσουν. Ἀλλὰ ὅλα ἐκείνα τὰ πράγματα ποὺ κουβάλησαν, δὲν

ἔδωσαν χαρὰ στὴ Μαργαρίτα ποὺ ἔ- βαλε τὰ κλάματα. Ξετύλιξε τὰ πα- κέτα, ἀνοίγει τὰ κουτιά, προσπαθεῖ- σε νὰ τὰ ταχτοποιήσῃ ὅπως ἔπρεπε στὴ μικρὴ κουζίνα, καὶ ἔκλαιγε. Ὁ ἀντρας τῆς τὴ βοηθοῦσε, εἶχε καὶ αὐτὸς τὰ χαρακτηριστικὰ τραβηγμέ- να, σάπαινε ὅπως πάντα καὶ προσ- παθοῦσε νὰ πιάσει ὅσο λιγώτερο θέ- σι μπορούσε ἔχοντας συναίσθησι τῆς ἀσημαντῆς προσωπικότητάς του.

Ἐνῶς εὐχαριστοῖτο σοῦ δίνου- αὐτὰ τὰ δῶρα, πείραζε ἡ Ἰρέν τὴν ἀδελφὴ τῆς. Ἀν τὸ ἤξερα πὼς θὰ σ' ἔκαναν νὰ κλαῖς δὲν θὰ σοῦ ἔφερα τίποτα.

Ποῖος ἔξερει ἂν θὰ ξαναεἶδαί- με, ἔλεγε ἡ Μαργαρίτα.

Ἐκείνη τὴ νύκτα ὁ ἀντρας τῆς θὰ πῆγαινε γιὰ ψάρεμα, εἶπε καὶ θὰ ἔμεινε ἕνα κρεβάτι ἐλεύθερο.

Ἀν μπορῇτε νὰ βολευτῆτε, κύ- ριε Σάλλι, εἶπε, δὲν εἶναι ἀνῶντῃ νὰ πᾶτε στὸ ξενοδοχεῖο.

Μὰ ἐσεῖς ἀκόμα θὰ μὲ λέτε κύριε Σάλλι; εἶπε γελώντας ὁ Ραούλ. Δὲν φθάνει ποὺ παντρεύτηκα τὴν ἀ- δελφὴ σας; Τί πρέτει νὰ κάνω ἀκό- μῃ γιὰ νὰ μὲ λέτε μὲ τὸ μικρὸ μου ὄνομα;

Ἄ, μὰ ἐγὼ δὲν θὰ μπορούσα ποτέ... μουρμούρισε ἡ Μαργαρίτα.

Γιὰ νὰ φάνε ὅμως, ἡ Ἰρέν καὶ ὁ Ραούλ, ἀναγκάστηκαν νὰ πᾶν στὸ ρεστοράν γιὰτὶ σ' ἐκείνο τὸ στίπτι ἀκόμη καὶ τὰ ψιχουλά του ψωμιού ἦταν μετρημένα, καὶ δὲν περισσεύε- ποτε τίποτα γιὰ τὴν ἐπομένη. Καὶ πρὶν ἐξαγυρίσουν στὸ στίπτι, ὁ Ρα- οούλ ἔβαλε μερικὰ χρήματα στὴν τσάντα τῆς Ἰρέν. Ἐδῶς τὰ στὴν ἀ- δελφὴ σου, τῆς εἶπε.

Ἡ Μαργαρίτα, στὸ μεταξύ, εἶχε ἐτοιμάσει τὸ δωμάτιό τους. Ὅλα τὰ

ἔδινε τὸ δικὸ της, καὶ κείνη θὰ κοι- μόνταν στὸ δωμάτιο τῶν παιδιῶν. Ἐ- κανε ἔσση, καὶ παντοῦ σ' ἐκείνο τὸ στίπτι ὑπῆρχε μυρβιδὸ ψαριού. Ὁ Ραούλ σταθεῖ μπροστὰ στὸ παρά- θυρο, καὶ περιμένε τὴν Ἰρέν, ποὺ εἶ- χε μείνει κάτω στὴν κουζίνα μὲ τὴν ἀδελφὴ τῆς. Φαίνονταν ἕνα κομμάτι θαλάσσης καὶ μερικὲς βάρκες ποὺ κολυμποῦσαν ἀργὰ πάνω στὸ νερό.

Ἀκόμη λίγες μέρες, σκέφτηκε, κι' ὕστερα θὰ τελειώσω αὐτὴ ἡ ἱστορία. Ἀκούσε τὴν πόρτα ποὺ ἀνοίγε πίσω του, καὶ στράφηκε. Ἦταν ἡ Ἰρέν.

Δίωσά. Μήπως ὑπάρχει λίγη μπίρα; τῆς ρώτησε.

Καὶ μόλις μιά στιγμὴ ἀργότερα ἀντέλθηκε πὼς τὰ χαρακτηριστι- κά τῆς ἦταν λίγο τραβηγμένα, καὶ κρατοῦσε στὸ χέρι τῆς ἕνα γράμμα.

Ναί, τώρα θὰ στείλω τὴ Μαργα- ρίτα νὰ ἀγοράσῃ, εἶπε ἡ Ἰρέν.

Τὸν πλησίασε. Τὰ γαλάζια μάτια τῆς τὸν κυττάζαν ἐπιμόνα.

Ἦρθε αὐτὸ τὸ γράμμα γιὰ μέ- να, εἶπε. Τώρα μόλις, μοῦ τὸ ἔδωσε ἡ ἀδελφὴ μου.

Ἐκείνος ὅμως δὲν τὸ πήρε, οὔτε τὸ κύτταξε. Εἶχε δὴ τὸ γραμματόση- μο. Ἐρχόταν ἀπὸ τὴν Ἀμερική καὶ ἦξερε τίποτα ἦταν.

Δὲν πείραζε, μὴν ἐνοχλήσης τὴν ἀδελφὴ σου, τῆς εἶπε, θὰ πῶ νερὸ.

Ἐφερε βόλτες μέσα στὸ δωμάτιο, ἀναγνάνοντας τὸ πακέτο μὲ τὰ τσιγά- ρα. Πού νὰ τὸ εἶχε βάλει;

Ἡ Ἰρέν τὸν παρακολούθησε, ἀλ- λά τὸν βλέμμα του τῆς διέφευγε.

Ἀνοίξε τὸ καὶ διαβάσε το, σὲ παρακαλῶ, τοῦ εἶπε.

Ἄ, ἐπιτέλους, νὰ τὸ πακέτο μὲ τὰ τσιγάρα εἶπε ὁ Ραούλ.

Ἄναψε ἕνα καὶ τῆς χαμογέλασε.

Εὐχαριστῶ, Ἰρέν. Εἶσαι πολὺ εὐλκρινής, τῆς εἶπε, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀνάγκη.

Ἐκείνη τὸν πλησίασε καὶ τοῦ ἔ- τεινε πάλι τὸ γράμμα.

Εἶσαι ὁ ἀντρας μου, Ραούλ, μουρμούρισε.

Ἀργὰ ἡ Ἰρέν ἄφησε τὸ χέρι τῆς νὰ πέσῃ. Ἡ φωνὴ δῆλκε ἀπὸ τὰ χεῖλη τῆς θερμὴ γεμάτη ἀγάπη.

Δὲ μὲ πιστεύεις, Ραούλ, ἀλλὰ ἐγὼ τελειώσα μὲ τὸν Κίρκ καὶ θέλω μόνο νὰ εἶμαι εὐτυχισμένη μαζί σου.

Ὁ Ραούλ στράφηκε, πλησίασε στὸ παράθυρο καὶ κύτταξε τὸ φῶς ἐνῶς φαναρίου ποὺ ἀντανάκλουσε στὸ κανάλι.

Ἀργὰ δὲν ἀξίζω τίποτα, Ἰρέν, εἶπε μὲ τῆς πλάτες γυρισμένες πρὸς αὐτήν. Ἀπολύτως τίποτα. Μὴ θυσιά- ζεσαι γιὰ ἕναν τύπο σὰν καὶ μὲνα ποὺ σὲ χρησιμοποίησε πάντοτε σὰν νὰ εἴσουν κανένα ἀντικείμενο. Ἀνοι- ξε αὐτὸ τὸ γράμμα καὶ ἀπάντησε τὸν πὼς στὰ μέσα Σεπτεμβρίου θὰ φθάσει ἐκεῖ καὶ θὰ εἶσαι ἐλεύθερη. (Ἀπὸ τὸν πόνο ἡ φωνὴ τοῦ Ραούλ εἶχε γίνῃ ἀπότομη). Κι' ἄφησε μὲ νὰ τὸ κάνω αὐτὸ, χωρὶς σκηνές. Θὰ εἶναι ἡ μοναδικὴ σωστὴ πράξι ποὺ θὰ ἔχω κάνει στὴ ζωὴ μου.

Γιὰ μιά στιγμὴ μὲ ἀκούστηκε τί- ποτα. Ὑστερα ὁ Ραούλ ἀκούσε ἕνα θρόισμα, ποὺ στὴν ἀρχὴ δὲν κατάλα- δε τί ἦταν. Στράφηκε, καὶ εἶδε τὴν Ἰρέν ποὺ ἐοικε τὸ γράμμα.

Σοῦ εἶπα νὰ μὴ κάνης σκη- νές, τῆς εἶπε βραχνά.

Ἐκείνη ἐξακολουθῆσε νὰ σκίζῃ τὸ γράμμα, ποὺ δὲν εἶχε οὔτε ἀνοίξει, οὔτε διαβάσει, καὶ ποὺ ἦταν ἕνα γράμμα τοῦ Κίρκ.

Δὲν κάνω σκηνές, κάνω αὐτὸ ποὺ αἰσθάνομαι, ἀπάντησε.

Σὲ μιά γωνιά τοῦ δωματίου ἦταν ὁ κουβάς γιὰ τὰ βρώμικα νερά. Ἡ Ἰρέν πέταξε τὰ κομματάκια τοῦ γράμματος.

Τώρα πάω νὰ σοῦ φέρω τὴν μπίρα, Ραούλ, εἶπε.

Τὸ ἐπόμενο πρωὶ ἐκείνος ξαναφύ- γε γιὰ τὴ δουλειά του. Ὅταν τελεί- ωνε θὰ γυρίει νὰ τὴν πάρῃ, καὶ θὰ γυρίσουν μαζί στὸ Μιλάνο. Ὅλη τὴ νύκτα τὴν εἶχαν περάσει ἀπῖνοι, ὁ ἕ- νας πλάι στὸν ἄλλο, τόσο κοντὰ καὶ τόσο μακριὰ συγχρόνως.

Στὴ Φεράρα, ὁ Ραούλ πέρασε ἀ- πὸ τὰ γραφεῖα τοῦ ὑποκαταστήμα- τος τῆς εταιρείας του. Μόλις τὸν εἶδε ἡ γραμματεὺς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ εἶ- πε:

Χθὲς ὅλη μέρα σὰς ζητοῦσαν στὸ τηλέφωνο.

Καὶ ποῖος ἦταν;

Σὰς ζητοῦσαν ἀπὸ τὸ Μιλάνο. Ὁ διευθυντῆς Μαρσέλλι.

Καλὰ, θὰ περάσω ἀπὸ τὸ Μι- λάνο, εὐχαριστῶ, εἶπε ὁ Ραούλ.

Ποῖος ἔξερει τί νὰ ἤθελε αὐτὸς ὁ δάλας ὁ Μαρσέλλι σκεπτόταν ἐνῶ ἔβγαζε ἀπὸ τὰ γραφεῖα. Ἡ ὥρα ἦ- ταν ἐνῆες. Θὰ μπορούσε νὰ φθάσῃ νωρὶς στὸ Μιλάνο ἀν διαζόταν λίγο, ἀλλὰ δὲν εἶχε διάθεσι.

Ποῖος ἔξερει τί νὰ ἤθελε αὐτὸς ὁ δάλας ὁ Μαρσέλλι σκεπτόταν ἐνῶ ἔβγαζε ἀπὸ τὰ γραφεῖα. Ἡ ὥρα ἦ- ταν ἐνῆες. Θὰ μπορούσε νὰ φθάσῃ νωρὶς στὸ Μιλάνο ἀν διαζόταν λίγο, ἀλλὰ δὲν εἶχε διάθεσι.

Ποῖος ἔξερει τί νὰ ἤθελε αὐτὸς ὁ δάλας ὁ Μαρσέλλι σκεπτόταν ἐνῶ ἔβγαζε ἀπὸ τὰ γραφεῖα. Ἡ ὥρα ἦ- ταν ἐνῆες. Θὰ μπορούσε νὰ φθάσῃ νωρὶς στὸ Μιλάνο ἀν διαζόταν λίγο, ἀλλὰ δὲν εἶχε διάθεσι.

Ποῖος ἔξερει τί νὰ ἤθελε αὐτὸς ὁ δάλας ὁ Μαρσέλλι σκεπτόταν ἐνῶ ἔβγαζε ἀπὸ τὰ γραφεῖα. Ἡ ὥρα ἦ- ταν ἐνῆες. Θὰ μπορούσε νὰ φθάσῃ νωρὶς στὸ Μιλάνο ἀν διαζόταν λίγο, ἀλλὰ δὲν εἶχε διάθεσι.

Ποῖος ἔξερει τί νὰ ἤθελε αὐτὸς ὁ δάλας ὁ Μαρσέλλι σκεπτόταν ἐνῶ ἔβγαζε ἀπὸ τὰ γραφεῖα. Ἡ ὥρα ἦ- ταν ἐνῆες. Θὰ μπορούσε νὰ φθάσῃ νωρὶς στὸ Μιλάνο ἀν διαζόταν λίγο, ἀλλὰ δὲν εἶχε διάθεσι.

Ποῖος ἔξερει τί νὰ ἤθελε αὐτὸς ὁ δάλας ὁ Μαρσέλλι σκεπτόταν ἐνῶ ἔβγαζε ἀπὸ τὰ γραφεῖα. Ἡ ὥρα ἦ- ταν ἐνῆες. Θὰ μπορούσε νὰ φθάσῃ νωρὶς στὸ Μιλάνο ἀν διαζόταν λίγο, ἀλλὰ δὲν εἶχε διάθεσι.

Ποῖος ἔξερει τί νὰ ἤθελε αὐτὸς ὁ δάλας ὁ Μαρσέλλι σκεπτόταν ἐνῶ ἔβγαζε ἀπὸ τὰ γραφεῖα. Ἡ ὥρα ἦ- ταν ἐνῆες. Θὰ μπορούσε νὰ φθάσῃ νωρὶς στὸ Μιλάνο ἀν διαζόταν λίγο, ἀλλὰ δὲν εἶχε διάθεσι.

Έλβετία

Ισπανία

Σουηδία

Γαλλία

Ελλάδα

Αγγλία

Η Γκαμπριέλ είναι 19 χρονών και κατάγεται από τη νότια Έλβετία. Η μητέρα της είναι Ιταλίδα, γι' αυτό κι η Γκαμπριέλ ξέρει γαλλικά και Ιταλικά. Τώρα φοιτά σε μία επαγγελματική σχολή ξενοδόχων της Ζυρίχης. Μολονότι οι Έλβετοί δεν έχουν ακόμα δικαίωμα ψήφου δεν είναι εν τούτοις το άσθενο φύλο χωρίς δικαιώματα. Στο σπίτι βασιλεύει απεριόριστα η γυναίκα.

Θα ήθελα να προσφέρω κάτι και γώ στον ξενοδοχειακό τομέα, λέει. «Η χώρα μας ζή από τους ξένους και τ' όνειρό μου είναι να ιδρύσω μία πανσιόν ή ένα μικρό ξενοδοχείο. Δεν θα ήθελα για κανένα λόγο να έχω ένα επάγγελμα που να με κρατά έξω από το σπίτι μου. Αν πρόκειται να εργασθώ μία γυναίκα και είναι καλύτερο να εργάζεται μαζί με τον άνδρα της. Εκείνο που δεν χωρεύω είναι να πληρώνεται για την ίδια δουλειά η γυναίκα λιγότερο από τον άνδρα. Ας έχουν πολιτικά δικαιώματα οι άνδρες. Όμως η ιστορία αυτή της ανισότητας των μισθών θα έπρεπε να λήξει».

Και πώς τον θέλετε τον άνδρα των ονείρων σας; Η Γκαμπριέλ γελάει: «Πρέπει να είναι οικονομός, να μην πίνει, να μην καπνίζει, να αγαπά τα ζώα και τα δουνά... και να κάθεται μ' ευχαρίστηση μαζί μου στο θρόνο στο σπίτι να κουβεντιάζουμε λιγάκι...»

Τα παιδιά σας άρεσουν; Δεν είναι ανάγκη να μου το πει γιατί τη θερμή αυτή επιθυμία της την εκφράζουν καλύτερα από κάθε τι άλλο τα μάτια της.

Μου άρεσουν πολύ. Θάθελα ν' αποκτήσω ένα ή δύο. Θα ήταν πραγματική ευτυχία για μένα να τα δω να μεγαλώνουν και να με βοηθούν αργότερα στη δουλειά μου, στην πανσιόν».

Καθόμαστε σ' ένα μικρό εστιατόριο στη Σεβίλλη. Η Γκλόρια έχει δεμένα τα μακριά μαύρα μαλλιά της σε κότσο. Τα κοντά κομμένα μαλλιά γενικά δεν έχουν πολλούς οπαδούς στην Ισπανία. Της προσφέρω ένα τσιγάρο.

«Όχι, ευχαριστώ, δεν καπνίζω έξω στον κόσμο. Άλλωστε, βλέπετε ότι έφερα μαζί μου την αδελφή μου γιατί δεν κάνει να δγαίνω μονάχη μου έξω».

Είναι γνωστό πως οι Ισπανοί έχουν τις γυναίκες τους σαν ένα είδος ταμπού. Πουθενά δεν θ' ακούσατε τη λέξη «δεν κάνει» όσο στην Ισπανία, προκειμένου για τις κοπέλλες.

Εργάζεστε ως γραμματέας, Γκλόρια; «Ναι, αλλά μονάχα έως ότου παντρευτώ. Δεν θα ήθελα με κανένα τρόπο να συνεχίσω και μετά το γάμο τη δουλειά μου».

Πώς ονειρεύεστε τον άνδρα σας; «Θα ήθελα να φλογερό σαν τους τορόeros στην αρένα; Άλλά η Γκλόρια απαντά σοβαρά: «Όχι. Θέλω ένα που να ξέρη μία τέχνη και να είναι και θρησκόος. Αυτά τα δύο, κατά τη γνώμη μου, χρειάζονται για έναν αρμονικό γάμο. Ίσως είναι καλό που εμείς οι Ισπανίδες παντρευόμαστε κάπως μεγάλες, 23 χρονών κατά μέσον όρο. Από το 1935 έχουμε το δικαίωμα ψήφου, αλλά στην αντίληψη για το γάμο δεν θέλουμε ναμαστε μοντέρνες. Μία κοπέλλα σε μας δεν μπορεί να δγη μόνη με τον αρραβωνιαστικό της. Γι' αυτό και οι σπάνια παντρευόμαστε ξένους, που μπορεί να μη συνηθίσουν εύκολα τα έθιμά μας. Ο Ισπανός θέλει η γυναίκα του και μητέρα των παιδιών του να μην έχει κανένα δεσμό προ του γάμου της. Για μένα τα παιδιά, πολλά παιδιά, είναι το καλύτερο που επιθυμώ στη ζωή. Κι' άμα παντρευτώ θα κάνω πολλά παιδιά».

Ξέρετε πως στην Ευρώπη σας θεωρούν ως επικίνδυνες γυναίκες; Πώς χρησιμοποιείτε στην ανάγκη και στιλέτο για να τιμωρήσετε την απιστία του συζύγου σας; Χαμογελάει.

«Όχι, είναι υπερβολικό αυτό που λέτε. Είμαστε απλούστατα πολύ ηλιόφυτες, επειδή αγαπάμε τους άνδρες μας».

«Άλλο!» Η ψηλή, λυγερή κοπέλλα με το χαρούμενο πρόσωπο σταματάει το αμάξι μου και με ρωτάει αν μπορώ να την πάρω μαζί μου ως τη λίμνη Μάιλερ.

«Ευχαριστώ, μου λέει. «Το όνομά μου είναι Μπιργκίτ Λούντι κι' αυτή είναι η φίλη μου Λίζ Σαίρενσον. Ερχόμαστε από τη Γερμανία; Το περασμένο καλοκαίρι περάσαμε από την πατρίδα σας και τη νότιο Γαλλία πηγαίνοντας ως την Ισπανία». Η Σουηδέζα μιλούσε πολύ καλά τα γερμανικά και πήρε αφέλεστατα θέσι δίπλα μου. «Δεν στενοχωριούνται οι γονείς σας, που ταξιδεύετε έτσι μοναχή σας στον κόσμο;»

«Καταλαβαίνω τί θέλετε να πητέ, λέει η Μπιργκίτ Λούντι και με κυττάζει. «Από 14 χρονών μπορούμε να πηγαίνουμε όπου θέλουμε μόνες μας. Οι γονείς μας δεν μας μαλώνουν, αρκεί να γυρίζουμε σπίτι στις 10 ή 11 ή ώρα. Κάθε κοπέλλα σε μας έχει ένα φίλο με τον οποίο δγαίνει έξω, κολυμπάει ή χορεύει».

Η Σουηδία είναι η χώρα των ελευθεριών. Ο έρωτας δεν βρίσκει το παραμικρό εμπόδιο στην εκδήλωσή του. Για μία συντηρητική χώρα κάτι τέτοιο θα ήταν παράλογο. Στη Σουηδία όμως είναι όλα φυσικά. Οι νέοι χαίρονται τον έρωτα χωρίς προκαταλήψεις, δημιουργούν και σπάζουν εύκολα δεσμούς από τη μικρή τους ηλικία ακόμη. «Όσο για τα νόθα παιδιά, τους καρπούς του ελεύθερου έρωτα, γι' αυτά φροντίζει το κράτος».

Θα ήθελα να παντρευτήτε; «Ναι, αλλά πρώτα πρέπει να πιάσω δουλειά. Θέλω να γίνω ήθοποιος και να συνεχίσω το ίδιο και μετά το γάμο μου. Δεν πιστεύω ότι η ζωή μιας γυναίκας πρέπει να γεμίζει αποκλειστικά από τα παιδιά, τον άνδρα και την κουζίνα. Εμείς στη Σουηδία έχουμε όλες τις ευκολίες για τα εργαζόμενα ανδρόγυνα. Στά «ξενοδοχεία δι' οικογένειας» μία κοπέλλα μαγειρεύει για το κοινό τραπέζι και συγυρίζει, ενώ τα παιδιά τα στέλνουμε στον παιδικό σταθμό. Έτσι τ' ανδρόγυνα δεν δεσμεύονται—ιδίαιτερα η γυναίκα—με τις δουλειές του σπιτιού».

Θα ήθελα να αποκτήσετε πολλά παιδιά; «Όχι, ένα μονάχα!»

Η Ζιζί, που μου δείχνει ένθουσιασμένη το αγαπημένο της Παρίσι, δεν ανήκει στην κατηγορία των Γαλλίδων που ντύνονται στον Φάτ, στο Ντιόρ ή στη Λεκόντ. Άλλά έχει εκείνο το «κάτι». Η μαύρη με το βαθύ ντεκολτέ μπλούζα της είναι από το έμπορικό κατάστημα του Λούβρου, αλλά το σύνολο με την πράσινη φούστα και τα δαρεία, άσημνια σκουλαρίκια, δείχνουν Παρίσι. Η Ζιζί εργάζεται σ' ένα ταξιδιωτικό γραφείο.

Θέλετε να παντρευτήτε; ρωτάω. «Ω, μόν Ντιέ! μα αυτό είναι αυτονόητο για μία γυναίκα. Μπορεί ίσως να έχω κανείς σκοτούρες πολλές φορές, όταν υπάρχουν παιδιά και τα οικονομικά δεν επαρκούν. Κι' επειδή τα χρόνια περνούν και τα δημοφιλιά κορίτσια μεγαλώνουν κι' αυτά—δεν μπορεί να γίνη δυστυχώς αλλιώς—προσπαθώ να μείνω όσο μπορώ πιο νέας».

Προσπαθώ να μιλήσω για τα δικαιώματα της Γαλλίδας στο γάμο, αλλά η Ζιζί με διακόπτει ζωηρά: «Μην μιλάτε για δικαιώματα ανάμεσα στη γυναίκα και τον άνδρα. Αυτά τα χρειάζονται όταν χωρίζουν κυρίως, αλλά τότε είναι πολύ αργά. Ο άνδρας πρέπει να έχει πάντα δική και η γυναίκα να πετυχαίνει κείνο που θέλει. Μία γυναίκα πρέπει να τα καταφέρνει έτσι που να μη μπορεί κανείς να πει ότι λείπει ψέματα. Τ' αποτέλεσμα δικαιώνει τη γυναίκα. Να δηλαδή τί θέλω να πω: Φέρνει ο ταχυδρόμος μία άσχημη είδηση για τον άνδρα μου, που κείνη την ημέρα έχει μία σπουδαία δουλειά; Θα αφήσω να του δώσω το γράμμα την άλλη μέρα, λέγοντας: Σερ, δεν υπάρχει κανένα γράμμα για σένα σήμερα...»

Μα αυτό είναι ένα ψέμα! «Όχι, είναι κατανόηση, το κάνω από έγνοια γι' αυτόν. Πρέπει μία γυναίκα να καταπνίγει τις δικές της πίκρες για να ανακουφίση την οικογένεια και τον άνδρα της... Όπως βλέπετε από νομοθεσία δεν ξέρω και πολλά πράγματα, αλλά από αγάπη κάτι ξέρω!»

Είχατε μήπως την εντύπωση πως οι Γαλλίδες είναι έλαφρες κι' επιπόλαιες γυναίκες; Η Ζιζί θα σας κάνει λοιπόν ν' αλλάξετε γνώμη.

Είναι πολύ όμορφη η νεαρή Καίτη Ταξεδάκη. Το προφίλ της έχει την ίδια κλασική κατατομή όπως τα πέτρινα πρόσωπα των αγαλμάτων στην Ακρόπολη, που είχαν δημιουργήσει οι καλλιτέχνες εδώ και 2300 χρόνια. Η Καίτη κατάγεται από την Κρήτη. Σπούδασε φιλοσοφία και ξένες γλώσσες και τώρα μένει με τη μητέρα της στην Αθήνα.

Θέλω φυσικά να παντρευτώ και να κάνω παιδιά, λέει. «Ο άνδρας μου πρέπει όταν θαρχεται το θράδυ να βρίσκει ένα περιποιημένο σπίτι. Θέλω να παντρευτώ από αγάπη».

Τι γνώμη έχετε για την ισότητα των δικαιωμάτων των δύο φύλων;

Η Καίτη γελάει: «Θέλετε να μ' εξετάσετε νομικά; Έ, ναι λοιπόν, σε μας ισχύει το ρωμαϊκό-βυζαντινό αστικό δίκαιο, που αναγνωρίζει ίδια δικαιώματα στον άντρα και τη γυναίκα. Έπειδή όμως ο άνδρας φέρνει το μεγαλύτερο φορτίο του γάμου, έχει τη μεγαλύτερη ευθύνη και γι' αυτό σε πολλά πράγματα έχει τον τελευταίο λόγο. Δεν υπάρχει σε μας κοινοκτημοσύνη, η γυναίκα διαχειρίζεται τη δική της περιουσία. Ο άνδρας έχει μόνο δικαιώματα στα εισοδήματα. Έχει την ευθύνη για τη συντήρηση της οικογένειας. Σε περίπτωση διαζυγίου τα παιδιά μέχρις 8 χρονών τα παίρνει η μητέρα, αν δεν υπάρχει κώλυμα ανηθικότητας ή εγκλήματος. Πριν από κάθε διαζύγιο γίνεται προσπάθεια συμφιλίωσης από τον επίσκοπο, που διαρκεί το λιγότερο τρεις μήνες. Άλλά κατά βάθος δεν θέλουμε το διαζύγιο. Μπορούμε να παντρευτούμε τρεις φορές, ή φήμη όμως της χωρισμένης γυναίκας είναι κακή. Η χωρισμένη γυναίκα εξακολουθεί να είναι για μας η «δυσφημισμένη» γυναίκα. Έχω παρακολουθήσει μερικά μαθήματα νομικής στο πανεπιστήμιο, γι' αυτό τα ξέρω αυτά. Αν θέλετε την προσωπική μου γνώμη δεν είμαι υπέρ της απόλυτου ισότητας δικαιωμάτων. Η γυναίκα ανήκει στο σπίτι, ο άνδρας πρέπει να κερδίει τα προς το ζην της οικογένειας. Γι' αυτό και στην κοινωνία έχει περισσότερα δικαιώματα. Έγω, τουλάχιστον ευχαρίστως θα άνοιχον αυτά τα δικαιώματα, γιατί θα ήθελα μονάχα αυτόν».

Τη μίς Μαίρυ συνάντησα στο μεγάλο αεροδρόμιο του Λονδίνου. Είναι συνοδός σε αεροπλάνο της ΒΟΑC κι' ήρθε από την Αφρική με δυο λιονταράκια. Η Μαίρυ είναι 24 χρονών, ξέρει δυο ξένες γλώσσες κι' ο αρραβωνιαστικός της είναι πιλότος αεροπλάνου.

Τού χρόνου θα παντρευτούμε, λέει. «Δυστυχώς πρέπει να εγκαταλείψω το επάγγελμά μου ως συνοδού, αλλά θα εργασθώ ως διερμηνεύς σ' ένα μεγάλο πρακτορείο τύπου στή Φλίτ Στρίτ. Δεν θα εννοίωθα καμμία ευχαρίστηση να έπαιζα μονάχα το ρόλο της νοικοκυράς».

Ναι, αλλά όταν έρθουν τα παιδιά;

«Μα φυσικά θέλουμε παιδιά. Θέλω ναμαι συντροφος στον άνδρα μου και το ίδιο περιμένο και από αυτόν. Έμιας τις Άγγλίδες μας θεωρούν επιπόλαιες σαν σουφραζέτες, επειδή η Έμμελιν Πάνκγουρστ αγωνιζόταν εδώ για την ισότητα της γυναίκας. Οι άνδρες μας δεν το θεωρούν σαν ανάξιο για τον εαυτό τους να κάνουν μαζί με τις δουλειές του σπιτιού. Όταν οι άντρες μας γυρίζουν από τη δουλειά δεν θεωρούν καλύτερο της αξιοπρεπείας τους να ετοιμάσουν ή δει το φαγητό».

Τα μάτια της Μαίρυ αστράφτουν.

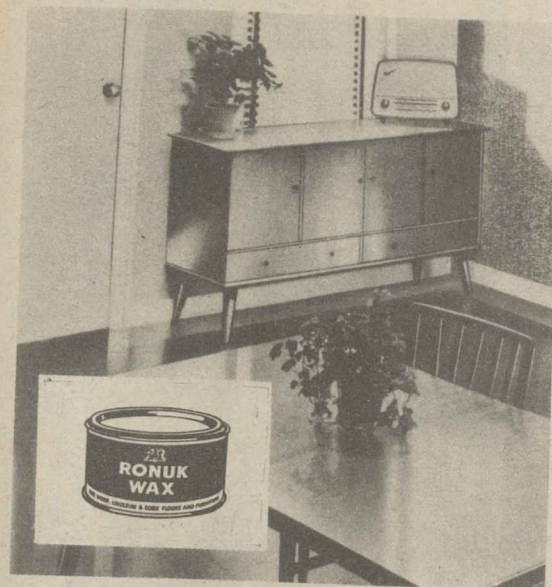
Και τί γίνεται με την αγάπη; «Μα φυσικά πρέπει να υπάρχει αγάπη, αλλά Ρωμαίοι και Γαλιέτες προτιμώ να βλέπω μόνο στον κινηματογράφο. Έχω την εντύπωση πως εμείς οι Άγγλίδες είμαστε πολύ προσγειωμένες, αν κρίνω τουλάχιστον από τον εαυτό μου. Για να κερδίσει τη ζωή πρέπει να είσαι πρακτικός χαρακτήρας. Και στον έρωτα ακόμη χρειάζεται προσγειώσι. Ένα έξαλλο αίσθημα δύσκολα θα κατορθώσει να δημιουργήσει μία εύτυχισμένη ζωή ανάμεσα στους δυο συζύγους».

Εξη κοπέλλες, εξη έδνη, εξη απόψεις

Άλλες χώρες, άλλα ήθη, αλλά η λαχτάρα για την αγάπη μένει παντού ή ίδια. Μία Γερμανίδα δημοσιογράφος μίλησε με νεαρές κοπέλλες από εξη χώρες για το πρόβλημα της ισότητας των δυο φύλων και τον έρωτα κι' η απάντησι που έδωσαν αθόρυμητα όλες τους, ήταν ή ίδια: Ένας εύτυχισμένος γάμος, μία χαρούμενη οικογένεια!

ΕΤΣΙ ΦΑΝΤΑΖΟΜΑΙ ΤΗΝ ΔΑΦΗ!!!

Χαρίστε στο σπίτι σας νέαν, διαρκή
λάμπριν με την παρυετινν **RONUK**

Πρώτον του αρχαιότερου Άγγλικού εργοστασίου στίλβωτων ή Παρετινν **RONUK** δίδει στο παρόν σας μίαν εξαιρετική λαμψήν γιά την όποιαν θα αιοδα-
νοσε περήφανη.

Και μη ξεχάτε... Είναι **ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ** διότι η γυαλάδα της **RONUK** διατηρείται επί περισσότερο διάστημα μεταξύ δύο επαλειψών.

Γιά τα έπιπλα σας ή τις γυαλιστερές επιφάνειες που θέλετε να διατηρηθούν
έν' άπειρον καινούργια χρησιμοποιήστε το θαυμαστό υγρό στίλβωμα **ΣΠΣ** με
ΣΙΑΚΟΝΗ πρώτον της Ρονακ. Προστατεύει από την σκόνη, την υγρασία και τή
αποτυπία των δακτύλων.

RONUK

Η ΛΕΞΙΣ ΠΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΠΑΡΕΤΙΝΝ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
Παρακαταθήκη - Χονδρική πώλησις - Αντιπροσωπεία
Μ. ΦΛΩΡΕΝΤΙΝ - Σοφοκλέους 5 - Τηλέφωνον: 23-883

"Ολυμπία"

Τό μεγαλύτερον νεώτερον
ταχύτερον Έλληνικόν
ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ
23.000 τόννων. ναυπηγήσας
1953, ταχύτης 21 μιλίων

ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Τό "ΟΛΥΜΠΙΑ", προσφέρει σε όλους ά-
νεξαρτήτως τούς επιβάτας του πρωτο-
φανείς άνεσεις και πολυτέλειαν:

22 αϊθουσαι ψυχαγίας, σαλόνια, αϊθουσαι
χορού, 5 μπάρ, μία τσάβερνα, δύο αρχί-
στρα, αναγνωστήρια, βιβλιοθήκη, αϊθουσαι
παιχνιδίων, γυμναστήρια, τρέξ, κολυμβήτι-
και ποίαι, κατοστήματα, κοιμητήρια, κι-
νηματογράφος, αϊθουσαι γιά τή παιδεία, κα-
θημερινά λουκούλλεια γεύματα.

GREEK LINE

ΓΕΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
17-19 ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΤΗΛ. 470.271

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ

9. Η ΠΕΡΙΔΙΚΟΜΑΤΑ...

ΨΗΛΑ, στην απόκριση ράχη
του μεγάλου βουνού που ή πιο
μεγάλη κορφή του αγγίζει, κα-
τά πως λένε, τον ούρανο, είναι μία
μικρή τσομπάνικη καλύβα. Μένει έ-
κει ή Ρηνούλα με τον πατέρα της, τή
Θανάση τον αρχιτσέλιγκα που άπ' ό-
ταν έχασε τή γυναίκα που τήν έφα-
γε τή χτικιά της μεγάλης πολιτείας,
τ' άφησε όλα, πήρε τή μονακριβή θυ-
γατέρα του κι' άρνήθηκε τόν κόσμο.
— Έχει σκιάχτρα ο κάμπος, έ-
λεγε τής Ρηνούλας, σκιάχτρα που
δεν φοβίζον μονάχα τή τουλιά τ' ού-
ρανου μά και τούς ανθρώπους.

ΠΕΡΙΔΙΚΟΜΑΤΑ

Ήταν όμορφη ή Ρηνούλα. Ψηλή,
δεμένη, με άναστημα περήφανο και
με ματιά άγέρωχη που δεν σκιαζόταν
από τίποτα, είχε τής περδικας τή λυ-
γεράδα και τήν περηφάνεια που δεν
αγαπάει τήν εύκολη καμψία ζωή.
Κάτω στα χωριά είχαν νά τή λέν:
— Η περδικομάτα, ή κόρη τού
Θανάση.

Ο ΓΥΙΟΣ ΤΟΥ ΚΑΜΠΟΥ

Πολλοί λιμπίζονταν τή Ρηνούλα
και πολλοί ένοιώθαν τή αίμα τους
νά σπαρταράη στις φλέβες τους ό-
ταν ή τσελιγκοπούλα με τή δλέμμα
χαμηλωμένο κατέβαινε στο χωριό κι'
έκανε με τή τριζάτο βάδισμά της νά
δγάλη στίβες τή καλντερίμι. Μ' από
όλους πιά πολύ όρεγόταν τήν Περδι-
κομάτα ο Δημητρός, ο γυιός τού πιά
πλούσιου κτηματία που είχε στή
δουλειά του δύο χωριά και γή ώς
έκει που έφτανε τή μάτι.
Μοναχοπαίδι ο Δημητρός είχε με-
γαλώσει μ' όλα του τή χατήρια και
ποτέ κανείς δεν τού πήγαινε κόν-
τρα. "Ο,τι πρόσταζε τ' άρχοντόπου-
λο ήταν γιά όλους διαταγή που έπρε-
πε άμέσως νά γίνη. Κι' έπειδή όλον
τόν κάμπο τόν όριζε τόν έλεγαν εδ
γυιός τού κάμπου και τού είχαν
βάλει και τραγούδι.

Έσύ 'σαι τών άνθων άνθός
και τής μηλιάς τή μήλο,
Έσύ 'σαι που γεννηθήκες
άντάμα με τόν ήλιο...

Γιατί ο Δημητρός δεν είχε μόνον
πλούτη, είχε κι' όμορφιά και ήταν
λεβέντης.

— Αυτός είναι παλληκάρι μία φο-
ρά, έλεγαν οί κοπέλλες τού χωριού.

ΣΤΟ ΓΥΡΙΣΜΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Πολύ τή σκέφτηκε ο Δημητρός
πριν τόν πη τόν κρίσιμο τή λόγο.
Όταν κατάλαβε πως άλλο δεν τού
άπέμενε έξδν νά τή φανέρωσή τής
Ρηνούλας τή βαθύ έρωτικό του κα-
υμό, τήν παραμόνευε στή γωνιά τού
δρόμου και τής έξομολογήθηκε τή
κρυφή του ντέρτι. Ήταν ντάλα μεση-
μέρι μ' ένα πυρρόν ήλιο στήν καρδιά
τ' ούρανο κι' ούτε φύλλο δεν κινί-
ον, ούτε άνθρωπος δεν φαινόταν ά-
πό τή μεγάλη ζέση. Στάθηκε άνι-
κρη τής, πρόσωπο με πρόσωπο και
κυτώντας τήν θαθεία στα γραμμέ-
να ψυχολογία τής μάτιας, τής είπε:

Πού πιάς, περδικομάτα μου,
τώρα τή μεσημέρι;
Θά σε λερώσει ο κουρνιαχτός,
θά σε μαυρίσει ο ήλιος.
Στά φωνητά τή δέντρα μου,
νά ξεποστάσης έλα.
Νά πιάς νερό στή δρύση μου,
ώς που νά πέση ή κάψα,
Νά ξεπελωθείς στους ίσκιους μου,
νά πάρης λίγη άνάσα.
Ός που νά πάρη τή δροσιά,

κι' άπέ, σά θέλεις, φύγε.
Άν θέλεις πάλε, κάθουσαι
νά με δαθιάς στο θέρο.

Δεν τόν άφησε νά συνεχίση ή πε-
λιγκοπούλα. Θυμήθηκε με μιάς ό-
της έλεγε ο πατέρας της γιά τήν πε-
ρη ζωή τού κάμπου, θυμήθηκε τή
ζωή τής μάνας της και κυττάζοντα
τὸ Δημητρώ, μ' όλο που ένοιώθε τή
καρδιά της νά χτυπάει δυνατά και τή
μάγουλά της νά πυρώνουν, τή άπ-
λεβέντικα:

Έγώ είμαι κόρη τού βουνού
και τσελιγκα κοπέλλα,
τόν κάμπο έγώ δεν τόν φοβάμαι
και χλιδ νερό δεν πίνω,
Δεν έχωράκωσα ποτέ
δρεπάνι γιά τή θέρο,
Δεν νοιάζω από χερσόβουλα,
τυρή νά πής έξω,
Νοιάζω ν' άρμεγυ πρόβατα,
νά σαλαγώ γίδια.

Τήν άκουσε πικραμένο τή πάλ-
καρι. Μ' ατή ξαναμένη άπ' τή
ίδια της τή λόγια, περήφανη κι' έ-
ρωχη, συνέχισε στόν ίδιο τόνο:

Βρωμοκαμπίτης δέ θά δή
τ' άνόμετο κορμί μου,
Στά κορφοβούνια θ' άνεβώ,
πού δέ γαρίζει ο ήλιος,
Πούχει τή στρούγκα ο Τάτας
πού είν' οί πολλές οί στάνες
πού ναι τή κέδρα τή ψηλά
και τή νερά άπ' τή χιόνια,
Πού δγαίνει ή πετροπέρδικα,
και κελαϊδάει τή τάχη.
Τή γίγαια ο πετροκότσυφος,
τή δειλινό ή τρυγόνα.

Δεν έκάτσε ν' άκούση τίποτ' άλλο
ο Δημητρός. Τί άλλο χρειαζόταν
λωστε; Χωρίς νά τής δώση άπόκω-
σι, χωρίς νά γυρίση καν νά τήν κα-
τάξη γιά τελευταία φορά, καβέλα-
σε τή αλόγώ του πού τήν πιά
δεμένο και χάθηκε στή στρίψιμο
τὸ δρόμου σηκώνοντας πίσω του έ-
να μεγάλο σύννεφο σκόνης.

Δεν τόν ξανάειδε ή Ρηνούλα τή
μητρό, ούτε όμως κι' άλλος κανένας
από τή χωριό τόν ξανάειδε. Λένε πιά
πότε τών όμματιών του και πήγε στή
μακρινή πολιτεία του νά ξεχάση τή
άτυχη αγάπη του.

Άλήθεια; Ψέματα;
Ή Ρηνούλα τή κατάλαβε πως τή
κακοφέρθηκε μά ήταν άργά τή γιά
νά μετανοίωσι. Κλείσθηκε, λοιπόν,
στην καλύβα της κι' έμεινε πιά πιά
μόνη και πιά έρημη από πριν νά
φαίνη στόν άργαλειό της φαντά και
χρόμια που τάστεινε με τή ψυχοπαί-
δι στίς κοπέλλες τού χωριού που έ-
τοίμαζαν τή προικιά τους.

Και σιγά, καθώς ύφαινε, με ραγι-
σμένη φωνή, τραγουδούσε:

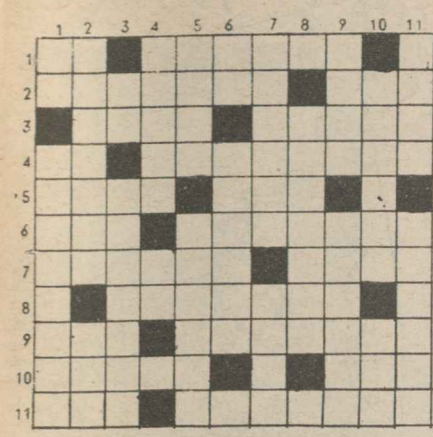
"Έξω άπ' τή παραθύρι μου,
γαρουφαλιά άνθίζει
κι' έμένα τήν καρδούλα μου
σαράκι ροκανίζει.

— Τί έχεις θυγατέρα; τή ρωτούσε
ο αρχιτσέλιγκας.

— Τίποτα, άπαντούσε ή Ρηνούλα
και συνέχισε στόν ίδιο λυπημένο
σκοπό:

ΝΕΣΤΟΡΑΣ ΜΑΤΣΑΣ

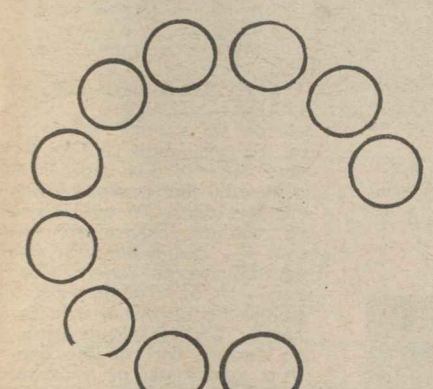
ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

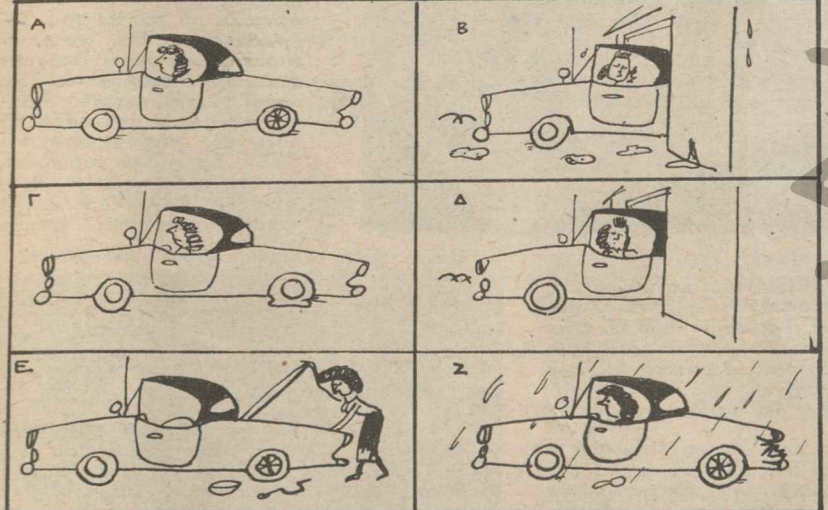
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- 1) Σύμβολος τής αρχαίας—Τσε-
χος θεατρικός συγγραφέας (1890—
1938)
- 2) Τό αρχαίο κάλλος—Έχει λε-
φτά που περνάνε μά δεν έξαργυρώ-
νουνται.
- 3) Φύσημα—Τό όνομα τού Νοβά-
ρο.
- 4) Ξένο άνδρικό όνομα—Ουσία
που τή προσοδό της στα ούρα μεγα-
λώνει στίς ήπατικές άνεπαρκείες.
- 5) Χαρτοπαίγνιο—Μ' άλλο ένα
«σίγμα» γίνεται δουλό.
- 6) Παραπόταμος τού Βόλγα—
Σπασιαλίτ τής διενέζικης κουζίνας.

ΛΕΤΕ ΨΕΜΑΤΑ:

Κυττάξτε προσεκτικά αταούς
τούς κύκλους ένα λεπτό. Κατόπι με
κλειστά τή μάτια προσπαθήστε νά

ΤΑ ΜΠΕΡΔΕΜΕΝΑ ΣΚΙΤΣΑ

Αυτά τή έξη σκισάκια σας διηγούνται τόν δραματικό περίπατο τής κ.
Π. Κατά λάθος όμως άνακατεύθηκαν τή σκισάκια και πρέπει έσείς νά
προσπαθήσετε νά τή βάλετε με τή σειρά. Τί λέτε, θά τή καταφέρετε;

- 7) Σύμβολο τών κρατών—Χωριό
τής περιοχής Άλεξανδρουπόλεως.
- 8) Έχουν τώρα τή περισσότερα
τσιγάρα.
- 9) Διπλά κατεβάξει τήν τιμή—
Μία πώλησι.
- 10) Γλυστράει—Γυιός τού 'Ια-
κόβ.
- 11) Άψητα — Φυτικό έκκριμα.

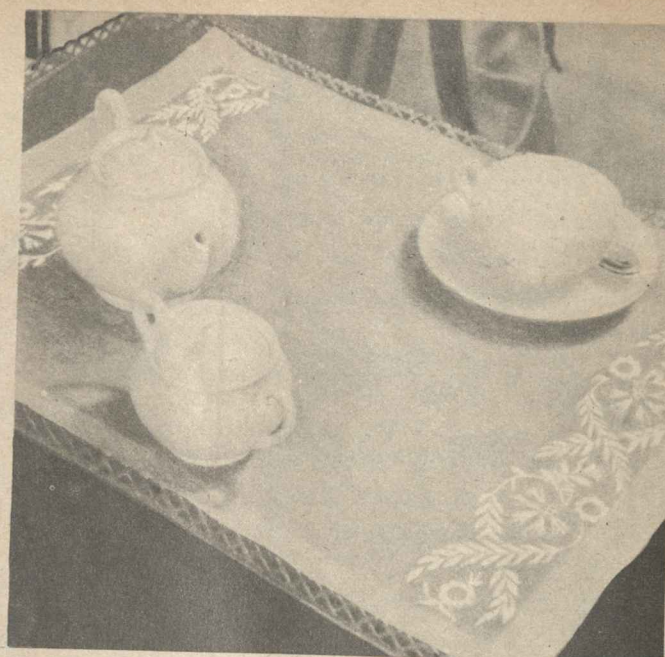
ΚΑΘΕΤΩΣ:

- 1) Άρθρο — Άποδλέπω σε κάτι.
- 2) Ένας άπ' τούς βραχνάδες κά-
θε μηχανής — Ό θεός άπ' τήν Ά-
μερική.
- 3) Ό,τι ύπάρχει — Φάρμακο δι-
εγερτικό τής άναπνοής και κυκλοφο-
ρίας.
- 4) Δεν έχει καμμία σχέση με τή 3
— Δίφθογγος.
- 5) Σύνεργο τού έυλοκόπου — Ό
δημιουργός τού «Δόν Κάρλος» και
τόν «Ληστών».
- 6) Με διαλυτικά είναι Φαραώ —
Περίφημος κομήτης που πήρε τόνο-
μά του άπ' ατόν που τόν είδε πρώ-
τος (στή Φλωρεντία 1858).
- 7) Ήταν μία έποχή ο «όμφαλος
τού κόσμου» — Μεγάλος Άγγλος
γιατρός γνωστός γιά τής εργασίες
του γιά τόν τυφοειδή και τ' αντίσώ-
ματα.
- 8) Πλοίαριο.
- 9) Λήθαργος, παθολογική νάρκη
— Καμμία γυναίκα δεν θάθελε νά
τήν παρομοιάσουν μ' ατή.
- 10) Γάλλος γλύπτης, άπ' τούς
πιά μεγάλους τής έποχής μας.
(1840—1917) — Μόριο τής δημο-
τικής.
- 11) Έλλην. έπαρχία — Στάμνα.

Διά νά είδτε **Βεβαίως**
ότι αγοράζετε **ΚΑΚΑΟ**
"ΙΟΝ" ΤΥΠΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ
Αρωματίστε
τό συσκευασμένο σε κυτία
Ξελαοφραγίστε
ΑΡΩΜΑ-ΓΕΥΣΙΝ-ΓΝΗΣΙΟΤΗΤΑ
Κακάο ΙΟΝ
ΕΝΑ ΡΟΦΗΜΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΛΗΡΗΣ ΤΡΟΦΗ

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ
ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΑ
Bella
ΣΑΝ ΤΗ ΔΡΟΣΙΑ
ΣΤΑ ΦΥΛΛΑ
Η Bella
ΔΙΝΕΙ ΖΩΗ ΣΤΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ
Dex. 6
ή **BELLA** σάς δγάζει άπό τόν **ΜΠΕΛΛΑ**

565 ΣΕΝΤΟΝΙ ΠΟΥ-ΑΝ ΝΤ' ΟΜΠΡ :
Ένα πολύ όμορφο σχέδιο για σεντόνι που κεντιέται με βελονιά που αν ντ' ομπρ. Τα πουά γίνονται άνετα και τα λίγα άνθκια φιλι-τιρέ. Όπως βλέπετε στη φωτογραφία, τα μαξιλάρια είναι άσπρη και πολύ πρωτότυπα με κέντημα κι' από τις δυο πλευρές. Θα κεντή-σετε το σεντόνι με βαμβά-κάκι άσπρο ή μουλινέ D. M.C. ρός No 776.

566 ΣΕΤ ΣΕ ΟΡΓΑΝΤΖΑ: Μία πολύ όμορφη και άσυ-νήθιστη γιρλάντα στολίζει τις δυο πλευρές κάθε σέτ. Πάνω σε άσπρη οργάντζα με λευκό βαμβάκι κεντά-τε τα φύλλα άνετα καθώς και τα μικρά λουλουδάκια. Τα γαρύφαλα θα γίνουν με πεταχτή βελονιά και στην κορυφή τους μικρά κομπάκια. Οι μίσχοι πισωβελονιά.

ΤΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ

του 84ου παραρτήματός μας

ΜΕ ΓΑΛΛΙΚΕΣ ΚΛΩΣΤΕΣ D.M.C.

568 ΑΣΥΝΗΘΙΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝ ΤΗΛΑΚΙ : Κεντιέται πάνω σε λεπτό λινό χρώματος έκρύ. Τα λουλουδάκια και τα φύλλα γίνονται πεταχτή βελονιά γεμιστή και με μουλινέ D.M.C. ντεγκραντέ ρός No 6. Η καρδιά των λουλουδιών γίνεται άνετα με το μουλινέ No 899 και οι μίσχοι πισωβελονιά με την ίδια κλωστή.

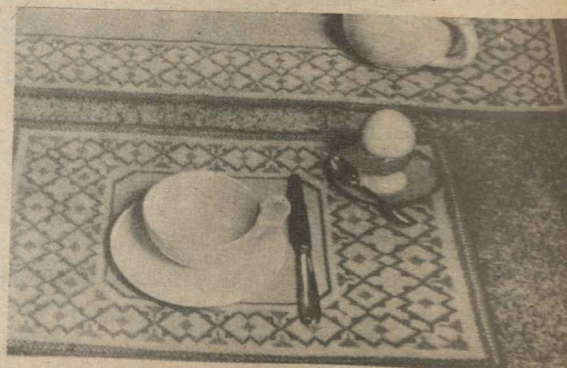

570 ΚΟΦΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ: Ξαναγύρισε η μόδα του οϊπελιέ. Το αγένιο, που σας δίνουμε είναι για ένα σεμέν που θα στολίζει ωραία τα έπιπλα μιάς βαρείας τραπεζαρίας σε στυλ αγγλικό. Κεντιέται σε λινό άσπρο με βαμβάκι ή σε λινό χρώματος έκρύ με μουλινέ στην ίδια απόχρωση.

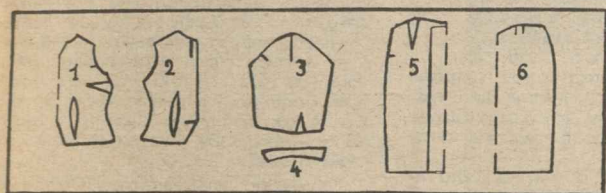
571 ΜΠΟΡΝΤΟΥΡΑ ΣΤΑΥΡΟΒΕΛΟΝΙΑ
Αυτή ή μπορντούρα είναι πολύ ελαφροφάνταχτη κι' εύκολη γιατί δεν έχει πολύ δουλειά ούτε πολλά χρώματα. Θα την κεντή-σετε με μουλινέ D.M.C. σός No 798 και φού-ξια No 309. Επίσης μπορείτε να την κεντή-σετε και σε δυο απόχρωσεις πράσινο ή εκάτι.

567 ΠΑΙΔΙΚΟ ΣΕΝ-ΤΟΝΑΚΙ : Στο κέντρο θα κεντηθή η φωλιά με τα πουλάκια και συνέ-χεια ως τις δύο άκρες του σεντονιού θα μπουν κλαδά-κια πεταχτά. Τα φύλλα και τα πουλιά γίνονται άπλικά-σιόν — ρός ή θαλασσί και κεντιούνται με άσπρη κλω-στή — τα δε κλαδάκια και η φωλιά θα κεντηθούν πισωβε-λονιά. Στο τελείωμα μπάν-τα άπλικέ άπ' το ίδιο ύφα-σμα καταλήγει σε γλώσσα.

569 ΜΟΤΙΦ ΜΕ ΚΟΥ-ΚΟΥΝΑΡΙΑ : Αυτά τα μοτίφ είναι κατάλλη-λα για σεμέν, καρέ, τραπε-ζομάνηλο ή σέτ. Η τοπο-θέτησή τους θα γίνη σύμ-φωνα με το γούστο σας. Τα κουκουνάρια θα κεντηθούν πισωβελονιά σε δυο απόχρω-σεις, καφέ άνοιχτό No 781 και 782. Η πεταχτή βελο-νιά που έχουν στη μέση θα γίνη με το χρυσάφι No 725. Τα φύλλα πισωβελο-νιά σε 2 απόχρωσεις, πρά-σινο Na 469 και 470. Τα κομπάκια χρυσάφι χρώμα.

ΤΑ ΠΑΤΡΟΝ ΤΟΥ 84ΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΟ ΝΤΕ ΠΙΕΣ

Από μπέζ μαλλινάκι μπορείτε να ράψετε μό-νη σας εύκολάτα αυτό το κομψό ντε πιές για τις πρώτες βροσιές.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Το πατρών αποτελείται από 6 κομμάτια. Θα κόψετε τα κομμάτια του κορσάκ και της φούστας διπλά, χωρίς ραφή μπρός και πίσω. Τα μανίκια και τα ρεβέρ θα τα κόψετε δυο φορές. Επίσης θα κόψετε ένα μικρό ζωνάκι για τη φούστα.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Αντιγράψτε τα κομμάτια του πατρών σε διαφα-νές χαρτί και τοποθετήστε τα στο διπλωμένο ύ-φασμά σας, παρακολουθώντας την ίδια κλωστή. Κόψτε τα αφιόνοντας αρκετό φάρδος για τις ρα-φές και τα γυρίσματα. Τρυπώστε όλες τις πέν-σες, την κουφόπια, τις ραφές και τα στρίψωμα-τα. Σιδερώστε ελαφρά και προδράστε το για να διορθώσετε τις ατέλειες. Γαζώστε το και καθαρί-στε λαιμό, μανίκια, μπάσκα, μέση και στρίψωμα της φούστας.

Κάντε τις κουμπότρυπες και περάστε ένα εξω-τερικό γαζί στο λαιμό, στη μπάσκα και στα ρε-βέρ. Βάλετε τα φερμουάρ και τέλος περάστε τα δελουδία κορδελάκια και δέστε τα φιογκάκια. Σιδερώστε το καλά και είναι έτοιμο.

ΠΑΙΔΙΚΟ ΑΝΣΑΜΠΛ

Από τουήντ ή δελούρ κοτλέ πολύ χαριτωμένη παιδική φούστα με κορσάκ. Μπορείτε να τη ρά-ψετε για την κορούλα σας αν είναι 6—8 χρονών. Φοριέται με μπλουζάκι σε αντίθετο χρώμα. Ένας ώριος συνδυασμός είναι γκρι σιέλ με κόκκινο.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Το πατρών αποτελείται από 3 κομμάτια, τα ύπ' αριθ. 7, 8, 9. Αντιγράψτε τα σε διαφανές χαρτί και κόψτε το κορσάκ διπλά χωρίς ραφή μπρός και πίσω. Επίσης διπλό νωρίς ραφή το ζωνάκι. Η φούστα δεν έχει πατρών, γιατί κόβε-ται έντελως λοξά, όμπρελα, σε μάκρος ανάλογο με το ύψος του παιδιού σας.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Αντιγράψτε τα κομμάτια του πατρών παρακο-λουθώντας τις διαφορετικές γραμμές τους. Τοπο-θετήστε τα στο διπλωμένο ύφασμα και αφού α-φήσετε το απαραίτητο φάρδος για τις ραφές και τα γυρίσματα κόψτε τα. Τρυπώστε τις πένσες.

τά πιετάκια και ενώστε τα κομμάτια. Σουρώστε ελαφρά τη φούστα και τρυ-πώστε την. Ενώστε με το ζωνάκι κορ-σάκ και φούστα. Κάντε μία πρόβα, δι-ορθώστε και μετά γαζώστε το. Καθαρί-στε λαιμό, μανίκια και ποδόγυρο και άψετε ένα μικρό άνοιγμα πίσω για να μπαίνει εύκολα.

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΠΛΕΚΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελίδα 37

έκατ. Για την πλάτη θα υπολογίσετε στο έπά-νω μέρος 1 έκατ. και κατόπιν 3 έκατ. και στο κάτω μέρος 4 έκατ. και κατόπιν 7 έκατ. Ρά-ψετε το φερμουάρ.

6. ΕΝΑ ΑΣΥΝΗΘΙΣΤΟ ΜΠΛΟΥΖΟΝ

ΥΛΙΚΑ: 200 γραμμ. μαλλι καλής ποιότη-τος σε χρώμα κόκκινο. Βελόνες No 3. 1 φερ-μουάρ.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσεύ άνάποδο = θα μεταχειρισθήτε το ζέρσεύ (= 1 βελόνα κα-λή, 1 βελόνα άνάποδη) από την άνάποδη.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις βελόνες σας 14π. (Θά άρχίσε-τε από τη μεριά της πλαγινής ραφής). Θά πλέ-ξετε άνάποδο ζέρσεύ, προσθέτοντας άριστερά κάθε 2η βελόνα από 12π (5 φορές) και 20π. Σχηματίστε τώ-ρα τη μασχάλη προσθέτοντας δεξιά κάθε 2η βελόνα από 1π (3 φορές), 2π (2 φορές), 3π 5π (2 φορές), 8π και 30π. Όταν θά τελειώ-σουν αυτά τα άνοίγματα θά σχηματίσετε τον ώμο προσθέτοντας δεξιά πάντοτε κάθε 4η βελό-να από 1π (10 φορές). Κατόπιν θά κλείσετε δεξιά κάθε 2η βελόνα από 4π (6 φορές), 2π (2 φορές) και 1π (2 φορές) για να σχηματίσετε το ντεκολτέ.

Πλέξτε τώρα 2 έκατ. ίσια και θά βρεθήτε στο μέσον ακριβώς του έμπρός. Τελειώστε με τον ίδιο τρόπο το άλλο μισό αντίστροφοντας τις οδηγίες μας δηλ. κλείνοντας όπου έπρσ-θέσατε και τ' αντίθετο.

ματίσετε τον ώμο προσθέτοντας πάντοτε δεξιά κάθε 4η βελόνα από 1π (10 φορές). Κατόπιν θά κλείσετε πάλι δεξιά κάθε 2η βελόνα από 1π (5 φορές) για να σχηματισθή το ντεκολτέ.

Πλέξτε τώρα 16 βελόνες ίσια και μετά κλεί-στε 30π για το φερμουάρ. Θά είσαστε στο σημείο αυτό στο μέσον ακριβώς της πλάτης και θά τελειώσετε το άλλο μισό αντίστροφον-τας τις οδηγίες μας, δηλ. τα άνοίγματα θά γί-νουν στενέματα και τ' αντίθετο.

ΕΜΠΡΟΣ

Θά άρχίσετε πάλι από την πλαγινή ραφή. Θά βάλετε στις βελόνες σας 14π και θά πλέ-ξετε προσθέτοντας άριστερά κάθε 2η βελόνα από 12π (5 φορές) και 20π. Σχηματίστε τώ-ρα τη μασχάλη προσθέτοντας δεξιά κάθε 2η βελόνα από 1π (3 φορές), 2π (2 φορές), 3π 5π (2 φορές), 8π και 30π. Όταν θά τελειώ-σουν αυτά τα άνοίγματα θά σχηματίσετε τον ώμο προσθέτοντας δεξιά πάντοτε κάθε 4η βελό-να από 1π (10 φορές). Κατόπιν θά κλείσετε δεξιά κάθε 2η βελόνα από 4π (6 φορές), 2π (2 φορές) και 1π (2 φορές) για να σχηματίσετε το ντεκολτέ.

Πλέξτε τώρα 2 έκατ. ίσια και θά βρεθήτε στο μέσον ακριβώς του έμπρός. Τελειώστε με τον ίδιο τρόπο το άλλο μισό αντίστροφοντας τις οδηγίες μας δηλ. κλείνοντας όπου έπρσ-θέσατε και τ' αντίθετο.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στις βελόνες σας 11π και προσθέ-

σετε δεξιά κάθε 2η βελόνα από 11π (10 φο-ρές) και ταυτοχρόνως άριστερά πάλι κάθε 2η βελόνα από 1π (6 φορές), 2π (9 φορές) και 1π (10 φορές). Πλέξτε 10 έκατ. ίσια και κα-τόπιν κλείστε δεξιά κάθε 2η βελόνα από 1π (10 φορές), 2π (10 φορές) και 1π (4 φορές). Ταυτοχρόνως κλείστε άριστερά κάθε 2η βελό-να από 11π (11 φορές).

Πλέξτε και το άλλο μανίκι αντίστροφα.

ΤΣΕΠΗ

Βάλετε στις βελόνες σας 35π και αφού πλέ-ξετε ίσια έπί 13 έκατ. κλείστε όλους τους πόντους σε 1 φορά. Πλέξτε και άλλη μία τά-πη όμοια.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε τα κομμάτια από την άνάποδη με νωπό πανί (από την καλή μεριά του ζέρσεύ). Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώστε τα μανίκια. Γυρίστε ένα στρίψωμάκι γύρω — γύρω στο λαιμό. Ράψτε το φερμουάρ στην πλάτη. Γυρί-στε στο κάτω μέρος του μπλουζόν ένα τρίψω-μα 4 έκατ. Επίσης γυρίστε στα μανίκια ένα ρεβέρ 5 έκατ. Ενώστε τις τσέπες αφού τις διπλώσετε στη μέση κατά μήκος. Θά τις τοπο-θετήσετε μετρώντας 8 έκατ. από το κάτω μέ-ρος της μπλούζας και 4,5 έκατ από τις πλα-γινές ραφές.

X. K.

Τὰ καλλυντικά διατηρούν την ομορφιά καὶ τὴν δροσιά σας. Καὶ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ θὰ τὰ βρῆτε στὰ Φαρμακεία Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ. Εἶναι μᾶλλον ἀπίθανο νὰ ὑπάρχουν ἄλλου, ἂν δὲν τὰ βρῆτε στοῦ ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ.

Καὶ μία δὲν ὑπόμνησις: Γιὰ τὴν ἀνετώτερη καὶ ταχύτερη ἐξυπηρέτησί σας προτιμᾶτε τὶς ὥρες 9 — 11 π.μ. καὶ 5 — 6 μ.μ.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ - ΠΑΤΗΣΙΩΝ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

καὶ φυσικά... κομάντες Μαρινόπουλου

ΣΧΟΛΗ
Β. ΧΙΔΙΡΟΓΛΟΥ - ΝΤ. ΛΥΚΙΑΡΔΟΠΟΥΛΟΥ

Βασιλέως Παύλου 16 — ΨΥΧΙΚΟ — Τηλ. 673-244

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ — ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ — ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

Εἰδικὸν τμήμα διὰ πολὺ μικρὰ παιδιά — Σύγχρονα παιδαγωγικὰ συστήματα — Ξένες γλώσσες — Ρυθμικὴ — Μουσικὴ — Οἰκογενειακὸν περιβάλλον — Προπαρασκευαστικὸν τμήμα εἰσαγωγῆς εἰς κολλέγια. Πληροφορίαι — ἐγγράφαί: Καθημερινῶς 9—12 π.μ. καὶ 6—8 μ.μ.

Ο ΦΑΣΙΑΝΟΣ

"Ενα συγκινητικό αισθηματικό διήγημα

-ΚΥΡΙΑ ΦΛΩΡΑΝ, ἐσεῖς εἴσα-
στε;
— Μάλιστα κυρία Ματιέ.
Ἡ Μαργαρίτα Φλωραν στρέφεται ἐνῷ ἀνεβαίνει τὴ σκάλα. Μὲ τὸν χέρι κρατᾷ τὴ Μαρί - Ρόζ, τεσσάρων χρονῶν, καὶ μὲ τὸ ἄλλο τὴν τσάντα τῆς μὲ τὰ ψώνια. Ἡ Κλώντ - Ρέν, τὸ μεγαλύτερο κοριτσάκι τῆς, εἶναι κιόλας στὸ κεφαλόσκαλο καὶ φωνάζει:
— Μαμά, κάνε γρήγορα. Πεινάω!
Ἡ Κλώντ - Ρέν, σὰν πρωτοκόρη πού εἶναι, νομίζει πολλὰς φορές πὼς ἔχει τὰ περισσότερα δικαιώματα μέσα στὸ σπίτι.
Ἡ Μαργαρίτα, ὥστόσο, ξεχνᾷ γιὰ μιὰ στιγμή τὶς κόρες τῆς. Μήπως ἡ κυρία Ματιέ τὴ χρειάζεται γιὰ νὰ τὴ βοηθήσῃ σὲ τίποτα;
— Ὅμως ὄχι. Ἀπὸ τὴ μισάνοιχτη πόρτα, τὸ πρόσωπο τῆς κυρίας τοῦ πρώτου πατώματος, ἐμφανίζεται χαριτωμένο καὶ γελαστό μὲ τὰ χιόνια μαλλιά τοῦ χτενισμένου ὠραία καὶ τακτικά ὅπως πάντα.
— Κυρία Φλωραν, ἔχω νὰ σὰς κάνω ἕνα δῶρο. Ὁ γυιὸς μου ἤρθε ἀπὸ τὴς Ἀρντέν σήμερα τὸ ἀπόγευμα καὶ μὰς ἔφερε πολλὰ πράγματα.
Ἡ Μαργαρίτα ξενακατεβαίνει τὴ σκάλα. Ἐνα δῶρο; Τί καλὴ πού εἶναι ἡ κυρία Ματιέ νὰ θέλῃ νὰ τὴν περιποιηθῇ.
— Ὁ γυιὸς μου, ξαναλέει ἡ κυρία Ματιέ, μὰς ἔφερε κυνήγι. Κυττάξτε. Θέλετε νὰ τὸ πάρετε αὐτὸ ἔδω; Ὅσα μὰς κάνετε μεγάλη εὐχαρίστησι.
Καὶ δίνει στὴ Μαργαρίτα ἕνα φασιανό. Εἶναι μαθημένος, ὀλοκάθαρως, ἑτοιμὸς γιὰ ψήσιμο. Ἡ Μαργαρίτα, συγκινημένη μὲν ἀκίνητη. Ἐνα φασιανό! Ποτέ δὲν θὰ μπορούσε νὰ ἀγοράσῃ τέτοιο κυνήγι πολυτελείας. Τὰ ἔξοδα τῶν παιδιῶν, ἡ ζοὴ τοῦ ὅλου καὶ ἀκριβαίνει... Ἡ Μαργαρίτα μὲν ἐκθαμβή.
— Ἐνα φασιανό! ψιθυρίζει.
— Πάρτε τον, πάρτε τον, ἐπιμένει καὶ ὁ γέρος κύριος Ματιέ, ἐνῷ τρέμει λίγο τὸ κεφάλι του καὶ χαμογελάει γλυκά. Ὁ ἄρεστος πολὺ καὶ στὸν ἄντρα σας.
— Ὄ! πὼς νὰ σὰς εὐχαριστήσω; μουρμουρίζει ἡ Μαργαρίτα γοητευμένη.
Μιὰ φασαρία στὴ σκάλα τὴ βγάζει ἀπὸ τὴν σαστισμένη τῆς. Ἡ Κλώντ - Ρέν καὶ ἡ Μαρί - Ρόζ πρέπει νὰ βῶν καὶ νὰ πλαγιάσουν.
— Ὄ! εὐχαριστῶ, εὐχαριστῶ πολὺ.
Ἡ ὥρα εἶναι 7. Τὰ δυὸ παιδιά εἶναι στὰ κρεβάτια τους. Ἡσυχία ἀπόλυτη μέσα στὸ μικρὸ διαμέρισμα τοῦ δευτέρου πατώματος. Μιὰ λεπτὴ μυρωδιὰ ψητοῦ, πού θυμίζει δάση ἀπὸ ξερὰ φύλλα, ἀπλώνεται ἀπαλὰ ἀπὸ τὴν κουζίνα στὸ λίδινγκ-ροῦμ. Ἡ Μαργαρίτα εἶναι μονάχη. ἔχει στρώσει τὸ τραπέζι μ' ἕνα ἄσπρο τραπέζομαντιλ. Τώρα περιμένει. Δὲν ἔχει πιά τίποτ' ἄλλο νὰ εἰσάγει. Ἐνα σιγανὸ τσιτσιρίσιμα μέσα στὸ φούρνο εἰδοποιεῖ γιὰ τὸ καλὸ ψήσιμο τοῦ φασιανοῦ.
Ἡ Μαργαρίτα ἀνοίγει τὸ παράθυρο καὶ σκύβει λίγο. Ἡ ψυχρὴ φθινοπωρινὴ δροχὴ τῆς δροσιζέει τὰ μάγουλα. Τῆς ἀρέσει τὸ φθινόπωρο, κι' ἀνασάνει μ' εὐχαρίστησι τὸν ὕγρὸ ἀέρα πού μυρίζει χῶμα καὶ τῆς φέρνει ἀόριστους γλυκεῖς ἀναμνήσεις.
Ἐφτά ἡ ὥρα.
Αὐτὴ τὴν ὥρα ἔπρεπε ἐκεῖνος νὰ ἔχῃ γυρίσει. Τὸ γραφεῖο δὲν τελειώνει τόσο ἀργά. Κυττάζει τὸ ρολόι. Πού νὰ εἶναι ἄραγε;
«Ἐλα, γρήγορα» μουρμουρίζει χαμογελώντας μονάχη τῆς. «Πού νὰ ἔξερς τί σὲ περιμένει».
Παίει καὶ ἔρχεται μέσα στὴν κουζίνα. Ἀνοίγει τὸ φούρνο. Τὸν ξανα-

κλείνει. Ὅλα πάνε καλὰ.
Ἐφτά καὶ δέκα ἡ ὥρα.
«Μὰ τί ἔπαθε καὶ ἀργεῖ τόσο;»
Ἡ Μαργαρίτα, λιγάκι νευρισμένη, κάθεται σὲ μιὰ πολυθρόνα καὶ πιάνει τὸ πλεχτό τῆς. Τὸ μαλλί εἶναι πολὺ μαλακό. Κόκκινο πορτοκαλί πού, τὸ χειμῶνα θὰ ταιριάζει ὠραία μὲ τὸ σταρᾶτο χρῶμα τῆς Κλώντ - Ρέν. Ἡ Μαργαρίτα, πλέκοντας, ὁραματίζεται κιόλας τὸ κοριτσάκι τῆς νὰ φορᾷ τὸ καινούργιο τοῦ πολυθρόνα. Αὐτὴ ἡ πλέξι εἶναι πολὺ δημιουργικὴ καὶ καθόλου περίπλοκη, τέσσερα, πέντε, ἔξη, ἑπτὰ, ὀκτῶ, ἐννιά. Σηκώνει τὸ κεφάλι τῆς. Ἡ καρδιά τῆς σταματάει.
Ἡ ὥρα εἶναι ἑπτὰ καὶ μισή!
Πῶς; Ἐφτάμισι καὶ ὁ Γκὺ δὲν ἤρθε ἀκόμα;
Ἐνας κρύος ἰδρώτας νοτίζει τῆς παλάμες τῆς Μαργαρίτας. Ἀφίνει τὸ πλεχτό νὰ τῆς πέσῃ στὰ γόνατα. Κάτι σὰν λυγμὸς τῆς ἀνεβαίνει στὸ λαιμὸ καὶ τὴν πνίγει.
— Ποτέ δὲν γύρισε τόσο ἀργά, συλλογίζεται μὲ τὸ βλέμμα καρφωμένο στὸ κρεμαστὸ ρολόι. Ποτέ. Δὲν εἶναι δυνατόν, κάτι θὰ τοῦτυχε.
Σηκώνεται καὶ, σὰν ὑπνωβάτιδα, βαδίζει ὡς τὴν κουζίνα. Ἐκεῖ ἀνεψίζει ἀπὸ τὸ φούρνο ἕνας γαλάσιος ἀχνός. Ὁ φασιανός! Τὸν κυττάζει. Αὐτὴ τὴν φορὰ εἶναι ψημένος.
Καὶ ὁ Γκὺ; πού εἶναι;
Μὲ μιὰ μηχανικὴ κίνησι, ἡ Μαργαρίτα σβύνει τὸ γκαζί, γιὰ νὰ μὴν καπνὸ τὸ φαγητό. Ἀλλὰ ὁ νοῦς τῆς εἶναι ἄλλου.
Ξαφνικά ἀρχίζουν νὰ τὴ ζώνουν χίλιες μαῦρες σκέψεις. Τὸ διαστικτὸ αὐτοκίνητο πού παρασύρει τὸν ἀφηρημένο πεζό. Καὶ ὁ Γκὺ εἶναι τόσο μωψ. Τὸ τρᾶμ πού ἐκτροχιάζεται καὶ τραυματίζονται οἱ ἐπιβάτες. Ἐνὰ πῶδι σπασμένο, ἕνα χτυπημένο κεφάλι. Οἱ σκέψεις τῆς χοροπηδῶν. Ἀκίνητη καὶ παγωμένη, ἡ Μαργαρίτα στέκεται σὰν χαμένη μέσα στὴν κουζίνα. Τὰ αὐτοκίνητα τῶν πρώτων βοηθειῶν θάβουν τόσο ἀργά! Καὶ ὁ κόσμος γύρω εἶναι τόσο ἀδιάφορος. Μποροῦν νὰ τὸν ἀφήσουν νὰ πεθάνῃ ἐκεῖ...
«Υστερα, συνέρχεται. Ὅχι. Ὅχι. Ὅχι. Εἶναι ἀδύνατον. Ὅ! αὐτὰ εἰν' ἀνοήσιες. Μιὰ ἀργησὶα μισῆς ὥρας μπορεῖ νὰ τυχῇ στὸν καθέναν. Ξαναγυρίζει στὴν πολυθρόνα τῆς, ἀλλὰ δὲν μπορεῖ νὰ μείνῃ καθιστῇ. Ἡ ἀγωνία τῆς συνεχίζεται. Πάει κοντὰ στὸ κρεμαστὸ ρολόι.
«Ὅχι! τὰρά εἴκοσι!
Δυστύχημα! Τοῦ συνέβη δυστύχημα, ἀσφαλῶς!
— Πού εἶσαι; Μὰ πού εἶσαι, λοιπόν; λέει μ' ἕνα δυνατό λυγμό.
«Υστερα, κάνει πάλι κουράγιο, ὑπόσχεται στὸν ἑαυτὸ τῆς νὰ μὴν ξανακυττάξῃ τὸ ρολόι, καὶ κάθεται σὲ μιὰ καρέκλα.
— Μπᾶ! Δὲν θάπαθε τίποτα. Μπορεῖ νὰ τὸν καθ' ὅστερσε κανένας φίλος. Ἀλλὰ τότε, θὰ μὲ εἰδοποιήσῃ.
Θὰ τὴν εἰδοποιήσῃ ἂν τὸν καθ' ὅστερσε κανένας φίλος. Δὲν εἶναι δέξια. Συλλογίζεται: Εἶναι ἀλήθεια πὼς τώρα τελευταία... ναί! Μιὰ καινούργια ἰδέα τῆς ἔρχεται καὶ τὴν παγώνει περισσότερο. Πολὺ συχνά, αὐτὸ τὸν τελευταῖο καιρὸ, τὸν συμβαίνει νὰ γυρίξῃ μὲ τὰ πόδια ἀπὸ τὸ γραφεῖο. Γιὰ νὰ κἀν, λέει, λίγη γυμναστική. Ἀργότες ἀρκετὰ καμμιὰ φορὰ, ἀναδυμνάται τῶρα ἡ Μαργαρίτα. Ἀλλὰ ὡς τώρα δὲν εἶχε δώσει προσοχὴ, μὲ τὶς σκοτούρες τῶν παιδιῶν καὶ τοῦ σπιτιοῦ. Ποτέ τῆς δὲν τὸν περιέμενε ὅπως σήμερα, πού εἶχε νὰ τοῦ κἀν τὴν ἐκπληξὶ τοῦ φασιανοῦ.
«Κι' ὅμως, ξαναλέει, μέσα τῆς, δὲν τοῦ χρειάζονται δυὸ ὄρες γιὰ

"Αααααα, ξεκουράστηκα!!"
πλένω μὲ

NEW FAB
WASHES CLOTHES CLEANER THAN ANY SOAP
NO DULLING SOAP SCUM
WONDERFUL FOR DISHES TOO!

3 ΑΠΛΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ
ΜΟΥΣΚΕΜΑ ΣΤΙΨΙΜΟ ΑΠΟΛΙΜΑ

FAB
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΥΧΑΙΟ ΠΡΟΤΥΠΟΝ... ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΤΥΠΟΝ
COLGATE - PALMOLIVE

γνὸ σὰν δάκρυ.
— Γκὺ, λέει, ἀλλὰ ἡ φωνὴ τῆς κόβεται ἀπὸ ντροπὴ καὶ κατάπληξι.
Καὶ ἐκεῖνος, χωρίς νὰ κρύβῃ τὴν συγκίνησί του, τῆς δίνει ἐξηγήσεις:
— Σκέφτηκα στὴν ἀρχὴ νὰ σοῦ χαρίσω ἕνα ἄρωμα. Τριγύρισα σὲ κάμποσα μαγαζιά καὶ μ' ἔδωκαν νὰ τὰ δοκιμάσω πάνω στὸ σακάκι μου. Ὑστερα ὅμως, δὲν τόδρισα καὶ τόσο κατάλληλο ἕνα τέτοιο δῶρο. Καί, μιὰ μέρα, εἶδα σὲ μιὰ βιτρίνα αὐτὸ ἔδω. Ἐ, εἶπα, μὲ λίγες ὑπερβολές, θὰ τὰ καταφέρω νὰ τὰ ἀγοράσω. Καὶ νὰ το! Δὲν εἶναι τίποτα σπουδαῖο, ἀλλὰ τέλος πάντων. Πριν ἀπὸ λίγο, πῆγα καὶ τὸ πῆρα. Κι' ἔτσι, συνέχισα γελώντας ὁ Γκὺ, δὲν βᾶμαι πιάς ὑποχρεωμένος νὰ κάνω τάχα μιὰς ὥρας περπάτημα κάθε δρόμῳ... Χρηστὴ μου, σ' ἀρέσει;
— Ὄ! Γκὺ... Ἀγάπη μου, Γκὺ! Καὶ ὁ Γκὺ, κοκκινίζοντας, δίνει στὴ Μαργαρίτα ἕνα μικρὸ, μικροῦστο πακετάκι.
— Εἶναι μιὰ ἐπέτειος πού ἀξίζει θαρρὸ μὲ τὸ παραπάνω αὐτὸ τὸ δωράκι...
Ἐκεῖνη νομίζει πὼς ὀνειρεύεται. Ἀνοίγει τὴ θήκη καὶ βλέπει ἕνα μαργαριτάρ. Ἐνα μαργαριτάρ. Ἄ-

ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ
— Ἐχω τὸ χορὸ στὸ αἷμα μου, ἔλεγε ἕνας ἀδέλιος καβαλιέρος στὴ νύμφα του.
Καὶ κεινὴ κυττώντας τὰ πόδια του: Ἀλλὰ μὲ κακὴ κυκλοφορία!
Μεταῦν γυναικῶν.
— Ἐρεῖς, λέω νὰ δῶ καὶ κερία στὴν τούρτα τῶν γενεθλίων μου.
— Ὅσα εἶναι τὰ χρόνια σου; Τρελλᾶσθες. Καὶ δὲν σκέφτεσαι ὅτι οἱ καλεσμένοι σου μπορεῖ νὰ σκάσουν ἀπὸ τὴ ζέστη;
Ἡ Ὑδ Μιράντα, στὴν κηδεῖα τοῦ Ζυλ Μπερρύ, θαυμάσιου Γάλλου ἡθοιοῦ, πού δυσκολευτόταν πολὺ νὰ μᾶθῃ τὸ ρόλο τοῦ ἀπ' ἔξω, ἔκανε τὴ διαπίστωσι:
«Γιὰ πρώτη φορὰ τιμοῦμε τὴ μνήμη του».
— Ἐνας γιαντρός ἦταν ἔξω φρενῶν γιὰ τὸ αὐτοκίνητό του εἶχε σταματήσει καὶ ὁ μηχανικός δὲν μπο-

ροῦσε νὰ δρῇ τὴν αἰτία αὐτῆς τῆς βλάβης.
— Μὰ φίλε μου, τοῦ εἶπε τέλος ἀποκαμμένος ἀπὸ τὴν ὥρα πού ἐργάσασθαι ἀπὸ αὐτοκίνητό μου θὰ εἶχα κάνει δέκα διαγνώσεις.
— Ἐ, τότε, λέει ὁ μηχανικός, ρωτήστε το, πού πονάει!
Οἱ δυὸ ἀρραβωνιασμένοι ἀποκαίρεται στὴν πόρτα, ἀργὰ τὸ βράδυ.
— Καρδιά τῆς καρδιάς μου! Σὲ λατρεύω! ψιθυρίζει ὁ νέος.
— Κι' ἐγὼ σ' ἀγαπῶ τρελλά, ἀπαντᾷ ἡ νέα. Φῶς τῶν ματιῶν μου, φῶς τῆς ψυχῆς μου, φῶς τῆς εὐτυχίας μου, φῶς...
— Ἐ, λίτσα! φωνάζει ὁ πατέρας ἀπὸ μέσα. Σβῦσε ἐπὶ τέλους αὐτὰ τὰ φῶτα κι' ἔλα νὰ κοιμηθῇς!
Ἡ ὑπηρεσία στὸ τηλέφωνο:
— Ὁ κύριος δὲν εἶν' ἐδῶ! λείπει ταξίδι.
— Ἀναψυχές;
— Μπᾶ! Δὲν φαντάζομαι. Εἶναι μαζί καὶ ἡ κυρία.

#εραβείνα

ΜΕ ΤΑ ΒΕΛΟΥΔΙΝΑ ΜΑΤΙΑ

4 ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ.

Τα χαρτιά μοιράστηκαν. 'Ο Φράντς έπιασε ένα 9, κι 'ό 'Εγκον ένα ρήγα, ένα βα-
λε κι' ένα 8. Είχε χάσει τρεις χιλιά-
δες κορώνες!

Η Λόλα έπαιζε νευρικά με τη με-
γάλη δεντάλια της από πράσινα
φτερά στρουθοκαμήλου. 'Ο Φράντς
δέχτηκε τον έπομένο μπάνκο. 'Ο
κρουπιέρης έδωσε τα χαρτιά. 'Ο
Φράντς είχε δυό ντάμες, και ζήτησε
μιά κάρτα. 'Ο 'Εγκον τού έδωσε έ-
να 5. 'Ο ίδιος είχε ένα 4 και τράδη-
ξε ένα 2, δηλαδή συνολικά 6 και
κέρδισε.

Η παρτίδα κινούσε την περιέρι-
γεια των θεατών, που μαζεύονταν σι-
γά - σιγά γύρω από τo τραπέζι και
κυτταζαν αυτές τις 8.000 κορώνες.
Τις βλέπω! ανάγγειλε ό
Φράντς.

Πήρε δυό φιγούρες, και ζήτησε μιά
κάρτα. Πήρε άλλη μιά φιγούρα, έναν
ώραίο ρήγα πίκας... 'Ο 'Εγκον πήρε
κι' αυτός μιά κάρτα.

Τότε συνέβη κάτι που ούτε ό
Ζόλταν, ούτε ό Ντανιέλ δεν είχαν προ-
βλέψει. 'Όταν είχε αλλάξει θέσι, ή
Λόλα πήγε να ξεκουραστή για λίγο
σ' ένα άδειο τραπέζι, όπου ένας νυ-
σταλέος κρουπιέρης μάζεψε τις κάρ-
τες ενός τελειωμένου πιά παιχνιδιού.
Χάρι στη δεντάλια της, είχε κρύ-
ψει μερικές κάρτες. 'Ένα 8 κι' ένα
9 ήταν κρυμμένα μέσα στο φτερά
της δεντάλιας.

Καθώς ήταν καθισμένη κοντά
στον Φράντς, μπορούσε να τις χρη-
σιμοποιήσει στην κατάλληλη στιγμή.
'Όταν είδε πως είχε τρεις φιγούρες,
τού γλύστρωσε κάτω από τo τραπέ-
ζι ένα 9, με τo οποίο εκείνος αντικα-
τέστησε επίδεξια τo ρήγα πίκας. 'Ε-
δειξε τὰ χαρτιά του. Είχε κερδίσει
8.000. Τώρα, 16.000 κορώνες έπρε-
πε να παιχτούν. 'Ο 'Εγκον διάσπασε
μιά στιγμή. 'Ο Φράντς τού είπε, με
ειρωνικό χαμόγελο:

— 'Η ρεβάν σας, κύριε!
Πειραγμένος ό 'Εγκον απάντησε:
— Βεβαίως. Μπάνκος 16.000 κο-
ρωνών!

Ο Φράντς κέρδισε αυτή τη φορά
κανονικά, μ' ένα 2, ενώ ό 'Εγκον εί-
χε πάρει τρεις φιγούρες. Τώρα
τόποσν είχε φτάσει τις 32.000 κορώ-
νες. Γύρω από τo τραπέζι είχε απλω-
θη απόλυτη σιωπή. Οι θεαοί είχαν
γοητευθί απ' αυτή την ενδιαιφέρου-
σα παρτίδα. Ένα πλήθος περιέργων
είχε μαζευτή γύρω από τo τραπέζι.
Πάντα με τo ειρωνικό εκείνο ύφος,
που ήταν άρκετο για να φέρει σε ά-
πόγνωσι έναν άτυχο παίκτη, ό
Φράντς ρώτησε:

— Αφραλώς θα άποχωρήτε,
κύριε, δεν είν' έτσι;

— Ο κρουπιέρης, που δλ' αυτά δεν
φαίνονταν να τον ενδιαιούσαν καθό-
λου, ανάγγειλε με την ίδια νωχελή
φωνή:

— Μπάνκος 32.000 κορωνών.

— Τις βλέπω!

— 'Ο 'Εγκον, άποφασισμένος να νι-
κήση αυτό τον νεαρό άνόητο που τον
προκαλούσε μπροστά σε όλους, έδω-
σε τὰ χαρτιά. Αυτή τη φορά, ή Λό-
λα, που κύτταζε διακριτικά τὰ χαρ-
τιά του Φράντς, άνατρίχασε με ά-
γωνία. Είχε πάρει ένα βαλέ κι' έναν
άσο. Ζήτησε μιά κάρτα και πήρε
μιά ντάμα. Τότε, ή Λόλα τού γλύ-
στρωσε ένα 8. 'Ο Φράντς έδειξε 9.
'Ο 'Εγκον δεν είχε παρά 8. Οι πα-
ριστάμενοι άφησαν να τους ξεφύγη
ένα «ώχ!» άπογοητεύσεως για τον
άνθρωπο που είχε χάσει 64000 κο-
ρώνες, με διαφορά ένα μόνο πόντο...
'Ο Φράντς μάζεψε τὰ κέρδη του.
'Ο 'Εγκον σγκώθηκε κι' είπε σύνομα
στον Ζόλταν:

— Πηγαίνω να πιώ ένα διπλό αύ-
τοκυ στο μπάρ!

— Ένώ οι παίκτες σχολιάζαν άκόμη
αυτή τη μονομαχία που γινόταν στο
πράσινο τραπέζι, ό Φράντς είχε έξα-
φανιστή. 'Ο Ζόλταν κι' ό Ντανιέλ
πλησίασαν τη Λόλα, που σηκωνόταν
με τη σειρά της και που τούς είπε
χαμηλόφωνα:

— Ακολουθήστε τον Φράντς...

Είναι ικανός για όλα!

— 'Ο Ζόλταν έπιδοκίμασε, κι' είπε
στον Ντανιέλ.

— Πάμε στο χάλ, για κάθε έν-
δεχόμενο.

Βγήκαν γρήγορα από την αίθου-
σα, κατέβηκαν τη σκάλα και σταμά-
τησαν μπροστά στην είσοδο της
λέσχης.

— Τί λες γι' αυτή την παρτίδα;

— Ρώτησε ό Ντανιέλ.

— 'Η τύχη χαμογέλα σ' εκείνους
που την αξίζουν λιγώτερο...

— Πάντως, ό νεαρός αυτός Κα-
ζανόβας μπορεί τώρα να έλευθερώ-
ση τo διαδήμα και να τo έπιστρέψει
στη Λόλα.

— Ζαφνικά, ό Ζόλταν άρπαξε τo χέ-
ρι του φίλου του.

— Δεν φαίνεται νάχη τo ύφος ότι
πάει να συναντήσει τη Λόλα;

— Πραγματικά, ό Φράντς είχε κατέ-
βει και κατευθυνόταν προς τo δε-
στιάτοριο για να ζητήσει τo παλτό
του. 'Ετοιμαζόταν να τo φορέσει έ-
ναν ό Ζόλταν κι' κιό Ντανιέλ βρέθη-
καν μπροστά του. 'Ο Ζόλταν άκου-
μπησε τo χέρι του στον ώμο και
τού είπε μ' έναν τόνο που δεν έπιδε-
χόταν αντίρρηση:

— 'Ο κύριος Φράντς Φέλντι, άν
δεν άπατώμαι;

— Μάλιστα, έγω είμαι.

— Μή φεύγετε έτσι.

— Έγω ένα ραντεβού στην πόλι.

— 'Οχι. 'Εχετε ένα ραντεβού έ-
δώ με την κυρία Λόλα Μορέλλα, που
σας περιμένει.

— Ακολουθήστε μας! Σας τo
συμβουλεύω για τo καλό σας!

— 'Ο Φράντς διάσπασε. Υπήρχε
στο βλέμμα του ή άνησχυή λάμψη
που άνθρωποι που έχει πέσει στην
παγίδα. Τελικά ξανάδωσε τo πανω-
φόρι του και απάντησε:

— Έστω, κύριε. Σας άκολουθώ...

Οι τρεις άνδρες άνδθηκαν στο
πρώτο πάτωμα και συνάντησαν τη
Λόλα που έβγαине από την αίθουσα
του παιχνιδιού. 'Ο Ζόλταν της είπε:

— Άγαπητή μου φίλη, θρήκαμε
τον κύριο Φέλντι, που σας ζητούσε
κάτω. 'Αν θέλετε, θα περάσουμε σ'
αυτό τo μικρό σαλόνι, όπου κανείς
δεν θα μάς ένοχλήση.

— 'Όταν βρέθηκαν μόνοι, ό Ζόλταν,
που είχε αναλάβει τη διεύθυνση τών
επιχειρήσεων, δήλωσε:

— Θά ξεκαθαρίσουμε μιά κατάρ-
στασι που θρήκε άπόμει μιά ευχάρι-
στη λύσι. Αυτό έλλογος έπιθυμούσε
ό κύριος Φέλντι. Δεν είναι έτσι, άγα-
πητέ μου κύριε; 'Η φίλη μας έδώ σας

είχε έμπιστευθί ένα διαδήμα.

— Δεν τ'άω πιά.

— Σωστά. Τo δώσατε στον Χέρ-
λσεν, τον ένεχυροδανειστή της Πέτερ
Γκάσσε.

— Μάλιστα. Άλλά δεν ξέρω τί
τόκανε.

— 'Ε, λοιπόν, θα σας τo πώ έγώ:
Περιμένει να τού έπιστρέψετε τὰ χρη-
ματά που σας δάνεισε, με τόκο φυσι-
κά... Κι' αυτό θα κάνετε άμέσως,
για να έπιστρέψετε τo κόσμημα στην
ιδιοκτήτριά του!

— Άδύνατον!

— 'Η άρνησι τού Φράντς κατατρώ-
ξε τη Λόλα, που φώναξε:

— Πολύ καλά! 'Ο άποκαλύψω δη-
λιν άλήθεια στον άνδρα μου!

— 'Η άπειλή είχε κάποια επίδρασι
στον Φράντς, που διαμαρτυρήθηκε
άμέσως:

— Λόλα, είσαι τρελλή! Δεν φαν-
τάζομαι να...

— Άντι να τού άπαντήσει, ή Λόλα
γύρισε προς τον Ζόλταν και διάτα-
ξε:

— Άγαπητέ μου, πέστε στον
'Εγκον, που πρέπει να είναι στο
μπάρ, νάρθη άμέσως έδώ!

— 'Ο Φράντς σταμάτησε τον Ζόλταν
και φώναξε:

— 'Οχι! 'Ο Χέρλσεν είναι στην
αίθουσα τού παχυιδιού, και πάω να
τον βρώ.

— 'Ο Ζόλταν, που δυσπιστούσε, εί-
πε, κάνοντας νόημα στον Ντανιέλ:

— 'Ερχόμαστε μαζί σας.

Οι τρεις άνδρες έξαφανίστηκαν.
'Η Λόλα πηγαίνοερχόταν, γεμάτη
νευρικότητα. 'Ηξερε τώρα πως ό
Φέλντι ήταν ικανός για κάθε τι. Δεν
τολμούσε άκόμη να είναι σίγουρη
πως είχε κερδίσει την παρτίδα. Μερι-
κές στιγμές άργότερα, ό Ζόλταν έξα-
ναφάνηκε, με τον Φράντς και τον
Ντανιέλ. Έβγαλε από την τσέπη
του τo διαδήμα και τo δώσε στη Λό-
λα, έξηγώντας της:

— 'Ιδού, άγαπητή μου, ό έπίλο-
γος αυτής της ιστορίας. Τo διαδήμα
σου πήγε από τὰ χέρια του κυρίου
Φέλντι στα χέρια του κυρίου Χέρ-
λσεν, που μου τo ξανάδωσε, χωρίς
όμολογώ πολύ ένθουςιασμό, για να
σου τo έπιστρέψω...

— 'Ο Φράντς έτοιμαζόταν να βγή,
δταν ή Λόλα τον σταμάτησε, με μιά
χειρονομία:

— Και τὰ γράμματά μου;

— Ποιά γράμματα;

— 'Εκείνα που άπειλούσε ότι
θάστέλες στον άνδρα μου.

— Δεν τ'άω πιά.

— Ναί, τὰ έχεις!

— Τάκαω...

Χωρίς να είναι σίγουρος γι' αυ-
τό που έλεγε, ή Λόλα φώναξε:

— Λές ψέματα! Τάχεις άπάνω
σου!

Τη στιγμή που ό Φράντς πήγαине
πάλι να διαμαρτυρηθί, ό Ζόλταν έ-
κανε νόημα στον Ντανιέλ, άρμηση
άπάνω στον Φράντς και τον άκινη-
τοποιήσε, κρατώντας του σφιχτά τὰ
δικά του χέρια προς τὰ πίσω.

— Ψάξε τον, είπε στον Ντανιέλ.

— 'Ο Ντανιέλ θρήκε, στην έσωτερική
τσέπη του σακκακιού του, ένα πακέ-
το από γράμματα, που τo δέειζε στη
Λόλα.

— Αυτά είναι!, είπε εκείνη. Σας
ευχαριστώ...

— 'Ο Ζόλταν είχε χαλαρώσει τη λα-
βή του. 'Εδειξε στον Φράντς την
πόρτα, και τού είπε άπειλητικά:

— Κύριε, όταν ένας άνδρας φέρε-
ται σε μιά γυναίκα όπως έσείς, δεν
άζίζει παρά την περιφρόνησι τών
καθώς πρέπει ανθρώπων!... Σας δι-

να ένα λεπτό καιρό για να έξαφαι-
νήτε είδ'άλλως θα είδοπαίησιν να
σας συλλάβουν ως έκδιστες...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΩ

Η ΩΡΑ ΤΟΥ ΕΞΙΛΑΣΜΟΥ

— 'Ο Ζόλταν και ό Ντανιέλ στράψα-
καν προς τη Λόλα που, ήσυχη πιά,
τους ευχαριστούσε με συγκίνηση για
την πολύτιμη δoθήειά τους.

— Πρέπει να όμολογήσης, άγαπη-
τή μου, πως ή σωτηρία σου έγινε
την τελευταία στιγμή! Νομίζω πως
μπορούμε να πάμε να δρούμε τον
άνδρα σου στο μπάρ, όπου άσφα-
λώς θάχη στο άναμεταξύ συνιότα
από τη χασούρα του στο σεμέν-
ντε...

— Κατευθύνθηκαν προς τo μπάρ,
άλλά, προς μεγάλη τους έκπληξη,
'Εγκον δεν ήταν εκεί. 'Ο Ζόλταν
πλησίασε τo μπάρμαν.

— 'Ο κόμης φόν Ντάνβιτς μάς
είχε τη πώς θάπινε ένα ούτσκι. Μή-
πως τον είδατε;

— Βέβαια, κύριε. Πέρασε από έ-
δώ για λίγα λεπτά. Άλλά έπειτα έ-
γε...

— Έφυγε;

— Μάλιστα. Φαινόταν μάλιστα
πολύ διασητός.

— 'Ο Ζόλταν κατέβηκε στο χάλ, ό-
που άπειλύνθηκε, αυτή τη φορά, στο
θυρρό της λέσχης, που τού έπίε-
βαίωσε:

— Πραγματικά, κύριε. 'Ο κύριος
κόμης φόν Ντάνβιτς μόλις έφυγε.

— Δεν άφησε κανένα μήνυμα για
μάς;

— 'Οχι, κύριε. Παρατήρησα μί-
λιστα πως βγήκε λίγα λεπτά μετά
τον κ. Φέλντι, έναν από τούς τακτι-
κούς πελάτες. 'Ο κύριος κόμης φώ-
ναξε ένα άμάκι και πήκε μέσα. Δεν
άκουσα τη διεύθυνσι που έδωσε στον
άμάκι...

— 'Ο Ζόλταν έξαγκατέβηκε στο
μπάρ όπου τον περίμεναν ή Λόλα κι'
ό Ντανιέλ, άνήσχυο για την εαφιν-
κή έξαφάνισι του 'Εγκον. 'Ο γιστρός
τους έξηγούσε τi συνέβαινε. 'Η Λόλα
έγινε άκόμη πιο άνησχυη:

— Θεέ μου, τί να σημαίνει αυτό;

— 'Ο Ζόλταν κύτταξε τον Ντανιέλ.
'Αντάλλαξαν ένα βλέμμα που έδει-
χνε την ίδια άνησχυη. 'Ο γιστρός
άναστήθηκε και είπε στη Λόλα:

— Άλλοίμονο! Τo πράγμα μου
φαίνεται πολύ καθαρό... 'Ο άντρας
σου έμαθε τις σχέσεις σου με τον
Φέλντι, και τον καταδιώκει...

— Με ποίο σκοπό;

— Για να τον προκαλέση σε μo-
νομαχία, υποθέτω... Μιά μονομαχία,
που θα γίνη άσφαλώς αύριο Σάββα-
το.

— 'Η Λόλα άναστατώθηκε απ' αυτή
την άπροσδόκητη είδησι. Νομίζε πως
είχε γλυτώσει από ένα άξιόπληστο
σκάνδαλο, μά δλα άφιναν να ένοση-
θί πώς, αντίθετως τo σκάνδαλο αυτό
τώρα μόλις άρχιζε.

— Μά ό 'Εγκον ύποψιάζεται ά-
νακριθί πράγματα! άναστήναξε. 'Ο
Θεός ξέρει τί θα τού διηγήθηκαν...
Πρέπει άπαραιτήτως να τού έξηγήσω
πως είμαι άθώα!

— Άς τόν περιμένουμε. Μην τρο-
μοκρατήσαι άκόμη, άγαπητή Λό-
λα! Θα γυρίσι άσφαλώς και θα δι-
ητί τί συμβαίνει.

— 'Ο Ζόλταν είχε πάει στο ξενοδο-
χει τού ε'Αρχιδουκός Στεφάνους, με
την έλπίδα πως θα μάθαινε νέα. 'Ο
νυκτερινός θυρωρός τον πληροφόρη-
σε ότι ό κύριος κόμης φόν Ντάνβιτς
δεν είχε έξαφανή. Θα πλησίαζε
τώρα τέσσερις τo πρωί όταν ό θυρω-
ρός μπήκε στο μπάρ και στάθηκε
μπροστά στο γιστρός και τo Ντανιέλ.

— Κύριε, είπε, ένας άνδρας
θέλει να σας μιλήση.

Οι δυό φίλοι άναστήθηκαν, που
ήχο τo ρολογιού της φυλακής, που
χτυπούσε πέντε τo πρωί. 'Αναρωτή-
θηκαν πόσον καιρό θα τούς κρατού-
σαν εκεί, όταν έαφνικά ή πόρτα άνοι-
ξε και ό άνθρωπος με τὰ μαύρα έξα-
ναυτοκλήθηκε πολύ ευγενικά, για να
τους πη:

— Οί κύριοι θα έχουν την καλωσύ-
νη να με άκολουθήσουν;

Βγήκαν μαζί του. Διέσχισαν κι'
άλλους διαδρόμους, που μύριζαν μού-
χλα και σούπα της φυλακής, κι' έ-

— 'Ο Ζόλταν, που θέλει να σας ό-
δηγήσω κοντά του.

— 'Η έκπληξι τών δυό φίλων ήταν
μεγάλη, κι' ό Ντανιέλ ρώτησε:

— Πού είναι;

— 'Ο άνθρωπος με τὰ μαύρα χαμή-
λωσε τη φωνή του για να άπαντή-
ση:

— Στη φυλακή τού Κλέμζε.

Οι δυό φίλοι άναστήθηκαν. 'Ο Ζόλ-
ταν ρώτησε:

— Τον συνέλαβαν;

— Δεν έχω ιδέα, κύριε. Τo μόνο
που μπορώ να σας πώ είναι πως έ-
χω τη διαταγή να σας όδηγήσω κον-
τά του. 'Αν θέλετε, φυσικά, να με
άκολουθήσετε...

— Ένα παλιό άμάκι περίμενε μπρο-
στά στη λέσχη «Ούρανία». 'Ο άνθρο-
πος με τὰ μαύρα κάθισε πλάι στον
άμάκι. 'Ο Ζόλταν κι' ό Ντανιέλ μέ-
σα στον άμάκι, κυττάζοντας με ά-
πόγνωσι...

— 'Ο 'Εγκον στη φυλακή! Είναι
άφάντοστο!

— Γιατί άραγε να τον έκλεισαν
μέσα;

— 'Ο Ζόλταν δεν άπάντησε. 'Επειτα,
σά να συλλογιόταν δυνατά, ψιθύ-
ρισε:

— Άραγε σκότωσε τον Φέλντι;

— Ώ, είναι άδύνατο!

— Μά τότε, γιατί να δρίσκεται
στο Κλέμζε;

— Κι' έγώ που πίστεψα πως θα
γινόταν μονομαχία!

— Είχε, φαίνεται, την έλπίδα πως
θα σκότανε τον αντίπαλό του μπρο-
στά μας. 'Ισως μάς ήθελε ως μάρ-
τυρες, σύμφωνα με τo στοίχημά του...

— Μά ή ιδέα του Ντανιέλ δεν συμ-
βιβαίονταν πολύ με τη φυλακήσι τού
'Εγκον.

— 'Ομολογώ πως δεν καταλα-
βαίνα τίποτα...

— Τo άλογο τού παλαυό άμαξιού έ-
τρεχε στους έρημους, δρόμους της
κοιμημένης Πράγας. 'Ο ήχος που
έκαναν τὰ πέταλά του στο λιθο-
στρωτο έμπνουςε τούς αγαθούς ά-
στους που κοιμόντουσαν πίσω από
τὰ κλειστά παντζούρια των χαμηλών
σπιτιών αυτής της λαϊκής συνοικί-
ας. Τo άμάκι σταμάτησε τέλος μπρο-
στά σε μιά πόρτα που δρισκόταν
κάτω από τὰ ψηλά τείχη της φυλα-
κής. 'Ο άνθρωπος με τὰ μαύρα κάτι
είπε σ' ένα παραθύρακι. 'Η πόρτα
έθριξε. 'Ο Ζόλταν κι' ό Ντανιέλ μπή-
καν σε μιά μεγάλη αίθουσα, όπου
δυό δεσμοφύλακες έπαίζαν χαρτιά,
κι' έπειτα σ' ένα διάδρομο, που άπ-
τις δυό μεριές του ύπνηχαν οι πόρ-
τες τών κελιών. Άκολουθήσαν χωρίς

φόν Ντάνβιτς, που θέλει να σας ό-
δηγήσω κοντά του.

— 'Η έκπληξι τών δυό φίλων ήταν
μεγάλη, κι' ό Ντανιέλ ρώτησε:

— Πού είναι;

— 'Ο άνθρωπος με τὰ μαύρα χαμή-
λωσε τη φωνή του για να άπαντή-
ση:

— Στη φυλακή τού Κλέμζε.

Οι δυό φίλοι άναστήθηκαν. 'Ο Ζόλ-
ταν ρώτησε:

— Τον συνέλαβαν;

— Δεν έχω ιδέα, κύριε. Τo μόνο
που μπορώ να σας πώ είναι πως έ-
χω τη διαταγή να σας όδηγήσω κον-
τά του. 'Αν θέλετε, φυσικά, να με
άκολουθήσετε...

— Ένα παλιό άμάκι περίμενε μπρο-
στά στη λέσχη «Ούρανία». 'Ο άνθρο-
πος με τὰ μαύρα κάθισε πλάι στον
άμάκι. 'Ο Ζόλταν κι' ό Ντανιέλ μέ-
σα στον άμάκι, κυττάζοντας με ά-
πόγνωσι...

— 'Ο 'Εγκον στη φυλακή! Είναι
άφάντοστο!

— Γιατί άραγε να τον έκλεισαν
μέσα;

— 'Ο Ζόλταν δεν άπάντησε. 'Επειτα,
σά να συλλογιόταν δυνατά, ψιθύ-
ρισε:

— Άραγε σκότωσε τον Φέλντι;

— Ώ, είναι άδύνατο!

— Μά τότε, γιατί να δρίσκεται
στο Κλέμζε;

— Κι' έγώ που πίστεψα πως θα
γινόταν μονομαχία!

— Είχε, φαίνεται, την έλπίδα πως
θα σκότανε τον αντίπαλό του μπρο-
στά μας. 'Ισως μάς ήθελε ως μάρ-
τυρες, σύμφωνα με τo στοίχημά του...

— Μά ή ιδέα του Ντανιέλ δεν συμ-
βιβαίονταν πολύ με τη φυλακήσι τού
'Εγκον.

— 'Ομολογώ πως δεν καταλα-
βαίνα τίποτα...

— Τo άλογο τού παλαυό άμαξιού έ-
τρεχε στους έρημους, δρόμους της
κοιμημένης Πράγας. 'Ο ήχος που
έκαναν τὰ πέταλά του στο λιθο-
στρωτο έμπνουςε τούς αγαθούς ά-
στους που κοιμόντουσαν πίσω από
τὰ κλειστά παντζούρια των χαμηλών
σπιτιών αυτής της λαϊκής συνοικί-
ας. Τo άμάκι σταμάτησε τέλος μπρο-
στά σε μιά πόρτα που δρισκόταν
κάτω από τὰ ψηλά τείχη της φυλα-
κής. 'Ο άνθρωπος με τὰ μαύρα κάτι
είπε σ' ένα παραθύρακι. 'Η πόρτα
έθριξε. 'Ο Ζόλταν κι' ό Ντανιέλ μπή-
καν σε μιά μεγάλη αίθουσα, όπου
δυό δεσμοφύλακες έπαίζαν χαρτιά,
κι' έπειτα σ' ένα διάδρομο, που άπ-
τις δυό μεριές του ύπνηχαν οι πόρ-
τες τών κελιών. Άκολουθήσαν χωρίς

ΛΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΜΩΡΙΣ ΝΤΕΚΟΜΠΡΑ

λέει τον άνθρωπο με τὰ μαύρα, που
τους όδηγήσε σ' ένα μικρό δωμάτιο,
που είχε ως μόνα έπιπλά ένα τρα-
πέζι και δυό πάγκους. Μιά λάμπα
πετρελαίου, κρεμασμένη από τo τα-
βάνι, φωτίζε άσχημα αυτό τo καμα-
ράκι.

— Τί να σημαίνουν δλ' αυτά; εί-
πε ό Ντανιέλ χαμηλόφωνα.

— 'Ισως ό 'Εγκον να χρειάζεται
τις καταθέσεις μας.

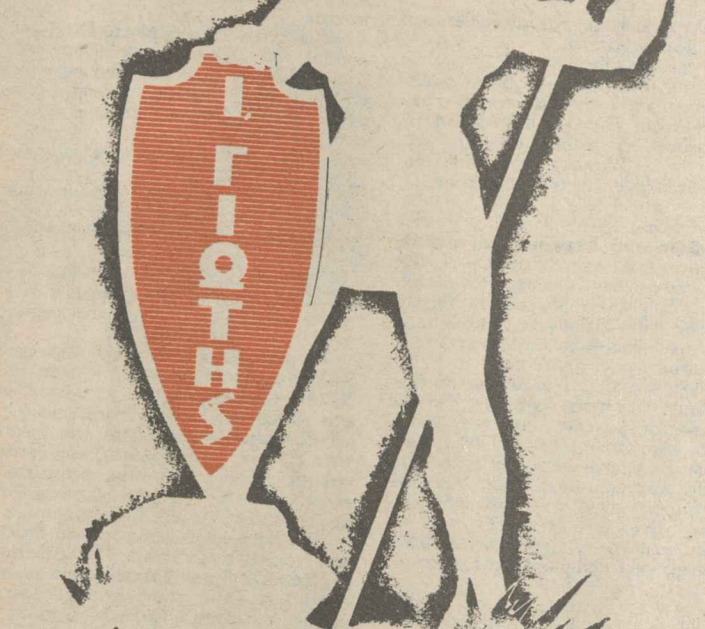
— Θα τόν είχε τότε άνακρίνει έ-
νας άξιωματικός της άστυνομίας.

— Έχω μίαν άλλη υπόθεσι να
σου παρουσιάσω: 'Ισως ό Φέλντι
να ριχτηκε πάνω στον 'Εγκον, σάν
μανιακός, κι' εκείνος, δρισκόμενος
σε νόμιμη άμυνα, να πυροβόλησε και
να σκότωσε τον αντίπαλό του...

— Ναί... μά δλ

Ο Φρουρός ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΑΣ...

* ΑΝΘΩΣ ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΥ
* ΑΝΘΩΣ ΟΡΥΖΗΣ
* ΚΟΡΝ ΦΛΑΟΥΡ
* ΓΑΠΙΟΚΑ

Παιδική τροφή
"ΓΙΩΤΗ"
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ Ι. ΠΩΤΗΣ Ο.Ε. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΤΙΝΟΥ 3

PFAFF
ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

Η αξία της ραπτομηχανής
• • • • • οφείλεται εις
την εξαιρετικήν της ποιό-
τητα, την εύκολον χρη-
σιν της, την απάλλαγην
από οιασδήποτε επίσκευ-
σιν και την απάμεινον
εξυπηρέτησιν της πελα-
τείας της.

• • • • • Η μηχανή • • • • • διευ-
κολύνει το ράψιμο και
φέρνει παντού χαρά

• • • • • γινώσται από το 1862

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΦΑΦ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.
ΚΟΛΟΚΟΥΡΗ 12 - ΑΘΗΝΑΙ
• Αντιπροσωπεύει εις όλας τας πόλεις της Ελλάδος

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ 5-8
Ακαδημίας 78. Τηλ. 25-226

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
Ιατρός

Μαιευτήρ - Γυναικολόγος
Δέχεται καθ' ἐκάστην 9-12.
5-7 ως και επί συνεντεύξει.
Χ. Τρικούπη 113, τηλ. 613-610

ΘΕΛΩ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΩ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ!...

ΛΙΓΕΣ ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΕΤΕ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΤΗΝ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΣΑΣ

ΣΕ ΗΛΙΚΙΑ ΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΩΝ

Λατρεύει τη μητέρα του

Είναι κοινή αντίληψη όλων των μητέρων ότι η ηλικία των πέντε χρόνων είναι η πιο χαριτωμένη. Η γνώμη αυτή οφείλεται στο γεγονός ότι σ' αυτή την ηλικία το παιδί θεωρεί τη μητέρα σαν το κέντρο του συναισθηματικού του κόσμου. Τη λατρεύει κυριολεκτικά, βρίσκεται πάντα γύρω της, τη ρωτάει και της λέει ένα σωρό πράγματα, φαίνεται προθυμότατο να κάνει δουλειές. Αυτό δεν σημαίνει όμως ότι οι σχέσεις με τη μητέρα είναι τέλει. Το παιδί είναι ακόμα πολύ μικρό, μπορεί να συμβεί ο μικρός να μη δέχεται και τόσο υπάκουα τα μαλώματα της μητέρας ή να μην ανταποκρίνεται σε όλη της την πρόκληση. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η αληθινή αγάπη του παιδιού είναι η μητέρα του.

Με τα μικρότερα αδελφάκια του δείχνεται τις πιο πολλές φορές τρυφερό και προστατευτικό, όταν καμμία απρόσεκτη συμπεριφορά των γονέων δεν το σπρώχνει προς τη ζήλεια. Στην περίπτωση αυτή εκδικείται κατηγορώντας το μικρό αδελφό για φανταστικά πράγματα, ή, ακόμη χειρότερα, για πράγματα που έχει κάνει ο ίδιος.

Δεν αγαπά την πολυπληθή συντροφιά

Στην ηλικία των πέντε χρόνων το παιδί προτιμά να παίζει με τους συνομήλικούς του και δέχεται πρόθυμα στον κύκλο του και φίλες του άλλου φύλου.

Η ιδεώδης συντροφιά είναι δυο μονάχα παιδιά. Σε μία παρέα από τρεις συμβαίνει πολύ συχνά να κάνουν οι δυο συντροφιά, παρατώντας τον τρίτο. Καλό λοιπόν είναι οι γονείς να προσκαλούν ένα μόνο φίλο του παιδιού για κάθε φορά, μέχρις ότου είναι σε θέση το παιδί να προσαρμωθεί σε μεγαλύτερη συντροφιά, πράγμα που συμβαίνει συνήθως στην ηλικία των εννιά χρόνων.

Το παιδί που έχει αυταρχικό χαρακτήρα παίζει πρόθυμα μ' έναν πιο μικρό σύντροφο για να μπορεί καλύτερα να του επιβάλλεται. Και στην περίπτωση αυτή οι γονείς πρέπει να είναι προσεκτικοί.

Μερικά ζευγάρια παιδιών από πέντε ως οχτώ χρόνων δείχνουν μία πλήρη ανωριμότητα χαρακτήρος. Στην περίπτωση αυτή δεν κάνουν άλλο από το να μαλώνουν. Τα ίδια όμως παιδιά μπορούν να γίνουν πολύ καλοί φίλοι αργότερα, στα οχτώ ή εννιά χρόνια. Είναι φανερό πως οι γονείς πρέπει να φροντίζουν ώστε να μη δρουν και πολύ συχνά μαζί τα παιδιά αυτά, τουλάχιστον μέχρις ότου περάσουν την κρίσιμη φάση.

ΟΤΑΝ ΕΙΝΑΙ ΕΞΗ ΧΡΟΝΩΝ

Οι σχέσεις με τον μπαμπά καλύτερες

Ο παράδεισος των πέντε χρόνων μετατρέπεται ξαφνικά σε κόλαση στην ηλικία των έξη. Στην ηλικία αυτή το παιδί αντιλαμβάνεται τις σχέσεις με τη μητέρα σαν ένα συνεχές αγώνα: δεν την ακούει, ξεγελάται, φτάνοντας ως το σημείο να της αντίπαλη άσχημα. Δεν είναι σπάνια η περίπτωση να παύσει να αγαπά τη μητέρα, με τον όποιο μένει μ' ευχαρίστηση, γιατί μπορεί να δουλέψει όπως ο άνδρας για «ανδρικές» δουλειές όπως είναι το πως τρέχει το αυτοκίνητο, για τη μάλα κλπ.

Το έλλο δεν είναι το πιο αποτελεσματικό φάρμακο. Πιο χρήσιμο είναι να προσπαθήσετε να αποφύγετε την ένταση κάνοντας μαζί με το παιδί εκείνο που θέλετε να κάνει, αντί να του το διατάξετε. «Η ν' αλλάξετε τα μαλώματα με μία επιδεξιότητα κτική. «Αν διηγήθηκε π.χ. με κάποιον δραματικό ύφος την ιστορία ενός παιδιού που έκανε τη μαμά του να κλαίει, μπορείτε να πετύχετε καλύτερα αποτελέσματα.

Εν πάση περιπτώσει η μητέρα πρέπει να έχει υπόψη της ότι η πρόοδος αυτή είναι μεταβατική, και είναι καλύτερο και γι' αυτήν και για όλους να αποφευχθεί τις άμεσες συγκρούσεις και να παίρνει τα πράγματα φιλοσοφικά και με κάποια χιουμοριστική διάθεση.

Οι σχέσεις πατέρα και παιδιού είναι τώρα πολύ πιο καλές, προπαντός αν ο πατέρας έχει την εξουσία να μη «διατάσσει», αλλά να συνεργάζεται. Να πλένεται, να ντυνέται, να τρώει μαζί με το μπαμπά είναι μια πείρα τόσο ευχάριστη, ώστε για να μη χάσει το προνόμιο αυτό το παιδί κάνει όλες αυτές τις δουλειές αρκετά πιο γρήγορα και πιο πρόθυμα, παρά αν του τις έλεγε να τις κάνει η μητέρα του.

Είναι δύσκολο στην παρέα

Την ίδια αστάθεια που υπάρχει στις σχέσεις του με τη μητέρα, το παιδί των έξη χρόνων τη μεταφέρει και στις σχέσεις του με τα αδελφάκια του και τους συνομήλικούς του. Με τα πρώτα είναι ζηλιάρης μέχρις οσηρότητας και ξεθυμαίνει τιμωρώντας τα κρυφά και με τους δεύτερους θέλει, με τη συντροφιά τους, αλλά δεν τη διατηρεί.

Παίζει με λαβωρίες, απειλεί κάθε στιγμή ότι θα φύγει, μαλώνει, δρίζει, χτυπάει κλωτσιές και γροθιές όταν τα πράγματα δεν πάνε όπως του άρεσει. Με τη σειρά του ύστερα και αυτός θεωρεί τον έαυτο του θύμα των πιο μεγάλων και πιο δυνατών συντρόφων του, που τις πιο πολλές φορές δεν τον παίζουν και τον διαχώνουν. Τα μικρά αυτά δράματα στις σχέσεις με τους φίλους του μπορούν να τον τραυματίσουν σε σημείο που να χάσει την όρεξή του. Σε μία τέτοια κατάσταση το μόνο μέσο είναι η αναμονή μαζί με μία έξυπνη και λεπτή επίδραση από τους γονείς και τους δασκάλους, σε περίπτωση που πηγαίνει στο νηπιαγωγείο. Πρέπει να έχετε υπομονή: σ' ένα χρόνο όλα θα έχουν περάσει.

ΣΤΑ ΕΦΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

Αρμονία με τους γονείς

Οι παραφορές, οι θυμωί, οι ασυνέπειες των έξη χρόνων έχουν πια γίνει εύτυχως αναμνησείς του παρελθόντος. Στην ηλικία των επτά χρόνων το παιδί είναι πιο υπάκουο και πιο εύπλαστο από την ηλικία των έξη. Δείχνει μόνο απείθεια όταν παίζει ή διαβάζει και η μητέρα του του λέει να σταματήσει.

Κατά τα άλλα έχει τόσο καλή θέληση, ώστε συχνά προσφέρεται να φανή χρήσιμος αναλαμβάνοντας να κάνει ένα θελημα ή μια δουλειά της ηλικίας του. Κουράζεται όμως γρήγορα και ζητά πολλές φορές να κάνει κάτι άλλο.

Η στοργή του, που πρώτα στρέφεται αποκλειστικά στη μητέρα του, στρέφεται τώρα εξ ίσου και προς τον πατέρα, με τον οποίο μένει μ' ευχαρίστηση, γιατί μπορεί να δουλέψει για «ανδρικές» δουλειές όπως είναι το πως τρέχει το αυτοκίνητο, για τη μάλα κλπ.

Τα παιδιά συνδέονται με τον πατέρα με κάποια πιο ευαίσθητη μορφή: στενοχωριούνται εύκολα άμα τα μαλώσει και ζηλεύουν για το ένδοξο φέρον που δείχνει στη μητέρα τους.

Μερικές φορές το παιδί των επτά χρόνων νοιώθει παραδόξως άσχημα μέσα στο σπίτι του. Υπάρχει μέσα του μια ακαθόριστη επιθυμία φυγής. Συχνά, αρκεί να του αφησούμε μία γωνία στο δωμάτιο αποκλειστικά δική του και να το αφήσουμε να κοιμηθεί σ' ένα δωμάτιο μόνο του για να λυθεί το πρόβλημα.

Κάνει καλή παρέα

Όπως περνά ευχάριστα τις ώρες μονάχο του, ακούγοντας ραδιόφωνο ή παίζοντας με τα παιχνίδια του, το παιδί των επτά χρόνων κάνει καλή παρέα και με τα άλλα παιδιά. Έχει κάποια τάση να παίζει κάπως ξερόνα, πρό παντός στο μπαλόνι, αλλά δεν είναι πια βίαιο και λαβωρικό όπως πρώτα.

Με τα κορίτσια νοιώθει λιγότερο άνετα από πρώτα. Η διάκριση ανάμεσα στα δυο φύλα γίνεται πιο έκδηλη.

Κατά τη γιορτή του ή τα γενέθλια του νοιώθει ευτυχισμένο να δέχεται τους φίλους του στο σπίτι. Δεν είναι πάντοτε ένας καθός πρέπει «οικοδομητικός» και πολλές φορές συμπεριφέρεται στους μικρούς προσκαλεσμένους του κάπως άεξια. Γίνεται όμως πιο σίγουρος για τον έαυτο του όταν καταλαβαίνει ότι περιβάλλεται από τη συμπάθεια όλων γύρω του.

ΣΕ ΗΛΙΚΙΑ ΟΧΤΩ ΧΡΟΝΩΝ

Είναι απαιτητικός

Το παιδί των οχτώ χρόνων κουράζεται γρήγορα από τις ασχολίες του. Η συνηθισμένη τυπική φράση του είναι: «Και τώρα τι να κάνω»; Έχει ανάγκη από δοθεία για να οργανώσει τη ζωή του. Σκορτίζει τα πάντα δημιουργεί χάος γύρω του. Τα πράγματα γίνονται πιο μεγάλα απ' αυτόν. Ο τριήμερος επιχειρεί το κάνει θαλάσσια, άκμα και όταν οι προθέσεις του είναι καλές. Έν τούτοις, μπορεί να έχει μεγάλη φροντίδα για τα πράγματα που του άρεσαν αληθινά: τα βιβλία του, οι συλλογές του με τα γραμματόσημα, τα παιχνίδια της προτιμίας του.

Τού άρεσει να ζή σ' ένα καθαρό, τακτοποιημένο σπίτι, αλλά δεν είναι τόσο ευμπρητικός και «συνοργάνης», όπως πρώτα. Αν κάνει κάτι θέλει ανταμοιβή. Μερικές μητέρες στενοχωριούνται που τα παιδιά τους θέλουν ανταμοιβή άμα κάνουν κάτι, αλλά ακριβώς αυτό τα κάνει να καταλαβαίνουν την αξία του χρήματος.

Οι σχέσεις με τη μητέρα και το πατέρα είναι συχνά λεπτές. Το παιδί απαιτεί τη συνεχή παρουσία της μητέρας, την προσοχή της, τη φροντίδα της. Ένας έπαινος που δεν δίνεται τη στιγμή που πρέπει, μια επιπληξη χωρίς να την αξίζει, μπορεί να δώσει αφορμή σε εστιασμούς κρίσεως.

Ο πατέρας εξακολουθεί να έχει μεγάλο μέρος από τη στοργή του παιδιού, πρό πάντων αν έχει δρ τη πρόνοια να το μεταχειρίζεται. Με τα μικρότερα αδελφάκια το παιδί των οχτώ χρόνων χάνει την προσ-

τατευτική συμπεριφορά του. Κατά βάθος τα δαυρέται και έχει τάση να τα μεταχειρίζεται με εξαιρετική αυστηρότητα τουλάχιστον όταν δεν τον καταφέρνουν με εξυπνάδα να τα φροντίζει.

Αρχίζουν οι φιλίες της καρδιάς

Στην ηλικία αυτή αρχίζουν οι φιλίες της καρδιάς, βασισμένες σε μία σχέση απόλυτης ανάγκης, όπως στη σχέση ανάμεσα μητέρας και παιδιού. Μολονότι οι φιλίες αυτές τείνουν να συναφθούν με συνομηλικούς, το παιδί των οχτώ χρόνων παίζει πιο πρόθυμα με μεγαλύτερα απ' αυτό το παιδί.

Το ομαδικό παιχνίδι κυλάει πιο ομαλά τώρα από άλλοτε, έστω και αν καμμία φορά τελειώνει με την αποχώρησή και τη δυσανεμία ενός από τα παιδιά.

Τα οχτώ χρόνια σημειώνουν την αρχή μιας οριστικής αλλαγής στις σχέσεις ανάμεσα στα δυο φύλα. Τα κορίτσια είναι τα πρώτα που αποχωρίζονται από τα αγόρια, και το κάνουν με τρόπο. Τα αγόρια αποκλείουν από τον κόσμο τους τα κορίτσια με πιο τραχύ και πιο βίαιο τρόπο.

Σ' αυτή την ηλικία το παιδάκι αρχίζει να αποκτά «κοινωνικούς τρόπους»: κάνει ευχάριστα γνωριμία με νέους και γενικά συμπεριφέρεται καλύτερα έξω παρά στο σπίτι.

ΣΕ ΗΛΙΚΙΑ ΕΝΝΗΑ ΧΡΟΝΩΝ

Έχει λιγότερη ανάγκη από τη μητέρα του

Στην ηλικία των εννιά χρόνων, το παιδί είναι τόσο απασχολημένο από τη δραστηριότητά του, ώστε έχει λιγότερη ανάγκη από τη διαρκή μητρική παρουσία. Απέναντί της νοιώθει πιο «μεγάλος» και εξυπηρετικός και προθυμοποιείται να τη βοηθήσει, έστω και χωρίς αμοιβή. Ανάμεσα στις δουλειές που προτιμά είναι κείνες που απαιτούν κάποια πρωτοβουλία όπως π.χ. να πιά κάπου με το τράμ ή το λεωφορείο κλπ.

Το παιδί λοιπόν των εννιά χρόνων είναι κιόλας ένα «άνδρακι». Έχει εντούτοις ανάγκη να του θυμίζουν μερικά στοιχειώδη πράγματα, όπως να πλένι τα χέρια πριν καθήση να φάει, τα δόντια πρωί και βράδυ κ.ά.

Νοιώθει ελκρινή στοργή για τον πατέρα του και ένθουσιάζεται να πηγαίνει περίπατο μαζί του.

Τα ομαδικά παιχνίδια

Με τα μικρότερα και μεγαλύτερα αδελφάκια του τα πράγματα πηγαίνουν πολύ καλά. Το παιδί των εννιά χρόνων νοιώθει τον έαυτο του συνδεδεμένο μ' αυτά μ' ένα αίσθημα εμπιστοσύνης, αλληλεγγύης και κατανόησης.

Στα εννιά χρόνια αρχίζει να αρέσει στο παιδί το ομαδικό παιχνίδι που απαιτεί μία κάποια οργάνωση. Οι κοινωνικές σχέσεις, ακόμα και με τους ενήλικους, γίνονται πιο φυσικές. Το παιδί των εννιά χρόνων ευχαριστεί αυθόρμητα τη μητέρα του φίλου του που τον φιλοξένησε, χαιρετάει τους καλεσμένους των γονέων του με χειραψία, είναι μ' ένα λόγο ένας μικρός τέλντλεμαν.

Πώς να κρύψετε μικρά ελαττώματα της επιδερμίδος

Κάθε γυναίκα ξέρει καλά τα μικρά ελαττώματα του δέρματός της, που της δίνουν τόση έγνοια και φροντίδα. Όλα αυτά μπορούν να εξαφανιστούν με την Mousse de Crème που περιορίζει την γυαλάδα και δίνει στο πρόσωπο μια λάμψη απόλυτης φυσικότητας. Αυτή την Mousse de Crème οι χημικοί κατάφεραν να ένωσουν με την Πούδρα TOKALON FASCINATION. Το αποτέλεσμα είναι καταπληκτικό. Βάζετε πούδρα μία φορά το πρωί και μένετε δαυράσια πουδραρισμένη, ολόκληρη την ημέρα, ακόμη κι αν ζεσταίνεστε ή εκτίθεστε στον αέρα. Η Πούδρα TOKALON FASCINATION είναι αεροποιημένη, τόσο ελαφριά, τόσο φίνα, που κρατάει χωρίς να έμποδιζι το δέρμα να αναπνέει, (που είναι το κυριώτερο). Υπάρχει σε όλα τα χρώματα της Μόδας και δίνει στο δέρμα σας ένα άρωμα μεδυστικό.

Γεμίστε το σπίτι σας

Με 20 δραχμές την εβδομάδα αγοράζετε μία υπέροχη κουζίνα ΠΕΤΡΟΚΑΖ.

Με 10 δραχμές την εβδομάδα πλουτίζετε τη διακόσμηση στο με δώλους τους μοντέρνους δίσκους ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ - ΨΥΓΕΙΑ - ΝΕΜΙΣΤΗΡΕΣ - ΚΟΥΖΙΝΕΣ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΕΣ με πολύ μικρές δόσεις στο

ΡΑΔΙΟ-ΝΕΟΝ ΠΑΠΑΛΙΩΣΣΑΣ
Πλατεία Αγίων Θεοδώρων 3

ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ
Κ. ΠΑΡΑΔΕΙΣΗ
ΟΔΟΣ ΚΩΛΕΤΤΗ 33
(ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ)
ΤΗΛΕΦ. 616-584

Σε 15 ημέρες μαθαίνετε να οδηγείτε αυτοκίνητο.

30 χρόνων πείρα εγγυάται την τέλεια κατάρτισή σας σε όλα τα ζητήματα του αυτοκινήτου.

ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ
Κ. ΠΑΡΑΔΕΙΣΗ

Η ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ-ΖΟΥΡΜΑΛΙΔΟΥ
Δέχεται καθ' ἐκάστην 5-7 μ.μ.,
Αγίας Ζώνης 66 στάσις Καλλιφρονά. Τηλέφ. 871-682.

ΑΙΜΙΛΙΑ ΓΚΑΡΙΜΟΛΑΝΤΙ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ

Ο παθολόγος...

ΚΑΟΥΡΕΣ. ΣΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ

Οι «καούρες» στο στομάχι αποτελούν συνήθως σύμπτωμα γαστρίτιδος, χρόνιου δηλαδή ερεθισμού του στομάχου και υπερχλωροδίας. Μαζί με τις «καούρες» υπάρχουν συχνά και άλλα συμπτώματα, όπως ζυήλας, φουσκώματα, μούδιασμα των δοντιών και καμιά φορά πόνος. Πόνος υπάρχει όταν κυρίως είναι άδειο το στομάχι και καμιά φορά αντανακλά προς τη ραχή. Κατά πόσον οι «καούρες» και τα άλλα συμπτώματα που άσφραρα μπορούν να υποδηλώσουν την ύπαρξη έλκους, όπως μας ερωτά η αναγνώστριά Μ.Β.—δεν μπορούμε να το πούμε με βεβαιότητα. Δεν αποκλείεται πάντως, Γι' αυτό αν τα ενοχλήματα επιμένουν, εάν έχουν περιοδικότητα στην εμφάνισή τους, εάν με άλλα μέσα δεν περνούν, πρέπει απαραίτητα στην εμφάνισή τους, εάν με άλλα μέσα δεν περνούν, πρέπει απαραίτητα να γίνει ακτινολογικός έλεγχος του στομάχου και κυρίως του δωδεκαδακτύλου γιατί τα συμπτώματα αυτά είναι χαρακτηριστικά κυρίως του δωδεκαδακτυλικού έλκους.

ΝΙΤΣΑ: Κατ' αρχήν, η πνευματική και σωματική σας κόπωση, σε συνδυασμό με την αισθησιακή σας απογοήτευση, ενδέχεται να είναι οι αιτίες όλων των ενοχλημάτων σας. Πρέπει όμως να αποκλεισθεί κάθε οργανική πάθηση από γιατρό, ο οποίος θα σας εξετάσει λεπτομερώς. Θα πρέπει ενδεχομένως να κάνετε και παρακλινικές εξετάσεις (ούρων, αίματος, ακτινολογικές κλπ). Προσπαύει, και έως ότου εξασφαλίσετε όλα αυτά πάρτε χάπια «Ριταλίν» ένα την ημέρα, μισό το πρωί, μισό το μεσημέρι, και χάπια «Πετρανταίλ», μισό το πρωί, μισό το μεσημέρι και ένα κάθε βράδυ. Και ξαναγράψτε μου.

ΛΙΝΑ Μ.: «Αν ο «βόλος» που παρατηρήσατε στο μαστό σας δεν εξαφανίστηκε ή δε μικραίνει, απαραίτητως πρέπει να σας δη γιάτρος. Κατά πιθανότητα δεν είναι τίποτα, πρέπει όμως να βεβαιωθείτε. Οι στομαχικές και έντερικές σας διαταραχές δεν έχουν καμιά σχέση με τον «βόλο».

ΠΙΤΣΑ: Δεν διαβάσατε τις απαντήσεις που σας έδωσα σε προηγούμενα τεύχη; Και γιατί τώρα υπογράφετε με γυναικείο όνομα; Σας επαναλαμβάνω πως πρέπει απαραίτητα να συμβουλευθείτε τον γυναικείο γιατρό της εμπιστοσύνης σας.

Α.Π. Πύργο: Η περίπτωση της κόρης σας δεν είναι απλή. Κυρίως λόγω της ηλικίας της. Σας συνιστώ να δοκιμάσετε ενέσεις «17 Κετοβίος», μία ενέση ενδομυϊκάς κάθε δύο μέρες, και εν συνεχεία χάπια του ίδιου φαρμάκου 3 την ημέρα, μετά το φαγητό. Αν δεν έχετε αποτέλεσμα ξαναγράψτε μου. Ίσως χρειασθεί εντονότερη θεραπεία. Πάντως μη χάνετε το θάρρος σας. Η περίπτωση δεν είναι απλή, κάθε άλλο όμως από απελπιστική.

Β. Γ. Κουτορά: Χάρηκα ιδιαίτερα με τα καλά σας νέα. Και ελπίζω πως θα τα καταφέρετε τελικά, παρά τις δυσκολίες, να κάνετε τα υπαίτια και τους περιπάτους που σας συνίσταται. Πάντα με ευχαρίστησι θα μαθαίνω νεότερα σας.

ΕΛΕΝΑ: Πάρτε ξανά από το πρώτο φάρμακο και συνεχίστε ακολουθώντας και τη δεύτερη θεραπεία που σας υπέδειξε. Συνεχίστε την 3η θεραπεία 15 μέρες και γράψτε μου τα αποτελέσματα.

Γ. ΚΗΛΑΪΔΗΣ

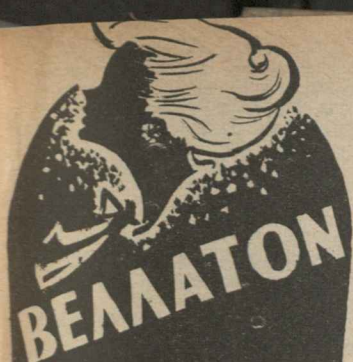
...νευρολόγος - ψυχίατρος

ΚΥΚΛΑΜΙΝΟ: Για να μπορέσετε να κοιμηθείτε πρέπει να ησυχάζει ο έγκυστος σας και να τονωθεί η νευρική σας. Η αψυχία δεν θεραπεύεται με τα υπνωτικά, γιατί ο οργανισμός συνηθίζει σ' αυτά. Άλλα καταπολεμεί τα υπνωτικά των νευρών. Πάντα πρέπει να παύσετε να ανασταίνετε για την αψυχία σας. Γιατί ο έγκυστος σας αυτός η χειροτερεύει. Όσο προσπαθείτε να κοιμηθείτε, τόσο επιτυγχάνετε το αντίθετο. Βλέπω ότι δίνετε υπερβολική σημασία στο ζήτημα του ύπνου. Σας χρειάζεται και λίγη ψυνοθεραπεία. Γι' αυτό πρέπει να σας παρακολουθήσει από κοντά ένας ψυχίατρος.

ΔΡΟΣΟΣΤΑΙΔΑ: Γράφετε ότι ο άνδρας σας, χωρίς λόγο και άφρον, σας ζηλεύει υπερβολικά, ότι αν και γαπίσθε πολύ εν τούτοις νομίζει ότι θέλετε να τον δηλητηριάσετε, ότι κλέβει τα φαγητά, μη μπορώντας να σπείρει και του τα δηλητηριάσει, ότι τέλος ότι νομίζει ότι όλοι τον επιβουλεύονται. Όλα αυτά τα συμπτώματα μανίας καταδιώξεως και παρερμηνείων είναι σημεία παρανοίας, άσθενεια αρκετά σοβαρή. Η κατάσταση του άνδρα σας δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί με συμβουλές και μάλλον με αλκοφαρμια. Ο άνδρας σας πρέπει να κληθεί σε νευρολογική κλινική μικτή θεραπεία. Ίνσουλινθεραπεία και ηλεκτροσόκ. Για περισσότερες πληροφορίες να μου στείλετε τη διεύθυνσή σας να σας γράψω ταχυδρομικά.

ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ ΜΕ ΚΟΜΜΕΝΑ ΤΑ ΦΕΡΑ: Το εύγενο και μακροχρόνιο στατό γράφο σας επικοινωνεί πολύ ζοφά όλο τον ψυχικό σας κόσμο με τα αισθήματά σας και τα διάφορα συμπτώματα ενόχης και κατωτερότητας. Όπως βλέπω αισθάνεστε, τόσο ευγνωμοσύνη και τόσο ψυχικούς πόνο με το γιάτρο που σας έκανε τα ηλεκτροσόκ, που δεν καταλαβαίνω γιατί δεν τον συμβουλευθείτε και για τη συνέχεια της θεραπείας σας. Δεν πρέπει να τρομάξετε τους γονείς σας γεγονός ότι έτυχε στο τελευταίο σας να έχετε μίαν αντίδραση. Πρέπει να συνεχίσετε τη θεραπεία σας και επιτέλους να κάνετε έλλου είδους θεραπεία. Πάντως δεν είναι σωστό να μένετε δίωλο χωρίς θεραπεία.

ΝΕΟΠΑΝΤΡΗ: Ούτε ντροπή είναι, ούτε υπάρχει λόγος να χωρίσετε τον άνδρα σας. Αυτά συμβαίνουν πολύ συχνά. Η ανικανότητα τις περισσότερες φορές οφείλεται σε νευρωσικά αίτια. Ένα τρακ είναι αρκετό για να αποσπεί τον άνδρα. Και όσο προσπαθείτε

Τό μοναδικό χρωμο - Σαμπουάν σε 13

διαφόρους χρωματισμούς από το μαύρο μέχρι το ανοικτό ξανδό.

Τελειώσ όδλασβή Χρήσις απλή

Τό προτιμούν και τὰ καλὰ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΑ

Προδόν των Γερμανικών Έργουστασιών WELLA A.E.

ΒΕΛΛΑ - ΕΛΛΑΣ Νίκης και Ξενοφώντος 14 Τηλ. 32.749

ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΡΟΝΑΒΕΤΕ ΤΗΝ ΦΛΕΒΙΤΙΔΑ

● Η ορδοστασία, η έγκυμοσύνη, η μία προδιάθεσι του οργανισμού, πολλές φορές δημιουργούν την ΦΛΕΒΙΤΙΔΑ και τους ΚΙΡΣΟΥΣ.

● Εύτυχως, μπορείτε τώρα να την προλάβετε και αν έχετε να την σταματήσετε με τις ΝΕΕΣ ΛΕΠΤΟΤΑΤΕΣ ΕΛΑΣΤΙΚΕΣ ΚΑΛΤΕΣ που δεν φαίνονται και φορούνται κατ' ευθείαν χωρίς άλλες Κάλτσες.

● Ανακουφίζουν, προλαμβάνουν την ΦΛΕΒΙΤΙΔΑ και πρό πάντων δεν φαίνονται, ούτε άσκημίζουν το πόδι.

Είναι στερεωμένες και επομένως οικονομικές.

Έλατέ να τις δοκιμάσετε στο ΕΙΔΙΚΟ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ "Π. ΜΠΑΚΑΚΟΣ", Ομόνοια - Τηλ. 532.631 - 2-3-4-5

2 φορές πιο εύκολα 2 φορές πιο χρήσιμα

ΜΠΑΝΙΑ, ΚΟΥΖΙΝΕΣ, ΜΑΡΜΑΡΑ, ΟΙΚΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ Κ.Λ.Π.

Με ΑΙΑΧ δεν χρειάζεται πιά θούρτσισμα ή τρίψιμο. Η αφρίζουσα σκόνη ΑΙΑΧ διαλύει άστραπιαώς τα λίπη και ως διά μαγείας αφαιρεί κάθε ίχνος ακαθαρσίας.

Εϊτζαξ

Ο ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΣ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ COLGATE - PALMOLIVE

ΟΛΥΜΠΙΑ, ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΩΝ ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 1 • ΤΗΛ. 34.720 • 25.708 ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΕΡΑΜΕΩΝ 23 - ΤΗΛ. 532.774 ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ: ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 32 - ΤΗΛ. 527.896

ΤΩΡΑ Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΣΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΜΙΑ ΕΤΟΙΜΗ ΑΦΡΙΣΟΥΣΑ ΣΑΠΟΥΝΑΔΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΑΘΑΡΟ ΣΥΡΙΣΜΑ 24 ΩΡΩΝ ΧΩΡΙΣ ΠΙΝΕΛΟ ΣΑΠΟΥΝΙ ΚΑΙ ΝΕΡΟ

Η ΠΡΩΤΗ ΚΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΣΤΙΓΜΙΑΙΑ ΑΦΡΙΣΟΥΣΑ ΣΑΠΟΥΝΑΔΑ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝ ΔΙΑΤΗΤΑΙ ΤΩΡΑ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ AMERICAN IMPORTS AGENCY Αμερικη 17 - Αθήναι τηλ. 31.861

τόσο χειροτερεύει την κατάσταση γιατί επεκτείνεται ο εκνευρισμός του. Μερικές ηλεκτροθεραπείες, λίγη ψυχοθεραπεία και μερικές ενέσεις από ορμόνες θα τον υποβοηθήσουν να υπερνικήσει τα τράκ αυτά. Άλλα και σεις δεν πρέπει να βίγετε τον ανδρισμό του.

ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥΛΑ: Στατική παραληλία σημαίνει ότι και τα δύο πόδια είναι παράλυτα, τούτο όμως δεν φανερώνει ποιά είναι η άρρωστοςία από την οποία πάσχει η άρρωστη σας. Πρέπει να εξετασθεί το αίμα και το έγχερολονταιό υγρό να εξετασθεί η ιστορία και η εξέλιξη της άρρωστοςίας, να εξετασθεί αν υπάρχει ακράτεια ούρων και κοπράνων. Καί, γενικά, ο άρρωστος που πάσχει από παραληλία έχει ανάγκη από νοσοκομιακή περίθαλψη.

ΝΑΚΥ: Για τις νευρωσικές άρρωστοςίες διαθέτουμε σήμερα πολλά μέσα θεραπείας και ένα από αυτά είναι και το ηλεκτροσόκ. Δεν γνωρίζω την περίπτωση σας για να σας πω τι είδους θεραπεία χρειάζεται. Σε κάθε περίπτωση μεταχειρίζομαστε και την αλκολη θεραπεία. Άλλοτε την ορμονοθεραπεία, άλλοτε τη θεραπεία με διαμίνες, άλλοτε φάρμακα για να τονώσουμε το ήθικ και να προληψούμε τη μελαγχολία κλπ. Γι' αυτό, σας παρακαλώ γράψτε μου όσο μπορείτε περισσότερες λεπτομέρειες. Ίσως μπορούσε να δοθεί και ένα συμπτωτικό, αλλά πρέπει να σέρεται ότι με την αλκολη γράφια μόνον κατεβάζουμε και συνηθίζουμε να δώσουμε. Στους άρρωστους με βαρείες καταστάσεις συνιστούμε να μπειν σε νευρολογική κλινική για παρακολούθησι και θεραπεία του.

ΖΑΪΡΑ: Γράφετε ότι επειδή δεν βλέπετε καλά τα βράδια γι' αυτό έχετε απογοήτευση και μελαγχολία. Τότε τί να πουν οι τυφλοί που βλέπουν καθόλου και οι οποίοι εν τούτοις είναι υπερασισόδοιοι. Γι' αυτό μου φαίνεται ότι μάλλον ο νευρωσικός σας κόσμος πάσχει. Έφ' όσον θα πάρετε το διπλάσιο σας σύντομα δ-λα θα πάτε καλά και τίποτε απολύτως δεν σας εμποδίζει να παντρευτείτε τότε. Για τὰ νύφρα σας σας συνιστώ να παίρνετε μία κουταλιά του γλυκού Νεβράλ μεσημέρι και βράδυ προ του φαγητού και ένα κουφέτο Πραλό προ, μεσημέρι και βράδυ ύστερα από το φαγητό. Επειδή να κάνετε και μερικές ηλεκτροθεραπείες.

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

ΜΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΤΙΣΣΑ: 10 ημέρες προ της αναμενομένης περιόδου να παίρνετε από ένα δισκίο Προλουτίν C των 5 χιλ. μέχρι να εμφανισθεί η έμμηνο ρύσι, όποτε θα παίρνετε 3 δισκία Σπασμολυσίνη την ημέρα. Θεραπεία τριήμενη.

ΚΡΙΝΟΣ—12: Να κάνετε 4—5 έ-νέσεις Έστο—Πρόλ, από μία την ημέρα ενδομυϊκάς, αρχίζοντας από την 22αν ημέρα της περιόδου. Σπειρατίζον ότι πρώτη ημέρα περίοδου λογίζεται η πρώτη ημέρα κατά την οποία εμφανίζεται εμμηνορροσία.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ 10: Πρέπει τουλάχιστον, επί ένα χρόνο.

ΜΠΙΜΠΛΑ: Πιθανόν να οφείλεται σε υποτροπή της σαλπιγγίτιδος ή να είναι αποτέλεσμα ορμονικής ανωμαλίας, γι' αυτό το καλύτερο είναι να καταφύγετε σ' ένα γιάτρο για εξέταση.

Σ.Μ.Ι.—123: 4—5 τὸ μήνα. Οι ενέσεις Λουτίν γίνονται ενδομυϊκάς. Έφ' όσον έχετε καλὸ αποτέλεσμα θα συνεχίσετε τη θεραπεία επί έμνο.

«ΜΠΙΡΑΝ»: Πρώτα έπ' όλα πρέπει να κάνετε μία σαλπιγγιογραφία και έ-αν οι σαλπιγγες είναι καλές, τότε χρειάζεται πεατητέω-έρευνα δική σας (κολπική επίχρισμα—παρακολούθησι της βερικροσσίας κλπ).

Α.Μ. αεροδρόμιο Τανάγρας: Δυστυχώς, αυτό που ζητάτε δεν μπορούμε να σας το προσφέρουμε. Είναι υπόθεσι που χρειάζεται κόπο, ύπομονή, χρήμα και άριστες προϋποθέσεις.

ΜΙΑ ΜΑΙΑ, Θεσσαλονίκη: Νοδοκοντίνι μπορείτε να κάνετε χρησιμοποιώντας ταυτοχρόνως πολυεστιακές. Για τὸ άλλο ζήτημα διαβάστε δ-τ. Λέω και στην «Α. Μ. αεροδρόμιον Τανάγρας».

Α. Τ. 158: Δεν νομίζουμε ότι ευρίσκεστε εν δικαίω. Αν ήθελε την παραπλήρη σας θα είχε υποβλήθει προηγουμένως στη σχετική θεραπεία και έτσι θα το επιτύχανε χωρίς να σας επιβάλει την παρακίση αμφιδόλια. Περισσότερα και έ-αν έρευνα δεν μπορούμε να γράψουμε από το περιοδικό.

Κ. Γ. Π.—100: Να κάνετε μία σαλπιγγιογραφία για να έλέξετε την κατάσταση των σαλπιγγων και όχι αυτό που ζητάτε να σας πληροφορήσουμε.

Η θεραπεία κατά τη διάρκεια της έμμηνο ρύσεως μπορεί να γίνεται, αλλά να κάνετε και σχετική διακοπή και έ-αν υποτροπιάζουν οι τριχομώδες, τότε επαναλαμβάνετε τη θεραπεία. Πρακτική έ- όμως σημασία στην περίπτωση σας είναι η εξέταση σπέρματος του σπύλου και αν τούτο είναι φυσιολογικό, τότε χρειάζεται απασχόλησι ή δική σας εξέταση.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ: Δεν είναι τρομερό αυτό που φοβείσθε, άλλωστε είναι τόσο στυγνισίο και ύστερα σιγά—σιγά έ-νεται η προσρμογή. Όμως, οι μακροχρόνιες σχέσεις, αντιστοιχισθέντες ευθύνονται για την τωρινή κατάσταση σας, και ιδιαίτερα από άποψως «έλεως». Δεν υπάρχει χειρότερο από τὸ να εκτελή κανείς μία εργασία—λειτούργια χωρίς ενδιαφέρον ή διαφορετική έ-π. τί έκινους θα επιθυμούσε. Θα μπορούσατε να χρησιμοποιήσετε θαλινγκάν, παίροντας 4—5 δισκία ημερησίως επί ένα μήνα και αναλόγως τὸ αποτέλεσμα συνεχίσετε ή διακόψτετε.

ΜΠΕ—ΜΠΕ: Να επαναλάβετε τις ενέσεις 4—5 τὸν αριθμό 5—6 ημέρες προ της αναμενομένης κανονικής περιόδου και αναλόγως τὸ αποτέλεσμα επαναλαμβάνετε τη θεραπεία επί 1—2 μηνες, όποτε κάνετε διακοπή για να όπτε αν σταθεροποιήται τὰ αποτελέσματα.

ΝΑΤΑΣΑ Τ.Β.: 5 ημέρες προ και 5 μεθ' έκαστην περίοδο να τοποθετήτε προ—βράδυ από ένα δισκίο Ζυνο—βίος ενδομυϊκάς. Τις τοποθετήσεις του βράδυ διόξιν να προηγηθεί κολπική πλύσι με διάλυμα Ντετόλ (έ-να κουταλάκι του γλυκού φάρμακο έ- ένα κιλό χλιαρό νερό).

ΜΑΡΤΕΛ 19: Είστε έντελώς φυσιολογική από άποψως ανάπτυξεως και να παύσετε να ασχολήσθε μ' αυτά τὰ πράγματα. Ίς προς τὸ τελευταίον ζήτημα προηγουμένως διαστροφής της σεξουαλικής λειτουργίας χωρίς να αποτελή εμπόδιο για τὴ μελλοντική αναπαράγωγη.

Φ.Ι.Π.Α.: Ναι, γίνεται. Πρέπει να ήρεμήσετε. Δεν είστε ούτε η πρώτη ούτε η τελευταία μ' αυτή την κατάσταση. Η αντιμετώπισι τοιούτων προβλημάτων εξαρτάται από τὴ ψυχροσύνησι τὸ καθεός.

Μ.Ζ. Αθήνας: Είναι ζήτημα σωματικής—κατασκευαστικής διαταραχής λέμε—και δεν γίνεται τίποτε τὸ αξίον λόγου. Επί πλέον υπάρχει κίνδυνος με τις ορμονικές θεραπείες να εμφανιστεί ανωμαλίες της έμμηνο ρύσεως. Εάν είστε αρκετά λεπτή, προσπαθήστε να παχύνετε λίγο και να κάνετε γυμναστική τὸ βόρακος.

ΜΑΡΑΜΕΝΗ ΧΡΙΣΤΙ ΠΑΙΔΙ: Νομίζω φρονιμώτερο είναι να καταπνέετε σ' ένα γιάτρο, γιατί τὸ ζήτημα της στειρώσεως είναι αρκετά πολυπλοκό.

ΝΕΑΡΗ ΚΥΠΡΙΩΤΟΠΟΥΛΑ: Δεν επιτρέπεται γιατὶ τὴ γεννητική δραγνα αποτελούν τότε, τόπο ήλατομένης αντίστασεως, έναντι τὸν διαφόρων παραγόντων, ίδίως τὸν μικροβιακὸν τοιούτων.

ΑΘΗΝΑΙΑ Μ.Κ.: Φυσικά τὸ σπέρμα έχει αλλοιωμένη θά μπορούσατε να δοκιμάσετε τις έπασες, περιφρονώντας τις στη γυναικεία περίοδο. Επί πλέον ο σπύλος θα μπορούσε να κάνει κάποια θεραπεία. Όσο για κείνο τὸ «φλου» δεν τὸ συνιστούμε για πολλούς λόγους.

Ι. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

...στομαχολόγος

Α. Β. Κρησιότι: Οι «ευνήλες» και «τά υγρά τὸν στομάχου» μπορούν βεβαίως να οφείλονται σε φλεγμονή τὸν στομάχου, στη δική σας περίπτωση όμως μία χρόνια γαστρίτις πρέπει να αποκλεισθεί από τὴν ένοχλήσι τις έχετε πολλά χρόνια. Πρόκειται μάλλον για μία εκφύλασι διαταραχή τὸν φυσιολογικὸν σας συστήματος, έ-όπου τὸ στομάχι λόγω πύθμενης ενεργητικότητας άπαντα σε κάθε ανεπιθύμητο έρεθισμα (τροφικό ή ψυχικό) με υπερέκκρισι υγρών και «έξοδος». Αφού επαναλάβετε τὴν ακτινολογική εξέταση τὸν δωδεκαδακτύλου, δοκιμάστε τὴν έξής σκόνη: Bism Subnitrate Cal Carb σε Magn Peroxyd, 15.0. 3 φορές ένα κουταλάκι προ φαγητού μαζί με 1:4 γαπίου Μπελαντενάλ με λίγο χλιαρό νερό.

Ε.Π. Θεσσαλονίκη: Έγχείρησι να γίνει τότε μόνον, όταν διαπιστωθεί με ειδική ακτινολογική εξέταση η αιτία της άνομιαν της άφης σας και υπάρξει απόλυτη ένδειξι. Σε έ-ό θ-όσον έ-ν έχατε πρώτα ένοχλήσεις από τὴ γολή, πρόκειται μάλλον για τὴ λεγομένη πρωτοπαθή άνομια της γολήδου, που η θεραπεία της είναι παθολογική και όχι χειρουργική.

ΜΑΡΙΟΣ ΚΟΥΡΜΟΥΛΗΣ

Διατηρήσατε τὴν δερμίδα τὴν ἐπιδερμίδα σας

μεταχειριζόμενεδ κάθε μέρα τὴν

CIRE ASEPTINE

(άσπτικος κηρός)

Αὐτὸ πὺ νομίζετε ἄλλοτε όνειρο έγινε τώρα πραγματικότης χάρις στο εξαίρετικό κερι πὺ θγαίνει από τὴν καρδιά μερικῶν λουλουδιῶν, καί πὺ ονομάζεται ΣΙΡ ΑΣΕΠΤΙΝ.

Τὸ μεταχειρίζεσθε σάν κρέμα καλλυντικὴ 2,3,5 ἡμέρες... καί τὸ μαγικό αὐτό κερι κάνει τὸ δερμα δροσέρο νεανικό καί βελουδένιο. Τὸ μαῦρα στίγματα, τὰ μπιμπικία καί οἱ διεσταλμένοι πόροι εξαφανίζονται καί ἡ ἐπιδερμὶς σας λάμπει από ψωφωρία καί νειάτα. Δοκιμάσατε σήμερον κί ὅλας τὴν ΣΙΡ ΑΣΕΠΤΙΝ καί δά ἐκπλαγῆτε με τὸ αποτέλεσμα.

Ἡ αἰώνια νεότης έγινε πιά πραγματικότης χάρις σὴν ΣΙΡ ΑΣΕΠΤΙΝ.

Περὶποιθήτε τὰ χέρια σας! Μὴν ξεχνάτε ὅτι ἑνα περὶποιμένο χέρι προσδίδει πάντα ὀριστοκρατικὴ ἐμφάνιση. Κάθε βράδυ, πρὶν κοιμηθῆτε, μεταχειρίζεσθε γιὰ τὰ χέρια σας ΣΙΡ ΑΣΕΠΤΙΝ. Θά διατηρήσετε ἑτοι τὰ χέρια σας ἀπαλά καί βελουδένια.

ΔΕΡΜΑ ΦΡΕΣΚΟ

ΚΟΡΙΣ ΠΑΛΑΕΣ-ΑΚΜΕ ΠΟΡΥΣ-ΛΕΙΛΑΝΕΣ ΝΕ ΕΚΣΤΑΣΙΑ PLACENTA

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Περιπετειώδες
ἀνάγνωσμα
γιά τὰ παιδιά

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ

ΤΗΣ

ΒΑΘΕΙΑΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ: Ὁ καθηγητής Σίμ-
φον, ὁ δοῦλος του Κούρτ Χάρκερ καί ἡ νεορή γραμ-
ματίας τους Ρόντυ Λόμαξ, ἔχουν ἐρθεῖ σ' ἕνα χαμένο
νησί στὴ θάλασσα τοῦ Νότου γιὰ νὰ βροῦν τὰ ἔρη-
για τῆς διαδόσεως τῶν Ρωμαίων κατὰ τὴν ἀρχαιότητα. Ἐ-
κείνος μυστηριώδης νέος, ποὺ λέγεται Ντάρεν καὶ ἰσχυ-
ρίζεται ὅτι εἶναι ὁ φύλακας τοῦ νησιού, λέει στὴ Ρόν-
τυ, ὅτι ὁ Χάρκερ δὲν εἶναι ἐντίμος ἄνθρωπος καὶ ἔχει
ἐρθεῖ στὸ νησί γιὰ νὰ κλέβῃ ἕνα θησαυρό. Ὁ Χάρκερ
ἔχει βρῆ ἕνα κομμάτι σπαθιοῦ καὶ ἑξαρτάοντάς το μὲ
τὸν καθηγητὴ διαπιστώνει ὅτι τὰ χόρτα ποὺ ἔχουν φυ-
τῶσει ἐπάνω εἶναι ἀπὸ γλυκὸ, ποταμίσιον νερό. Ὁ Χάρ-
κερ εἶναι σπουδαία, γιὰτὶ θὰ ὁδηγήσῃ τὸν Χάρ-
κερ στὸ θησαυρό. Ὁ Ρόντυ, κρεμασμένη ἀπὸ ἕνα σκoi-
νί, ἀκούει ἀπὸ τὸ φινιστρίνι τῆς καμπίνας τους, τὸν
διάλογο μεταξὺ τοῦ καθηγητῆ Σίμφον καὶ τοῦ Χάρκερ.

8

«Ποτάμι! σκέφθηκε ἡ Ρόντυ, κρεμασμένη στὸ
σκοινί. Τώρα καταλαβαίνω γιὰτὶ ὁ Ντάρεν δὲν
ἤθελε νὰ πάρῃ ὁ Χάρκερ τὸ κομμάτι τοῦ σπα-
θιοῦ. Θὰ εἶναι ἀσφαλῶς τὸ μυστικὸ ποτάμι ποὺ
μὲ εἶχε πᾶει ὁ Ντάρεν πρὸ ἡμερῶν. Πῶς ὅμως
νὰ τὸ πῶ στὸν καθηγητὴ; Αὐτὸς δὲν ἔχει πιά
ἐμπιστοσύνη σ' ἐμένα. Αὐτὸς πιστεύει τυφλὰ τί
τοῦ λέγει ὁ Χάρκερ, χωρὶς ὥς τὴ στιγμή του-
λαχιστο, νὰ θέλῃ νὰ καταλάβῃ ὅτι αὐτὸς ὁ ἀ-
παίσιος ἄνθρωπος δὲν ἐνδιαφέρεται καθόλου γιὰ
τὴν ἀποστολὴ τοῦ καθηγητῆ στὰ νησιά τοῦ Νό-
του, παρὰ μόνο γιὰ τὸ δικό του ἀνομολόγητο
συμῆφον.

Στὸ μεταξύ, στὴν καμπίνα τοῦ καθηγητῆ, ὁ
Χάρκερ ἔλεγε:

— Πρέπει νὰ ἐνεργήσουμε ἀμέσως, κ. καθη-
γητά. Θὰ πῶ νὰ κατεβάσουμε μερικά τρόφιμα
στὴ δάρκα καὶ θὰ ξεκινήσουμε σὲ ἀναζήτησι αὐ-
τοῦ τοῦ ποταμοῦ.

— Αὐτὸ το ποτάμι θὰ ἐκβάλλῃ ἀσφαλῶς στὸν
γειτονικὸ κόλπο, μὰ θὰ τὸν κρυβῇ ἡ πυκνὴ βλά-
στησι ποὺ ὑπάρχει ἐκεῖ.

*

Ἡ Ρόντυ ἐτοιμαζόταν ν' ἀνέβῃ στὸ κατὰ-
στρωμα, ὅταν ἀκουσε ἐπάνω ὅματα καὶ τὴ φω-
νὴ τοῦ Χάρκερ ποὺ ἔλεγε στὸν συνένοχό του
Κανάκο:

— Κράκα, κατέβασε τρόφιμα στὴ δάρκα.
Βρήκαμε αὐτὸ ποὺ μὰς ὁδηγεῖ στὸ θησαυρό.

— Καλὰ, ἀφεντικό!

— Καὶ πάρε μαζί σου κι' ἕνα ὄπλο. Δὲν ξέ-
ρεις τί μπορεῖ νὰ συμβῇ.

— Ναι, ἀφεντικό, κατάλαβα. Θὰ χρειαστῇ
ἄν, καθηγητῆς θέλει ἐμπόδιση ἐμᾶς πάμε θη-
σαυρό.

Ἡ Ρόντυ ἀκουσε τὰ λόγια μὲ φρίκη. Ξαφνι-
κὰ τὸ σκοινί ἔτριξε. Ἐνᾶ συναίσθημα φόβου
τὴν κατέλαβε ἀμέσως. Γρήγορα ὅμως ἐξαντλή-
σθηκε τὴν αὐτοκυριαρχία της ὅταν σκέφτηκε γιὰ
ποῖο σκοπὸ ἀγωνιζόταν.

«Τὸ σκοινί θὰ κοπῇ! συλλογίστηκε μὲ ἀπελ-
πισία. Ἄν αὐτοὶ οἱ ληστές μ' ἀκούσουν νὰ πέ-
φω στὸ νερό, θὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι τοὺς ἀκούσα
καὶ εἰς τὸ ἐξέρω τὸ ἀπαίσιο σχέδιό τους!»

Μὰ δυὸ δυνατὰ μπράτσα τὴν ἄρπαξαν. Ἡ-
ταν ὁ Ντάρεν. Ὁ νέος τὴ δοῦθησε νὰ κατέβῃ
ἀθόρυβα ἀπὸ τὸ νερό.

— Εἶδα τὴ συνέβῃ καὶ ἀκούσα αὐτὰ ποὺ εἶ-
πε ὁ Χάρκερ.

— Ὁ Ντάρεν! Μὲς! στὴν ὥρα ἡρθες. Ἐχω
τόσα πράγματα νὰ σοὶ διηγηθῶ.

*

Οἱ δύο νέοι διευθύνθηκαν σὲ μιὰ σκoiνένια
σκάλα ποὺ ἦταν κρεμασμένη στὴν πλώρη τοῦ
καραβιοῦ. Τότε ἡ Ρόντυ εἶπε στὸν Ντάρεν ὅλα
ὅσα εἶχαν συμβῇ. Καὶ κατέληξε:

— Αὐτοὶ οἱ δύο ληστές, ὁ Χάρκερ καὶ ὁ συ-
νένοχός του ὁ Κανάκος, εἶναι ὀπλισμένοι. Ὁ
καθηγητῆς κινδυνεύει.

Δυὸ γερὰ μπράτσα ἄρπαξαν τὴν Ρόντυ, τὴ
στιγμὴ ἀκριβῶς ποὺ θὰ ἔσπαζε τὸ σκοινί.

— Δὲν νικηθήκαμε ἀκόμα, Ρόντυ, εἶπε ὁ Ντάρ-
εν. Σ' αὐτὸ ἐδῶ τὸ σκοινί — ἐδείξε ἕνα σκoi-
νὶ ποὺ ἦταν κρεμασμένο στὸν ὅμο του χιαστὰ —
ὑπάρχει κάτι ποὺ θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ προ-
λάβουμε τὸν Χάρκερ καὶ νὰ σώσουμε τὸν κα-
θηγητῆ.

Κι' ὁ Ντάρεν τῆς εἰδείξε μιὰ μεγάλῃ ἀχιβά-
δα ποὺ ἦταν κρεμασμένη στὸ σκοινί. Ἡ Ρόντυ
τὴν πήρε γεμάτῃ ἐκπλήξι.

— Δὲν καταλαβαίνω σὲ τί θὰ μπορέσῃ αὐτὴ
ἡ ἀχιβάδα νὰ μᾶς χρησιμεύσῃ. Τί τὸ περίεργο
ἔχει αὐτὸ τὸ δοῦρακο; Ποῦ βρίσκεται τὸ μυστι-
κὸ ἴσως τοῦ κρυβέει;

— Καὶ ὅμως, Ρόντυ, αὐτὴ ἡ ἀχιβάδα κρύβει
ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα μυστικά. Μὲ τὸ μυστι-
κὸ αὐτὸ θὰ κατεβώσουμε νὰ πετύχουμε ἐκεῖνο
ποὺ ἐπιθυμοῦμε.

— Μὴ μὲ κάνῃς κι' ἀδμονῶν, Ντάρεν! Πές
μου τὸ μυστικὸ, ὅσο πρὶ γρήγορα, τόσο καλύ-
τερα. Δὲν πρέπει νὰ χάνουμε καιρὸ.

— Ὁ Ντάρεν τὴν κτύπησε στὰ μάτια καὶ δεί-
χνοντας τὴν ἀχιβάδα, τῆς εἶπε:

— Γύρισέ τὴν, Ρόντυ.

Ἡ Ρόντυ ὑπάκουσε καὶ εἶδε στὸ μέσα μέρος
τῆς ἀχιβάδας χαραγμένη μιὰ ἀρχαία ρωμαϊκὴ
γαλῆρα.

— Ἄν δὴ αὐτὴ τὴν ἀχιβάδα ὁ καθηγητῆς,
εἶπε ὁ Ντάρεν, θὰ δεχθῇ ἴσως νὰ μ' ἀκούσῃ καὶ
τότε θὰ τὸν πείσω γιὰ τὰ σκοτεινὰ σχέδια τοῦ
Χάρκερ ποὺ θέλει νὰ πάρῃ τὸ θησαυρὸ ποὺ
εἶναι μαζί μ' αὐτὴ τὴ γαλῆρα. Πήγαινε, Ρόντυ,
καὶ πές του τὸ.

— Ναι, Ντάρεν, πάω ἀμέσως. Μὰ πῶς θὰ
σὲ εἰδοποιήσω γιὰ τὸ ἀποτέλεσμα;

— Ἐγὼ θὰ γυρίσω στὴ σπηλιά μου. Ἄν
κατορθώσῃς νὰ πείσῃς τὸν καθηγητῆ θὰ δέσῃς
ἕνα σκοινί μὲ τὴν ἀχιβάδα στὴν ἀλυσίδα τῆς
ἀγκυρας ἐστὶ ποὺ ἡ ἀχιβάδα νὰ φτάσῃ στὸ βυ-
θό. Τότε θὰ σὰς περιμένω, ἔσένα καὶ τὸν κα-
θηγητῆ, ἀπὸ τὸ μυστικὸ δρόμο τῆς ζούγκλας.

Καὶ ὁ Ντάρεν βούτηξε στὸ νερό.

Γιὰ μεγάλῃ ὅμως ἀτυχία τῶν δύο νέων, ὁ
Κράκα, εἶχε ἀκούσει ἀπὸ τὸ κατὰστρωμα τὸ
μεγαλύτερο μέρος τῆς συζητήσεώς τους. Ὁ
Κανάκος ἔσπευσε ἀμέσως καὶ εἰδοποίησε τὸν
Χάρκερ, ποὺ ἐπιστάτοῦσε στὴν πρῶμῃ νὰ φορ-
τωθοῦν τὰ ἐφόδια στὴ δάρκα. Γεμάτος θυμὸ ὁ
Χάρκερ, τοῦ εἶπε:

— Κάνε ὅτι μπορῇς γιὰ νὰ τῆς πάρῃς τὴν
ἀχιβάδα καὶ νὰ τὴν κλειδώσῃς στὴ καμπίνα τῆς.

— Ὁ Κράκα ἔτρεξε ἀμέσως καὶ πρόλαβε τὴν
Ρόντυ καθὼς κατέβαινε τὴ σκάλα πρὸς τὴ καμ-
πίνα τῆς.

— Περιμένετε! τῆς φώναξε. Κράκα θέλει μι-
λήσῃ δεσποινίδα. Εἶναι πολὺ σοβαρὰ...

— Ὁ Κράκα τὴν ἔφτασε καὶ ἡ Ρόντυ τὸν ἀκού-
σε μὲ ἐκπλήξι νὰ τῆς λέει:

— Κράκα κάνει δῆθεν ἐργάζεται γιὰ ἀρχη-
γὸ Χάρκερ. Ἐγὼ ἐρχομαι νὰ εἰδοποιήσω δε-
σποινίδα. Ἀρχηγὸς Χάρκερ θέλει καλὸ δεσπο-
νίδα Ρόντυ. Ἐβαλε κατὶ στὴν καμπίνα τῆς.

— Ὁ Κράκα ἔτρεξε πρὸς τὴν καμπίνα τῆς Ρόν-
τυ, ὅπου ἐκεῖνη τὸν ἀκολούθησε γεμάτῃ ἀγω-
νία. Ὁ Κανάκος ἀνοίξε τὴν πόρτα καὶ μῆκε
μέσα. Δείχνοντας σὲ ἕνα σημεῖο εἶπε:

— Ἐκεῖ, δεσποινίς, κυττάξτε!

Κρατώντας τὴν ἀχιβάδα στὸ χέρι τῆς, ἡ
Ρόντυ πλησίασε.

— Δὲν βλέπω τίποτα, Κράκα, εἶπε ἡ νέα
κυττάζοντας γύρω τῆς.

— Ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ ὅμως ὁ Κράκα μὲ ἀστρα-
πιαία ταχύτητα τῆς ἄρπαξε ἀπὸ τὸ χέρι τὴν
ἀχιβάδα καὶ ὥρμησε ἔξω ἀπὸ τὴν καμπίνα. Ἐ-
κλείσε τὴν πόρτα καὶ τὴν κλειδώνει.

Ἡ Ρόντυ κατάλαβε τότε πῶς εἶχε φερθῇ μὲ

ἀφέλεια. Μὰ εἶναι πιά ἀργά. Τώρα ἦταν ἐδῶ
κλειδωμένη, αἰχμάλωτη καὶ ὁ καθηγητῆς ἐρε-
γε πρὸς τὸ χαμό του. Ἡ Ρόντυ ἐνοίωσε νὰ τὴν
κυριεψὶ ἀποθάρρυνσι. Ἐνοίωσε πρὸς τὴν ἀ-
καταμάχητὴ ἀφέλεια τῆς καὶ ἀπὸ τὴν ἀνεξή-
γητὴ εὐπιστία της πρὸς τὸν Κράκα κινδύνευσε
νὰ χαλάσουν τὰ σχέδια τῆς δικὰ τῆς καὶ τοῦ
Ντάρεν.

*

Ἐπάνω στὸ κατὰστρωμα ὁ καθηγητῆς Σίμ-
φον καὶ Χάρκερ ἐτοιμαζόνταν νὰ ξεκινήσουν γιὰ
τὴν ἀνακάλυψι τοῦ κρυμμένου θησαυροῦ.

— Θέλω νὰ πῶ ἀντίο στῇ Ρόντυ πρὶν φύγω,
Χάρκερ, μολονότι δὲν μᾶς φέρθηκε καλὰ, εἶπε
ὁ καθηγητῆς.

Περὶττὸ εἶναι, κύριε καθηγητά. Ἡ Ρόντυ
δὲν μᾶς μιλᾷ πιά καθόλου. Αὐτὴ ἡ μικρὴ ἀ-
νόητη μᾶς κραταεῖ μούτρα κλεισμένη στὴν καμ-
πίνα τῆς. Εἶναι προτιμότερο νὰ μὴν ἀργούμε.

— Δὲν θὰ τὸ πείσω αὐτὸ ποτὲ γιὰ τὴ
Ρόντυ. Πολὺ καλὰ, Χάρκερ, ἄς φύγουμε γιὰ τὴν
ἀποστολὴ μᾶς.

Ἡ Ρόντυ ἄρχισε νὰ χτυπᾷ τὴν πόρτα τῆς,
ὅταν ἀκουσε τὸν κρότο τῶν κουτιῶν ποὺ ἀπο-
μακρύνονταν. Ἐτρεξε κατόπι στὸ φινιστρίνι τῆς
μὰ στάθηκε ἀδύνατο νὰ τὸ ἀνοίξῃ.

«Ὁ καθηγητῆς δὲν ξέρει ὅτι εἰμαι ἐδῶ αἰ-
χμάλωτη! Καὶ κανένας δὲν μπορεῖ νὰ τὸν εἰ-
δοποιήσῃ γιὰ τὸν κίνδυνον ποὺ διατρέχει μὲ τὸν
Χάρκερ καὶ τὸν Κράκα!»

Πρὶν ἀπομακρυνθῶν ἀπὸ τὸ πλοῖο, ὁ Κ-
ανάκος πρόλαβε καὶ πέρασε στὴν ἀλυσίδα τῆς
ἀγκυρας τὸ σκοινί μὲ τὴν ἀχιβάδα. Ὁ Χάρκερ
χαμογέλασε ἀδίστατα. Ὁ Ντάρεν θὰ ἔπεφτε
κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο στὴν γαλῆρα.

*

Στὸ μεταξύ, ὁ φύλακας τοῦ νησιοῦ ἀγνοῶν-
τας τὰ ὅσα εἶσαν συμβῇ, ἐτοιμαζόταν νὰ ἐγκα-
ταλεῖψῃ τὴ σπηλιά του γιὰ νὰ πᾶν νὰ δῇ ἂν ἡ
Ρόντυ εἶχε βάλῃ τὸ σημάδι ποὺ θὰ τοῦ ἐπέ-
τρεπε νὰ καταλάβῃ ὅτι ὅλα εἶχαν πάει καλὰ
καὶ ὁ καθηγητῆς Σίμφον θὰ τὸν ἐπισκεπτόταν
στὴ σπηλιά του. Τὴ στιγμὴ ποὺ ἦταν ἐτοιμος
νὰ ξεκινήσῃ εἶδε τὴν Τικ-α-τίκ, τὴ γιγάντια
χελώνα ποὺ εἰδείκεν ὅτι ἤθελε νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ.

— Ἐλα, Τικ-α-τίκ, πάμε παρέα.

Βούτηξαν καὶ οἱ δύο στὸ νερό καὶ ἀπὸ τὴν
κρυφὴ διάδοσι βγήκαν στὸν κόλπο καὶ ἄρχισαν
νὰ διευθύνονται πρὸς τὸ πλοῖο, πλέοντας πᾶν-
τα κάτω ἀπὸ τὸ νερό. Κάθε τόσο ἀνέβαιναν
στὴν ἐπιφάνεια, εἰπαιρναν ἀναπνοὴ καὶ ἐξανθου-
τοῦσαν. Ὅταν ἔφτασαν στὸ καράβι, ὁ Ντάρεν
διευθύνθηκε πρὸς τὸ βυθό, ὅπου ἦταν ἡ ἀγκυ-
ρα. Ἐκεῖ εἶδε τὸ σκοινί μὲ τὴν ἀχιβάδα.

«Ἄ, θαυμάσια, εἶπε ἀπὸ μέσα του. Ὁ κα-
θηγητῆς ἐπέσκηψε. Ἄς πᾶω τώρα νὰ περιμένω
στὴ σπηλιά μου.»

*

Στὸ πλοῖο, ἡ Ρόντυ μάταια προσπαθοῦσε νὰ
βρῇ ἕναν τρόπο γιὰ νὰ δῇ ἀπὸ τὴν καμπίνα
τῆς καὶ νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν καθηγητῆ καὶ τὸν
Ντάρεν. Σὲ μιὰ στιγμὴ ἀνοίξε τὴ πόρτα καὶ
φάνηκεν στὸ κατάφλι δυὸ Κανάκοι. Ὁ ἕνας
κρατοῦσε ἕνα δίσκο μὲ φαγητό.

— Ἄ, μπράβο, τοὺς εἶπε ἡ Ρόντυ, εἰμαι
κλειδωμένη. Πρέπει νὰ βγῶ ἀμέσως.

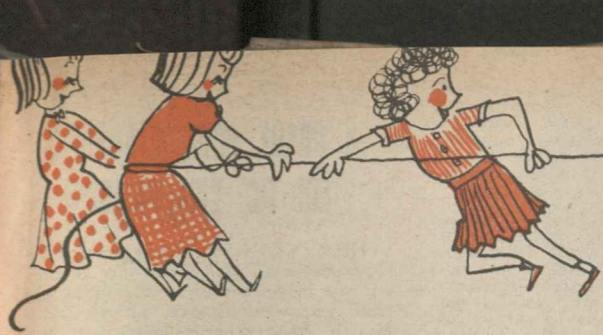
— Ὁχι, δεσποινίς, ἀρνηγὸς Χάρκερ εἶπε νὰ
μὴ βγῇτε ἀπὸ δῶ, εἶπε ὁ ἕνας.

Καὶ ἀφίνοντας τὸ δίσκο μὲ τὸ φαγητὸ πᾶνω
στὸ τραπέζι, ἐνῶ ὁ ἄλλος στεκόταν στὴν εἴσο-
δο, βγήκε πάλι κλείνοντας καὶ κλειδώνοντας τὴν
πόρτα.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ἡ συνέχεια

Ἡ Ρόντυ ἦταν κλειδωμένη μέσα στὴν καμπίνα
τῆς αἰχμάλωτῃ τοῦ ἀπαίσιου ἐκείνου Χάρκερ.

Η ΣΕΛΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Ἐπιμέλεια: ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ ΜΑΞΙΜΟΥ

Τὸ γράμμα ποὺ σὰς γράφει ἡ ΙΡΙΣ

ΤΑ ΣΠΟΡ

Ἀγαπητὰ μου παιδιά,

Μιὰ μητέρα ἔγραψε ἕνα γράμμα: Ἐγράψε κατὶ
ἐναντίον τῶν σπόρ σὰς παρακαλῶ. Θὰ εἶναι πάντως
γιὰ τὸ καλὸ τῶν παιδιῶν.

Ἄ, ὅχι, δὲν συμφωνοῦμε διόλου. Κατὰ τῶν σπόρ
δὲν εἶναι πιά κανεῖς, μόνο οἱ κακῶς πληροφορημένοι.
Καὶ ἂν τὰ παιδιά τῆς κυρίας ποὺ μᾶς ἔστειλε τὸ
γράμμα θθάνουν μέχρι τὴν ὑπερβολή, ἂν παραμελοῦν
τὰ μαθημάτα τους γιὰ τὰ σπόρ, αὐτὸ βέβαια εἶναι
κακό, μὰ φυσικὰ αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι φταῖνε τὰ
σπόρ. Ὅπως δὲν φταῖνε ἡ τροφὴ καὶ δὲν πρέπει νὰ
τὴν καταργήσουμε ἐὰν δρῶσκονται παιδιὰ πρὸ στο-
μαχίζουσιν ἀπὸ τὸ πολὺ φαγητό! Εἶναι πιά ἐξακρι-
βωμένο, ὅτι ὅπως ἀπαιτεῖ τροφὴ ὁ ὀργανισμὸς ποὺ
ἀναπτύσσεται, ἔτσι ἀπαιτεῖ καὶ τὴ δρᾶσι.

Μήπως ὅμως ἡ μητέρα ποὺ ἔγραψε τὸ γράμμα δὲν
εἶναι ἀπὸ τοὺς «κακῶς πληροφορημένους»; Μήπως ἔ-
χει δικη ὅταν μὲ παρακαλῇ νὰ σὰς συμβουλεύω ν'
ἀποφύγετε τὰ σπόρ;

Καλὸ θὰ ἦταν νὰ θελήσετε νὰ καταλάβετε μὲ γιὰ
πάντα, αὐτὸ ἐδῶ: Κάθε τὴν τὸ πολὺ εἶναι ἀνθυγιεινὸ.
Ἐἴαν μέτρον ἄριστον» δὲν ἔλεγαν καὶ οἱ ἀρχαῖοι μᾶς
πρόγονοι;

Μήπως λοιπὸν ἔχη δίκην ἡ μητέρα ὅταν φωνάζῃ:

ΜΟΝΟΚΟΝΔΥΛΙΑ

Γεῖά σας, παιδιά!

Γρήγορα! Γρήγορα! Ἐλάτε στὴ
στιγμὴ! Πάρτε μολύβι καὶ χαρτί!

Θὰ κάνουμε μιὰ μονοκονδυλία. Ὁ-
μως μὴ μονοκονδυλιά ποὺ θὰ ἐπι-
τρέπεται νὰ περάσουμε καὶ πᾶνω ἀ-
πὸ τὶς γραμμὲς ποὺ γράψαμε. Μὰ
δὲ πολλὲς φορές, μόνο μιὰ φορά!

Ἄ! Μὰ νὰ μὴ νομίζετε πῶς γι'
αὐτὸ εἶναι καὶ τόσο εὐκόλῃ ἡ μονο-
κονδυλία μᾶς! Εὐκόλῃ; Σὰς λέω
εἶναι κατὶ δύσκολο. Βέβαια, ὅχι πῶ-

... Ἀκόμα μέχρι τὴν τελευταία ἐ-
κατονταετηρίδα ἐπέτρεπαν στοὺς
ναυτὲς τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ τῆς
Μεγάλης Βρετανίας νὰ ἔχουν μαζί
τους ἕνα ζῶο, σὰν μασκότ νὰ ποῦ-
με; Καὶ αὐτὸ τὸ ἔθιμο καταργήθη-
κε δταν... ἀνακάλυψε τὸ Ναυαρχεῖο
ὅτι πᾶνω σ' ἕνα καὶ μόνο πολεμικὸ
πλοῖο δρῶσκονταν περὶ τὰ 1500 πά-
σης φύσεως ζῶα, ἄγρια, ἡμιᾶγρια
καὶ ἡμέρια;

... Οἱ γιατροὶ τῆς Ἀρχαίας Ρώμης
συμβούλευαν, σὲ περιπτώσεις δια-
ταραχῆς τῶν νεύρων ἢ καὶ τοῦ πνεύ-
ματος ἀκόμα, θαλάσσια ταξίδια
ποὺ θὰ διαρκούσαν τόσο περισσότε-
ρο, ὅσο σοβαρότερη ἦταν ἡ περί-
πτωσι τῆς διαταραχῆς;

... Ἐπὶ 2.000 περίπου χρόνια οἱ
Κινεζοὶ αὐτοκράτορες ὑπέγραψαν
τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα νὰ τὸ ἀποτύ-
πωμα τῶν δαχτύλων καὶ διὸ τοῦ με-
γάλου τοῦ δεξιοῦ χεριοῦ;

... Τὸ λεμόνι περιέχει 10% ζάχαρι;

... Οἱ διάφορες φυλὲς ποὺ ζοῦν
στὸν πλανήτη μᾶς εἶναι ἐθνομῆντα
δυο; Ὅτι ἡ διαίρεσις σὲ τέσσερις
φυλὲς εἶναι πολὺ γενική;

... Ὅτι παλαιότερα τὰ σχολεῖα
τῆς Ἀμερικῆς τὰ βάθαινε μὲ κόκκι-
νο χρώμα καὶ αὐτὸ γιὰ μόνον τὸ λό-
γο εἶναι ἡ κόκκινη βαφὴ ἦταν καὶ ἡ
φθινότερη;

... Ἀπὸ δὲ τὰ ζῶα, μονάχα ὁ λα-
γὸς καὶ τὸ λαγωνικὸ σκυλὶ πατοῦν
καὶ τὰ δυὸ μπροστινὰ τους πόδια
συγχρόνως πᾶνω στὴ γῆ, ὅταν τρέ-
χουν μ' ὅλη τους τὴ γρηγοράδα;

... Ὁ Ἰνδιάνος τῆς Ἀμερικῆς ὀνο-
μάσθηκαν... Ἰνδιάνοι, μόνο καὶ μὴ
ἐπειδὴ ὁ Κολόμβος καὶ οἱ ἄνθρω-
ποὶ του ὅταν στὰ 1492 ἀποβίβασθη-
καν στὴ στεριά ποὺ τέλος συνάντη-
σαν, νόμισαν πῶς ἡ στεριά αὐτὴ ἦ-
ταν οἱ Ἰνδιες;

... Τὸ κάψιμο τοῦ ξύλου καὶ ἡ με-
τατροπὴ του σὲ ξυλοκάρβουνο εἶναι,
πιθανώτατα, ἡ πρώτη πράξι τοῦ ἄν-

Η ΓΛΙΣΤΡΙΔΑ

ΧΙΟΥΜΟΡ

Δάσκαλος: Πές μου, Μιχαλάκη,
τὸ θράξιν τὸ γάλα ἡ μαμά σου;

Μιχαλάκης: Μάλιστα, κύριε.

Δάσκαλος: Καὶ ξέρεις γιὰτὶ τὸ
θράξιν;

Μιχαλάκης: Τὸ θράξιν γιὰτὶ τὸ
γάλα φουσκώνει στὴ φωτιά, πληθαί-
νει, κι' ἔτσι φτάνει γιὰ δλους μᾶς.

Οἱ μικροὶ χημικοὶ

Γεῖά σας, παιδιά!

Ἡ Γλιστρίδα, ὅπως δὰ καὶ ὅλα
τὰ κορίτσια, δὲν ἔχουν ἄλλο ἀπὸ
τὸ νὰ κοροϊδεύουν. Καὶ νομίζουν
πιά πῶς ἐμεῖς τ' ἀγόρια, θὰ πάθου-
με ντράβαλα μεγάλα ἀπὸ τὸν καημό
μας. Χὰ, χὰ, χὰ!

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα 18 Σεπτ. - 1' Οκτ. σύμφωνα με τον άστερισμό σας

ΚΡΙΟΣ
(21 Μαρτίου - 20 'Απριλίου)

ΛΕΩΝ
(23 'Ιουλίου - 22 'Αυγούστου)

ΤΟΞΟΤΗΣ
(23 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 Μαρτίου): 'Ισως θα πρέπει να κυριαρχήτε λίγο περισσότερο στην αρχή γιατί θα πρέπει να υπερπηδήσετε τις σχετικές δυσκολίες ή προκαταλήψεις, αλλά τελικά θα επιτύχετε χωρίς αμφιβολία.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Απριλίου): Πρέπει να εντομισθείτε για μία αλλαγή καταστάσεως. Το περιβάλλον δεν θα είναι καινούργιο αλλά θα διαφέρουν οι συνθήκες μέσα στις οποίες θα περπατάτε να κινηθείτε για να επιτύχετε.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 'Απριλίου): Μην κυττάτε τις ένες εγνοίες. Το δικό σας περιβάλλον έχει πολλά ενδιαφέροντα να σας προσφέρει και να σας απασχολήσει. Μη δίνετε την ευκαιρία σε τρίτους να ασχοληθούν μαζί σας.

ΤΑΥΡΟΣ
(21 'Απριλίου - 20 Μαΐου)

ΠΑΡΘΕΝΟΣ
(23 'Αυγούστου - 22 Σεπτεμβρίου)

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ
(21 Δεκεμβρίου - 20 'Ιανουαρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 'Απριλίου): Θα περάσετε μερικές ημέρες άνοιξι-ας όχι από δική σας υπαιτιότητα αλλά από την πλευρά του συντρόφου σας που βρίσκεται σε μία περίοδο δυσκολίας. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου): 'Η έπιμονή δεν πρέπει να σας εγκαταλείψει ούτε επί ελάχιστο. 'Η δυνάμει των πραγμάτων θα αλλάξει και 'Η δυναμική της ευτυχίας θα γυρίσει προς το μέρος σας. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου): Μάθετε να επιβάλλεστε στον εαυτό σας και μην αφήνετε να παρασυρθείτε σε μία στιγμιαία έκτακτη κατάσταση για να ενεργήσετε διαφορετικά από ό,τι αισθάνεστε και ό,τι επιθυμείτε πραγματικά.

ΔΙΔΥΜΟΙ
(21 Μαΐου - 22 'Ιουνίου)

ΖΥΓΟΣ
(23 'Σεπτεμβρίου - 22 'Οκτωβρίου)

ΥΔΡΟΧΟΟΣ
(21 'Ιανουαρίου - 19 Φεβρουαρίου)

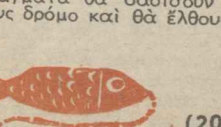
1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου): Μην αφήνετε να περνάει ο καιρός άνεκμετάλλευτος. Πριν φθάσετε στο αποτέλεσμα αρχίστε να προβλέπετε και για την άλλη περίπτωση που θα ακολουθήσει. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Ιουνίου): 'Όλα τα άτομα είναι με το μέρος σας. Πρέπει λοιπόν να αποφασίσετε εγκαίρως. Δείξτε μεγαλύτερη ενεργητικότητα και αναλάβετε πρωτοβουλία. Μην εγκαταλείπετε τις υποθέσεις σας. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 'Ιουνίου): Μη βρείτε δυσκολίες και εμπόδια. Σας συμφέρει να διευκολύνετε την κατάσταση και να αναλάβετε με όρεξη αυτή την υπόθεση. Θα εξαρτηθούν από αυτήν ορδάρια μελλοντικά γεγονότα.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ
(23 'Ιουνίου - 22 'Ιουλίου)

ΣΚΟΡΠΙΟΣ
(23 'Οκτωβρίου - 22 Νοεμβρίου)

ΙΧΘΕΙΣ
(20 Φεβρουαρίου - 20 Μαρτίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 'Ιουνίου): Μην καταλαμβάνετε από απομνημόνια. 'Όλα τα πράγματα έχουν τη σειρά τους. Περιμένετε και θα έλθουν και σεις πριν περάσει πολύς καιρός θα μπορέσετε να ικανοποιηθείτε απόλυτα. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Ιουλίου): Βάλτε χρονικά όρια μέσα στα οποία θα πρέπει να περιμένετε τα αποτελέσματα. 'Εάν το διάστημα αυτό περάσει χωρίς να έχετε κάτι θετικό εγκαταλείψτε την υπόθεση το γρηγορότερο. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 'Ιουλίου): 'Η άλλη περιβάλλοντος θα σας απομακρύνει από πρόσωπα αγαπητά αλλά θα σας ανοίξει καινούργιους ορίζοντες και θα παίξει σημαντικό ρόλο για τις μελλοντικές σας επιδιώξεις.

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 'Οκτωβρίου): 'Αξιοποιήστε περισσότερο τα ευχάριστα σημεία. Οι λεπτομέρειες πολλές φορές χαρίζουν την ευτυχία. Πρέπει να μάθετε να τις ξεχωρίζετε και να τις αξιοποιείτε. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Νοεμβρίου): 'Εάν το επιθυμείτε πραγματικά θα το επιτύχετε φθάνει μόνο να το κάνετε σκοπό σας. 'Ισως χρειασθείτε να αγωνισθείτε και να παλαίψετε με δυσκολίες. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Νοεμβρίου): Δεν έχουν όλα τα πράγματα μόνο την υλική τους πλευρά. Έχουν και μίαν άλλη όψη που αυτή τους δίνει ενδιαφέρον και ομορφιά. Κυττάτε μήπως δεν εκτιμάτε τη διαφορά αυτή.

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 'Ιανουαρίου): Παλαίψετε για την ευτυχία σας και μην αφήνετε διάφορα μικρογεγονότα να νη την οφείλουν. Δεν αρκεί να γίνεται ευτυχής πρότε με μάθετε να υπερσπερίσετε αυτό που σας ανήκει. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Φεβρουαρίου): 'Η οικογενειακή σας γαλήνη θα περάσει μία κρίση από την οποία θα γνη έκτακτα χωρίς στην δική σας αείεπαινη ενέργεια. 'Αφήστε τα πράγματα να ηρεμήσουν για ένα διάστημα. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαρτίου): 'Η επιτυχία βρίσκεται κοντά σας. Προσέξτε μήπως την απομακρύνετε με καμμία άσκοπη ενέργεια. Τα πράγματα θα βαδίσουν τον κανονικό τους δρόμο και θα έλθουν όπως θέλετε.

Η μόνη Σωτηρία των ΜΑΛΛΙΩΝ σας

Silvikrine
Σιλβικρίνη

ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΜΑΛΛΙΩΝ

DURE - Σταματά την τριχόπτωση -

LOTION - Εξαφανίζει την πιτυρίδα

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

LABORATOIRES SILVIKLINE PARIS-LODRRES-NEW YORK

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Οριζοντίως:

1) ΤΕ - ΤΣΑΠΕΚ, 2) ΟΜΟΡΦΙΑ - ΩΡΑ, 3) ΠΝΟΗ - ΡΑΜΟΝ, 4) ΑΛ - ΙΝΔΙΚΑΝΗ, 5) ΠΟΚΑ - ΣΑ, 6) ΟΚΑ - ΣΝΙΤΣΕΛ, 7) ΣΗΜΑΙΑ - ΙΑΝΑ, 8) ΦΙΛΑΤΡΟΝ, 9) ΟΣΟ - ΛΙΑΝΙΚΗ, 10) ΠΑΡΚΕ - ΔΑΝ, 11) ΩΜΑ - ΡΕΤΣΙΝΙ.

Καθέτως:

1) ΤΟ - ΑΠΟΣΙΚΟΠΟ, 2) ΕΛΛΗΝΟΚΛΗ - ΣΑΜ, 3) ΟΝ - ΚΑΛΗΦΟΡΑ, 4) ΤΡΟΙΑ - ΑΙ, 5) ΣΦΑΙΡΑ - ΣΙΛΛΕΡ, 6) ΑΙ - ΔΟΝΑΤΙ, 7) ΠΑΡΙΣΙ - ΡΑ-Ι-Τ, 8) ΑΚΑΤΙΟΝ, 9) ΚΩΜΑ - ΣΑΝΙΔΙ, 10) ΡΟΝΤΕΝ, 11) ΜΑΝΗ - ΛΑΓΗΝΙ.

ΤΑ ΜΠΕΡΔΕΜΕΝΑ ΣΚΙΤΣΑ

Δ. 'Η κ. Π. βγαίνει από το γραφείο. Γ. Καθώς προχωρεί το πίσω λάστιχο ξεφουσκώνει. Ε. 'Επισκευάζει τη ρόδα. Α. Προχωρεί πάλι αλλά έγκρασε να τοποθετήσει το τάσι της ρόδας. Ζ. Βρέχει. Το τάσι της ρόδας έγκρασε να λείπει κι' επί πλέον έγκρασε μία σύγκρουσι στο πίσω μέρος της αυτοκινήτου της. Β. 'Η κ. Π. ξαναβάζει το αυτοκίνητό της στο γκαράζ. Αυτό συνέβη με τοίχως μετά τη βροχή γιατί φάνηκε στο χόμα οι λάστιπες.

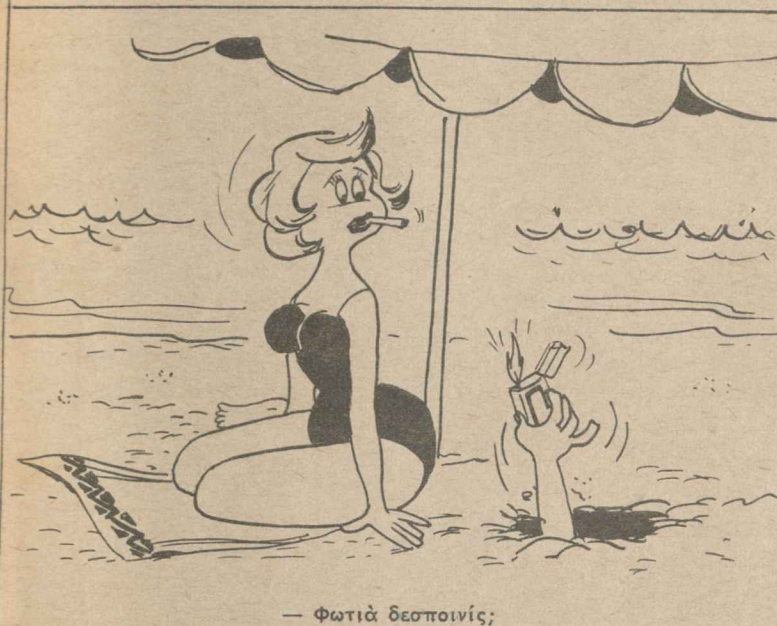
Η ΕΞΥΠΝΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Δεν έχει δίκιο. Δεν μπορεί να σημειώσει τις 17 άκαδες. Τα άλλα είναι:

Πέτρα 1 άκ. = 1 φ
5+1=6 - ντάρα 4 = 2
4 άκ. - ντάρα 1 = 3
4 άκ. = 4
5 άκ. = 5
10 άκ. - ντάρα 4 = 6
10+1=11 - ντάρα 4 = 7
10+4=14 - 5+1=6 = 8
10 άκ. - ντάρα 1 = 9
10 άκ. = 10
10+1 = 11
10+5+1=16 - ντάρα 4 = 12
10+4=14 - ντάρα 1 = 13
10+4 = 14
10+5+1 = 15
10+5+4 = 19
10+5+4+1 = 20

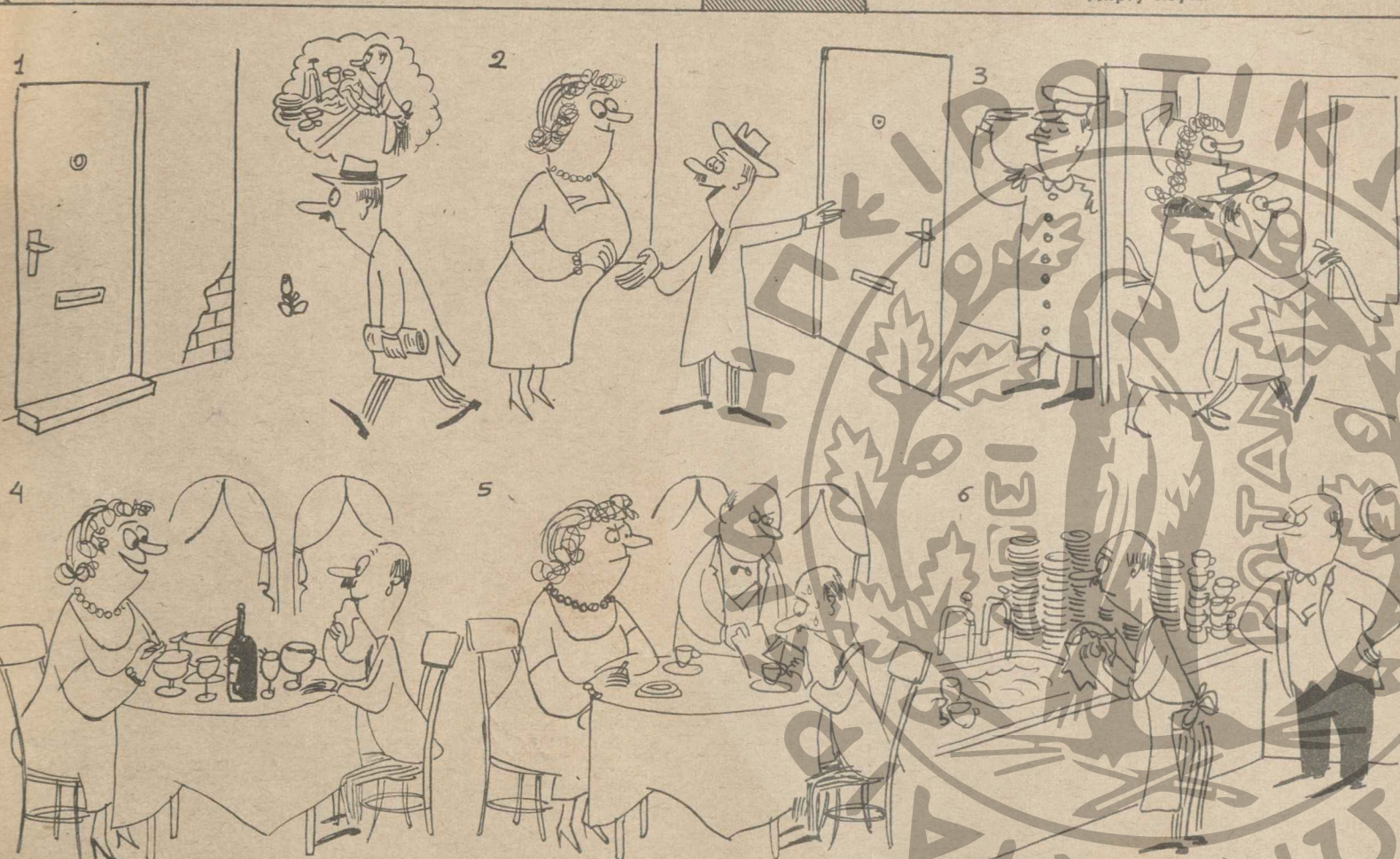
Χωρίς λόγια

— Φωτιά δεσποινίς;

Χωρίς λόγια

Χωρίς λόγια

- Η συγχρονισμένη νοικοκυρά μεταχειρίζεται **DAL**
- Η έξυπνη νοικοκυρά μεταχειρίζεται μόνο **DAL**
- **DAL** όμορφαίνει ό,τι πλένει